

3 1761 07533609 9

House of Representatives
Natalie J. ...
Epigraphy & Mon...

CH
355
A78-45

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΣ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΧΑΪΚΑΙ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΥΠΟ

H. G. LOLLING

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1899

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

<http://www.archive.org/details/katalogostouenat00epig>

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΣ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

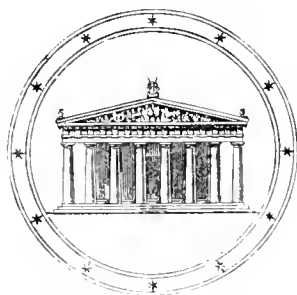
ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΧΑΪΚΑΙ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΥΠΟ

H. G. LOLLING

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1899

CN
355
A78A45

ΤΩΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΙ

Διὰ τοῦ ἀνά χειρας τεύχους ἄρχεται δημοσίευσις Καταλόγου τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐπιγραφικοῦ Μουσείου, οὗτινος Α' τόμον θέλουσιν ἀποτελέσει αἱ ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως ἐπιγραφαί.

Συγγραφεὺς τοῦ τεύχους τούτου εἶνε ὁ μακαρίτης H. G. Lolling, ὅστις ἀποβιώσας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Μουσείου ἐν ἔτει 1894 κατέλιπεν αὐτὸ ἔτοιμον πρὸς δημοσίευσιν συγγράφας καὶ αὐτὸν τὸν πρόλογον. Ἀναλαβοῦσα δὲ ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ ἀνέθηκε τὴν πρὸς τοῦτο ἐπιμέλειαν εἰς τὸν καθηγητὴν κ. P. Wolters, φίλον καὶ συμπατριώτην τοῦ μεταστάτος.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

« Ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐπιγραφῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου προτιθέ-
« μεθα νὰ δημοσιεύσωμεν πάσας τὰς ἐν τῷ Μουσείῳ ἐναποκειμένας ἐπιγραφάς, διηρημένας
« εἰς δύο τόμους, ὧν ὁ μὲν πρῶτος θὰ περιέχη τὰς ἐπιγραφάς τῆς Ἀκροπόλεως, ὁ δὲ δεύ-
« τερος τὰς τῆς κάτω πόλεως καὶ τὰς λοιπὰς ἐξ Ἀστικῆς καὶ ἄλλων ἐπαρχιῶν τῆς ἐλευ-
« θέραις καὶ ἐκ τῆς δούλης Ἑλλάδος ἐπιγραφάς. Εἰς ταύτας νομίζω ὅτι ἐδικαιούμην ἢ
« μᾶλλον ὤφειλον νὰ προσθέσω εὐαριθμούς τινάς ἐπιγραφάς, αἵτινες ἀφηρησθήσαν ὑπὸ
« ξένων ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἢ καὶ ἀπωλέσθησαν μετὰ τὴν ἀνεύρεσιν πρὸ τῆς ἐν ταῖς διη-
« μοσίαις συλλογαῖς ἀσφαλούς ἀποταμιεύσεως αὐτῶν, ἐκφράζω δὲ τὴν εὐχὴν ν' ἀποδο-
« θῶσι τῇ Ἑλλάδι τουλάχιστον ἐκεῖναι τῶν ἐν τοῖς Μουσείοις τῆς τε Εὐρώπης καὶ ἀλλα-
« χοῦ ἐπιγραφῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσιν ἀναπόσπαστον μέρος ἐπιγραφικῶν τινῶν συστάδων
« (οἷον π. χ. τῶν περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ἱερῶν χρημάτων). Ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν εἴσα-
« κουσθῆ ἡ εὐχὴ αὕτη, δικαιολογεῖται ἢ ἐν τῇ ἀνά χειρας συλλογῇ πρόσληψις τῶν περὶ
« ὧν ὁ λόγος ἐπιγραφικῶν μνημείων, τοῦτο μὲν ἐξ ἐπιστημονικῶν λόγων, τοῦτο δὲ καὶ

« διότι προτιθέμεθα, ἀνάγκης τυχούσης, νὰ συμπληρώσωμεν τὰ κενὰ ταῦτα τοῦ Ἐπιγρα-
« φικοῦ Μουσείου δι' ἐκμαγείων τῶν ἐκπατρισθεισῶν ἐπιγραφῶν.

« Ἐπειδὴ τὰ κείμενα τῶν ἐπιγραφῶν ἐδημοσιεύθησαν ἢ μέλλουσι κατ' ἀνάγκην νὰ
« δημοσιευθῶσιν ἐν πανομοιοτύποις ἢ δι' ἐπιγραφικῶν τύπων ἐν τε τῇ μεγάλῃ συλλογῇ
« τοῦ C. I. A. καὶ ἀλλαγῶν, πρὸ πάντων ὅμως ἵνα ἀποφύγωμεν τὸν ὄγκον καὶ τὰς μεγάλας
« δαπάνας τοιούτων συλλογῶν καὶ ἵνα καταστήσωμεν εὐχερῆ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ κατα-
« λόγου τούτου καὶ εἰς τοὺς μὴ εὐποροῦντας φιλολόγους καὶ ἀρχαιολόγους, δημοσιεύομεν
« τὰς ἐπιγραφὰς διὰ μικρῶν γραμμάτων παραπέμποντες ἐκάστοτε εἰς τὰς διὰ κεφαλαίων
« ἢ πανομοιοτύπων δημοσιεύσεις αὐτῶν καὶ παραθέτοντες ὑπὸ τὸ κείμενον βραχείας ση-
« μειώσεις περὶ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων. Αἱ σημειώσεις αὗται ἀναφέρονται εἰς τὸν
« προσηρτημένον πίνακα, ἐν ᾧ περιλαμβάνονται τὰ ἐν ταῖς δημοσιευομέναις ἐπιγραφαῖς
« ἀπαντῶντα κυριώτερα σχήματα τῶν γραμμάτων. Παρατηροῦμεν δὲ ὅτι τὰ ἐν αὐταῖς μὴ
« σημειούμενα γράμματα ἔχουσι τὰ ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ τοῦ πίνακος ἀναφερόμενα σχήματα.
« Οἱ δὲ παρά τινος τῶν ἀριθμῶν προστεθειμένοι ἀστερίσκοι δηλοῦσιν ὅτι ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος
« ἐπιγραφῆ ἔμεινεν ἐν ᾧ εὐρέθη τόπων ἢ δὲν μετεκομίσθη εἰς τὸ ἐπιγραφικὸν τμήμα τοῦ
« Μουσείου.

« Τῶν κειμένων τῶν ἐπιγραφῶν προηγεῖται πρῶτον σύντομος ἀλλ' ὅσον ἔνεστιν ἀκρι-
« βεστάτη περιγραφή τῶν λίθων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων ἐφ' ὧν αὗται εἶνε ἐγκεχαραγμένοι,
« δεύτερον δὲ παραπομπὴ εἰς τὰς διὰ κεφαλαίων ἢ πανομοιοτύπων δημοσιεύσεις καὶ ἐιδικὰς
« μελέτας· αἱ δ' ἄνευ παραπομπῶν ἐπιγραφαὶ εἶνε ἀνέκδοτοι. Περιττὸν ὅμως ἐθεωρήσαμεν
« ν' ἀναφέρωμεν ἐκάστοτε τίνες τῶν ἐν τοῖς κειμένοις συμπληρώσεων ὀφείλονται εἰς τοὺς
« πρώτους ἢ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους ἐκδότας ἢ συγγραφεῖς, διότι οἱ διαφερόμενοι περὶ
« τούτων δύνανται νὰ συμβουλευθῶσι τὰς παραπομπάς, ὁ δὲ κυριώτερος σκοπὸς τῆς ἀνά
« χειρας δημοσιεύσεως τοῦ ἀπαραμίλλου ἐπιγραφικοῦ πλοῦτος τοῦ Μουσείου ἡμῶν εἶνε ἢ
« ὅσον ἔνεστι μέγιστη διάδοσις αὐτῶν τῶν ἱστορικῶν τούτων κειμηλίων δι' ὧν ἄπλετον φῶς
« διεχύθη καὶ διαχέεται εἰς πάντας τοὺς κλάδους τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιογνωσίας.

« Ἡ ἐπιγραφικὴ λοιπὸν συναγωγὴ ἡμῶν ἔχει ὅμοιον σκοπὸν ὡς καὶ αἱ διὰ μικρῶν γραμ-
« μάτων ἄνευ σημειώσεων ἢ μετὰ βραχυτάτων δημοσιεύσεις τῶν κειμένων ἀρχαίων συγγρα-
« φῶν, ὧν τὰ ἐν χειρογράφοις περισωθέντα συγγράμματα συμπληροῦνται ἐν πλείστοις ὅσοις
« καὶ μάλιστα ἐν ταῖς λεπτομερείαις τοῦ ἀρχαίου βίου διὰ τῶν ἐπὶ λίθων ἢ ἄλλης στερεᾶς
« οὐκ ἄσφζομένων ἐπιγραφῶν. Οἱ δὲ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς περὶ τῶν ἐπιγραφῶν μελέτας ἀσχολού-
« μενοι δύνανται τῇ βοήθειᾳ τῶν παρατεθειμένων παραπομπῶν νὰ προσδράμωσιν εἰς τὰς πη-
« γὰς ταύτας ἵνα ἀρυσθῶσιν ἐξ αὐτῶν τὰ πρὸς τὰς μελέτας αὐτῶν ἐπιστημονικὰ βοηθήματα.

« Διὰ τῶν περὶ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἄλλων γενικῶν εἰσαγωγικῶν εἰς
« ἐκάστην ἐπιγραφὴν παρατηρήσεων ἅμα δὲ διὰ τῶν παρ' αὐτὰ τὰ κείμενα παρατεθειμένων
« χρονολογικῶν σημειώσεων καὶ δι' αὐτῆς τῆς ὅσον ἔνεστι χρονολογικῆς κατατάξεως τῶν ἐπι-

« γραφῶν ἐκτυλίσσειται ἐξ ἑαυτῆς οὕτως εἰπεῖν ἡ γενικὴ ἱστορία τῆς ἀττικῆς καὶ ἰωνικῆς γραφῆς. Πρὸς εὐκολίαν ὅμως τῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μεταχειριζομένων τὴν ἀνὰ χεῖρας « συλλογὴν προτιθέμεθα μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς νὰ δημοσιεύσωμεν πανομοιότυπά τινα « ἐπιγραφῶν διαφόρων ἐποχῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων μέχρι τῶν τελευταίων χρόνων ».

† H. G. LOLLING

Τοῦτον τὸν πρόλογον διὰ τὸ νῦν δημοσιεύμενον ἀνὰ χεῖρας τεύχος εἶχεν ἤδη γράψει ὁ πολὺκλαυστος φίλος H. G. Lolling βραχῶν χρόνον πρὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἣτις ἀώρως ἐστέρησε τοὺς μὲν φίλους αὐτοῦ χρηστοῦ ἐταίρου, τὴν δ' ἐπιστήμην ἀόκνου καὶ ἀκαταπονήτου ἐργάτου. Τὸ μέγα ἔργον, διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ὁποίου ἐπὶ ἔτη ὀλόκληρα εἰργάσθη ὁ Lolling, δὲν ἐπέπρωτο νὰ ἀγάγη εἰς πέρας οὐδὲ κἂν νὰ ἴδῃ αὐτὸ ἀρχόμενον¹. Διότι δὲν εἶχεν ἐπιθέσει ἀκόμη τὴν τελευταίαν χεῖρα εἰς τὸ μόνον ὑπ' αὐτοῦ συντεθὲν μέρος, τὸ τὰς πρὸ Εὐκλείδου ἀναθηματικὰς ἐξ Ἀκροπόλεως ἐπιγραφὰς περιέχον, (ὁ νῦν δημοσιεύμενος), ὅτε ὁ θάνατος διέκοψε τὰς ἐργασίας του.

Ἐμελετᾶτο ἕκτοτε νὰ δημοσιευθῇ τοῦλάχιστον τοῦτο τὸ μέρος, διότι ἦτο γνωστὸν ὅτι ὁ Lolling, ἂν ἔζη, θὰ τὸ παρέδιδεν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὸν τυπογράφον, ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ πρᾶγμα ἐβράδυνεν. Τέλος περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1896 ἔτους ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία ἀναλαβοῦσα τὴν ἔκδοσιν τοῦ Καταλόγου ἀνέθηκέ μοι τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἐκδόσεως τοῦ προκειμένου τεύχους. Ἐξετάσας λοιπὸν τὸ χειρόγραφον εὗρον ὅτι ἦτο σχεδὸν ἔτοιμον καὶ δὲν εἶχεν ἀνάγκην ἐπεξεργασιῶν, εἰ μὴ τοιούτων, οἷας ὁ μὲν συγγραφεὺς εὐκόλως ἐκτελεῖ καὶ συγχρόνως τῇ τοῦ τυπογράφου ἐργασίᾳ, ἄλλος τις ὅμως ἔπρεπε νὰ μελετήσῃ προηγουμένως καὶ ἐπισταμένως. Καὶ διὰ ταῦτα ἐξηκρίθωσα πρὸ πάντων τὰς παραπομπὰς, ὅσας εἶδὸν πως ἐλλειπεῖς, ὄχι μόνον εἰς τὸ C.I.A. ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἄλλας συλλογὰς ἐπιγραφῶν, καὶ ἐφρόντισα, ὅσον ἠδυνάμην, νὰ μὴ ἐλλείπη ποτὲ παραπομπὴ εἰς τὰς πρώτας ἐκδόσεις ὡς καὶ εἰς τὰς νεωτάτας.

Ἐπειτα ἔστρεψα τὴν προσοχὴν μου καὶ ἐπὶ τῶν ὀρισμῶν τῶν διαφόρων μαρμάρων, καὶ ἐπειδὴ ὄχι ἄνευ λόγου ἐνίους αὐτῶν ἐνόμισα ἐσφαλμένους, ἔστειλα δείγματα αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ἦτο ἐφικτὸν, πρὸς τὸν κ. R. Lepsius, ὃς μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν φιλοφροσύνης καὶ προθυμίας ὥρισε τὰς προελεύσεις τῶν διαφόρων λίθων. Ἀναγκαῖα συμπληρώσεις τοῦ ἔργου ἐφάνη καὶ συγκριτικὸς πῖναξ, ὃς νὰ καταστήσῃ εὐκόλον τὴν ἀνεύρεσιν πάσης ἐν τῷ C.I.A. ἐκδοθείσης ἐπιγραφῆς.

Καὶ ὅλα ταῦτα ἀπῆλθον βεβαίως καὶ ἐργασίαν τινὰ καὶ χρόνον οὐκ ὀλίγον, ἀλλὰ αἱ τροποποιήσεις αὗται ἔμειναν ἐντὸς τῶν ὁρίων, ἅτινα ὀρίζουσι τὰ καθήκοντα ἐκδότου εὐσυνειδήτου, καὶ δὲν μ' ἠνάγκασαν νὰ διακρίνω τὰς μικρὰς καὶ ἀσημάντους μου προσθή-

¹ Πρὸς τὴν βιογραφίαν τοῦ Lolling ἐν Athen. Mitth. 1894 σ. XXII καὶ ἐν Ἀρχ. Ἐφημερίδι 1894 σ. 132.

κας. Μόνον διὰ τοὺς ἑρισμοὺς τῶν μαρμάρων ἐφάνη καλὸν νὰ τυπωθῶσιν ἀραιοῖς γράμμασιν, ἕσοι ἀφείλονται τῷ Lepsius.

Ἄλλ' ἐνῶ τὸν κατάλογον τῶν ἀρχαιοτέρων ἐπὶ λίθων ἀναθηματικῶν ἐπιγραφῶν τῆς Ἀκροπόλεως, ὡς εἶπον, κατέλιπεν ὁ Lolling σχεδὸν ἑτοιμον, τοῦ τῶν πηλίνων καὶ ὀστράκων οὐδ' ἐναρξῆν ἔκαμεν, τὸν δὲ τῶν ἐπὶ χαλκωμάτων ἀφῆκεν ἡμιτελεῖ. Καὶ τὸ μὲν κεφάλαιον, τὸ προσωρισμένον νὰ περιλάβῃ τὰς ἐπὶ πηλίνων ἀγγείων καὶ ὀστράκων ἀναθηματικὰς ἐπιγραφάς, ἠδύνατο καὶ νὰ λείψῃ, διότι αὗται πᾶσαι θὰ δημοσιευθῶσι προσηκόντως ἐν τῷ περὶ τῶν ἀγγείων τῆς Ἀκροπόλεως ἔργῳ, ἕπερ παρασκευάζει τὸ Γερμανικὸν ἀρχαιολογικὸν Ἰνστιτούτον, τὸ δὲ ἄλλο, τὸ τῶν ἐπὶ χαλκοῦ ἐπιγραφῶν, ἔπρεπε νὰ συμπληρωθῇ. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ μεταξὺ ἔλα τὰ ἐκ χαλκοῦ ἔργα τῆς Ἀκροπόλεως εἰσῆχθησαν εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ Ἐθνικοῦ ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου καὶ κατεγράφησαν ἐν τῷ καταλόγῳ αὐτῆς, ἐκαθαρίσθησαν δὲ καὶ ἔκτοτε οὐκ ὀλίγα, καλὸν ἐφάνη νὰ χωρισθῶσιν ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐπιγραφῶν καὶ νὰ ἀποτελέσωσιν αὐτοτελὲς μέρος τοῦ καταλόγου, περιέχον ὄχι μόνον τὰς ἀναθηματικὰς ἀλλὰ πάσας ἐν γένει τὰς ἐπὶ χαλκοῦ ἐπιγραφάς, ἕσαι εὐρέθησαν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως. Καὶ οὕτω συμπληρώσας καὶ τακτοποιήσας τὰς ὑπαρχούσας σημειώσεις συντάξα τὸν κατάλογον τῶν ἐπὶ χαλκωμάτων ἐπιγραφῶν, ὅς προηγῆται νῦν τοῦ λοιποῦ, ὁ γὰρ τοῦ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐπὶ λίθων ἀναθηματικῶν ἐπιγραφῶν. Τὰς λοιπὰς τῶν πρὸ Εὐκλείδου ἐπὶ λίθων ἐπιγραφὰς ὡς καὶ ἔλας τὰς μετ' αὐτόν, κατ' ἐποχὰς καὶ κατὰ κεφάλαια διηρημένας, θὰ προσθέσῃ ἕστις θὰ ἀναλάβῃ νὰ συνεχίσῃ τοῦτο τὸ διὰ προῶρου θανάτου διακοπὴν ἐπιχείρημα. Βεβαίως εὐχῆς ἔργον εἶνε νὰ συμπληρωθῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὸ νῦν ὡς κορμὸς ἀγάλματος ἠκρωτηριασμένου μόνον ἐκδιδόμενον ἔργον· ἀλλὰ καὶ οὕτως ὄχι μόνον ὡς κατάλογος μουσείου, ἀλλὰ καὶ ὡς βοήθημα πρὸς γενικωτέρας ἐπιστημονικὰς μελέτας θὰ φανῆ χρήσιμον πρὸ πάντων εἰς ἐκείνους οἵτινες παραβάλλοντες ταύτην τὴν ἔκδοσιν πρὸς τὰς προηγούμενας δύνανται νὰ κρίνωσιν, πόσαι τῶν ἐπιγραφῶν ἢ διὰ ὀρθοτέρας ἀναγνώσεως ἢ διὰ ἐπιτυχοῦς συναρμολογίας νέων τεμαχίων ἠλλάξαν τὴν προτέραν ὄψιν.

Ἐνίοτε, ὡς εἶπον, καὶ πρὸ πάντων ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ ἠναγκάσθη νὰ προσθέσω ἐπιγραφάς, ἃς ὁ Lolling δὲν ἀντέγραψεν, ἢ καὶ νὰ μεταγράψω τινὰ, πρωτίστως ὅταν ὁ χαλκὸς καθαρισθεὶς ἀνέδειξε γράμματα, ἃ δὲν ἐφαίνοντο πρότερον, ἢ καὶ θραύσματα συναρμολοζόμενα ἐπέτρεψαν σαφεστέραν ἐξήγησιν τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐπιγραφῆς. Ἐν ταύταις καὶ ὁμοίαις ταῖς περιπτώσεσι δὲν ἠδυνάμην πλέον νὰ ὑπεκφύγω τὴν εὐθύνην καὶ διὰ ταῦτα ἐσημείωσα διὰ τοῦ ψηφίου W ἔλας τὰς ὑπ' ἐμοῦ γενομένας οὐσιώδεις προσθήκας καὶ τροποποιήσεις δι' ἕσας εὐθύνομαι μόνος ἐγώ.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΞ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΠΙ ΧΑΛΚΩΜΑΤΩΝ

Ἐπειδὴ πᾶσαι αὐταὶ αἰ ἐπὶ ἀναθημάτων καὶ ἄλλων ἐκ χαλκοῦ πραγμάτων ἐπιγραφαὶ εἶνε κατατεθειμέναι ἐν τῇ χαλκοθήκῃ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου, ἐθεωρήσαμεν περιττὸν νὰ δηλοῦμεν ἐκάστοτε, ὅτι δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἐπιγραφικὸν τμήμα τοῦ Μουσείου. Ἄλλ' ἵνα μὴ ἐπέλθῃ σύγχυσις τις ὡς πρὸς τὰς ἐπιγραφὰς ταύτας, ἐποιησάμεθα χρῆσιν λατινικῶν ἀριθμῶν, παραθέντες ἐν ἀγκύλαις τοὺς ἀριθμούς, οὓς φέρουσιν ἐν τῷ Μουσείῳ καὶ ὑφ' οὓς περιγράφονται ἐν τῷ εὐρετηρίῳ τοῦ Μουσείου. Περὶ τῶν χαλκῶν τῆς Ἀκροπόλεως ἐδημοσιεύθησαν ἤδη δύο εἰδικὰ ἔργα· ἡ ὑπὸ Bather πραγματεία ἐν *Journal of Hellenic studies* XIII (1892-3) σ. 124-130 καὶ 232-271, καὶ ἡ ὑπὸ De Ridder κατάλογος (*Catalogue des bronzes trouvés sur l'Aeropole d'Athènes*) οὗτινος ἄρτι ἐξεδόθη ὁ πρῶτος τόμος. Ἀμφοτέρων τῶν συγγραφέων τούτων παρεθέσαμεν τοὺς ἀριθμούς, καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸν πρῶτον παρεπέψαμεν συντομίας ἕνεκα εἰς τοὺς ἐν τῇ πραγματείᾳ αὐτοῦ συνημμένους πίνακας, οἵτινες φέρουσι τοὺς αὐτούς, οὓς καὶ τὸ κείμενον ἀριθμούς. Ὡς δὲ πρὸς τὸν δεύτερον ἀνεγράψαμεν τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως μόνον μετὰ καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ αὐξοντος ἀριθμοῦ. Δὲν ἐθεωρήσαμεν ὁμως ἀναγκαῖον νὰ σημειώσωμεν τὰς τυχόν διαφορὰς τῆς ἀναγνώσεως ἡμῶν πρὸς τὴν ἐκείνων. Παρατηροῦμεν μόνον ὅτι, ὅπου τυχόν διαφέρει ἡ ἀνάγνωσις ἡμῶν τῆς ἐκείνων, καὶ μετὰ τὴν γενομένην παραβολήν, δὲν εὐρομεν λόγον ὅπως μεταβάλωμεν αὐτήν. Ἐν τῷ τέλει τοῦ πρώτου τούτου μέρους συνάπτομεν πίνακας, περιέχοντας παραπλεύρως τοὺς ἀριθμούς τοῦ εὐρετηρίου τοῦ Μουσείου, ὡς καὶ τῶν ἐν αὐτῷ μνημονευομένων δημοσιευμάτων, καὶ ἐν δευτέρῳ στήλῃ τοὺς ἀριθμούς τοῦ παρόντος Καταλόγου. W.

I. (7328). Τεμάχιον ἐλάσματος χαλκοῦ συμπεπιεσμένον, ἀνῆκον ἴσως εἰς τι σκεῦος. Μῆκος περίπου 0,20 μ., ὕψος τῶν γραμμῶν 0,005 - 0,02 μ. Σφῶνται μέρη δύο στίχων, ὑφ' οὓς κενὸς χῶρος, προηγούντο δὲ ἴσως καὶ ἄλλοι στίχοι. Ἀπεσπάσθη αὐτοῦ μικρὸν τεμάχιον, περιέχον τὸ πρῶτον γράμμα τοῦ πρώτου στίχου. Ἴδε πίν. Α' ἄρ. 1. *Journ. of Hell. stud.* XIII πίν. VII ἄρ. 63.

-- ἐ[νει; κ]αὶ Εηπ.ι[4 ἢ 5 γράμματα]Ιει --
-- Ιγορίοι καὶ Χιχίδαὶ κα[ι] --

Σχ. γρ.: α⁶, δ⁴, ε², η³, ρ³, χ⁵.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη καθὼς καὶ αἱ ἀμέσως ἐπόμεναι ὑπ' ἄρ. II-VIII ὁμοιόμορφοι οὔσαι ἀνήκουσι πιθανῶς εἰς τὴν καλουμένην δυτικὴν ὁμάδα τῶν Ἑλληνικῶν ἀλφάβητων καὶ διακρίνονται ἐκ πρώτης ὄψεως ἀπὸ τῶν Ἀπτικῶν, εἶνε δὲ ὡς φρονεῖ καὶ ὁ Kirchhoff ἢ Χαλκιδικαὶ ἢ Βοιωτικαὶ.

II. (6974). Λέβητος χαλκοῦ συμπεπιεσμένου καὶ πολλαχοῦ ἐφθαρμένου τεμάχιον. Παρὰ τὸ χεῖλος λείψανα σιδηρῶν ἤλων· πρὸς τὴν ὑπ' ἄρ. III ἐπιγραφὴν. Ἡ διάμετρος τοῦ χείλους θὰ ἦτο περίπου 0,60 μ., μέγεθος τῶν γραμμῶν αὐξανόντων ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ 0,02 - 0,03, τῶν δὲ κυκλοτερῶν 0,01 μ. Τὰ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σφζομένου στίχου γράμματα το, καὶ ἴσως ὀλόκληρος ἢ ἀπὸ τούτων τῶν στοιχείων ἀρχομένη περικοπή τῆς ἐπιγραφῆς φαίνεται ὅτι προσετέθησαν μετὰ τὴν ἐγγράραξιν τῶν λοιπῶν γραμμῶν. Ἐνεχαράχθη δὲ ἡ ἐπιγραφή (μονόστιχος ὡς φαίνεται) ἐπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ σκεύους. Ἴδε πίν. Α' ἄρ. 2. *Journ. of Hell. stud.* XIII πίν. VII ἄρ. 64^a. De Ridder ἄρ. 55. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Bather (σ. 129) ὅτι τοῦτο καὶ τὸ ὑπ' ἄρ. III τεμάχιον ἀνήκουσιν εἰς τὸν αὐτὸν λέβητα δὲν εἶνε βεβαία.

-- ἐ[π;ι] Ἐρ;οσθενίδαὶ τῶν ἐπὶ Γελαῖ ---

Σχ. γρ.: α⁶, δ², ε² καὶ ε¹⁰, θ⁶, ν⁶ καὶ ν², ρ⁶;

W. Ἴσως ὑποκρύπτεται καὶ ἄλλο ὄνομα, οἷον Ἐμπεδοσθενίδαξ.

III. (7329). Τεμάχιον λέβητος χαλκοῦ συμπεπιεσμένον. Μῆκ. 0,27 μ. Παρὰ τὸ χεῖλος δύο ἤλοι σιδηροὶ ἢ μᾶλλον λείψανα λαβῆς, διακόπτοντα τὸν πρῶτον στίχον τῆς διστίχου ἐπιγραφῆς. Μέγεθος τῶν γραμμάτων τοῦ πρῶτου στίχου 0,03 (τὸ ὁ μικρὸν μόνον 0,01), τῶν τοῦ δευτέρου στίχου 0,02 μ. Ἴδε πίν. Α' ἀρ. 3. Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 64^b. De Ridder ἀρ. 55. Πρβ. ἀρ. II.

----- σπιδες II εἰμί vac.

----- οραχσια ----

Σχ. γρ.: α⁵, δ², ε³, μ³, ρ², σ⁵ καὶ σ', γ⁵. Τὸ ὁ μικρὸν μικρότερον τῶν λοιπῶν γραμμάτων.

Αἱ δύο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πρῶτου στίχου κάθεται γραμμάτι ἐχρησόμενον ἀντὶ διαστιξέως.

Ὁ Bather (σ. 129) νομίζει ὅτι τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς εἶνε καὶ τὸ ὑπ' ἀρ. VI τεμάχιον, ἀλλὰ ἡ εἰκασία του δὲν ἔχεται ἀληθείας.

IV. (7327). Ἐλασμα χαλκοῦν συμπεπιεσμένον, ἴσως τεμάχιον λέβητος. Μῆκ. 0,27 μ. Σφύζονται δυσανάγνωστα τινὰ λείψανα γραμμάτων, ὧν τὸ τελευταῖον δύναται νὰ ᾔνε τὸ κάτω μέρος τοῦ α⁵ ἢ α⁶ (πρβ. Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 64^b καὶ τὴν ὑπ' ἀρ. III ἐπιγραφὴν), εἶτα:

-- θλόν με vac.

Σχ. γρ.: ε¹⁰, θ⁴, μ⁴, ν⁵.

V. (7265). Ἐλασμα χαλκοῦν, ἀνήκον πιθανῶς εἰς λεπτόν τι σκεῦος. Μῆκ. 0,14. ὕψ. 0,055 μ. Εἶνε ἀποκεκομμένον πανταχόθεν, φαίνεται ὁμως βέβαιον ὅτι ἡ βουστροφηδὸν γεγραμμένη ἐπιγραφὴ ἦτο διστίχος. Ὁ πρῶτος στίχος ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ, ὁ δεύτερος ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰριστερά. Ὑψ. τῶν γραμμάτων μέχρι 0,014 μ. Ἴδε πίν. Α' ἀρ. 4. Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 59. Ὁ Bather (σ. 128) ὑποθέτει ὅτι ἐκ τοῦ αὐτοῦ σκεύους προέρχεται καὶ τὸ ὑπ' ἀρ. VI θραῦσμα. καὶ ἀληθῶς μεγάλην ἔχουσιν ὁμοιότητα καθ' ὅλα τὰ ἐξωτερικά.

----- ἔδοκε ε ----

----- αμαλα ----

Σχ. γρ.: α⁶, δ², ε², μ⁹.

Ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ ὑπάρχει μετὰ τὰ ἐν τῇ μεταγραφῇ σημειούμενα λείψανον γράμματος ὁμοιον πρὸς π²,

τὸ ὅποιον ὁμως καὶ ὡς α⁶ ἢ μ⁵ δύναται νὰ ἐκληφθῇ, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ στίχῳ πρὸ τῶν μεταγεγραμμένων λείψανον κυκλοτεροῦς γράμματος, μετὰ τὸ τέλος δ' αὐτῶν ἴσως μ ἢ ν.

VI. (7330). Ἐλασμα χαλκοῦν, ἴσως τεμάχιον σκεῦος, πανταχόθεν ἀποκεκομμένον. Μῆκ. 0,06, ὕψ. 0,048 μ. Ὑψ. τῶν γραμμάτων 0,015 μ.— Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 58. Πρβ. τὸν προηγούμενον ἀρ. V.

--- ἀδα ---

Σχ. γρ.: α⁶, δ².

VII. (7293). Τεμάχιον σκεῦος καὶ τοῦ χεῖλους αὐτοῦ. Μῆκ. 0,29 μ. Ἐπὶ τοῦ σκεύους (ἴδε πίν. Α' ἀρ. 5. Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 62) ἀριστερά:

--- τέθ(ει)κεν vac.

δεξιὰ καὶ πλησιέστερον τοῦ χεῖλους:

Τὸν ἐπ[ι .]αμισίδαί α; --

Σχ. γρ.: α⁶, δ², ε³ καὶ ε¹⁰, θ⁴, μ², ν³, σ⁴; Τὸ ο μικρὸν.

W. Ἐπειδὴ τὰ γράμματα μσ ἀναγινώσκονται ἀσφαλῶς, δύο μόνον ὑποθέσεις ὑπολείπονται, ἢ ὅτι τὸ μσ κείται ἀντὶ τοῦ μψ, ἢ ὅτι καὶ ἐδῶ, ὡς ἐν τῷ τέθ(ει)κεν, πρόκειται περὶ ἀβλεψίας τοῦ χαράξαντος. Ὁ Bather (σ. 129) προτείνει ἢ ἐπ[ι β]άμ(α)σι δαιδ[αλέοις, ἢ τῶν ἐπ[ι Λ]αμψίδαί [ἄθλων ὁ δεῖνα κα]τέθ(η)κεν, τὴν πρώτην ὁμως ὑπόθεσιν οὐδὲ ὁ ἴδιος θεωρεῖ ὡς πιθανήν. Ἡ δευτέρα, ὅσον ἀφορᾷ τὸ σύνολον, φαίνεται ὀρθή, μόνον τὸ πρὸ τοῦ α σφύζομενον μέρος στοιχείου δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔχνος τοῦ λ, ἀλλὰ μᾶλλον τοῦ δ². Ὑποθέτω ὅτι ὁ χαράξας ἤθελε νὰ γράψῃ τῶν ἐπὶ Δαμισίδαί κτλ.

VIII. (7370). Τεμάχιον σκεῦος μετὰ στενοῦ ἐπιπέδου χεῖλους καὶ λαβῆς προσηλωμένης. Μῆκ. 0,30 μ. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σκεύους (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 61):

--- τίο υἰύς vac.

Σχ. γρ.: ν⁵, υ³, σ⁴.

IX. (6941). Βαθρίδιον χαλκοῦν, ἐφ' οὗ ἴστατο ἀγαλμάτιον (τῆς Ἀθηνᾶς). Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τριῶν πλευρῶν ὑπὸ τὸ ὀλίγον ἐξέχον ἄνω χεῖλος. Μῆκ. 0,18, πλ.

0,07 μ.— C.I.A. IV, 1 σ. 98 ἀρ. 373¹⁸⁰. De Ridder ἀρ. 601.

Αἰσχίνης : Χαρίας : ἀνεθέ|τεν τὰθε|ναία(ι) : ἀπαρχέν

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹² καὶ α¹⁴, ε³, θ⁴, ν⁵, ρ⁶ καὶ ρ⁹, σ⁴, χ².
Σημ. διαστίξεως¹.

X. (6950). Βαθρίδιον χαλκοῦν τετράπλευρον, συνιστάμενον ἐκ πλινθοειδοῦς μέρους (ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μακροτέρας καθέτου πλευρᾶς αὐτοῦ ἢ ἐπιγραφῆ, ἀναστρόφως ἐγκεχαραγμένη) καὶ πλατυτέρου ὑποβάθρου, ἑλλιπὲς τὸ ἔμπροσθεν μέρος. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας σφίζεται πούς δεξιῶς καὶ τεμάχιον (ἐν τρίτον περιπίου) ἀριστεροῦ ποδός. Μῆκ. 0,095, πλ. 0,062, ὕψ. 0,023 μ.— De Ridder ἀρ. 595.

Αἰσχύλος : ἀνέθεκε [; - -

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹², ε¹⁰, κ², ν⁶, σ⁴ καὶ σ⁵, υ², χ².
Σημ. διαστίξεως⁵.

XI. (6975). Ἐλασμα χαλκοῦν, ἀποκεκομμένον πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ τετραυσιμένον εἰς τέσσαρα τεμάχια. Ἐν ταῖς γωνίαις ὀπαὶ ἤλων, δι' ὧν ἦτο προσκεκολλημένον εἰς σκεῦός τι, ὡς φαίνεται. Μῆκ. 0,25, πλ. 0,11 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 199 ἀρ. 373²³⁸. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 55. De Ridder ἀρ. 428. Πρβ. Wilamowitz, Aristoteles und Athen II σ. 75, 5.

Ἅοι ταμίαι : τάδε χαλκία : - -
συνλέξαντες : Διὸς κρατερ[όφρονι γόρει - -
'Αναχσίον : καὶ Εὐδιδος καὶ Σ - -
καὶ Ἄνδοκίδες : καὶ Λυσιμαχ - -

Σχ. γρ.: α¹², δ⁶, ε¹⁰, h³, κ¹ καὶ κ² (στίχ. 1), μ⁶, ν⁵, ρ¹, ρ⁹, σ⁵, υ³, χ³.
Σημ. διαστίξεως⁵.

XII. (6946). Βαθρίδιον χαλκοῦν, κοῖλον, συνιστάμενον ἐκ τετραπλεύρου πλακὸς μετὰ πλατυτέρου ὑποβάθρου. Ὁ πρῶτος στίχος ἐπὶ αὐτῆς τῆς πλακός, ὁ δὲ δεύτερος ἐπὶ τοῦ ὑποβάθρου, καὶ ὁ μὲν κατὰ τὸ μῆκος τῶν τεσσάρων πλευρῶν, ὁ δὲ κατὰ τὸ μῆκος τριῶν πλευρῶν μόνον. Ἐπὶ τῆς πλακός δύο μικροὶ ἤλοι, δι' ὧν προσηρμόζετο τό ποτε ἐπιτεθειμένον ἀγαλμάτιον. Ἡ πλάξ ἔχει μῆκ. 0,075, πλ. 0,038, τὸ δὲ ὑπόβαθρον μῆκ. 0,085, πλ. 0,05 μ.— De Ridder ἀρ. 590.

Πᾶσιν ἴσ' ἀνθρώποι|[ς]ηυποκ|ρίνομαι, ἡόστις|ε[ρ]οτᾶι,
ἡὸς μ' ἀνέθεκ' ἀνδ|ρῶν Ἄντι|φάνες δεκάτεν.

Σχ. γρ.: α¹², ε³, θ⁴, μ², ν⁸ καὶ ν⁹, ρ⁹, σ⁴, υ², φ².

Τὴν συμπλήρωσιν τῆς λέξεως ἐρωτᾷ ὀφείλω τῷ κ. Kirchoff.

XIII. (6944). Βαθρίδιον χαλκοῦν τετράπλευρον, συνιστάμενον ἐκ πλινθοειδοῦς μέρους καὶ πλατυτέρου ὑποβάθρου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας δύο μικροὶ ὀπαὶ καὶ ἄλλη μακροτέρα αὐτῶν, ἀλλὰ στενωτέρα. Μῆκ. 0,11, πλ. 0,085, ὕψ. 0,02 μ.— De Ridder ἀρ. 585. Ἡ ἐπιγραφὴ φέρεται ἐγκεχαραγμένη ἐπὶ τῶν καθέτων πλευρῶν, δὲν εἶνε ὁμως βέβαιον ἂν ἐξετείνετο καὶ ἐπὶ τῶν τεσσάρων πλευρῶν ἢ μόνον ἐπὶ τῆς προστίας καὶ τῆς συνεχομένης μακροτέρας δεξιᾶς πλευρᾶς, ὅπως προϋποθέτει ἢ προτεινομένη συμπλήρωσις:

Γλύ;]κε δεκά|τεν τὰθε|ναία[ι

Σχ. γρ.: α¹³, δ⁶, ν⁵.

Τῶν τριῶν πρώτων γραμμάτων ὑπάρχουσιν ἴχνη, ἅτινα συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὀνόματος.

XIV. (7313). Δύο μεγάλα καὶ ὀκτώ μικρὰ τεμάχια σκεύους. Ἡ ἐπιγραφὴ μονόστιχος ὑπὸ τὸ χεῖλος ἄνωθεν τεσσάρων λεπτῶν εὐθειῶν γραμμῶν περιθεουσῶν τὴν περιφέρειαν τοῦ σκεύους. Ἡ διάστιξις ἐγένετο διὰ καθέτου γραμμῆς στιγμῶν (ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα συνίστανται ἐξ ἐννέα, ἡ τετάρτη ἐξ ἐπτὰ στιγμῶν, ἡ τρίτη εἶνε κολοβή). — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 12.

vac. Δεισίθεος | Εὐθύδεμος | ἀπαρχέ[ν] †
ἀνεθέτε[ν] | τῆι ἌθENAIAI vac.

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹ (τὸ δεύτερον τῆς λέξεως ἀπαρχέν), ε¹⁰ καὶ ε³, θ³, ν⁶, ρ¹¹, υ², χ².

W. Μεταξὺ τοῦ ἀπαρχέν καὶ τοῦ ἀνεθέτεν ὑπάρχει χώρος διὰ πέντε τοῦλάχιστον γράμματα (ἀλλὰ ἴσως καὶ πολὺ πλείονα, διότι δὲν προσαρμόζουσιν ἐδῶ τὰ θραύσματα καὶ εἶνε δυνατὸν νὰ ἀπωλέσθη μέρος τοῦ σκεύους), ἀλλὰ ἔνεκα τῆς ἀποτριβῆς τῆς ἐπιφανείας εἶνε ἀμφίβολον ἂν ὑπῆρχον ἢ ὄχι ἐν τούτῳ τῷ μέρει γράμματα.

XV. (7316). Χεῖλος σκεύους μετὰ μικροῦ τεμαχίου αὐτοῦ τοῦ σκεύους, κεκοσμημένου διὰ πολλῶν ποικιλμάτων. Δύο τεμάχια, ὧν τὸ μὲν μῆκ. 0,09, τὸ δὲ 0,225 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐνεχαράχθη διὰ στιγμῶν ἐπὶ

τῆς ὀριζοντίας ἐπιφανείας τοῦ χεῖλους. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 45.

Ἄθε]ναίαι [:] Δορόθεος ; ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁶, ν¹⁰, ρ⁹, σ⁴.
Σημ. διαστίξεως ⁵.

XVI. (7303. 7319). W. Δύο τεμάχια προσαρμοζόντα σκεύους μετὰ τοῦ χεῖλους, παρ' ὃ ἐνεχαράχθη ἡ ἐπιγραφή διὰ στιγμῶν. Μῆκ. τοῦ ὅλου 0,08 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 39 (τὸ δεῦτερον τεμάχιον).

vac. Ἐπιγέ[ες - -

Σχ. γρ.: ε³.

XVII. (7034). W. Φιάλη χαλκῆ ποικίλως διακοσμημένη, ἧς ἀπεκρούσθησαν μέρη τινὰ τοῦ πυθμένος. Διάμετρος 0,15 μ. Ἐπὶ τῆς ὀριζοντίας ἐπιφανείας τοῦ χεῖλους ἡ ἐπιγραφή (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 9. De Ridder ἀρ. 219):

Ἡερμογένε[ς] ἀνέθεκεν ἀ[π]α[ρχ]ῆν [τάθε]ναίαι

Σχ. γρ.: α¹², ε³, θ⁴, μ², ν⁶, ρ⁹.

XVIII. (7278). Μικρὸν τεμάχιον σκεύους μετὰ τοῦ χεῖλους. Μῆκ. 0,06 μ. Πρὸ τοῦ θ δὲν διακρίνονται ἄλλα γράμματα. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 33.

Θεν - - -

Σχ. γρ.: ε³, ν⁶.

XIX. (7175). Λαβὴ σκεύους πρόσθετος, μετὰ δύο τρημάτων ὠσειδῶν καὶ ἐνὸς στρογγύλου. Μῆκ. 0,14, πλ. 0,05-0,06 μ. Ἐπὶ τῆς ὀριζοντίας αὐτῆς ἐπιφανείας κατὰ τὸ πρὸς τὸ χεῖλος τοῦ σκεύους ἄκρον (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 20. De Ridder ἀρ. 183):

Θρασυκλειίδες ἀνέθεκε[ε

ἐπὶ δὲ τῆς κοίτης παρ' αὐτὸ τὸ σκεῦος κειμένης πλευρῆς, ἧτις θὰ ἐκκλύπτετο, ὅταν ἡ λαβὴ θὰ προσηρμόζετο εἰς τὸ σκεῦος: Ν (ἀριθμητικὸν σημεῖον).

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁶, ε³, θ⁴, ν³, ρ⁹ ἢ ρ¹⁰, σ⁴, υ².

XX. (7047). Ῥοιὰ χαλκῆ. Ὡψ. περίπου 0,065, διάμετρος 0,055 μ. Ἡ ἐπιγραφή ἀρχομένη ἐκ τῆς κορυφῆς ἐλίσσεται ἐν τρισὶ στίχοις περὶ τὸ ἄνω ἥμισυ τοῦ καρπού, εἶνε δὲ πολλαγοῦ ἐρθαρμένη καὶ δυσανάγνωστος. Διακρίνονται νομιζῶ τὰ ἐξῆς (πρὸβ. Journ. of Hell.

stud. XIII πίν. VII ἀρ. 56. De Ridder ἀρ. 113):

Ηι:]ε;ρ;οφῶν ἄ;γ;α;[λμα ἀνέ]θε[κε Διδὸς Γλαυ]-
ρόπιδι [q]όρει [πολι]όχο[ι δ]ε[κ]ἄ]τε[ν

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁹, ε³; ν¹¹, φ².

XXI. (7317). W. Τεμάχιον σκεύους τινος, μῆκ. 0,06 μ.

K - -

XXII. (11450). W. Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χεῖλους αὐτοῦ. Μῆκ. 0,17 μ. Κάτωθεν τοῦ χεῖλους ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰριστερὰ ἡ ἐπιγραφή (C. I. A. IV, 1 σ. 197 ἀρ. 373^{12g}):

Καλίας με Ηά[βρο]νο[ς - - -

Σχ. γρ.: α¹³, δ³; ε² ἢ ε³, h³ (σῶζεται μόνον τὸ ἄνω ἥμισυ), κ¹ ἢ κ², μ⁵, ν⁵, ρ⁹; ἢ ρ¹⁰, σ⁴. Σημειωτέον ὅτι ἐκτός τοῦ α καὶ σ τὰ λοιπὰ γράμματα συμφώνως τῇ ὅλῃ ἐπιγραφῇ εἶνε ἐστραμμένα πρὸς τὰριστερὰ.

Τὸ τρίτον ὡς καὶ τὸ τέταρτον γράμμα τοῦ δευτέρου ὀνόματος, ὧν σῶζονται αἱ ἄνω ἄκραι, πρέπει νὰ ᾔσαν β, μ, ν ἢ ρ, καὶ ἐπειδὴ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ ν δὲν ὑπάρχει χῶρος ἢ δι' ἐν ἔτι στοιχείον, καὶ τοῦτο κατὰ τὰ ἐλάχιστα ἔχνη τοῦ ἄνω μέρους πιθανῶς ἦτο ο, ἡ συμπλήρωσις Ἄβρωνος καθίσταται λίαν πιθανή.

XXIII. (7199). Λαβὴ μετὰ κρίκου καὶ πλακιδίου, ἐφ' οὗ λεοντοκεφαλή. Μῆκ. 0,20 μ. — De Ridder ἀρ. 226.

Καλικράτες ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, ν⁶, σ⁴.

XXIV. (6942). Βαθρίδιον χαλκοῦν ἐγγομφωθὲν ποτε ἐπὶ λιθίνης βάσεως διὰ τεσσάρων ποδῶν, ὧν δύο ἀπεθραύσθησαν. Μῆκ. 0,14, πλ. 0,07, ὕψ. 0,025 μ. — De Ridder ἀρ. 613. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας μικρὰ τετράπλευρος ἐπιμήκης ὀπή, ἐν ἣ προσηρμόζετο ἀγαλμάτιον, καὶ παρὰ τὴν ἐτέραν τῶν μακροτέρων πλευρῶν ἡ διὰ στιγμῶν ἐγκεχαραγμένη δυσανάγνωστος ἐπιγραφή. Διακρίνονται νομιζῶ τὰ ἐξῆς:

Καλχίσκα (;) Καφυᾶθε[ν;

Σχ. γρ.: α¹⁴, κ¹ καὶ κ², σ⁵, χ². Τοῦ τρίτου γράμματος τῆς δευτέρας λέξεως διακρίνεται μόνον ἡ περίμετρος ο.

XXV. (7336). Φιάλη ὀλίγον συμπεπιεσμένη, ἧς ἀπεθραύσθησαν τεμάχια τινὰ. Διάμετρος περίπου 0,25

μ. Ἐπί τοῦ χεῖλους (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 21):

Καπανίς δεκά[τ]εν ἀνέθεκεν τάθναίαι

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, ν⁶ καὶ ν¹⁰ καὶ ν⁵, σ⁵.

XXVI. (6947). Βαθρίδιον χαλκοῦν μετὰ τεσσάρων ποδῶν, ὧν εἰς ἀπεθραύσθη, καὶ δύο ἐπιμήκων τετραπλεύρων ὀπῶν, ἐν αἷς ἐφημιόζετο ποτε ἀγαλμάτιον. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων καὶ μιᾶς τῶν μακροτέρων πλευρῶν. Μῆκ. 0,07, πλ. 0,047, ὕψ. 0,013 μ.— De Ridder ἀρ. 610.

Ἄθναίαι ἀν[έ]θεκεν Κλεαρέτε

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹ καὶ ε¹⁰ καὶ ε⁵, θ⁵, κ², ν⁶, ρ².

XXVII. (6945). Βαθρίδιον χαλκοῦν, κοῖλον, κολοθὸν τὰ ὀπισθεν, συνιστάμενον ἐκ πλινθοειδοῦς πλακῶς καὶ ὀριζοντίων προεξοχῶν κατὰ μῆκος τῶν δύο πλατυτέρων πλευρῶν. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐγκεχάρακται ἐπὶ τούτων τῶν πλευρῶν κατὰ τὸ ἄνω ἄκρον των, ὑπὸ δὲ τὴν ἐπιγραφὴν ἐκάστη πλευρὰ εἶνε διατετηρημένη διὰ ἐπτὰ μικρῶν ὀπῶν. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῆς πλακῶς δύο ὀπαὶ καὶ λείψανον τρίτης. Μῆκ. 0,105, πλ. 0,06, ὕψ. 0,012 μ.— De Ridder ἀρ. 584.

Ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς ἴσως :

Κλε[δ:] ἀνέ[θεκεν] ἄγα[λμα]

ἐπὶ τῆς ἐτέρας:

- τάθε]νάαι ; हाυτῆς

Σχ. γρ.: α¹² (ἐν τοῖς ἄλφα τῆς λέξεως ἄγα[λμα] δὲν διακρίνεται αἱ μεσαῖαι γραμμαί), ε¹⁰ καὶ ε³, ν⁶, υ².

Σημ. διαστίξεως ⁵.

Τὸ τέταρτον στοιχεῖον τοῦ πρώτου στίχου ἀναμφιβόλως ἦτο στρογγύλον.

XXVIII. (6447). Ἀγαλμάτιον τῆς προμάχου Ἀθηνᾶς ἐπὶ βάρου. Ὡς βάρου χρησιμεύει πλάξ χαλκῆ ἔχουσα τρεῖς βραχεῖς πόδας, τὸν μὲν ἕνα ὑπὸ τὴν μίαν, τοὺς δὲ δύο ἄλλους ὑπὸ τὴν ἀντίθετον στενωτέραν πλευρᾶν, προωρισμένους πρὸς γόμφωσιν τῆς πλακῶς ἐπὶ μείζονός τινος λιθίνης βάσεως. Ἐπὶ τῆς πλακῶς ἐτέθη πάλιν τὸ καὶ πάλαι ἐπ' αὐτῆς ἀνακειμένον ἀγαλμάτιον τῆς Ἀθηνᾶς. Ἡ ἐπιγραφὴ παρὰ τρεῖς τῶν πλευρῶν τῆς ἄνω ἐπιφανείας. Μῆκ. 0,12, πλ. 0,05 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 80 (πρὸ σ. 130 καὶ 180) ἀρ. 373¹². Ἐφημερίς ἀρχ. 1887 σ. 141 καὶ πίν. 7. Τὸ ἀγαλμάτιον

ἀπεικονίσθη καὶ ἐν Daremberg καὶ Saglio, Dictionnaire II, 2 σ. 1435. Collignon, Sculpture grecque I σ. 161.

Μελεσὸ ἀνέθεκεν | δεκά[τ]εν τάθναίαι

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹², ε¹ καὶ ε⁵, θ⁵, κ¹ καὶ κ², μ², ν¹⁰, ο², σ⁴.

XXIX. (7339). W. Χεῖλος μεγάλου σκεύους μετὰ ποικίλων κοσμημάτων, οὐ ὅμως ὀλίγον μέρος μόνον σφίζεται. Διάμετρος τοῦ χεῖλους 0,255 μ. Ἐπὶ τοῦ χεῖλους ἀναγινώσκονται μετὰ δυσκολίας τὰ γράμματα τῆς διὰ στιγμῶν ἐγκεχαραγμένης ἐπιγραφῆς:

Μεναπεγος ἀν[έθ]εκε

Σχ. γρ.: κ¹ ἢ κ², μ², ν⁵; (τὸ πρῶτον) καὶ ν⁶; (τὸ δεύτερον).

Ἡ ἐξήγησις τῆς πρώτης λέξεως φαίνεται προβληματική.

XXX. (6949). Βαθρίδιον χαλκοῦν ἀγαλματίου τῆς Ἀθηνᾶς (ὑπάρχοντος ὑπ' ἀρ. 6458 ἀλλὰ μὴ ἐπικολληθέντος ἕνεκα τῆς δυσκολίας τῆς προσαρμογῆς). Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, παρὰ τρεῖς τῶν πλευρῶν. Μῆκ. 0,086, πλ. 0,056, ὕψ. 0,012 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 92 ἀρ. 373¹¹⁷. Ἐφημερίς ἀρχ. 1887 σ. 139. De Ridder ἀρ. 581.

Μενεκλέδες | ἀνέ[θεκεν]

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³ καὶ ε⁴, θ⁴, μ³, ν⁹, σ⁴.

XXXI. (7334). Μικρὸν τεμάχιον σκεύους. Μῆκ. 0,08 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐγένετο διὰ στιγμῶν ἐγκολαφθεῖσων παραπλεύρως τῷ χεῖλει ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πλευρᾶς τοῦ σκεύους τοιοῦτοτρόπως ὥστε νὰ ἀναφανῶσιν ἀντιστρόφως καὶ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πλευρᾶς.

Να - - -

Σχ. γρ.: α¹²; ν⁸.

XXXII. (7269). Τεμάχιον σκεύους (φιάλης) πλουσίως κεκοσμημένου μετὰ τοῦ χεῖλους αὐτοῦ. Μῆκ. 0,18 μ. Ἰπὸ τὸ χεῖλος διατέμνουσα καὶ οἶονε καταστρέφουσα μέρη τῶν κοσμημάτων ἐνεχαράχθη ἐπὶ τοῦ σκεύους ἀδεξιῶς ἢ ἐπιγραφὴ (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 8):

Νίκα Τ Τ ἀνέθεκεν τὰθ[εναίαι]

Σχ. γρ.: α¹², θ⁴, κ¹ καὶ κ².

Τὰ μετὰ τὴν λέξιν Νίκα σημεῖα (Τ Τ) δὲν ἀνήκουσι

προφανώς εἰς τὴν ἀναθηματικὴν ἐπιγραφὴν, εἶνε δὲ ἴσως ἀριθμητικὰ σημεῖα, ὑπάρχοντα πρὸ τῆς ἐγχαράξεως τῆς ἐπιγραφῆς.

XXXIII. (6948). Βαθρίδιον ἀγαλματίου χαλκοῦ τῆς προμάχου Ἀθηνᾶς, ὅπερ σφάζεται καὶ ὑπάρχει ἐν τῇ συλλογῇ (ἀρ. 6452). δὲν ἐτέθη ὁμως ἐπὶ τοῦ βάρθρου ἕνεκα τῆς δυσκολίας τῆς προσαρμογῆς. Τὸ βάρθρον σύγκαιται ἐκ τριῶν λεπτῶν ἐπικεκολλημένων πλακῶν, ὧν ἡ ἀνωτάτη μόνον ἦτο ὁρατὴ, διότι αἱ κατωτέρω ἐκαλύπτοντο ὑπὸ τοῦ περιεχυμένου μολύβδου, δι' οὗ ἐγομροῦτο ἐπὶ λιθίνης τινὸς βάσεως. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας παρὰ τὸ πρόσθιον μέρος τοῦ ἀγαλματίου. Μῆκ. 0,082, πλ. 0,041 μ.— C.I.A. IV, 1 σ. 97 ἀρ. 373¹⁷⁹. Ἐφημερίς ἀρχ. 1887 σ. 135. De Ridder ἀρ. 598.

Νικύλος : | ἀνέθε|κεν

Σχ. γρ.: α¹¹, ε⁴ καὶ ε³, θ⁴, κ¹ καὶ κ², ν³ καὶ ν⁵, σ⁴.
Σημ. διαστίζεως⁵.

XXXIV. (6695). Κριὸς χαλκοῦς ἑλλιπῆς κατὰ μέρη τινὰ τῶν ποδῶν. Μῆκ. 0,15 μ. Ἐπὶ τῆς κοιλίας τοῦ κριοῦ ἐνεχαράχθη ἐν ἐλιγμῶ ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰριστερά (C.I.A. IV, 1 σ. 41 ἀρ. 373 α. De Ridder ἀρ. 529):

Πέσιδος Ηικεσία

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁶, ε³, η³, κ², σ⁴.

XXXV. (6914). Τροχίσκος μετὰ τεσσάρων κνημῶν. Διάμετρος 0,085 μ. Ἐπὶ τοῦ περιφεροῦς χεῖλους ἐνεχαράχθη διὰ στιγμῶν (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 42. De Ridder ἀρ. 405):

Πίθεκος : ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α¹³, ε¹ καὶ ε⁶, ν⁶, σ¹.
Σημ. διαστίζεως⁵.

XXXVI. (7178). Λαβὴ σκεύους πρόσθετος, ἐπίπεδος, διάτρητος. Μῆκ. 0,105, πλ. 0,045 μ. Κατὰ τὸ πρὸς τὰ ἔξω ἄκρον τῆς φέρει δύο ὠσειδῆ τρήματα καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἕτερον τρίγωνον. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιγραφῆς φέρεται ἐγκεχαραγμένη παρὰ τὴν πλευράν, δι' ἧς ἡ λαβὴ πρὸς τὸ σκεῦος συνεκολλᾶτο καὶ παρὰ τὴν δεξιάν πλευράν, τὰ δὲ λοιπὰ γράμματα ἐνεχαράχθησαν περίξ τῶν τριῶν τρημάτων. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 17. De Ridder ἀρ. 178.

Πολυκλῆς : ἀνέθεκεν | ἡσ κναφεὺς : τὰθεναίαι

Σχ. γρ.: α¹³, ε³, η³, θ⁴, ν⁶ καὶ ν⁹, σ⁴, υ², φ³.
Σημ. διαστίζεως⁵.

XXXVII. (7307). W. Τεμάχιον σκεύους μετὰ τοῦ χεῖλους, οὗ ἐσώθησαν περὶ τὰ δύο τρίτα· ἡ διάμετρος αὐτοῦ ἦτο περίπου 0,18 μ. Ἐπὶ τοῦ σκεύους παρὰ τὸ χεῖλος ἐνεχαράχθη διὰ στιγμῶν ἡ ἐπιγραφὴ, ἧς ἡ ἀρχὴ σφάζεται ἐν τῷ πρὸς τὰ δεξιὰ ἄκρω, ἐνῶ τὸ τέλος φαίνεται ἐν τῷ πρὸς τὰριστερά, ὥστε πιθανὸν εἶνε τὸ ἀποθραυσθῆν ἐν τῷ μέσῳ τρίτον τοῦ χεῖλους νὰ ἔφερε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἐπιγραφῆς. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 41.

Ηιε(ρά)· Ποσίδειος [ἀνέθεκεν τῆι Ἀθην]αίαι

Σχ. γρ.: δ⁶, σ¹ ἢ σ⁴;

Τοῦ π σφάζεται μόνον τὸ ἄνω ἄκρον.

XXXVIII. (7283). Τεμάχιον ἀγγείου χαλκοῦ. Μῆκ. 0,11 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ παρ' αὐτὸ τὸ χεῖλος ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πλευρᾶς, ἐγκεχαραγμένη διὰ στιγμῶν. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 47.

- - Πυ;]θαγόρο vac.

Σχ. γρ.: α¹¹.

XXXIX. (7279). Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χεῖλους αὐτοῦ. Μῆκ. 0,09 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐνεχαράχθη ἐπὶ τῆς ὀριζοντίας ἐπιφανείας τοῦ χεῖλους.

Σμι[χ - - - ἀνέθεκεν - - -

Σχ. γρ.: μ¹⁰, σ⁴.

XL. (7274). Τεμάχιον σκεύους ποικίλως διακεκομμένου μετὰ τοῦ χεῖλους. Μῆκ. 0,155 μ. Ἐπὶ τῆς ὀριζοντίας ἐπιφανείας τοῦ χεῖλους:

- - Σ]μικύθε δεκάτεν vac.

Σχ. γρ.: α¹², δ⁹, ε⁵ καὶ ε⁸, ν⁸, υ².

XLI. (6599). W. Ἀγαλμάτιον νεανίου γυμνοῦ, ὀρθοῦ· αἱ χεῖρες ἐκράτουν ἀντικείμενά τινα λογχοειδῆ, ὡς μαρτυροῦσιν αἱ ἐν αὐταῖς ὑπάρχουσαι ὀπαί. Ὑψ¹ 0,09 μ. Ἐπὶ τῆς στρογγύλης βάσεως:

Σ]οσαν[ὄρ - -

Σχ. γρ.: α¹¹, ο², σ⁴ (διορθωθῆν ἐκ τοῦ ἀρχικῶς γεγραμμένου σ⁷, ἔχοντος τὸ ἐπάνω σκέλος σχεδὸν ὀριζόντιον). Τὸ ν φαίνεται ὅτι εἶχε τὸ σχῆμα ν², κατεστράφη ὁμως ἡ λοφὴ γραμμῆ.

XLII. (7176). Λαβὴ σκεύους. Μῆκ. 0,12 μ.— De Ridder ἀρ. 185.

Τιμαγόρα μ' ἀ[ν]έθεκεν τὰθεναίαι

Σχ. γρ.: α¹¹, μ³.

Τὸ μετὰ τὴν κάθετον γραμμὴν ἡμισυ τῆς ἐπιγραφῆς θὰ εὐρίσκετο ἐπὶ τῆς ἐτέρας λαβῆς τοῦ σκεύους.

XLIII. (6951). W. Βαθρίδιον χαλκοῦν, συνιστάμενον ἐκ πλακῶς ἐφ' ἧς προσηρμόζετο διὰ δύο ἐπιμήκων ὀπῶν τέ ποτε ἐπιτεθειμένον ἀγαλμάτιον, καὶ στενωτέρου ὑποβάθρου ἀποτελουμένου ἐκ δύο μακροτέρων καὶ δύο βραχυτέρων ἐλασμάτων, ἅτινα περιβάλλουσι κοῖλον τετράπλευρον· τοῦτο δὲ διαιρεῖται πάλιν διὰ πέμπτου τινὸς ἐλάσματος εἰς δύο ἰσομεγέθη τετράπλευρα, ἐν οἷς ὑπάρχουσι δύο τεμάχια χαλκοῦ διήκοντα μέχρι τῶν ἐν τῇ ἄνω πλακί ὀπῶν. Ἐν ἑκατέρῃ τῶν δύο μακροτέρων πλευρῶν τοῦ ὑποβάθρου ὑπάρχουσι ἀνὰ δύο μικραὶ ἐπιμήκεις ὀπαί, αἵτινες ἐχρησίμευον εἰς τὴν ἐπὶ λιθίνης βάσεως προσήλωσιν τοῦ χαλκοῦ βαθριδίου. Μῆκ. τῆς ἄνω πλακῶς 0,18, πλ. αὐτῆς 0,075, μῆκ. τοῦ ὑποβάθρου 0,155, πλ. αὐτοῦ 0,06, ὕψ. τοῦ ὄλου 0,013. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐνεχαράχθη παρὰ τὴν μίαν τῶν δύο μακροτέρων πλευρῶν τῆς ἐπιφανείας.— Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 57. De Ridder ἀρ. 582.

Φειδιάδες ἀν(έ)θεκεν τὰθελαι[αι]

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁶, ε³, θ⁷, ν⁵, σ⁴, ρ².

XLIV. (6837). Ἀσπίδιον χαλκοῦν κάλλιστα διατηρούμενον, οὐ διάμετρος 0,11 μ. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς κυρτῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας Γοργόνειον. Τὸ μέγιστον μέρος τῆς ἐπιγραφῆς ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου ἄντυγος, ἧς κατέχει περὶ τὰ 4/5, αἱ δὲ δύο τελευταῖαι λέξεις ὑπὸ τὸ Γοργόνειον ἐπὶ τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 60. De Ridder ἀρ. 264.

Φρυγία : ἀνέθεκέ μ[ε τ]ἀθ[ε]ναίαι

he ἀρτοπῶλ[ις]

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ¹, μ⁶, ν⁵, ρ⁶, υ², φ².

Σημ. διαστίξεως ⁵.

Τοῦ τ ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ σφύζεται μικρότατον λείψανον, ἡ δεξιὰ ἄκρα τοῦ ὀριζοντίου σκέλους.

XLV. (7264). Δίσκος κυκλοτερῆς μετὰ ἐξεχούσης διατηρήτου λαβῆς (τὸ ἀρχικὸν σχῆμα ἴδε ἐν πίν. Α' ἀρ. 6), τεθραυσμένος εἰς τρία μεγάλα καὶ πολλὰ μικρὰ τεμάχια. Διάμετρος 0,17 μ., πάχος 0,001-0,002 μ. Ἐπὶ τοῦ μεγαλειτέρου θραύσματος (μῆκ. 0,15 μ.) ὀλίγον ἀπέχουσα τοῦ χεῖλους καὶ παράλληλος πρὸς τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ ἡ ἐπιγραφὴ:

X]αρ[ίας] : ἀνέθεκεν : Ἀθηναίαι

Σχ. γρ.: α¹², κ², ν³ καὶ ν⁵, σ⁴.

Σημ. διαστίξεως ⁵.

XLVI. (6453). W. Ἀγαλμάτιον Ἀθηναῶς οὐ ἐλλείπουσιν οἱ πόδες καὶ ὁ δεξιὸς βραχίον. Ὅψ. 0,125 μ. Ἐπὶ τοῦ στήθους:

Χαρ

δηλαδὴ Χάρ(ης) ἢ Χαρ(ίας) ἢ ἄλλο τι ὄνομα.

Σχ. γρ.: α¹¹, ρ⁹.

XLVII. (7287). Τεμάχιον σκεύους (μῆκ. 0,055 μ.) μετὰ τοῦ χεῖλους, ἐφ' οὗ (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 27):

- - - αμιλλ - - -

Σχ. γρ.: α¹¹, μ².

Μετὰ τὰ ἄνω σημειούμενα σφύζεται λείψανον ἐτέρου γράμματος, ἴσως ο. Τοῦ πρώτου γράμματος σφύζεται μόνον τὸ δεξιὸν ἡμισυ.

XLVIII. (7314). Τεμάχιον σκεύους. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τοῦ χεῖλους. Μῆκ. 0,16 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 28.

- - - ἀνδρο - - ἢ Ἀνδρο - - -

Σχ. γρ.: α¹², ν⁶, ρ⁹.

XLIX. (7308). Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χεῖλους αὐτοῦ, ὑφ' ὃ ἡ ἐπιγραφὴ. Μῆκ. 0,08 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 7.

- - - αρινο - - -

Σχ. γρ.: α¹¹, ν¹⁰, ο², ρ¹⁰.

L. (7288). Χεῖλος σκεύους· ἡ ἐπιγραφὴ βαίνει ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰριστερά. Μῆκ. 0,09 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 1.

- - - Ιέτες : ἀνέθε[κεν] - -

Σχ. γρ.: α¹¹, ε⁴, θ⁴, ν⁶, σ⁴.

Σημ. διαστίξεως ⁵.

LI. (7312. 7281). W. Δύο τεμάχια σκεύους καὶ τοῦ χεῖλους αὐτοῦ. Μῆκος τοῦ ὄλου 0,125 μ. Ἐπὶ τοῦ σκεύους (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 15 καὶ 30):

- - - θεο τὰθελαιαι

Σχ. γρ.: α¹¹, ε⁵, ν⁸.

Ἐν τῷ δευτέρῳ θ παρελείφθη ἡ ἐν τῷ κέντρῳ στιγμῆ.

LII. (7289). W. Τεμάχιον χείλους σκεύους τινός κεκοσμημένου διὰ κυματίου καὶ ἄλλων ποιικιλμάτων. Μῆκ. 0,085. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τῆς ὀριζοντίας πλευρᾶς τοῦ χείλους:

-- ΜΕΝΕ --

δηλαδὴ ἡ ὄνομά τι ἀρχόμενον ἀπὸ ΜΕΝΕ -- ἢ ἴσως -- εὐχσα]μένε --

Σχ. γρ.: ε⁵, μ², ν⁶.

LIII. (7285. 7275). W. Δύο τεμάχια τοῦ αὐτοῦ σκεύους. Μῆκ. 0,12 καὶ 0,11 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐνεχαρχθῆ ἀναστρόφως μεταξὺ τοῦ χείλους καὶ λεπτῆς εὐθείας γραμμῆς περιθεούσης τὸ σκεῦος. Ὅτι τὰ τεμάχια εἶνε ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀγγείου λείψανα, εἶνε ὀρθοτάτη εἰκασία τοῦ Bather, ὅστις συμπληροῖ

Ἄθη]νόδωρο[ς ἀνέθηκ]εν τάθ.

ἡ συμπλήρωσις τοῦ ὀνόματος ὁμῶς δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς βεβιαία. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 6 πρβ. σ. 126.

-- νόδορο[ς ἀνέθηκ]εν Ἄθ(εναίαι) vac. ἢ

-- νοδόρο [ἀνέθηκ]εν Ἄθ(εναίαι) vac.

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁹, θ², ν⁸, ο², ρ¹⁰.

LIV. (7296). Χεῖλος σκεύους. Μῆκ. 0,14 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 22.

Κατὰ τὸ δεξιὸν ἄκρον:

vac. Τάθ[εναίαι --

Κατὰ τὸ ἀριστερόν:

-- ος vac.

Σχ. γρ.: α¹¹, θ⁴, σ⁴.

LV. (7305). Τεμάχιον σκεύους μετὰ χείλους. Μῆκ. 0,11 μ. Ἐπὶ τοῦ σκεύους κάτωθεν εὐθείας γραμμῆς:

-- ρμος ἀ[νέ]θη[κε] --

Σχ. γρ.: α¹², σ⁴.

LVI. (7304). Τεμάχιον σκεύους μετὰ τοῦ χείλους, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ. Μῆκ. 0,21 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 197 ἀρ. 373^{12h}.

- θ- ἢ -φ]ον ; μάνέθηκεν ; ἄγ(α)λμα ; τάθηναία[ι

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹², ε³, θ⁴, κ², μ⁶, ν³.

Σημ. διαστίξεως³.

Πρὸ τῆς πρώτης διαστίξεως ὑπάρχει καὶ ἄλλη ὁμοία ἐν τῷ χώρῳ ἐφ' οὗ τὸ ν, ὅπερ φαίνεται παραλειφθῆν κατ' ἀρχὰς προσετέθη κατόπιν.

LVII. (7301). Τεμάχιον ἐλάσματος ἡχαλκοῦ, πιθανῶς σκεύους τινός. Μῆκ. 0,08 μ.

-- τ- ἢ -χ]ίδες ἀ[νέ]θηκε --

Σχ. γρ.: α¹¹, δ³, ε¹⁰, σ⁴.

LVIII. (7177). Λαβὴ χαλκῆ ἀγγείου ἐπίπεδος, ἥς ἡ πρὸς τὸ σκεῦος πλευρὰ εἶνε κοίλη, ἡ δὲ ἀντίθετος αὐτῆς σχηματίζει δύο ἡμικύκλια παρ' ἃ τρία τμήματα, ὧν ἡ περιφέρεια ἔχει περίπου τὸ σχῆμα ὠοῦ. Ἡ ἐπιγραφὴ σφίεται ἀκέραιος, ἀπετέλει δὲ προφανῶς τὸ τέλος ἐκτενεστέρας ἐπιγραφῆς, ἥς τὸ ὑπόλοιπον μέρος ὑπῆρχεν ἢ ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ἀγγείου, ἢ ἐπὶ δευτέρας τινός ἢ καὶ πλείονων ὁμοίων λαβῶν, ἐνεχαρχθῆ δὲ παρὰ τὸ ἄκρον τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῆς λαβῆς καὶ τῆς πρὸς τὰ ἔξω. Μῆκ. 0,11, πλ. 0,055 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 18. De Ridder ἀρ. 182.

ε]ύχσαμένη δὲ κόραι

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹², ε¹ καὶ ε¹⁰, μ⁹, ν⁵, σ⁴, υ², χ³.

LIX. (7294). W. Χεῖλος σκεύους τινός, πιθανῶς ἀμφορέως. Μῆκ. 0,145 μ. Ἐπὶ τοῦ χείλους περιθείε κατὰ τὴν ἔξω περιφέρειαν ἡ ἐξῆς ἐπιγραφὴ:

vac. ἔτεδν vac.

--- h]αυτῆς:καὶ παίδον:θῆκεν:ἄγαλμα:--ενος:ἔ---

Σχ. γρ.: α¹¹, θ⁴, κ², μ³, ν⁸, σ⁴ καὶ σ¹², υ².

Σημ. διαστίξεως⁶.

Ἡ λέξις ἔτεδν φαίνεται ὅτι ἐγράφη κατόπιν ἵνα ἀντικαταστήσῃ τὴν ὑπ' αὐτὴν πρότερον ἐγχαραχθεῖσαν . . ενος, ἢ ἐκ παραδρομῆς παραλειφθεῖσα προσετέθη ὕστερον. Δυστυχῶς τὰ δύο πρῶτα γράμματα τῆς ὑπ' αὐτὴν λέξεως ἐφθάρησαν πολὺ, τὰ ὑπάρχοντα ἔχνη φαίνονται + I ἢ καὶ + T.

LX. (7322). Τεμάχιον κράνους χαλκοῦ φυσικοῦ μεγέθους. Μῆκ. 0,18, ὑψ. τῶν διὰ στιγμῶν ἐγχεαρχαμένων γραμμῶν ὑπὲρ τὰ 0,02 μ. Τοῦ πρώτου γράμματος ἐσώθησαν μόνον δύο στιγμαί, τοῦ δὲ τελευταίου ἡ κάθετος καὶ ἡ κάτω ὀριζοντία γραμμῆ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 48.

-- ἀνέθεσ:]αν ἐγ Λε --

Ἴσως: ἐγ Λέ[σβο ἢ Λέ[μνο ἢ ὁμοίων τι.

Σχ. γρ.: ε⁵, ν⁹.

LXI. (7262). Τεμάχιον κράνους. Μῆκ. 0,20 μ.— Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 46.

- - ἀνέθεσαν - -]ν λαβόν[τ]ε vac.

Σχ. γρ.: α¹², β³, ε¹⁰, λ², ν⁸, ο², σ⁴.

LXII. (6676). W. Κεφαλή κριοῦ ἐπιθετος ἐπὶ σκεύους τινός. Μέγεθος 0,05 μ. Σφύζεται ἢ διὰ τὸν ἦλον ὅπῃ κατὰ τὸ κέντρον τῆς τομῆς τοῦ λαιμοῦ. De Ridder ἀρ. 527. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή μεταξὺ τῶν κεράτων, βουστροφηδὸν γεγραμμένη, ἣτις σφύζεται ἀκέραιος, εἶνε δὲ μέρος μόνον μακροτέρας ἐπιγραφῆς, ἥς τὰ λοιπὰ ἦσαν ἐγκεχαραγμένα ἐπὶ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ σκεύους.

- τὸν ὀκεῖαν με τ[ἀ]θηναία[ι] ἀν[έ]θεκεν

Σχ. γρ.: α¹², ε⁴, θ⁴, μ³, ν² καὶ ν⁵ καὶ ν⁶.

Τοῦ πρώτου γράμματος τοῦ ὀνόματος τῆς Ἀθηναίας σφύζεται μικρὸν μέρος, ρ, ὅπερ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἠδύνατό τις νὰ ἐκλάβῃ ὡς λείψανον τοῦ ε², ἀλλὰ ἡ ἔννοια τῆς ἐπιγραφῆς δεικνύει ὅτι ἦτο α⁸.

LXIII. (7282). Τεμάχιον σκεύους (μῆκ. 0,075 μ.) μετὰ τοῦ χεῖλους, ἐφ' οὗ:

- - - ἀνέθεκεν τ[ἀ]θηναίαι

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, ν¹⁰.

Τοῦ πρώτου γράμματος σφύζεται μόνον τὸ ἕτερον σκέλος.

LXIV. (7297). Χεῖλος μετὰ τοῦ συνεχοῦς μέρους τοῦ σκεύους, ἐφ' οὗ ἡ διὰ στιγμῶν ἐγκεχαραγμένη ἐπιγραφή ἀνάστροφος. Μῆκ. 0,07 μ.— Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 34.

- - ἀνέ[θ]εκε[ν] - -

Σχ. γρ.: θ⁴, κ³.

LXV. (7286). Τεμάχιον σκεύους μετὰ τοῦ χεῖλους. Μῆκ. 0,10 μ. Ἐπὶ τῆς ὀριζοντίας ἐπιφανείας τοῦ χεῖλους:

- - - Ἀθηναία[ι]; ἀνέθε[κε] - -

Σχ. γρ.: α⁵, ε³, θ⁴, ν⁵.

LXVI. (6928). Βαθριδίων χαλκοῦν, κοῖλον, συνιστάμενον ἐκ τοῦ κυρίως βάρου καὶ πλατυτέρου ὑποβάθρου, ἐλλιπὲς τὰ ὕψισθεν. Μῆκ. τοῦ ἄνω μέρους 0,07, πλ. αὐτοῦ 0,035, μῆκ. τοῦ ὑποβάθρου 0,075, πλ. αὐτοῦ 0,045 μ. Ἐν ταῖς δύο μακροτέραις καθέτοις πλευραῖς τοῦ βάρου ὑπάρχουσι παρὰ τὰς δύο ἐμπροσθίους γωνίας ὅπκι δεξιὰ μὲν δύο, ἀριστερὰ δὲ μία, αἵτινες ἐχρησίμευον εἰς τὴν ἐπὶ ἄλλου (ἐκ μαρμαροῦ) βάρου ἐμπηξιν τοῦ βαθριδίου. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς πρὸς τᾶριστερὰ πλευρᾶς, ἐξακολουθοῦσα δὲ ἐπὶ τῆς προσθίας καὶ λήγουσα ἐπὶ τῆς δεξιᾶς. De Ridder ἀρ. 587.

- - - ἀνέθε]κεν τ[ἀ]θηναία(ι) | ἀ<ι>παρ|χέν

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹², ε³, θ⁴, ν⁶ καὶ ν¹⁰, ρ⁹, χ².

Τὸ προσγεγραμμένον ι τῆς λέξεως Ἀθηναίαι ἐτέθη ὑπὸ τοῦ χράκτου κατὰ λάθος μετὰ τὸ πρῶτον α τῆς ἐπομένης λέξεως.

LXVII. (7266.7280). Τεμάχια δύο προσαρμοζόντα σκεύους μετὰ λεπτοῦ χεῖλους. Μῆκ. τοῦ ὄλου 0,25 μ. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ τοῦ σκεύους μεταξὺ τοῦ χεῖλους καὶ εὐθείας τινός γραμμῆς.

- - - ἀνέθεκεν ἀ]παρχέ[ν τ]ἀθηναίαι vac.

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰, ν⁸, ρ¹⁰, χ².

LXVIII. (7310). Χεῖλος σκεύους μετὰ τεμαχίου αὐτοῦ τοῦ σκεύους, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή. Σφύζεται ὀλόκληρος ὁ κύκλος τοῦ χεῖλους, οὗ διάμετρος 0,14 μ. Ἡ ἐπιγραφή ἐνεχαράχθη ποῦ μὲν διὰ στιγμῶν, ποῦ δὲ καὶ διὰ τῶν συνήθων γραμμῶν. Πρβ. Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 35.

- - - πρ - - - [ἀνέθεκεν] ἀπαρχέν τ[ἀ]θηναίαι

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, θ⁴, ν⁹, ρ⁹, χ⁴.

Τοῦ μετὰ τὸ πρῶτον ρ στοιχείου σφύζεται κάθετος οἶον ι τινος γραμμῆ.

LXIX. (7277. 7290. 7300. 7311). Πέντε τεμάχια (ὧν ἓν ἀνεπίγραφον) χεῖλους σκεύους τινός κεκοσμημένου διὰ κυματίου καὶ ἄλλων ποικιλιμάτων. Αὐτοῦ τοῦ σκεύους σφύζονται μόνον ἐλάχιστα τεμάχια, ἣ δὲ ἐπιγραφή ἐνεχαράχθη ἐπὶ τῆς ὀριζοντίας ἐπιφανείας τοῦ χεῖλους. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 23 καὶ 24.

- - ἀνέθεκ[εν ἀπ]αρχῆν τάθεναιαίαι

Σχ. γρ.: α¹², ε¹ καὶ ε³, θ⁴, ν⁶ καὶ ν¹⁰, ρ¹;

LXX. (7272). Μικρὸν τεμάχιον ἀγγείου χαλκοῦ μετὰ τοῦ χεῖλους (μῆκ. 0,125 μ.), ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 2.

- - ἀπαρχῆν [τ']άθεν[α]ίαι vac.

Σχ. γρ.: α¹¹, θ⁷, ν⁵.

Τῶν τριῶν πρώτων γραμμάτων σφύζονται μόνον ἔχνη.

LXXI. (7270). Τεμάχιον σκεύους μετὰ λεπτοῦ χεῖλους, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή διὰ στιγμῶν. Μῆκ. 0,12 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 40.

- - ἀπ]αρχ[γ]ῆν τάθε[ναίαι

Σχ. γρ.: α¹¹, ε⁸.

LXXII. (11449). W. Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χεῖλους αὐτοῦ. Μῆκ. 0,06, ὕψ. 0,053. Ὑπὸ τὸ χεῖλος ἡ ἐπιγραφή διὰ στιγμῶν. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 43).

- - ἀπαρχῆν - -

Σχ. γρ.: ν; γ².

Τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τελευταίου γράμματος λείψανα μόνον σφύζονται.

LXXIII. (7306). Τεμάχιον σκεύους μετὰ τοῦ χεῖλους. Μῆκ. 0,085 μ. Ἐπὶ τοῦ σκεύους ἐγκεχαραγμένη διὰ στιγμῶν ἡ ἐπιγραφή:

- - ἀπαρχῆν vac.

Σχ. γρ.: ν⁸, γ⁴.

Τὰ τρία πρώτα γράμματα εἶνε βεβλαμμένα.

LXXIV. (7267). W. Τεμάχιον φιάλης μετὰ τοῦ χεῖλους, μῆκ. 0,115 μ. Ἡ ἐπιγραφή ἔχει τοῦτο τὸ ἰδιόχρον, ὅτι ὅλα τὰ α εἶνε ἐγκεχαραγμένα ἀναστροφῶς. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 3.

vac. Ἐπαρχῆ τάθε[ναίαι.

Σχ. γρ.: α⁹ καὶ α¹¹, θ⁷, ρ⁹.

LXXV. (7295). Τεμάχιον σκεύους μετὰ ποικιλμά-

των καὶ τοῦ χεῖλους αὐτοῦ, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή. Μῆκ. 0,12 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 25.

- - - δ]εκάτεν εὐχσ[αμεν - - -

Σχ. γρ.: α¹¹, κ², υ², γ².

LXXVI. (7271). W. Τεμάχιον σκεύους τινος. Σφύζεται σχεδὸν ὀλόκληρον τὸ χεῖλος, οὗ ἡ διάμετρος 0,22 μ., τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τοῦ σκεύους ἀπωλέσθησαν. Ἐπὶ τοῦ χεῖλους ἡ ἐπιγραφή. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 29.

- - ελι . . . α . . . δ; . νιμα . ιον δεκάτεν

Σχ. γρ.: α¹¹, μ⁹, ν⁷, ο².

Τὸ πρῶτον δ εἶνε δυσανάγνωστον· εἶνε δυνατόν νὰ ἦτο καὶ α. Πρὸ τούτου τοῦ στοιχείου ὑπάρχει πλαγία γραμμὴ ὡσεὶ τὸ κάτω σκέλος τοῦ σ¹, μετ' αὐτὸ κάθετος γραμμὴ, ἴσως λείψανον τοῦ ε¹. Τὰ μετ' αὐτὴν γράμματα διακρίνονται καλῶς, μόνον τὸ μεταξὺ τοῦ α καὶ ι εἶνε ἀμφίβολον. Σφύζεται αὐτοῦ μόνον ἡ ἄνω ὀρίζοντια γραμμὴ, ὡς τινος τ ἢ ζ.

LXXVII. (7337). Τεμάχιον χεῖλους σκεύους τινὸς κεκοσμημένου διὰ κυματίων καὶ ἀστραγάλων, μετὰ τοῦ συνεχοῦς μέρους αὐτοῦ τοῦ σκεύους, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή. Μῆκ. 0,145 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 197 ἀρ. 373¹² f. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 231, 3.

- - δ]εκάτεν - -

Σχ. γρ.: α¹², κ³, ν;

LXXVIII. (7273). Τεμάχιον σκεύους μετὰ λεπτοῦ χεῖλους. Αἱ γραμμαὶ τῶν γραμμάτων σφηνοειδεῖς, ἡ γραφή ἡμελημένη. Μῆκ. 0,14 μ. Ἐπὶ τοῦ σκεύους:

vac. Ἱερὰ εἰμ(ι) τῆς [Ἀθηναίας

Σχ. γρ.: α¹¹, ε⁴, μ¹⁰, ρ², σ⁹.

LXXIX. (7263). W. Λεπτὴ φιάλη χαλκῆ συμπεπιεσμένη, κεκοσμημένη δι' ἀκτινοειδῶν ποικιλμάτων, ἔχουσα ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πλευρᾷ, πλησίον τοῦ χεῖλους, κρίκον στρογγύλον κινητόν, ἐξ οὗ ἀνηρτάτο. Μῆκ. (διάμετρος) 0,14 μ. Ὑπὸ τὸ χεῖλος (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 11):

Ἱερὰ Ἀθηναίας

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ³, ν⁶, ρ⁶, σ⁴.

LXXX. (7268). Χείλος σκεύους χαλκοῦ. Μῆκ. 0,105 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 10.

Ἱερὸν τῆς Ἀθηναίας

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ¹, ν⁸ καὶ ν⁵, ρ⁶.

LXXXI. (6943). Βαθρίδιον χαλκοῦν μετὰ πλατυτέρου ὑποβάθρου. κοῖλον, τετράπλευρον. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας δύο τετράπλευροι ὅπαι καὶ μία κυκλοτερής, ἐπ' αὐτῆς δὲ καὶ ἡ ἐπιγραφή παρὰ τὴν ἀριστεράν μακράν καὶ τὴν προσθίαν βραχυτέραν πλευράν. Μῆκ. 0,125, πλ. 0,08, ὕψ. 0,02 μ. — De Ridder ἀρ. 591.

Ἱερό[ν] Ἀθηναίας

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹², ε³ καὶ ε¹⁰, θ¹, ν², ρ⁹, σ⁴.

LXXXII. (7200). Λαβὴ σκεύους, λήγουσα εἰς κεφαλὴν κύκνου. Μῆκ. 0,15 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 197 ἀρ. 373^{12 d}. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 231, 1. De Ridder ἀρ. 229.

Ἱερόν : τῆς Ἀθηναίας

Σχ. γρ.: α¹¹, ν⁶ καὶ ν³, ρ⁹, σ⁴.
Σημ. διαστίξεως ὅ.

LXXXIII. (7035). Φιάλη χαλκῆ μεσόμοφαλος. ἥς ἀπωλέσθη περὶ τὸ ἕν τρίτον. Διάμετρος περίπου 0,185 μ. Ἐπὶ τοῦ χείλους (De Ridder ἀρ. 221):

Ἱερόν τῆς Ἀθηναίας

Σχ. γρ.: α¹¹; ε⁴, θ¹, ν³, ρ¹ ἢ ρ⁹, σ⁴.

LXXXIV. (7298). Χείλος ἀγγείου χαλκοῦ ἴσως φιάλης. Μῆκ. 0,16 μ. Τοῦ σκεύους αὐτοῦ σφύζεται μικρόν τι τεμάχιον, ἐφ' οὗ ὑπὸ τὸ χείλος ἀναστρόφως διὰ στιγμῶν (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 36):

Ἱερόν τῆς Ἀθηναίας

Σχ. γρ.: α¹², ν⁷, ρ².

LXXXV. (7332). Δύο προσαρμύζοντα ἀλλήλοις τεμάχια χείλους ποικίλως διακεκοσμημένου μετὰ λειψάνων αὐτοῦ τοῦ σκεύους. Μῆκ. τοῦ μὲν 0,08, τοῦ δὲ 0,11 μ. Ἡ ἐπιγραφή ἐνεκολάφθη ἀναστρόφως ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πλευρᾶς. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 14 (τὸ πρῶτον ἡμισυ).

Ἱερόν τῆς Ἀθηναίας

Σχ. γρ.: α¹¹, ε⁹, ν⁵, ρ⁹, σ⁴.

LXXXVI. (7333). Χείλος σκεύους ποικίλως διακεκοσμημένου. Μῆκ. 0,11 μ. Ἐπὶ τῆς ὀριζοντίας ἐπιφανείας (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 13):

Ἱερόν τῆς Ἀθηναίας

Σχ. γρ.: ε³, ν⁹, ρ⁹, σ⁴.

LXXXVII. (7309). Τεμάχιον σκεύους μεθ' ἀπλοῦ χείλους, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή. Μῆκ. 0,13 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 197 ἀρ. 373^{12 e}. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 231, 2.

Ἱερόν Ἀθηναίας

Σχ. γρ.: α¹², θ¹, ν³, ρ⁹.

LXXXVIII. (7320). Ἐπιμήκης λαβὴ ἀγγείου χαλκοῦ ἡ ἐπιγραφή, ἥτις θ' ἀπετέλει σύνολόν τι μετὰ δευτέρας τινὸς ἐπὶ ἄλλης λαβῆς νῦν ἀπολεσθείσης, ἐνεχαράχθη παρὰ τὴν πρὸς τὰ ἔσω πλευράν τῆς ἐπιπέδου ἐπιφανείας. Μῆκ. 0,085. πλ. 0,025 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 19.

[Τῆς Ἀθηναίας] | Ἱερόν εἰμι

Σχ. γρ.: ε³, μ⁹, ν⁸, ρ⁹.

LXXXIX. (7291). Τεμάχιον σκεύους χαλκοῦ μετὰ χείλους, ὑφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή. Μῆκ. 0,055 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 26.

vac. Ἱερόν ἢ -όν τῆς Ἀθηναίας

Σχ. γρ.: ε¹⁰, ρ⁹.

XC. (6857). Τεμάχιον τετραπλεύρου αἰχμῆς δόρατος. Μῆκ. 0,09 μ. Ἡ ἐπιγραφή ἐνεχαράχθη διὰ στιγμῶν. De Ridder ἀρ. 281.

Ἱερόν ἢ -ερόν

XCI. (11455). W. Αἰχμὴ λόγχης, εἰς δύο τετρασμένη. Μῆκος τοῦ ὅλου 0,24 μ. Περίεργος εἶνε ἡ κατασκευὴ τῶν τεσσάρων πλευρῶν τῆς αἰχμῆς, αἵτινες διὰ πολλῶν κανονικῶς ἐγκεχραγμένων στιγμῶν κατέστησαν τραχεῖαι ὡσεὶ ῥίνης. Ἡ ἐπιγραφή διὰ μικρῶν παραλλήλων γραμμῶν ἴδε ἐν πίν. Α' ἀρ. 7.

Ἱερόν ἢ -ερόν

XCI. (7335). Τεμάχιον σκεύους μετὰ τοῦ χείλους. Μῆκ. 0,09 μ. Ἐπὶ τοῦ σκεύους (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 16):

Ἀθηναίας

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹³, θ¹, σ⁶.

Τὸ τρίτον καὶ τὸ τέταρτον γράμμα ἐφθαρμένα.

XCIII. (6556) Κράνος φυσικοῦ μεγέθους, ὀλίγον ἐρθαρμένον. Ἐπὶ τῆς δεξιᾶς παραγναθίδος (De Ridder ἀρ. 252):

ἌθENAΐας

Σχ. γρ.: α¹², ν³, σ¹.

XCIV. (7324). Ἐλασμα χαλκοῦν, τεμάχιον κρά-
νου. Μῆκ. 0,15 μ. Ἐπ' αὐτοῦ ἐνεχαράχθη διὰ στιγ-
μῶν (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 49):

ἌθE]ναΐας vac.

Σχ. γρ.: α¹², ν³, σ⁴.

XCV. (7326). Ἐλασμα χαλκοῦν, ἴσως τεμάχιον
κράνου. Μῆκ. 0,065 μ., ὕψ. 0,10 μ. — Journ. of
Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 32.

ἌθEν[αΐας

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰, ν⁸.

XCVI. (7323). Τεμάχιον κράνου. Μῆκ. 0,15 μ.
Ἡ ἐπιγραφή ἐνεχαράχθη διὰ στιγμῶν. — Journ. of
Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 51.

vac. ἌθEν[αΐας

Σχ. γρ.: α¹².

XCVII. (7369). Τεμάχιον κράνου ($\frac{1}{3}$ περίπου)
φυσικοῦ μεγέθους. Ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς διὰ στιγμῶν
(Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 50):

ἌθEν[αΐας

Σχ. γρ.: α¹¹, ν⁸.

XCVIII. (6844). Αἰχμὴ λόγχης μετὰ τετραπλευ-
ρου ἄκρας. Μῆκ. 0,36 μ. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ μιᾶς τῶν
πλευρῶν τῆς αἰχμῆς, ἐγκεχαραγμένη διὰ στιγμῶν. —
Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 53. De Rid-
der ἀρ. 307.

ἌθENAΐας

Ἐπὶ τῆς ἐτέρας τῶν συνεχρομένων πλευρῶν ἐνεχα-
ράχθη Μ (ἀριθμητικὸν σημεῖον).

Σχ. γρ.: α¹², μ¹⁰, ν⁸, σ¹.

XCIX. (6855). Αἰχμὴ λόγχης τετράπλευρος. Μῆκ.
0,13 μ. Γραφή διὰ στιγμῶν. — De Ridder ἀρ. 282.

ἌθENAΐας

Σχ. γρ.: α¹², ν⁸, σ¹.

C. (6849). Αἰχμὴ λόγχης τετράπλευρος. Μῆκ. 0,21
μ. Ἐπὶ μιᾶς τῶν πλευρῶν ἐνεχαράχθη διὰ στιγμῶν
(De Ridder ἀρ. 287):

ἌθENAΐας

Σχ. γρ.: α¹², ν⁸, σ¹.

CI. (11456). W. Αἰχμὴ λόγχης ἄνευ τοῦ ἄκρου,
μῆκ. 0,16 μ. Ἡ ἐπιγραφή διὰ στιγμῶν. — Journ. of
Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 52.

ἌθENAΐας

Σχ. γρ.: α¹², ε⁶, ν⁷, σ².

CII. (11452). W. Αἰχμὴ λόγχης, μῆκ. 0,12 μ.
Σφίζεται μόνον τὸ ἄκρον. Ἡ διὰ στιγμῶν ἐπιγραφή εἶνε
δυσανάγνωστος.

ἌθENAΐ[ας

Σχ. γρ.: α¹², ν⁷.

CIII. (6856). Αἰχμὴ λόγχης, ἥς ἀπεθραύσθη τὸ
ἄκρον. Μῆκ. 0,11 μ. — De Ridder ἀρ. 295. Ἐπὶ μιᾶς
τῶν τεσσάρων πλευρῶν ἐνεχαράχθη διὰ στιγμῶν:

ἌθEν[αΐας

Σχ. γρ.: α¹², ν⁹.

CIV. (7284). Χεῖλος σκεύους χαλκοῦ. Μῆκ. 0,065
μ. Ἡ ἐπιγραφή φαίνεται ὅτι σφίζεται πλήρης. — Journ.
of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 31.

ἌθE(ναΐας)

Σχ. γρ.: α¹¹, ε⁸.

CV. (7318). Τεμάχιον σκεύους χαλκοῦ (μῆκ. καὶ
ὕψ. 0,05 μ.) μετὰ τοῦ χεῖλους, ὅφ' ὃ διὰ στιγμῶν
ἐνεχαράχθη (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI
ἀρ. 44):

- - ἌθEν]αΐαι vac.

Σχ. γρ.: α¹¹.

CVI. (7299). Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χεῖλους
αὐτοῦ. Μῆκ. 0,12 μ. Ἡ ἐπιγραφή ὑπὸ τὸ χεῖλος, ἄ-
μελῶς ἐγκεχαραγμένη. — Journ. of Hell. stud. XIII
πίν. VI ἀρ. 4.

- - ἌθEνάιαι vac.

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, θ⁵, ν³.

CVII. (7276). Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χεῖλους

αὐτοῦ. Μῆκ. 0,06 μ. Ἡ ἐπιγραφή ὑπὸ τὸ χεῖλος, ἀνά-
στροφος. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 5.

- - ἈθENAIA[ι ἢ -ας - -

Σχ. γρ.: α¹², θ⁵, ν³.

CVIII. (7315). Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χεῖλους
αὐτοῦ. Μῆκ. 0,095 μ. Ἐπὶ τοῦ σκεύους ἐνεχαράχθη
διὰ στιγμῶν (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI
ἀρ. 37):

- - Ἀ]θε[ν]αία[ι ἢ -ας - -

Σχ. γρ.: α¹².

CIX. (7302). Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χεῖλους
αὐτοῦ. Μῆκ. 0,11 μ. Ἡ ἐπιγραφή ἐνεχαράχθη ἐπὶ τοῦ
σκεύους διὰ στιγμῶν. — Journ. of Hell. stud. XIII
πίν. VI ἀρ. 38.

- - Ἀ]θENA[ιαί - - ἢ -ίας

Σχ. γρ.: ε¹⁰, ν⁸.

CX. (7292). W. Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χεῖλους
αὐτοῦ ποικίλως διακεκοσμημένον. Μῆκ. 0,13 μ. Ἐπὶ
τῆς ὀριζοντίας ἐπιφανείας τοῦ χεῖλους ἢ διὰ στιγμῶν
δυσανάγνωστος ἐπιγραφή:

- - Ἀ]θεν[αίαί - - ἢ -αίας

Σχ. γρ.: ε⁵, ν⁶.

CXI. (7036). Τεμάχιον χεῖλους χαλκοῦ σκεύους, οὐ
σφάζεται μικρὸν λείψανον. Μῆκ. 0,05 μ. — De Ridder
ἀρ. 223.

ε,να

ἴσως - - Ἀθ]ENA[ιαί - - ἢ -ίας

Σχ. γρ.: α¹², ν⁶.

CXII. (11451). W. Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χεῖ-
λους αὐτοῦ. Μῆκ. 0,05 μ.

- - να - -

ἴσως - - Ἀθ]ε]να[ιαί - - ἢ -ίας

Σχ. γρ.: α¹¹, ν¹⁰.

Ἐν τῷ τέλει τῶν ἐνεπιγράφων χαλκῶν ἀναθημάτων
μνημονεύσωμεν καὶ τινὰ ἄλλα χαλκᾶ ἐπίσης ἀντικεί-
μενα, φέροντα ἐγκεχαράχμενα σημεῖα τινὰ δηλοῦντα πι-
θανῶς ὅτι ταῦτα συγκατελέγοντο ὑπὸ τῶν ταμιῶν εἰς
τὰ λοιπὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἀναθήματα. Τὰ ὑπ' ἀρ. CXIII-
CXVI σημεῖα σημαίνουσιν ἴσως τ(ἔς) Ἀ(θηναίας),
τὰ ὑπ' ἀρ. CXVII - CXXI ἀπλῶς Ἀ(θηναίας).

CXIII. (6843). Αἰχμὴ λόγχης, μῆκ. 0,40 μ. Ἐπ'
αὐτῆς τὸ ἐν πίν. Α' ἀρ. 8 σημεῖον. — De Ridder
ἀρ. 308.

CXIV. (6854). Αἰχμὴ λόγχης, μῆκ. 0,15 μ. Ἴδε
ἐν πίν. Α' ἀρ. 9. — De Ridder ἀρ. 283.

CXV. (6851). Αἰχμὴ λόγχης, μῆκ. 0,22 μ. Ἴδε ἐν
πίν. Α' ἀρ. 10. — De Ridder ἀρ. 289.

CXVI. (6847). Αἰχμὴ λόγχης, μῆκ. 0,34 μ. Ἴδε
ἐν πίν. Α' ἀρ. 11. — De Ridder ἀρ. 290.

CXVII. (6845). Αἰχμὴ λόγχης, μῆκ. 0,31 μ. —
De Ridder ἀρ. 309. Ἐπὶ μιᾶς τῶν πλευρῶν διὰ
στιγμῶν Α.

Σχ. γρ.: α¹².

CXVIII. (6853). Αἰχμὴ λόγχης, μῆκ. 0,17 μ. Ἐπὶ
τῆς μιᾶς πλευρᾶς Α. Ἴδε πίν. Α' ἀρ. 12. — De Rid-
der ἀρ. 284.

CXIX. (11453). W. Αἰχμὴ λόγχης, μῆκ. 0,155 μ.
Ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς Α.

Σχ. γρ.: α¹².

CXX. (11454). W. Αἰχμὴ λόγχης, ἄνευ τοῦ ἄκρου
αὐτῆς. Μῆκ. 0,10 μ. Φέρει μόνον τὸ ἐν πίν. Α' ἀρ.
13 δελτοειδὲς σημεῖον, ὃ πιθανὸν νὰ εἶνε α ἀμελέστε-
ρον ἐγκολαφθέν.

CXXI. (6869). W. Σαυρωτὴρ λόγχης στρογγύλος,
μῆκ. 0,44 μ., ἔχων ἐγκεχαράχμενον διὰ στιγμῶν
τετραγώνων Α. Ἴδε ἐν πίν. Α' ἀρ. 14. — De Ridder
ἀρ. 298.

CXXII. (6994). W. Σταθμῖον μετὰ δελφίνος ἐν ἀνα-
γλύφῳ (μῆκ. τῶν πλευρῶν 0,052 μ., πλάχ. 0,016) ἐκ-
δοθὲν ὑπὸ Pernice, Griechische Gewichte σ. 31 καὶ
81 ἀρ. 1 (πρβ. De Ridder ἀρ. 408. Th. Reinach,
Revue des études grecques 1895 σ. 153. Sittl, Neue
phil. Rundschau 1895 σ. 10. Kubitschek, Rund-
schau über ein Quinquennium der antiken Nu-
mismatik σ. 30). Ἐπὶ τῆς ἄνω αὐτοῦ ἐπιφανείας
παρὰ τὸ ἄκρον τῶν δύο πλευρῶν ἐγκεχαράχμενα ἀνα-
γνώσκονται τὰ γράμματα:

(H)εμισ[τά|τ]ερον

ἐπί δὲ τῆς ἐπιφανείας τῶν τριῶν καθέτων αὐτοῦ πλευρῶν:

δεμόσιον | Ἄθε[ν]αίο[ν]

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁸, ε¹⁰, μ⁶, ν⁹, ρ¹², σ⁴.

Τῶν δύο τ τῆς πρώτης ἐπιγραφῆς σώζονται μόνον αἱ κάθετοι κεραῖαι, τοῦ δὲ μεταξὺ αὐτῶν α μοῖ φαίνεται ὅτι διεκρίνα ἀμυδρὰ ἔχνη. Ὁ Pernice ἀνέγνωσεν (H. 11503 v. h) ἱερὸν. ὀρθῶς ὑποθέσας ὅτι τὸ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιγραφῆς Π εἶνε νῦν ἀόρατον σκεπασθὲν ὑπὸ τοῦ μετὰ τὴν ἐγγράζαν αὐτῆς ἐπικολληθέντος δελφίνου. Καὶ ὁμοίως ν' ἀσπασθῶμεν τὴν τοῦ Sittl ἀνάγνωσιν ὑπαγορεύουσιν οὐ μόνον τὸ παράξενον τῆς φράσεως «ἤμισυ ἱερὸν» ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἔχνη τοῦ α καὶ πρὸ πάντων ἡ ὅλη διάθεσις τῆς ἐπιγραφῆς (πρβ. τὴν παρὰ Pernice ἀπεικόνισιν, ἣτις εἶνε πιστή, πλὴν ὅτι λείπει ἐν αὐτῇ ἡ μετὰ τὸ σ κάθετος γραμμὴ. ἡ δὲ πρὸ τοῦ δευτέρου ε ὁμοία γραμμὴ ἔπρεπε κατὰ 2 χιλιοστὰ ὑψηλότερον νὰ εἶνε τεθειμένη). Ἡ ἐπιγραφή παρὰ τὸ ἄκρον, ὡς ἐρρήθη, τῶν δύο πλευρῶν ἐγκεχαραγμένη λαμβάνει σχῆμα καμπύλον κατὰ τὴν γωνίαν, ἔχει δηλαδὴ οὕτω κεκλιμένα τὰ κάθετα τῶν γραμμῶν σκέλη, ὥστε αὐτομάτως ἀγόμεθα εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὅτι οὐχὶ περὶ δύο, ἀλλὰ περὶ μιᾶς πρόκειται λέξεως, ἣν ἐροθεῖτο τρόπον τινὰ νὰ χωρίσῃ εἰς δύο ὁ χαράκτης. Ἐπειτα εἶνε καὶ συνηθέστερον ἐν ταῖς ἐπί χαλκοῦ ἐπιγραφαῖς τὸ ν² τοῦ ν¹, ὃ ὑποθέτει ὁ Pernice. Ἡ ὑπὸ Reinach προβληθεῖσα ἀνάγνωσις ἐμὲ ἱερὸν, εἶνε ἀπαράδεκτος, διότι μετὰ τὸ ι τοῦ ἐμὲ ὑπάρχει οὐ μόνον τὸ σ⁴ (κατεστραμμένον ἔχον τὸ κάτω σκέλος καὶ οὐχὶ ἀνήκουστον τοῦ σ σχῆμα) ἀλλὰ καὶ τοῦ τ ἡ κάθετος κεραία.

CXXIII. (11457). W. Σταθμίον (μῆκ. 0,047 μ., πλάχ. 0,01 μ.), ἐκδοθὲν Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 54 καὶ ἐξετασθὲν ἀκριβέστερον ὑπὸ Pernice (Griechische Gewichte σ. 31 καὶ 82 ἀρ. 2) κατὰ τὸν ὅποιον ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ἀναγινώσκεται:

Δεκαστάτερο[ν]

Σχ. γρ.: α¹², δ⁴, ε¹⁰, ρ¹².

CXXIV. (7321). W. Τεμάχιον ταινίας χαλκῆς ἐπίμυκας, μῆκ. 0,135, πλάχ. 0,03, πλάχ. περίπου 0,001 μ. Τὸ ἔλασμα φαίνεται σωζόμενον ἀκέραιον, πιθανῶς ὁμοίως πρὸς τὰριστερὰ ἀπεκόπη αὐτοῦ μέρος.

Ἡερμοῦ : πολόνειον : [τί-
μεσις : ΔΔΔ vac.

Σχ. γρ.: δ⁴ καὶ δ¹⁰, ε¹ καὶ ε⁶, μ¹⁰, ν⁸, σ⁴, υ².
Σημ. διαστρέφωσ 6.

Τὴν συμπλήρωσιν τίμησις ὑπαγορεύει ὁ ἀμέσως ἐπόμενος ἀριθμὸς, ἀλλὰ καὶ αὕτη ἀβέβαιος, προκειμένου περὶ ἐπιγραφῆς, ἣς τὴν ἀληθινὴν σημασίαν ἀγνοοῦμεν.

CXXV. (7123). W. Λαβὴ ἀγγείου στρογγύλη, πλάχ. 0,07 μ. (De Ridder ἀρ. 121). Ἐπὶ τοῦ κοσμήματος δι' οὗ ἦτο προσκεκολλημένη ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἀναγινώσκονται ἐγκεχαραγμένα διὰ στιγμῶν τὰ ψηφία:

ΝΑ

Σχ. γρ.: α¹¹, ν⁸.

CXXVI. (7325). W. Τεμάχιον ἐλάσματος, μῆκ. 0,095, ὑψ. 0,075 μ., ἐφ' οὗ εἶνε ἐγκεχαραγμένα τὰ ἐν πίν. Α' ἀρ. 15 γράμματα.— Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 55.

CXXVII. (7130. 7156). W. Δύο ὁμοίμορφοι λαβὰι τοῦ αὐτοῦ ἀγγείου λήγουσαι ἑκατέρωθεν εἰς κεφαλὰς ὄρων καὶ ἔχουσαι πλάτος 0,185 μ. Ἐπὶ τῶν λαβῶν εἶνε ἐγκεχαραγμένα τὰ ἐν πίν. Α' ἀρ. 16 καὶ 17 σημεία. Ἐπειδὴ ὁμοίως εὐρίσκονται ἐπὶ τῶν ἐπιφανειῶν, αἱ ἦσαν προσκεκολλημέναι ἐπὶ τοῦ ἀγγείου καὶ οὕτω δὲν ἐρρίνοντο ἐν ὄσφ' ἐσφίζετο τὸ σκεῦος ἀκέραιον, δὲν δύνανται νὰ εἶνε ἡ σημεία τοῦ τεχνίτου.— De Ridder ἀρ. 201. 203.

CXXVIII. (7331). W. Τεμάχιον ἐλάσματος λεπτοῦ, μῆκ. 0,065, ὑψ. 0,047 μ., οὐτινος τὸ ἐν κράσπεδον ἀποτελεῖ πτυχὴν κανονικὴν ἐν εἶδει χείλους ἢ περιθωρίου. Κάτωθεν τοῦ χείλους τούτου τὰ ἐν πίν. Α' ἀρ. 18 ἀπεικονισθέντα γράμματα (ὑψ. 0,012 - 0,015 μ.), ἃ ὁ Bather (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 65 καὶ σ. 129) ἀνεγνώρισεν ὡς Κυπριακά.

CXXIX. (6703). W. Ταῦρος μικρός, μῆκ. 0,06 μ. Οἱ ὀπίσθιοι πόδες καὶ ἡ οὐρὰ ἀπεκρούσθησαν. De Ridder ἀρ. 515. Ἐπὶ τῶν νώτων εἶνε ἐγκεχαραγμένη ἡ ἐπιγραφή:

Ἐπιρῶδες
Καβί(ροι)

Σχ. γρ.: α³, β³, δ³, κ⁴, κόππα², σ⁴, υ³.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ πολλὰ ἐν τῷ παρὰ τὰς Θήβας ἱερῷ τῶν Καβείρων ἀνακαλυφθέντα ἀνάθηματα (Athen. Mitth. 1890 σ. 388), δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν ὡς βεβαίαν τὴν ἄνω συμπλήρωσιν. Ἐπειδὴ ὁμοίως ἡ τε γραφή εἶνε Βοιωτικὴ καὶ ἡ ὑπόθεσις, ὅτι ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἀνέκειτο ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀνάθημα τῷ Καβείρῳ, λίαν ἀπίθανον, ἀγόμεθα πρὸς τὴν εἰκα-

σίαν, ὅτι τὸ ἀγαλμάτιον ἐν νεωτέροις χρόνοις μετεφέρθη ἐκ Βοιωτίας εἰς Ἀθήνας καὶ δὴ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι τὸ ἀγαλμάτιον οὔτε ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν προέρχεται, ἅς ἡ Γερμανικὴ Σχολὴ ἐνήργησεν ἐν τῷ ἱερῷ τῶν Καβείρων, οὔτε εἶνε ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας ἀγορασθέντων, καὶ διὰ ταῦτα εἶνε πιθανόν, ὅτι πρὸ πολλοῦ εὔρεθῃ ἐν ᾧ

τόπῳ καὶ τὰ λοιπὰ πάντα τῷ Καβείρῳ ἀναθήματα ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις, δηλ. ἐν τῷ παρὰ τὰς Θήβας ἱερῷ, κατετέθη ἐν τῇ μόνῃ τότε συλλογῇ μικρῶν ἔργων τῆς τέχνης, ἐν τῷ παρὰ τὸ Ἐρέχθειον οἰκίσκῳ, καὶ κατὰ λάθος ἀφέθη ἐν τῇ Ἀκροπόλει, ὅτε ἡ εἰρημένη συλλογὴ μετεφέρθη κατεδαφισθέντος τοῦ οἰκίσκου.

Ἐβρετήριον
Μουσείου

6447	. . .	XXVIII
6453	. . .	XLVI
6556	. . .	XCIII
6599	. . .	XLI
6676	. . .	LXII
6695	. . .	XXXIV
6703	. . .	CXXIX
6837	. . .	XLIV
6843	. . .	CXIII
6844	. . .	XCVIII
6845	. . .	CXVII
6847	. . .	CXVI
6849	. . .	C
6851	. . .	CXV
6853	. . .	CXVIII
6854	. . .	CXIV
6855	. . .	XCIX
6856	. . .	CIII
6857	. . .	XC
6869	. . .	CXXI
6914	. . .	XXXV
6928	. . .	LXVI
6941	. . .	IX
6942	. . .	XXIV
6943	. . .	LXXXI
6944	. . .	XIII
6945	. . .	XXVII
6946	. . .	XII
6947	. . .	XXVI
6948	. . .	XXXIII
6949	. . .	XXX
6950	. . .	X
6951	. . .	XLIII
6974	. . .	II
6975	. . .	XI
6994	. . .	CXXII
7034	. . .	XVII
7035	. . .	LXXXIII
7036	. . .	CXI
7047	. . .	XX
7123	. . .	CXXV
7130	. . .	CXXVII
7156	. . .	CXXVII
7175	. . .	XIX

Ἐβρετήριον
Μουσείου

7176	. . .	XLII
7177	. . .	LVIII
7178	. . .	XXXVI
7199	. . .	XXIII
7200	. . .	LXXXII
7262	. . .	LXI
7263	. . .	LXXIX
7264	. . .	XLV
7265	. . .	V
7266	. . .	LXVII
7267	. . .	LXXIV
7268	. . .	LXXX
7269	. . .	XXXII
7270	. . .	LXXI
7271	. . .	LXXXVI
7272	. . .	LXX
7273	. . .	LXXVIII
7274	. . .	XL
7275	. . .	LIII
7276	. . .	CVII
7277	. . .	LXIX
7278	. . .	XVIII
7279	. . .	XXXIX
7280	. . .	LXVII
7281	. . .	LI
7282	. . .	LXIII
7283	. . .	XXXVIII
7284	. . .	CIV
7285	. . .	LII
7286	. . .	LXV
7287	. . .	XLVII
7288	. . .	L
7289	. . .	LII
7290	. . .	LXIX
7291	. . .	LXXXIX
7292	. . .	CX
7293	. . .	VII
7294	. . .	LIX
7295	. . .	LXXV
7296	. . .	LIV
7297	. . .	LXIV
7298	. . .	LXXXIV
7299	. . .	CVI
7300	. . .	LXIX

Ἐβρετήριον
Μουσείου

7301	. . .	LVII
7302	. . .	CIX
7303	. . .	XVI
7304	. . .	LVI
7305	. . .	LV
7306	. . .	LXXXIII
7307	. . .	XXXVII
7308	. . .	XLIX
7309	. . .	LXXXVII
7310	. . .	LXVIII
7311	. . .	LXIX
7312	. . .	LI
7313	. . .	XIV
7314	. . .	XLVIII
7315	. . .	CVIII
7316	. . .	XV
7317	. . .	XXI
7318	. . .	CV
7319	. . .	XVI
7320	. . .	LXXXVIII
7321	. . .	CXXIV
7322	. . .	LX
7323	. . .	XCVI
7324	. . .	XCIV
7325	. . .	CXXVI
7326	. . .	XCIV
7327	. . .	IV
7328	. . .	I
7329	. . .	III
7330	. . .	VI
7331	. . .	CXXVIII
7332	. . .	LXXXV
7333	. . .	LXXXVI
7334	. . .	XXXI
7335	. . .	XCII
7336	. . .	XXV
7337	. . .	LXXXVII
7339	. . .	XXIX
7369	. . .	XCVII
7370	. . .	VIII
11449	. . .	LXXXII
11450	. . .	XXII
11451	. . .	CXII
11452	. . .	CII

Εξορμητήριον

Μουσειῶν	
11453	CXIX
11454	CXX
11455	XCI
11456	CI
11457	CXXIII

Bather

1	L
2	LXX
3	LXXIV
4	CVI
5	CVII
6	LIII
7	XLIX
8	XXXII
9	XVII
10	LXXX
11	LXXIX
12	XIV
13	LXXXVI
14	LXXXV
15	LI
16	XCH
17	XXXVI
18	LVIII
19	LXXXVIII
20	XIX
21	XXV
22	LIV
23	LXIX
24	LXIX
25	LXXV
26	LXXXIX
27	XLVII
28	XLVIII
29	LXXVI
30	LI
31	CIV
32	XCV
33	XVIII
34	LXIV
35	LXVIII
36	LXXXIV
37	CVIII
38	CIX
39	XVI
40	LXXI
41	XXXVII
42	XXXV
43	LXXII
44	CV
45	XV

Bather

46	LXI
47	XXXVIII
48	LX
49	XCIV
50	XCVII
51	XCVI
52	CI
53	XCVIII
54	CXXIII
55	CXXVI
56	XX
57	XLIII
58	VI
59	V
60	XLIV
61	VIII
62	VII
63	I
64 ^a	II
64 ^b	III, IV
65	CXXVIII

C.I A. IV, I

373 ^a	XXXIV
373 ¹²	XXVIII
373 ^{12d}	LXXXII
373 ^{12e}	LXXXVII
373 ^{12f}	LXXVII
373 ^{12g}	XXII
373 ^{12h}	LVI
373 ¹⁷	XXX
373 ¹⁷⁹	XXXIII
373 ¹⁸⁰	IX
373 ²³⁸	XI

Δελτίον 1888

σ. 55.	XI
» 231, 1.	LXXXII
» 231, 2.	LXXXVII
» 231, 3.	LXXVII

Ἐφημερίς ἀρχ.

1887 σ. 135	XXXIII
1887 » 139	XXX
1887 » 141	XXVIII

Pernice

Griech. Gewichte

σ. 81, 1	CXXII
» 82, 2	CXXIII

De Ridder*

55	II III
113	XX
121	CXXV
178	XXXVI
182	LVIII
183	XIX
185	XLII
201	CXXVII
203	CXXVII
219	XVII
221	LXXXIII
222	**
223	CXI
226	XXIII
229	LXXXII
252	XCH
264	XLIV
281	XC
282	XCIX
283	CXIV
284	CXVIII
287	C
289	CXV
290	CXVI
295	CH
298	CXXI
307	XCVIII
308	CXIII
309	CXVII
405	XXXV
408	CXXII
428	XI
515	CXXXIX
527	LXII
529	XXXIV
581	XXX
582	XLIII
584	XXVII
585	XIII
587	LXVI
590	XII
591	LXXXI
595	X
598	XXXIII
601	IX
610	XXVI
613	XXIV
732	XLI
791	XLVI
796	XXVIII

* Ἐνῶ ἐτυποῦτο τὸ ἀνά χειρας ἔργον ἐξεδόθη καὶ τὸ δεύτερον μέρος τούτου τοῦ πονήματος, οὗ ὅμως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐπωφεληθῶμεν ἢ πρὸς συμπλήρωσιν μόνον τοῦ παρόντος πίνακος.

** Τὰ ἐκ ταύτης τῆς πιάλης μεταγραφέντα ἐλάχιστα λείψανα ἐπιγραφῆς δὲν ἠδυνήθησαν νὰ διακρίνω.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΠΙ ΛΙΘΩΝ

ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

Ἄναθηματικά ἐπὶ πωρίνων ἢ ὁμοίων λίθων ἐπιγραφαὶ ἐκτὸς τῶν μετὰ ὀνομάτων τῶν τεχνιτῶν.

1. Βάθρον ἐκ πώρου, συνιστάμενον ἐκ δύο τεμαχίων. Μῆκ. 0,66, πλ. 0,36, πάχ. 0,24 μ. Γραφή: βουστροφηδόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 198 ἀρ. 373²³⁶. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 239, 1.

α :

- - νδρο Μοι - -
 - - υκλῆς: Ἄ[ρ]ισ-
 τόδιμος: ΒΙ - -
 ἀνέθεσ]αν πρῶτοι γλ-
 αυ[ρ]όπιδι: ρόρ[ει]

Ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς τοῦ λίθου ἐνεχαράχθη ἀτέχνως:

β:
Κινεσίαις

Σχ. γρ. β: α¹³, ε³, ν⁹, σ⁴ (τὸ δεύτερον) καὶ σ¹² (τὸ πρῶτον).

2. Δύο τεμάχια πώρου, ἀποτελοῦντα μέρη ἐπικράνου βάθρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένα. Ἄμφοτέρων σφύζεται ἐν μέρει ἡ ἄνω ἐπιφάνεια, ἐν ἣ ὑπῆρχεν ἀβαθὲς περιφερὲς κοίλωμα. α: μῆκ. 0,55, ὕψ. 0,29, πάχ. 0,29 μ. β: μῆκ. 0,32, ὕψ. 0,15, πάχ. 0,29 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 89 ἀρ. 373⁹⁷.

α: α Λ ρ ι
β: ρ ο ρ ρ

α: - - ἀνηΟ: . . . ν ἄγρα[ς ἀπαρχίν;
β: - - ρόρ[ει] - -

3. Δύο τεμάχια τοῦ αὐτοῦ ὀρθογωνίου πωρίνου λίθου, δεξιὰ, ἀριστερὰ καὶ τὰ κάτω ἀποκεκρουσμένα, φέροντα ἐπὶ δύο συνεχῶν πλευρῶν ἐπιγραφάς. Ἐπὶ τῆς ἄνω ὀριζοντίας πλευρᾶς ὑπάρχουσι τὰ λείψανα τῶν δύο στίχων 1 καὶ 2. α: μῆκ. 0,23, πάχ. 0,09 μ. β: μῆκ. 0,43, πάχ. 0,11 μ., πλάτ. ἀμφοτέρων 0,24 μ. Γραφή τῆς διστίχου ἐπιγραφῆς: βουστροφηδόν, τῆς ἐπὶ τῆς καθέτου ἐμπροσθίας πλευρᾶς μονοστίχου: ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰριστερά. — C. I. A. IV, 1 σ. 41 ἀρ. 373c καὶ 373d, πρῶ. σ. 126. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 206. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 15. 16.

(2) - - ρορ - - - - -
 (1) - - Ιοι τῶν Ἄ[θεναί:]ον Ἄθ - -
 (3) - - - τόνδ[ε τόν β:]ομόν: ἐπ[οίεσε:]

4. Τεμάχιον ἐπιμήκους βάθρου ἐκ πωρίνου λίθου. Μῆκ. 0,30, ὕψ. 0,24, πάχ. 0,095 μ. Γραφή: βουστροφηδόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 199 ἀρ. 373²³⁹. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 174, 3.

(2) αυ]ρῶπιδ[ι] ρόρ[ει]
(1) - - ἀνέθε]σαν γλ-

Σχ. γρ.: α¹², δ⁶, ν², κόππα¹, σ⁴.

5. Δύο τεμάχια πωρίνου ἀγάλματος μετὰ συμφοῦς ὀλίγον προεχούσης βάσεως, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφή. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰριστερά. α: μῆκ. 0,09, ὕψ. 0,085, πάχ. 0,09 μ. β: μῆκ. 0,28, ὕψ. 0,17, πάχ. 0,15 μ. Ὑψος τῆς βάσεως 0,08 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 89 ἀρ. 373⁹⁸. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 205.

α: Φυ[- ἀνέθεκε Διὸς γλα]υρῶπιδι ρ[όρ]ει
β: ρ[όρ]ει

Σχ. γρ.: δ⁶, υ³, φ⁴.

Τῶν δύο πρώτων γραμμάτων τοῦ δευτέρου τεμαχίου σφίζονται μόνον τὰ κάτω ἡμίση.

6. Τεμάχιον πώρου μετὰ κυρτῆς ἐπιφανείας (ἴσως μέρος κίονος). Μῆκ. 0,19. πλ. 0,15 μ. Ἡ ἐπιγραφή πιθανῶς βουστροφηδὸν γεγραμμένη.

-- ν: σ[ς ἦ -μ ἦ -ν --
ἀνέθ]εκ[ε - - - -

Σχ. γρ.: εἰ κ².

7. W. Τεμάχιον πωρίνου λίθου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. μῆκ. 0,14, ὕψ. 0,08, πλάχ. 0,06 μ. Εὑρέθη κατὰ τὸ 1883 ἐν τοῖς χώμασι τῶν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ἀνασκαφῶν. Εὑρετήριον τῆς ἀρχ. Ἑταιρείας, Λιβ. 3748.

-- ἀπαρχ] ἐν ἦ -- δεκάτ]εν ἀν[έθεσαν --
----- ος καὶ -----
----- π -----

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹², ε³, ν⁶ καὶ ν⁷, σ⁴.

Τοῦ ε μόνον τὸ κάτω μέρος σφίζεται, τοῦ π ἡ ἀριστερά γωνία.

8. Ἑστῆλη ἐκ πωρίνου λίθου, συνημολογημένη ἐκ δύο τεμαχίων. Ἐλλείπει τὸ ἐν ἄκρον μετὰ τῆς ἀρχῆς καὶ μέρος τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς μετὰ τοῦ τέλους τῆς ἐπιγραφῆς. Ἐκ τῆς διασκευῆς τῆς ἐπιφανείας τῆς μιᾶς τῶν πλατυτέρων πλευρῶν συνάγεται ὅτι αὐτὴ προσηρείδετο πρὸς τοῖχόν τινα. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον αὐτῆς ὑπὸ τῷ πρώτῳ μέρει αὐτῆς διακρίνεται λεπτῇ εὐθείᾳ γραμμῇ. Μῆκ. 2,30, πλ. 0,70, πλάχ. 0,32, ὕψ. τῶν μειζόνων γραμμάτων 0,065-0,07, τῶν κυκλοτερῶν 0,04-0,048 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰριστερά. Εἰς στιχος. Κεῖται παρὰ τὸν κλίμακα πρὸ τοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει μουσαίου.—C.I.A IV, 1 σ. 199 ἀρ. 373²³⁷. Δέλτιον ἀρχ. 1889 σ. 10,2.

-- ἀνέθ]εκεν: Ἀθηναίαι: Χαίριον: [τ]αμειούον:
Κλῆδ[ε]κ[ε] - -

Σχ. γρ.: α⁵ καὶ α¹⁴, ε³, μ⁶, ν⁵, ρ⁹.
Σημ. διαστίξεως 2-4.

9. Βάθρον ἐκ πωρίνου λίθου, ἐρ' οὐ ἀνέκειτο πάλαι τὸ πάλιν ἐπ' αὐτοῦ τεθὲν γνωστὸν ἄγαλμα τοῦ Μοσχόφορου. Μῆκ. 0,93, πλ. 0,90. ὕψ. 0,43 μ. Γραφή: ἐκ δε-

ξιῶν πρὸς ἀριστερά. Κεῖται ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Ἀκροπόλεως ὑπ' ἀρ. 624.—C. I. A. IV, 1 σ. 198 ἀρ. 373²³⁵. Athen. Mitth. XII, 1887, σ. 267. XIII, 1888, σ. 113 κ.έ. Journal of Hell. stud. IX σ. 123. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 319,1. Lepsius, Marmorstudien σ. 76, 95.

.ονβος: ἀνέθεκεν: ho Πάλο

Σχ. γρ.: α¹¹, β², ε³, h³, ν⁵, ο³, σ⁵.
Σημ. διαστίξεως 8 καὶ 2.

10. Βάθρον πωρίνου λίθου, ἀποκεκρουσμένον δεξιὰ καὶ ἀριστερά, ἄνω καὶ ὀπισθεν. Μῆκ. 0,62, ὕψ. 0,23, πλάχ. 0,26 μ. Τὸ ἀριστερὸν ἡμισυ τῆς προσθίας πλευρᾶς κενόν. Γραφή: βουστροφηδόν.—C.I.A. I σ. 180 καὶ IV, 1 σ. 40 ἀρ. 345. Ἐφημερίς ἀρχ. 1852 σ. 673 ἀρ. 1116. LeBas πίν. 2,2.

Ι Ε Ι Θ Ε τῆι θε[οί
Ξ Τ Α Μ Α Ϛ ἐγ]ραμμάτε-
ν Ε: Φ Α Ι ^ Ρ Ι υε: Φαιδρί[ας;
vac.

11. Τεμάχιον ὀγκώδους πωρίνου λίθου. Ὑψ. 0,34, πλ. 0,25, πλάχ. 0,31 μ. Ἐν τοῖς γράμμασι διατηρεῖται χρῶμα ἐρυθρὸν.—C. I. A. IV, 1 σ. 90 ἀρ. 373¹⁰¹.

-- ος ἔθε]κε - -
-- χρος: ἀνθ - -
α: -- σ . αναθ - -
-- ε ἀρήιο]ν - -
-- ισαιγ - -

Εἰς τὸν αὐτὸν λίθον ἀνήκει ἴσως καὶ ἄλλο τεμάχιον (ὕψ. 0,12, πλ. 0,15, πλάχ. 0,20 μ.), φέρον τὰ ἐξῆς:

Οι
θ: ρτοι
^ vac.

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹² (στιχ. 3), ε³, h⁴ (=η; στιχ. 4), θ⁴, ν⁵, ρ⁹, σ⁴, χ².
Σημ. διαστίξεως 5.

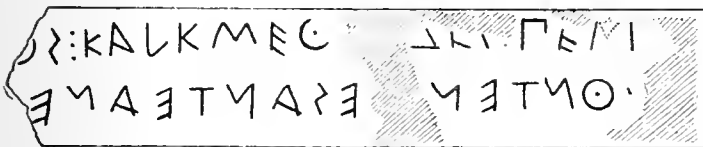
12. Βάθρον πώρινον, συνιστάμενον ἐκ δύο τεμαχίων, ἀποκεκρουσμένον κάτω καὶ ὀπισθεν. Μῆκ. 0,49, ὕψ. 0,21, πλάχ. 0,21 μ. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ

ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα.— C. I. A. IV, 1 σ. 43 και 128, ἀρ. 373*x*. σ. 80 ἀρ. 373⁶. Athen. Mitth. VII, 1882, σ. 222. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 230.

----- νες και παῖδες Ἄ[θ]εν[α]ίαι τόδ' ἄγ[αλμα]
ἄνθεσαν,] ἡ δ' αὐτ[οῖς] [πρόφ]ρονα θυμὸν ἔχοι

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁶, ε¹⁰ (στίχ. 1) και ε³ (στίχ. 2), θ⁴, μ²; ν⁸ ρ⁹, σ⁴, υ².

13. W. Πώρινον ἐπικράνον βάρου ἐν σχήματι δωρικῶν κιονοκράνων μετ' ἄβακος. ἰδρυμένου ἐπὶ πολυγώνου στήλης. Συνηρμολογήθη ἐκ δύο τεμαχίων, ὧν τὸ δεύτερον ἐν τῷ παρὰ τὴν πύλην τοῦ Beulé φυλακίῳ εὔρε και ὑπέδειξε μοι ὁ κ. Wilhelm. Ἀποκεκρουσμένον ἀριστερά, κάτω και ὀπισθεν. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχεν ἀβαθὲς περιφερὲς κοίλωμα. Ὑψ. 0,26, πλ. 0,52, πάχ. 0,29 μ. Γραφή: βουστροφηδόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 98 ἀρ. 373¹⁸⁹ (τὸ πρῶτον ἡμισυ).

- - ος ; κ' Ἄλκμο[ν]ίδες πενπ[α-
θ]λόντε ν[ικ]έσαντε ἀνε[θέτεν]

Τοῦ τελευταίου γράμματος τοῦ πρώτου στίχου σφάζεται μόνον κάθετος γραμμή, ἐπειδὴ δὲ αὕτη εἶνε πολὺ πλησίον τοῦ προηγούμενου Ν, και ἡ μεταξὺ αὐτῶν ἐπιφάνεια τοῦ λίθου διατηρεῖται καλῶς, εἶνε ἀδύνατον νὰ συμπληρωθῇ εἰς Τ' διὸ πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἦτο Π. Ὁ τύπος πέμπαθλος εἶνε νέος, ἀλλὰ κανονικός (πρβ. πεμπώβολον).

14. * Ὑπόβαθρον σκεύους, ἴσως περιρραντηρίου, ἐξ Ἄττικοῦ πωρίνου λίθου. Διάμετρος τοῦ ἐπικράνου 0,35, τοῦ ποδὸς 0,45, ὕψ. 0,70 μ. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ τοῦ ἐπικράνου. Κεῖται ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Ἀκροπόλεως ὑπ' ἀρ. 607.— C. I. A. IV, 1 σ. 87 ἀρ. 373⁸⁴. Athen. Mitth. X, 1885, σ. 77. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 46*a*. Lepsius, Marmorstudien σ. 77, 100.

Σμικύθε πλύντρια δεκάτεν ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, μ³, ν⁶, σ⁴, υ².

15. Τεμάχιον βάρου ἐξ Ἄττικοῦ τιτανολίθου. Σφάζονται μέρη τοῦ ἄνω, ἀριστεροῦ και κάτω ἄκρου και τῶν προσκειμένων πλευρῶν. Μῆκ. 0,24, ὕψ. 0,29, πάχ. 0,12 μ.— C. I. A. I ἀρ. 388. LeBas ἀρ. 39*a*.

Στρονβ[ι]χ - - ἀνέθεκε
Στρονβ[ι]χ - - Εὐνουμεύς;

Σχ. γρ.: ν⁸, σ⁴.

16. Τρία συγκεκολλημένα τεμάχια ὀρθογωνίου πωρίνου λίθου, φέροντος ἐπιγραφὰς ἐπὶ δύο συνεχῶν πλευρῶν. Μῆκ. 0,20, ὕψ. 0,35, πλ. 0,13 μ. Ὑψ. τῶν γραμμῶν 0,065 μ. Ἐπὶ μιᾶς πλευρᾶς (βουστροφηδόν):

α: - - - - -
τ - - - - -
- - - - - λ
εσ - - - - -
- - - - - ασε
vac.

ἐπὶ τῆς ἐτέρας (ἐξ ἀριστερῶν πρὸς δεξιὰ):

β: γρα[ματεύοντος τοῦ δεῖνα ;
vac.

Σχ. γρ.: α: α¹², ε³, σ⁴. β: α¹¹ ἢ α¹².

17. Τεμάχιον λίθου πωρίνου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,17, ὕψ. 0,17, πάχ. 0,13 μ. Γραφή: βουστροφηδόν.— C. I. A. I σ. 183 και IV, 1 σ. 79 ἀρ. 371. Ἐφημερίς ἀρχ. 1852 σ. 675 ἀρ. 1120. LeBas ἀρ. 33.

- - - ατες - -
- - αντε - -
- - γ(ῆ δ)ο - -

Σχ. γρ.: α¹² και α¹¹ (στίχ. 2), ε³, ν⁵, σ⁴.

18. Τεμάχιον πωρίνου λίθου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,24, ὕψ. 0,13, πάχ. 0,14 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 42 ἀρ. 373*n*.

- - | - -
ι θ ε ο

Σχ. γρ.: ε³, θ⁴.

19. Τεμάχιον βάρου πωρίνου λίθου. Σφάζεται μέρος

τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐν ἣ ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα.
Μῆκ. 0,16, ὑψ. 0,23, πᾶχ. 0,20 μ.

--- μ:σ ---
--- Ἀ]χαρν[ε --- ῆ --- χαρμ[οσυν; ---
----- τᾶ ---

Σχ. γρ.: α¹², μ²; ν⁶; ρ⁹, χ².

20. Τρία τεμάχια κίωνων ραβδωτῶν ἐκ παρίνου λίθου. Τὸ ὑπ' ἄρ. *a* τεμάχιον ἔχει μῆκ. περίπου 0,52· ὑψ. τῶν γραμμᾶτων 0,065 μ. Τὰ ὑπ' ἄρ. *b* καὶ *c* τεμάχια μῆκ. περίπου 0,17 καὶ 0,18· ὑψ. τῶν γραμμᾶτων 0,05 μ. Ἐν τῷ ὑπ' ἄρ. *b* τεμαχίῳ διατέμνεται τὸ τελευταῖον γράμμα διὰ τοῦ ἄρμου τοῦ μεταξὺ δύο σπονδύλων τοῦ κίονος. — C. I. A. IV, 1 σ. 202 ἄρ. 373²⁵⁵. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 173,1.

a:

--- ος: Εὐριπ ---

b:

--- Δικα[ισ ---

Σχ. γρ.: ε³, θ; ο², υ².
Σημ. διαστίξεως¹¹.

21. Τεμάχιον παρίνου λίθου. Μῆκ. 0,17 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. — C.I.A. IV,1 σ. 100 ἄρ. 373²⁰⁴.

| Προ ---

22. Τεμάχιον βάρου παρίνου, οὐ σφίζεται τὸ ἄνω ἄκρον. Μῆκ. 0,20, ὑψ. 0,18, πλ. 0,08 μ. — C.I.A. IV,1 σ. 84 ἄρ. 373⁵⁹.

Θρασ[--- ἀνέθεκεν ho
Σμικύ[θo ---

Σχ. γρ.: α¹², θ⁴, μ³, σ⁴, υ².

23. Τεμάχιον λίθου παρίνου. Σφίζεται τὸ ἀριστερὸν ἄκρον. Μῆκ. 0,13, ὑψ. 0,13, πᾶχ. 0,11 μ.

Πρ. ---
Σμ: ---
.. ---

Σχ. γρ.: μ², ρ⁹; σ⁴.

W. Ἐν τῷ τρίτῳ στίχῳ σφίζονται μόνον ἕξνη δύο γραμμᾶτων· τὸ πρῶτον, οὐ σφίζεται ὀριζοντία γραμμή, ἦτο ἴσως τ.

24. Γωνιαῖον τεμάχιον βάρου ἐκ σκληροῦ τιτανολίθου. Μῆκ. 0,28, ὑψ. 0,21, πᾶχ. 0,24 μ.

Προθ ---
Λαπα ---
vac.

Σχ. γρ.: α¹⁵.

25. Τεμάχιον ἐπικράνου βάρου ἐκ σκληροῦ τιτανολίθου. Μῆκ. 0,15, ὑψ. 0,18, πᾶχ. 0,17 μ. — C.I.A. IV,1 σ. 83 ἄρ. 373⁵⁰.

ho ---]υμο
vac.

Σχ. γρ.: μ², υ².

26. Τεμάχιον βάρου παρίνου λίθου. Σφίζεται τὸ ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν ἄκρον τοῦ λίθου καὶ μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας μετὰ μικροῦ (πλ. 0,03 μ.) τετραγώνου κοιλώματος. Μῆκ. 0,15, ὑψ. 0,055, πλ. 0,065 μ. — C.I.A. IV,1 σ. 96 ἄρ. 373¹⁵⁹.

--- ενομ ---

Σχ. γρ.: ν⁶.

Τοῦ πρώτου γράμματος σφίζεται μόνον τὸ ἄνω ἥμισυ, τοῦ δὲ τελευταίου τὸ ἀριστερὸν σκέλος.

27. Τεμάχιον βάρου (;) παρίνου λίθου. Ἡ ἄνω ἐπιφάνεια μετὰ τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς δεξιᾶς ἀποτελεῖ ὀξείαν γωνίαν, ὥστε τὸ ὅλον βᾶθρον εἶχε πιθανῶς σχῆμα ἀνεστραμμένης πυραμίδος. Φαίνεται ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ ἦτο μονόστιχος. Μῆκ. 0,10, ὑψ. καὶ πλ. 0,055 μ. — C.I.A. IV,1 σ. 96 ἄρ. 373¹⁵⁸.

--- ι;σo

Σχ. γρ.: σ⁴.

28. Τεμάχιον βάρου ἐκ παρίνου λίθου. Σφίζονται μέρη τῆς ἄνω, τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς κάτω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,12, ὑψ. 0,155, πλ. 0,16 μ. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρὸν.

-- πα --
 ἀνέθεκε;]ν vac.

Σχ. γρ.: α¹¹, ν⁸.

29. Τρία τεμάχια πώρου ὧν δύο ἐνεπίγραφα· ἐπὶ τοῦ ἀνεπιγράφου τεμαχίου σφίζονται μόνον λείψανα προστύπων κοσμημάτων. Ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. *a* τεμαχίῳ σφίζονται μέρη τῆς ἄνω, τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἀριστερᾶς, ἐν δὲ τῷ ὑπ' ἀρ. *b* τῆς ἄνω, τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς καὶ ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας αὐτοῦ μέρος ἀβαθοῦς κοιλώματος, οἶνει τῆς καλουμένης ἐσχάρας. Ἡ ἔμπροσθεν πλευρὰ τῶν λίθων, ὧν ὁ ὑπ' ἀρ. *a* προέρχεται ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως, ὁ ὑπ' ἀρ. *b* ἐκ τῆς συλλογῆς τῆς Ἀρχ. Ἐταιρείας, διαιρεῖται διὰ βαθέως ἐγκεχαραγμένων γραμμῶν εἰς δύο ὀριζόντια τμήματα (ἴσως ὑπῆρχον καὶ ἄλλα τοιαῦτα κατωτέρω ἔθθα ἀπεθραύστη ὁ λίθος), ἐν οἷς τὰ λείψανα τῆς ἐπιγραφῆς (ὑψος γραμμῶν περίπου 0,08). Πείθει δὲ καὶ ἡ λοιπὴ διακόσμησις ὅτι τὰ δύο ταῦτα καὶ τὸ τρίτον ἀνεπίγραφον τεμάχιον ἀνήκον εἰς τὸ αὐτὸ μνημεῖον (βωμόν;). Ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ἀλλαγῷ χρώμα ἐρυθρόν. *a*: μῆκ. 0,10, ὑψ. 0,15, πλ. 0,14, *b*: μῆκ. 0,14, ὑψ. 0,35, πλ. 0,36 μ.— *a*: C.I.A. IV,1 σ. 96 ἀρ. 373¹⁶⁰.

a:
 A - -
 το (;)

b: (βουστροφηδόν;):
 υπ
 α

Σχ. γρ.: α¹⁴ καὶ α¹² (*b*), υ⁶.

Τοῦ ἀριστεροῦ γράμματος τοῦ ὑπ' ἀρ. *b* τεμαχίου, ὅπερ ἐξέλαβον ὡς π τετραμμένον πρὸς ἀριστερά, σφίζονται τὸ δεξιὸν σκέλος καὶ μέρος τῆς ἄνω κεραίας.

30. Τεμάχιον πώρου, ἀνήκον πιθανῶς εἰς ὁμοῖον τῷ προηγουμένῳ μνημεῖον. Σφίζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς κάτω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,11, ὑψ. 0,09, πλ. 0,10 μ. Ἰχνη χρώματος ἐρυθροῦ.

-- ς :

Σημ. διαστίξεως⁵.

31. Τεμάχιον πωρίνου λίθου. Μῆκ. 0,19, ὑψ. καὶ πλ. 0,10 μ. Ἐπὶ μιᾶς πλευρᾶς κακότεχνον κόσμημα γλυπτόν, ἐπὶ ἄλλης ἐνεχαράχθησαν ἀτέχνως τὰ γράμματα:

vac. Σιλ vac.

Σχ. γρ.: σ⁵.

Ἀναθηματικά ἐπὶ λίθων ἐπιγραφαὶ μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν τεχνιτῶν.

32. * Ἐπικράνον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας κοίλωμα, ἐν ᾧ προσημόζετο ἄγαλμα, πιθανῶς τὸ ἐν τῷ Jahrbuch des arch. Inst. II, 1887, σ. 135 καὶ ἐν Antike Denkmäler I πίν. 53 ἀπεικονισμένον ὅπερ καὶ ἐτέθη ἐπ' αὐτοῦ. Συνετέθη ἐκ τριῶν τεμαχίων, ἐλλείπουσι δὲ ἡ δεξιὰ ἄνω γωνία τῆς ἔμπροσθεν, ἡ δεξιὰ κάτω γωνία τῆς ὀπίσθεν πλευρᾶς καὶ μικρὰ τινα ἄλλα τεμάχια Μῆκ. καὶ πλ. τοῦ ἄβακος 0,605, ὑψ. αὐτοῦ ὡς καὶ τοῦ κυματίου 0,15 μ. Γραφή: στοιχηδόν. Κεῖται ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Ἀκροπόλεως ὑπ' ἀρ. 681. — C.I.A. IV,1 σ. 88 καὶ 181 ἀρ. 373⁹¹, σ. 42 ἀρ. 373*l* καὶ σ. 82 ἀρ. 373³³. Ἐφημερίς ἀρχ. 1886 πίν. 6,4 σ. 81, 4. Papers of the American school IV σ. 175. Hermes 1887 σ. 129. Jahrbuch des arch. Inst. II, 1887, σ. 135. Athen. Mitth. XII, 1887, σ. 265. XIII, 1888, σ. 226. XV, 1890, σ.

126. Antike Denkmäler I σ. 44. Journ. of Hell. stud. X σ. 278. XI σ. 215. Overbeck, Griech. Plastik⁴ I σ. 152. Collignon, Sculpture grecque I σ. 365. Leipziger Studien XVIII σ. 72 (Schering). Lepsius, Marmorstudien σ. 71, 35.

Νεάρχος ἀνέθεκε[ν ἡσ κεραμει-
 ὡς ἔργον ἀπαρχὴν τᾶθ[εναίαι.

Ἄντένορ ἐπ[οίεσεν ἡ-
 ο Εὐμάρος τ[ὸ ἄγαλμα;

Σχ. γρ.: α¹², ε³, θ⁴, μ², ν⁹, ρ⁹, σ⁴, γ².

33. Τεμάχιον περιφεροῦς ἐπικράνου βάσεως ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,12, πλ. 0,12, πᾶχ.

0,06 μ. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη ἐρυθροῦ χρώματος.—
C.I.A. IV, 1 σ. 88 ἀρ. 373⁹².

. . . α]νδρ[ος
ἐπο]ίεσε[ν h-
ο Εὐ]μάρο[ς
ἦ

- - - - - α]νδρ[ο ἦ -ος ἀνέθε- - -
Ἄντένορ ἐπο]ίεσε[ν - - - - -
- - - hο Εὐ]μάρο[ς

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, μ², ν⁶, ρ³, σ⁴.

— Τὴν ὑπό τινων ὡς ἐπιγραφὴν τεχνίτου ἐκλαμβανομένην ἐπιγραφὴν « Ἀπολλόδορος - - - » ἴδε ὑπ' ἀρ. 109.

34. Τρία τεμάχια κιονίσκου βράδωτοῦ ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, προσαρμολύοντα ἀλλήλοις. Μῆκ. τῶν τριῶν τεμαχίων 0,92, διάμετρος 0,25 μ. Ἐλλείπουσι τὰ δύο ἄκρα καὶ τὸ ὀπισθεν ἤμισυ. ἡ δὲ ἐπιγραφὴ εἶνε πλήρης. — C.I.A. I ἀρ. 350, α. IV. 1 σ. 89 καὶ 181 ἀρ. 373⁹⁵. Ἐφημερίς ἀρχ. 1839 σ. 289. ἀρ. 336. 1886 σ. 133. 1888 σ. 74. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 118, 3. 1889 σ. 119, 8. LeBas ἀρ. 37. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 755. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 47. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 254.

Ἄρχερμος ἐποίησεν ὁ Χῖος

Ἰριδίκε μανέθεκεν Ἀθηναῖαι πολιόχοι

Σχ. γρ.: α¹⁰, δ⁴, ε³ καὶ ε¹⁰, κ², λ⁸, μ⁶, ν⁵, ρ⁶, φ³, χ².

Τὸ δευτέρον Ε τῆς λέξεως «ἐποίησεν» διωρθώθη ἀντὶ Η.

35. Βάθρον ἐκ παρίνου λίθου ὀπισθεν ἀποκεκρουσμένον, συντεθειμένον ἐκ δύο τεμαχίων. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ὑπῆρχον αὐλακὲς (πλ. 0,05 μ.) περικλείουσαι ὀρθογωνίως τὸ περίπου 0,15 μ. πλατὺ μέσον τῆς ἐπιφανείας. Ἐν τοῖς γράμμασιν χρῶμα ἐρυθρόν. Ὑψ. 0,41, μῆκ. 0,41, πᾶχ. 0,22 μ. — C.I.A. IV, 1 σ. 91 ἀρ. 373¹¹⁰ καὶ σ. 96 ἀρ. 373¹⁶¹.

- - αι]ς Κορτύνιο[ς
ἀν]έθεκεν
τὰ]θ[ε]ναῖαι

Γ]οργ[γ]ία[ς ἐποίησε

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰, θ⁴, ν⁶, ρ⁹ καὶ ρ¹⁰ (στίχ. 4), υ², χ².

36. Τρία τεμάχια κίονος βράδωτοῦ ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου· ἐλλείπουσι μέρος τι μεταξύ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου τεμαχίου, τὸ κάτω ἄκρον καὶ ὀλόκληρον τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ κίονος (πλέον τοῦ ἡμίσεως). Μῆκ. 0,80, πλ. 0,22 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. — C.I.A. IV, 1 σ. 201 ἀρ. 373²⁵¹, πρβ. σ. 96 ἀρ. 373¹⁶² καὶ σ. 99 ἀρ. 373¹⁹⁰. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 119, 7. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 240, 2 (W. Ἐσφαλμένως φαίνεται ἐνταῦθα κατεχωρίσθη τὸ πρῶτον τεμάχιον μετὰ τῶν εὐρημάτων τοῦ ναοῦ τῆς Ῥώμης, διότι ἐδημοσιεύθη ἤδη C.I.A. IV, 1 σ. 99 ἀρ. 373¹⁹⁰ ὡς εὐρεθὲν παρὰ τὸ Ἐρέχθειον πρὸ τοῦ ἔτους 1887. Τὸ ἴδιον σφάλμα ἔγινε καὶ ἐν C.I.A. IV, 1 σ. 99 ἀρ. 373¹⁹¹ = σ. 202 ἀρ. 373²⁵⁶, πρβ. κάτω ἀρ. 317).

Ἄμειν[ίας ἀνέθεκ]ε τὰθENAIAI

Γοργ[γ]ίας ἐποίησεν

Σχ. γρ.: α⁸, ε⁴, θ⁴, μ¹⁰, ν⁹, ρ⁶.

37. Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συντεθειμένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων πλευρῶν. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχεν ἐπίμηκες τετράγωνον κοίλωμα (μῆκ. 0,59 μ.). Μῆκ. 0,84, ὕψ. 0,50, πλ. 0,28 μ. — C.I.A. IV, 1 σ. 101 ἀρ. 373²¹⁴. (W. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν ταύτην ἀπωλείσθησαν δύο τεμάχια, ἡ ἀριστερὰ γωνία, περιέχουσα τὸ πρῶτον Ε καὶ μέρος τοῦ κάτωθεν αὐτοῦ Α, καὶ ἄλλο περιέχον τὰ δύο ψηφία ΑΙ (= αν) τοῦ πρώτου στίχου ὡς καὶ μέρη τῶν κάτωθεν ⊕ Ε).

Ἐ]γέσ[ανδρος- -
ἀνέθε]κεν
τ]ὰθENAIAI

Γ]οργ[γ]ίας ἐπο]ίεσε

Σχ. γρ.: α¹², ε³, θ⁴, ν⁸, ρ⁶, σ⁴.

38. Μικρὸν τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἐφ' ἧς παρὰ τὸ κάτω ἄκρον ἡ ἐπιγραφὴ, καὶ τῆς συνεχοῦς κάτω ἐπιφανείας τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,10, ὕψ. 0,08, πᾶχ. 0,035 μ. — C.I.A. IV, 1 σ. 95 ἀρ. 373¹⁵².

- - - - -
Γοργ[γ]ίας [ἐποίησεν;

Σχ. γρ.: α¹², σ⁴;

39. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βαθριδίου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένου κάτω καὶ ὀπισθεν. Ὑψ. 0,11, μῆκ. 0,20, πλάχ. 0,17 μ.—C.I.A. IV,1 σ. 94 καὶ 182 ἀρ. 373¹⁴¹. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 140, 3.

Δ]ιοπ[εῖθ]ες
ἐ]ποι[ε]σεν

Σχ. γρ.: ε¹⁰, ν⁹.

40. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον πλὴν τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ἥς τινος σφίζεται μικρὸν τι μέρος. Ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ λίθου ὑπῆρχεν ἐπιμήκης περιφερὲς κοίλωμα. Μῆκ. 0,70, ὕψ. 0,17, πλ. 0,27 μ.—C. I. A. IV,1 σ. 203 ἀρ. 373²⁵⁹. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 37, 3. Athen. Mitth. VIII, 1888, σ. 441.

- - - - - [ἀνεθέ-
τεν - - - - -
Λαμπτρῆ

Ἐγίας : ἐποίησεν

Σχ. γρ.: α¹², ε³, μ², ν⁶, ρ¹⁰, σ¹.

Σημ. διαστίξεως⁵.

41. Τεμάχιον κίονος ἄνευ ῥαβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐν τῇ ἄνω ἄκρᾳ σφίζεται περιφερὲς κοίλωμα. Μῆκ. 0,40, διάμετρος περίπου 0,23 μ.—C.I.A. IV,1 σ. 90 ἀρ. 373¹⁰².

Ἐλευθερος : ἐπ[ο]ίησεν

Σχ. γρ.: ε¹⁰, θ⁴, λ³, ρ⁶, σ⁴, υ².

Σημ. διαστίξεως⁵.

42. Τρία τεμάχια κίονος ῥαβδώτου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἐλλείπει δὲ τὸ μετὰ τὸ πρῶτον τεμάχιον (γύψω συμπεπληρωμένον). Μῆκ. τοῦ πρώτου (ἀριστεροῦ) τεμαχίου 0,22, τῶν δύο ἄλλων ὁμοῦ 0,45, διάμετρος περίπου 0,17 μ. Ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ πρώτου (ἀριστεροῦ) τεμαχίου διακρίνεται αὐλάκιον, προωρισμένον διὰ τὴν περὶ τὸ ἀνάθημα περιχύσιν μολύβδου.—C.I.A. IV,1 σ. 80 καὶ 179 ἀρ. 373⁷. Δελτίον 1888 σ. 208.

Ἐνδοιος ἐπο[ί]ησεν

Ἄφσ - - - ἀνέθεκεν : ἡ Ἄ - - -

Φιλερ[μ - ἦ γ -] ἐποίησεν

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, θ⁴, ν⁶, ρ².

Σημ. διαστίξεως⁵;

43. Βαθρίδιον ἐξ Ἀττικοῦ μαρμάρου, κολοβὸν τὸ ἀριστερὸν ἄκρον, συντεθειμένον δὲ ἐκ δύο τεμαχίων. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας σφίζονται τρία κοιλώματα, ὧν τὸ παρὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον εἶχε τὸ σχῆμα πέλματος μικροῦ δεξιῦ ποδός (περὶ τὸ χεῖλος πέντε μικρὰ ὀπαί), τὰ δὲ λοιπὰ δύο ἔχουσι τὸ σχῆμα ἐπιμήκους τετραγώνου (τὸ μεσαῖον μῆκ. 0,14, πλ. 0,09, τὸ παρὰ τὸ δεξιὸν ἄκρον μῆκ. 0,10, πλ. 0,06 μ., ἐν τῷ μὲν ἐσφώθησαν ἐκ τεσσάρων ὀπῶν τρεῖς, ἐν τῷ δὲ ὑπάρχει μόνον μία ὀπή). Ἐν τοῖς γράμμασι τοῦ μειζονος τεμαχίου ἔχνη ἐρυθροῦ χρώματος, δι' οὗ ἐδηλώθησαν καὶ τὰ σημεῖα τῆς διαστίξεως. Μῆκ. 0,45, πλ. 0,28, ὕψ. 0,10 μ. Γραφή: στοιχηδόν.—C.I.A. I ἀρ. 365 καὶ IV,1 σ. 199 ἀρ. 373²⁴⁰ (τὸ μειζον). Ἐφημερίς ἀρχ. 1840 σ. 314 ἀρ. 375. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 202, 6. LeBas ἀρ. 107.

- - Φ;]σακύθε : ἀνέθεκεν

Η]έρμιπος : ἐποίησεν

Σχ. γρ.: α¹², ε³, η (ἀπεθράσθη μετὰ τὴν εὔρησιν, εἶχε δὲ τὸ σχῆμα h¹), θ⁴, μ², ν⁶ καὶ ν⁹, ρ⁹, σ⁴.

Σημ. διαστίξεως⁵.

44.* Ὑπόβαθρον ἀναθήματος ἐκ Παρίου μαρμάρου, συνιστάμενον ἐκ κίονος ῥαβδώτου (μετὰ 16 ῥαβδώσεων) καὶ περιφεροῦς κιονοκράνου, ἐπ' οὗ σφίζονται πολλὰ ἔχνη τῆς διὰ διαφόρων χρωμάτων διακοσμῆσεως. Τὸ σφίζόμενον τεμάχιον τοῦ κίονος ἔχει ὕψ. 0,28, διάμετρον 0,21 μ., τοῦ δὲ ἐπικράνου (ὕψ. 0,20 μ.) ἀπωλέσθη πλεόν τοῦ ἡμίσεως. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας τοῦ κίονος ἔμβολον μολύβδου περιεχυμένον (ὕψ. καὶ διάμετρος περίπου 0,10 μ.), πρὸς ὃ ἀνταποκρίνεται τὸ ἐν τῇ κάτω ἐπιφανείᾳ τοῦ ἐπικράνου ὁμοιόμορφον κοίλωμα. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ τοῦ ἐπικράνου κοίλωμα ἀβαθές, οὗ ἡ διάμετρος 0,21 μ., καὶ ἐν τῷ μέσῳ τούτου μικρὰ ὀπή, δι' ἧς ἐχύθη ὁ περὶ τὸ ἔμβολον τοῦ κίονος μολύβδος. Ἡ ἐπιγραφὴ καθέτως καταβαίνουσα ἐν δυσὶ τῶν ῥαβδώσεων τοῦ κίονος. Κεῖται ἐν τῷ τῆς Ἀκροπόλεως μουσεῖῳ —C.I.A. IV,1 σ. 87 ἀρ. 373⁸⁶ (πρβ. σ. 181). Jahrbuch des arch. Inst. III, 1888, σ. 274, 13. Ἐφημερίς ἀρχ. 1886 πίν. 6, 2 σ. 80, 2. Collignon, Sculpture grecque I σ. 350.

Εὐένορ ἐπο[ί]ησε - -

Κίρον ἀνέθ[ε]κε - -

Σχ. γρ.: α¹², ε¹ καὶ ε³ (στίχ. 2), θ⁴, κ², ν¹⁰, ρ², υ².

45. Δύο γύψω συγκεκολλημένα τεμάχια κίονος μετὰ 16 ῥαβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐν τῇ

— Τὴν ὑπὸ τινῶν οὐκ ὀρθῶς εἰς τεχνίτην Ηε . . . ἀναφερομένην ἐπιγραφὴν (Löwy ἀρ. 396) βλέπε κάτω ὑπ' ἀρ. 188.

51. Τρία συγκεκολλημένα τεμάχια στήλης ὀκταγώνου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πλατυνομένης πρὸς τὰ κάτω. Ἐλλείπουσι τεμάχια τοῦ κάτω ἄκρου τῆς ἐνεπιγράφου καὶ μιᾶς ἄλλης πλευρᾶς. Ἐπὶ τῆς μικροτέρας ἄκρας τοῦ λίθου ἔμβολον πρὸς ἔμπηξιν τοῦ ἐπικράνου ἢ τοῦ ἀναθήματος (μῆκ. 0,05, πλ. 0,12, πᾶχ. 0,09 μ.). Μῆκ. τῆς στήλης 1,02, πλ. 0,18-0,21, πᾶχ. 0,16-0,17 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. Ἐν τοῖς γράμμασι χρωμα ἐρυθρόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 90 ἀρ. 373¹⁰⁵ (πρβ. σ. 182). Jahrbuch des arch. Inst. III, 1888, σ. 272, 5. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 214.

Παλάδι Ἀθηναῖαι Λύσον ἀνέθεκεν ἀπαρχὴν
 ἡὸν αὐτῷ κτ[ε]ράνον, τῆι δὲ θεῶι χαρίεν.
 Θεβάδες ἐπ[ο]ίεσε —]νο παῖς τόδ' ἄγαλμα
 Σχ. γρ.: α¹², ε³, θ⁴, μ³, ν⁹, ρ¹⁰, σ⁴.

— Τὴν ὑπὸ τινῶν ὡς ἐπιγραφὴν Θεοδώρου τοῦ Σαμίου θεωρηθεῖσαν βλέπε κάτω ὑπ' ἀρ. 155.

52. Δεκατρία τεμάχια δύο πλακῶν ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ὧν ἡ δεξιὰ συνεκολλήθη πλήρης. Ἐκατέρα τῶν πλακῶν φαίνεται ὅτι εἶχε τὸ αὐτὸ μῆκος (1,17 μ.), ἀναμφιβόλως δὲ τὸ αὐτὸ ὕψος (πλέον τῶν 0,13 μ.) καὶ πλάτος (πλέον τῶν 0,19). Ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς (ἐκ 5 τεμαχίων) συγκεκολλημένης δεξιᾶς πλακῶς σφύζεται ἐν τῶν κοιλωμάτων, ἅτινα ἐχρησίμευον εἰς τὴν ἐγγόμφωσιν τοῦ ἀναθήματος. Σφύζονται τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον τῶν δύο πλακῶν. Ἡ ἐπιγραφὴ ἀπετέλει ἐλεγείον γεγραμμένον ἐν ἐνὶ στίχῳ ὑπὸ τὸ ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς τῶν πλακῶν, τὰ λείψανα τῆς μικροτέροις γράμμασιν ἐγκεχαρχαγμένης ἐπιγραφῆς τοῦ τεχνίτου εὑρηνται ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλακῶς. Ἐν τισι τῶν γραμμάτων ἔχθη χρώματος ἐρυθροῦ. — C. I. A. IV, 1 σ. 44 ἀρ. 373 α⁵. σ. 82 ἀρ. 373²⁹. σ. 84 ἀρ. 373⁵³ καὶ 373⁵⁸, πρβ. σ. 163 ἀρ. 373 α⁵. Δελτίον ἀρχ. 1891 σ. 73, 7. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 211.

Π[α]λλά[δ]οῦ ἄγαλμα ἀνέθεκε Φιλόστ[ρα]τος [hδδ]ε
 Τάλο πα[ί]ς; εὐχσ[ά]μενος κόρε[ι] πα[ι]δι Διὸς με-
 γάλο

I ἢ Λ[----- ἐποίησ]εν

Σχ. γρ.: α¹², ε⁵, μ², ν⁹ καὶ ν⁶ (στίχ. 3), ρ¹⁰, σ⁴, χ².
 Σημ. διαστίξεως⁵.

53. Πέντε τεμάχια πλακῶς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ὧν τὰ ὑπ' ἀρ. *a* καὶ *b*, ἐπίσης τὰ ὑπ' ἀρ. *d* καὶ *e* προσαρμύζουσιν ἀλλήλοις. Μῆκ. τῶν *a* καὶ *b* 0,46, τοῦ *c* 0,22, τῶν *d* καὶ *e* 0,57, τὸ πλάτος τῆς πλακῶς ἦτο 0,26 μ. Πάντων τῶν τεμαχίων ἀπεκρούσθησαν τὰ κάτω μέρη. — C. I. A. I ἀρ. 372. IV, 1 σ. 82 ἀρ. 373²⁷. σ. 86 ἀρ. 373⁸³. Ἐφημερίς ἀρχ. 1858 σ. 1791 ἀρ. 3423. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 27. Εἰς στίχος.

Κάλλον: ἐποίησεν Ηαι[γινέτες, ὁ δεῖνα ἀ]νέθ[εκεν
 κιθ]αροιδὸς Ἀθ[εναῖαι]

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, κ³, λ⁶, ν⁹, ρ⁹, σ⁴.
 Σημ. διαστίξεως⁵.

54. * Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,70, πλ. 0,76, ὕψ. 0,48 μ. Ἐπὶ τοῦ βάθρου ἔκειτο πλίνθος φέρουσα τὸ ἀνάθημα, διότι ἡ ἐπιφάνεια τοῦ βάθρου εἶνε λεία ἐκτὸς μικρῶν τινῶν λαξευμάτων. Κεῖται δυτικῶς τοῦ Παρθενῶνος, ὅπου καὶ εὑρέθη τῷ 1839. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. I ἀρ. 402. Ἐφημερίς ἀρχ. 1838 σ. 131 ἀρ. 81. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 168. Le Bas ἀρ. 40. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 46 καὶ σ. XIX. Jahrbuch des arch. Inst. VII, 1892, σ. 185. VIII, 1893, σ. 113. Furtwängler, Meisterwerke σ. 277.

Η ε ρ μ ό λ υ κ ο ς
 Δ ι ε ι τ ρ έ φ ο ς
 ἀ πα ρ χ έ ν

Κρεσίλας
 ἐπίεσεν

Σχ. γρ.: κ⁴, ν⁶, ρ², σ⁴.

55. Τεμάχιον βάσεως ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὸν τὸ ἀριστερὸν ἄκρον, τὸ κάτω καὶ τὸ ὕπισθεν μέρος. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ παρὰ τὸ δεξιὸν ἄκρον μικρὸν περιφερὲς κοίλωμα (διάμετρος 0,025 μ.). Μῆκ. 0,28, ὕψ. 0,18, πᾶχ. 0,13 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 154 ἀρ. 403 α. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 36, 2. Athen. Mitth. XIII, 1888, σ. 441.

Περ]ικλέος
 Κρεσ]ίλας ἐποίη [ἢ ἐποίησεν

Σχ. γρ.: α¹², λ¹ καὶ λ² (στίχ. 2).

W. Ἐὰν ἦτο βεβαία ἡ συμπλήρωσις τοῦ ὀνόματος

τοῦ Περικλέους, ὁ παρῶν λίθος θὰ ἦτο ἡ βάσις τῆς ὑπὸ τοῦ Πλινίου 34, 74 καὶ Παυσανίου I, 25, 1. 28, 2 μνημονευθείσης εἰκόνας τοῦ μεγάλου ἀνδρός, ἧς ἀντίγραφα νομίζονται καὶ ἐν Ῥώμῃ καὶ Λονδίῳ προτομαὶ (πρβ. Furtwängler, Meisterwerke σ. 270. Collignon, Sculpture grecque II σ. 132). Ἐπειδὴ δὲ δεχόμενοι ὅτι ἡ ἐπιγραφή κατεῖχε τὸ μέσον τῆς βάσεως δυνάμεθα νὰ ὑπολογίσωμεν τὸ πλάτος αὐτῆς ὡς ἔγγιστα εἰς 0,44 μ. τὸ ἔργον τοῦ Κρησίλα θὰ ἦτο μικρῶν διαστάσεων, καὶ διὰ ταῦτα ὁ Furtwängler φρονεῖ, ὅτι ἦτο προτομὴ καὶ ὄχι τελεία εἰκὼν. Ἀλλὰ πρῶτον δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν καὶ τελείαν εἰκόνα μικροτέρην τοῦ φυσικοῦ. Ἐπειτα ὁ Παυσανίας ῥητῶς ὀνομάζει τὸ ἔργον ἀνδριάντα (πρβ. Blümner καὶ Frazer ἐν ταῖς ὑπ' αὐτῶν ἐκδόσεσι τοῦ Παυσανίου I, 1 σ. 305 καὶ II σ. 321). Τρίτον κατὰ τὴν ὀρθὴν παρατήρησιν τοῦ Bernoulli (Jahrbuch des arch. Inst. XI, 1896, σ. 107) ἡ ἐπιγραφή ἠδύνατο καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς βάσεως νὰ ἦτο ἐγκεχαραγμένη.

Πρὸ πάντων ὁμοῦ ὁμολογητέον ὅτι ἡ συμπλήρωσις τοῦ ὀνόματος δὲν εἶνε βεβαία. Ἡμιστὰ συνήθης εἶνε ἡ χρῆσις τῆς γενικῆς ἀντὶ τῆς ὀνομαστικῆς (πρβ. Iw. von Müllers Handbuch² I σ. 588), καὶ δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ ἦτο οὕτω πῶς συντεταγμένη ἡ ἐπιγραφή: «Ὁ δεῖνα ἀνέθηκε τοῦ . . . κλέους, Κρησίλας ἐποίησεν». Καὶ οὕτως οὕτε περὶ τοῦ ἀναθήματος, οὕτε περὶ τοῦ ἀναθέσαντος εἴμεθα βεβαίοι. Ὡς πρὸς τὸν τόπον, ὃν κατέχει τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου, πρβ. π. χ. τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ Στρογγυλιῶνος (κατωτέρω ἀρ. 71).

56. * Βάθρον ἐπιμήκης ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἐμφωκοδουημένον ὑπὸ τὸ ἀριστερὸν τῶ ἐισερχομένῳ ἔκρον τοῦ νεωτέρου τόξου ἐν αὐτῇ τῇ γωνίᾳ τοῦ δυτικοῦ θυρώματος τοῦ Παρθενῶνος τῇ βλεπούσῃ εἰς τὰ ἔσω τοῦ ναοῦ. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων πλευρῶν. Μῆκ. 0,73, ὕψ. 0,27, πᾶχ. 0,84 μ. — C. I. A. I ἀρ. 403 (Anthol. Pal. XIII, 13). Ἐφημερίς ἀρχ. 1872 σ. 409 ἀρ. 425. Πρβ. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 751. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 47. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 269.

Τόνδε Πύρες] ἀνέθηκε Πολυμνέστο φίλο[ς υἱὸς εὐξάμενος δεκάτην Παλλιάδι τριτογενεῖ.

Κυδονιέτας Κρησίλας ἐργάσσατο

Μὴ δυνηθέντες νὰ ἐξετάσωμεν αὐτὸν τὸν λίθον, περιγράφωμεν αὐτὸν κατὰ τὴν ἐν τῇ Ἐφημερίδι δημοσίευσιν. Κατὰ τὸ (ἐκεῖ ἐν πίν. 60) ἀπεικόνισμα ἔχουσι

πάντα τὰ γράμματα τὰ ἐν τῷ ἡμετέρῳ πίν. Α' ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ σχήματα. Καὶ τοῦ ξ τὸ σχῆμα βλ. ἐν τῷ πίνακι.

57. * Βάθρον ἐκ Παρίου μαρμάρου κείμενον πρὸ τῆς δυτικῆς προσόψεως τοῦ Παρθενῶνος ὅπου καὶ εὐρέθη ἐμφωκοδουημένον εἰς τὴν ἐκεῖ δεξιὰ μνημῆν. Μῆκ. 1,29, πλ. 0,64, ὕψ. 0,35 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας δύο περιφερεῖς ὀπαί, κείμεναι ἡ μὲν ὀπισθεν ἡ δὲ κατὰ τὸ μέσον τῆς ἐπιφανείας. Ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς διακρίνονται ἔχνη πρυέχοντος ἀγκῶνος (Versatzbosse) ἐπιπολαίως ἀποκοπέντος. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ μιᾶς τῶν μικροτέρων πλευρῶν. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. I ἀρ. 374. Ἐφημερίς ἀρχ. 1858 σ. 1738 ἀρ. 3291. Πρβ. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 752. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 40. Bechtel, Inschriften des ionischen Dialekts σ. 151 ἀρ. 265. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 67. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 263.

Πα]ρθένοι Ἐκφάντο με πατέρ ἀνέθε-
κε καὶ υἱὸς | ἐνόθδ' Ἀθηναίει, μνῆμα
πόνον Ἄρεος, | Ἐγέλοχος, μεγάλη(ν) [δ]ε φι-
λοχσενίης ἀρετῆς τε | πάσας μοῖραν
ἔχον τένδε πόλιν νέμεται. |
Κριτίος καὶ Νεσιότες ἐποίησάτεν

Σχ. γρ.: ν⁶, ρ⁹, σ⁴, υ⁵, ρ².

Ἐν τῷ 3. στίχῳ ἔχει ὁ λίθος «μεγαλετε».

Κάτωθεν τῆς ἀρχαϊκῆς ἀνεγράφῃ ἡ ἐν τῷ C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 605 ἐπιγραφή.

58. * Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἔχον μῆκ. 0,62, ὕψ. 0,32, πλ. 0,74 μ. Εὐρέθη τῷ 1838 παρὰ τὸν δρόμον τὸν ἀπὸ τῶν Προφυλαίων εἰς τὸν Παρθενῶνα φέροντα, ὅπου καὶ νῦν κεῖται. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας δύο μικρὰ ἐπιμήκη τετράγωνα κοιλώματα (μῆκ. 0,105, πλ. 0,05 μ.) καὶ παρὰ τὸ ἐν αὐτῶν, τὸ μᾶλλον ἀπέχον ἀπὸ τῆς ἐνεπιγράφου πλευρᾶς, ἔχνος πεδίου χαλκοῦ ἀγάλματος (σφίζονται μικρὰ τεμάχια χαλκοῦ). Ἐκ τῶν σημείων τούτων συνάγεται ὅτι τὸ ἄγαλμα ἐστηρίζετο μᾶλλον ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ποδὸς καὶ ὅτι τὸ σῶμα ἦτο ἐστραμμένον οὐχὶ πρὸς τὴν ἐνεπίγραφον ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀριστερᾶ ταύτης προσκειμένην πλευρᾶν. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. I ἀρ. 376. Ἐφημερίς ἀρχ. 1838 σ. 98 ἀρ. 46. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 164. Le Bas ἀρ. 39. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 39 καὶ σ. XIX. Roberts, Intro-

duction to Greek ep. I ἀρ. 68 α. Πρβ. καὶ Jahrbuch des arch. Inst. II, 1887, σ. 106. X, 1895, σ. 202.

Ἐπιχαρίνος ἀνέθεκεν ho - - -

Κριτίος καὶ Νεσιότες ἐπο[ιε]σάτεν

Σχ. γρ.: α¹¹, ν⁶, ρ¹⁰, σ⁴.

Μετὰ τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ πρώτου στίχου γράμματα «ho» φαίνεται ἔχνος τι, ἴσως μικρὸν λείψανον κυκλοτεροῦς τινος γράμματος, ὅπερ ὅμως δύναται καὶ νὰ προέρχεται ἐκ βλάβης τοῦ λίθου. Μετὰ τὸ σημεῖον τοῦτο δὲν διακρίνεται σαφῶς ἄλλο τι γράμμα πλὴν ἔχνων τινων ὑπὲρ τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ δευτέρου στίχου, ἅτινα φαίνεται ὅτι ἐξέλαβεν ὁ Ῥόσσιος ὡς ν.

59. * Βάθρον κυκλοτερές ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Διάμετρος 0,91, ὕψ. 0,44 μ. Ἀπωλέσθησαν τεμαχία τινα τῆς ἐπιγραφῆς, ἅτινα ἀντεγράφησαν ὑπὸ Ῥοσσίου, Πιττάκη καὶ Ῥαγκαθῆ. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς περιφεροῦς πλευρᾶς ἐλειάνθη διὰ κροταφίδος πλὴν στενωῶν παρὰ τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω ἄκρον ταινιῶν καὶ τοῦ τετραγώνου χώρου τῆς ἐπιγραφῆς, ἅτινα ἐλειάνθησαν ἐπιμελῶς διὰ ξοῖδος. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου ὑπάρχουσι δύο κοιλώματα, ἔχνη ποδῶν τοῦ χαλκοῦ ἀγάλματος. Κεῖται δυτικῶς τῶν Προπουλαίων, ἐν ᾧ τόπω καὶ εὔρεθη. Γραφή: ἐν μέρει (μάλιστα πρὸς τὰριστερὰ) στοιχηδόν. — C. I. A. I ἀρ. 375. Ἐφημερίς ἀρχ. 1838 σ. 96 ἀρ. 44. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 101. 163. Le Bas ἀρ. 7. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 38. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 68.

- - ί]ας κ[αὶ Ὀφσιος] ἀνεθέτεν
τῆι Ἀθ]εναία[ι ἀπαρχ]ῆν Ὀαθεν.
Κριτί]ος καὶ Ν[εσ(ι)ότες] ἐποιεσάτεν.

Σχ. γρ.: ν⁸, σ⁴.

Μεταξὺ τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τρίτου τῶν σφισσομένων γραμμῶν ὑπάρχουσιν ἐν καθέτῳ γραμμῇ στίγματα τινα, ἅτινα δὲν φαίνονται ὅτι εἶνε ἀρχαῖα.

60. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον, σφίζεται ὅμως μέρος τοῦ ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν ἄκρου τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. Μῆκ. 0,27, ὕψ. 0,16, πᾶχ. 0,33 μ. — C. I. A. I ἀρ. 377. Ἐφημερίς ἀρχ. 1858 σ. 1797 ἀρ. 3436. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 398.

- - - κλέε[ς ἀνέθεκεν - - -

Κριτίο[ς καὶ Νεσιότες ἐποιεσάτεν ;

Σχ. γρ.: ε⁵, ρ³.

61. Τεμάχιον πλίνθου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἀνηκούσης εἰς βάθρον εὐμέγεθες. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ὑπάρχει εἰσέτι εἰς τῶν ἀγκῶνων (Versatzbossen), οὓς μετεχειρίζοντο οἱ ἀρχαῖοι ὡς λαβὰς διὰ τὴν τοποθέτησιν ὀγκωδῶν πλίνθων. Μῆκ. καὶ ὕψ. περίπου 0,30, πᾶχ. περίπου 0,13 μ. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 98 ἀρ. 373¹⁸³.

Κριτί:]ος κα[ὶ Νεσιότες ;
ἐποι]εσάτεν

Σχ. γρ.: α¹ καὶ α¹² (στίχ. 2), σ⁴.

— Τὴν ἐπιγραφὴν ἦν συμπληρώσαντες — K]όμον: ἐπ]οίεσε - - ὡς ἐπιγραφὴν τεχνίτου ἐκλαμβάνουσί τινες ἴδε ὑπ' ἀρ. 3.

62. Πλάξ ἐκ φαιοῦ Ἀττικοῦ μαρμάρου. Ἡ ἐπιγραφὴ, ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων πλευρῶν ὑπάρχουσα, δεικνύει ἔχνη ἐρυθροῦ χρώματος. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου ὑπάρχουσι τέσσαρα ἀβαθῆ κοιλώματα, ἐν οἷς ἀνὰ ἓν τεμάχιον χαλκοῦ μολύβδου περικεχυμένον (τὸ ἀνάθημα παρίστανεν ἴσως ἵππον βαδίζοντα). Μῆκ. 0,71, πλ. 0,32, ὕψ. 0,15 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 102 ἀρ. 373²²⁰. Jahrbuch des arch. Inst. III, 1888, σ. 271.

Λεόβιος: ἐπ-
οίεσεν; Πυρε-
τιάδες

Σχ. γρ.: α¹¹, β⁴, ε³, ν⁹, ρ⁹, σ⁴.
Σημ. διαστιξίως ὅ.

Τὸ ρ τοῦ 2. στίχου ἀντικατέστησεν ἔν ε, ὅπερ εἶχεν ἐγχαραχθῆ ἔσφαλμένως.

63. * Πλίνθος ἐξ Ἰμηττίου μαρμάρου, συνηρημο-λογημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων καὶ τεθειμένη ἐπὶ ἀντηρίδος τοῦ βορείου τοίχου τοῦ πύργου τῆς Ἀπτέρου Νίκης ἀριστερὰ τῆς εἰς τὸν πρὸ τοῦ ναοῦ χώρον ἀγούσης μικρᾶς κλίμακος. Ἐπὶ τῆς νῦν ἄνω ἐπιφανείας, ἐπίσης δὲ ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου κάτω πλευρᾶς ὑπάρχουσι κοιλώματα ἀποδεικνύοντα ὅτι ἐπὶ τῆς πλίνθου ταύτης ἴστατο μία τῶν ὑπὸ τοῦ Πausανίου (I, 22, 4) μνημο-

νευομένων «εικώνων τῶν ἱππέων» ἐνῶ ἡ ἑτέρα ἴστατο ἀναμυθόλως ἐπὶ τῆς ἀντικρῦ κειμένης παρὰ τὴν νοτιο-δυτικὴν ἄκρην τῆς Πινακοθήκης γωνίας τοῦ κρηπιδώματος τῶν Προπυλαίων (ἴδε τὴν ὑπ' ἀρ. 64 ἐπιγραφὴν). Ἡ αὐτὴ ἐπιγραφὴ ἐπαναλαμβάνεται αὐτολεξεί ἐπὶ τῶν δύο στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν τῆς πλίνθου, ἢ μία ὁμῶς (b) φαίνεται νῦν ἀντιστρόφως γεγραμμένη, ἐπειδὴ ἀναφέρεται εἰς τὸ ποτε ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου ἐπιφανείας τοῦ λίθου ἱστάμενον ἀνάθημα. Ἀμφότεραι: κί ἐπιγραφαί, τοῦλάχιστον ἢ ἐπὶ τῆς νῦν πρὸς μεσημβρίαν βλέπουσας πλευρᾶς τοῦ λίθου (b), εἶνε ἀνανεώσεις τῆς ἀρχῆθεν ἐπὶ ἀρχαιοτέρου τινὸς βᾶθρου τοῦ ἀναθήματος ἐγκολαφθείσης. Μῆκ. 1,80, ὑψ. 0,22, πλ. 0,87 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 184. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 181, Α' καὶ Β'. Πρβ. Bonner Studien σ. 99. Leipziger Studien XVIII S. 67 (Seherling).

a:

Ἡοι ἱππῆς ἀπὸ τῶν πολεμίον ἱππαρχ[χ]όντων
Λακεδαιμονίῳ, Ξενοφόντος, Προνάπο.

Λύκιος ἐποίησεν Ἐλευθερεὺς Μύρονος

b:

Ἡοι ἱππῆς ἀπὸ τῶν πολεμίον ἱππαρχ[χ]όντων
Λακεδαιμονίῳ, Ξ[ε]νοφόντος, Προνάπο
Λύκιος ἐποίησεν Ἐλε[ε]υθερεὺς Μύρονος

Σχ. γρ.: τῆς ὑπ' ἀρ. a ἐπιγραφῆς: η, ξ (ἴδε πίν. Α'), ρ², σ⁴, τῆς δὲ ὑπ' ἀρ. b: η, Θ, μ¹¹, ν³, ξ, ρ², σ⁴, τ¹.

64. Δύο τεμάχια πλίνθου ἐξ Ὑμηττίου μαρμάρου, ἀνακούσης εἰς τὸ ἀντίστοιχον τῶν προηγουμένων ἀνάθημα. Ὑψ. ἀμφοτέρων 0,205. a: μῆκ. 0,41, πᾶχ. 0,33. b: μῆκ. 0,16, πᾶχ. 0,32 μ. Γραφή: στοιχηδόν, ἀνταποκρινόμενη καὶ κατὰ τὰ σχήματα τῶν γραμμάτων πρὸς τὴν ὑπὸ 63, a ἢ μᾶλλον πρὸς τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐπιγραφὴν, τοῦλάχιστον ὡς πρὸς τὴν διάστιξιν. — C. I. A. IV, 1 σ. 104 καὶ 183 ἀρ. 418 h. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 181, Γ'. Τὸ ἀριστερὸν τεμάχιον (a) Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 57. Athen. Mitth. V, 1880, σ. 310, 1. 317, 2.

Ἡοι ἱππῆς: ἀπὸ τῶν π[ολ]ε[μ]ίον: ἱ[π]παρχ[χ]όντων: Λακεδαιμο[ν]ίῳ: Ξ[ε]νο[φ]όντος: Προνάπο.

Λύκιος ἐποίησεν Ἐλευ[θ]ερε[υ]ς Μύρονος

Σχ. γρ.: ε¹¹, ξ (ἴδε πίν. Α'), ρ², σ⁴.
Σημ. διαστίξιος³.

65. * Βᾶθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὸν τὸ ἀριστερὸν μέρος, ἐνωκοδομημένον (ἀντιστρόφως) ἐν τῇ νεωτέρῃ ἐπενδύσει τοῦ δυτικοῦ θυρώματος τοῦ Παρθενῶνος. Μῆκ. 0,88, ὑψ. 0,60, πλ. 0,75 μ. Γραφή τῆς ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς: στοιχηδόν. — C. I. A. I ἀρ. 418. Ἐφημερίς ἀρχ. 1853 σ. 690 ἀρ. 1143. Le Bas ἀρ. 150. Πρβ. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 763. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 365. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 42.

----- ἀ]νέθεκεν

----- αιος

----- εναιος

----- μεγάλος

Μι]κον

Φ]ανομάχο

ἐποίησε

Σχ. γρ.: Γ (=γ), Λ (=λ), τὰ λοιπὰ στοιχεῖα συμφωνοῦσι τοῖς ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ τοῦ πίνακος Α' ἀναγεγραμμένοις.

66. Στήλη μετ' ἐπικράνου (ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου) συνθεθειμένη ἐκ δύο τεμαχίων καὶ χρησιμεύουσα ὡς βᾶσις χαλκοῦ τινος ἀναθήματος, ἴσως ἔππου βαδίζοντος (ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχουσι τέσσαρες μικραὶ ὀπαι μετὰ τεμαχίων χαλκοῦ μολύβδω περιεχυμένων). Ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ τεχνίτου εὑρηται ἐπὶ μιᾶς τῶν πλατυτέρων τετραγώνων πλευρῶν τοῦ ἐπικράνου (οὗ τὸ μῆκ. 0,345, πλ. 0,15, ὑψ. 0,11 μ.), ἢ δὲ ἀναθηματικὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων πλευρῶν τοῦ στυλοειδοῦς μέρους τοῦ λίθου (μῆκ. 0,78, πλ. ἄνω 0,20, κάτω 0,23, πᾶχ. ἄνω 0,115 κάτω 0,14 μ.). — C. I. A. IV, 1 σ. 89 (πρβ. σ. 182) ἀρ. 373⁹⁹. Ἐφημερίς ἀρχ. 1887 σ. 145 κ. ἐ. σημ. 2. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 251. Jahrbuch des arch. Inst. III, 1888, σ. 271, 2. Lepsius, Marmorstudien σ. 75, 88.

a: Τιμαρχος: μᾶνέθεκε: Διὸς κρατερόφρονι κόρει
μαντειῶν φρασμοσύναι Μετρὸς ἐπ[- - - -]:

b: Ὀνάτας ἐποίησεν.

Σχ. γρ.: α¹², ε³, μ², ν⁹, σ⁴, χ².

Σημ. διαστίξιος³.

Τοῦ δευτέρου στίχου προτείνει ὁ Kirchhoff τὴν ἐξῆς συμπλήρωσιν: μετρὸς ἐπ[ε]ραν ἢ ἐπ[ει]σαν - - -

ὁ δὲ Hoffmann προσθέτει τὴν λέξιν: μεγάλες· ἀναγνωστέον δὲ ἴσως: μαντεῖδων φρασμοσύναι(ς), μετρὸς ἐπ[ευχσαμένεσ. (W. Ταύτην τὴν συμπλήρωσιν τελευταύως καὶ ὁ Wilhelm προέτεινεν ἄArch.- ep. Mittheilungen XX σ. 83, 42).

Τὸ 6. γράμμα τοῦ 2. στίχου τῆς ὑπ' ἀρ. α ἐπιγραφῆς προσετέθη μετὰ τὴν ἐγγράξιν τοῦ λοιποῦ μέρους τοῦ στίχου τούτου ἢ τῆς πρώτης λέξεως αὐτοῦ. Ἐν τῷ αὐτῷ στίχῳ ὑπάρχει ἐν τῇ λέξει «μετρός» Φ ἀντί Ο.

67. Βάθρον ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου, συντεθειμένον ἐξ ἑξ τεμαχίων. Σφίζονται μέρη τινὰ πασῶν τῶν πλευρῶν ἐκτὸς τῆς ὀπισθεν, ἧτις ἀπεκρούσθη. Ἐν τῷ μέσῳ μιᾶς τῶν μικροτέρων πλευρῶν ὑπάρχει ἔμβολον (μῆκ. 0,08 μ.) πρὸς ἔμπηξιν τοῦ ἐπικράνου. Ἡ ἐπιγραφὴ κατὰ μῆκος μιᾶς τῶν μακροτέρων πλευρῶν. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη ἐρυθροῦ χρώματος. Μῆκ. 1,035, ὕψ. 0,37, πλάχ. 0,31 (ἦτο περίπου 0,42 μ.).— C. I. A. IV, 1 σ.86 καὶ σ.180 ἀρ. 373⁸². σ.83 ἀρ. 373⁴⁸. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 241, 11. Ἐφημερίσ ἀρχ. 1883 σ. 37, 6. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 17. Jahrbuch des arch. Inst. II, 1887, σ.143. Δελτίον ἀρχ. 1891 σ. 72.

Κρίτον(;) Ἀθηναῖαι; Ἡο Σκύθο; ἀνέθεκέ με.

Πολ[λίαι] ἐποίη[σ]εν.

Σχ. γρ.: α¹², ε⁴, θ⁴, μ⁹, ν⁸ καὶ ν¹⁰ (στίχ. 2), ρ⁹, σ⁴, υ².
Σημ. διαστίξεως⁵.

68. Βαθρίδιον ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου, συγκεκολλημένον ἐκ δύο τεμαχίων. Σφίζονται μέρη πασῶν τῶν πλευρῶν. Ἐπὶ μιᾶς τῶν δύο μικροτέρων πλευρῶν ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα (μῆκ. 0,08, πλάτ. 0,06 μ.) ἐν ᾧ ἐτίθη ποτὲ χαλκῆ βάσις ἀγαλματίου, συνδεδεμένη μετὰ τοῦ λίθου διὰ ἑξ ἠλων ὧν σφίζονται δύο (καὶ δύο ὀπαί). Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων τῶν τεσσάρων μακροτέρων πλευρῶν. Μῆκ. 0,24, πλ. 0,17, πλάχ. 0,09 μ. Γραφὴ τῶν τεσσάρων πρώτων στίχων: στοιχηδόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 81 καὶ 180 ἀρ. 373¹⁵. Bull. de corr. hell. III, 1879, σ. 127. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 314, 4. Δελτίον ἀρχ. 1891 σ. 72, 5.

Πολ - - - -

ἀνέθ[εκεν - -

δ]εκάτεν

Ἡ]ο Χειμέρπο

Πολλίαις ἐποίησεν

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, μ²; ν⁹ καὶ ν⁸ (στίχ. 5), ρ⁹, σ⁴, χ²;

69. Δύο τεμαχία πλακὸς ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου, γύψῳ συγκεκολλημένα. Ἀπεκρούσθησαν τὸ δεξιόν, τὸ κάτω καὶ τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,46, πλ. 0,39, ὕψ. 0,15 μ. Γραφὴ τῶν δύο πρώτων στίχων: στοιχηδόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 200 ἀρ. 373²⁴². Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 16, 11.

Ἡιπποσ[θ]ένεσ; ἀ[νέθεκεν] Ἡο
Ἐπιτ[έλος Γ]λαυ[κόπιδι κόρει].
Πυθ[έ]αις ἐποίησεν

Σχ. γρ.: α¹², ε⁵, θ⁴, ν⁶, σ⁴, υ².
Σημ. διαστίξεως⁵.

70. * Κίων ῥαβδωτὸς ἐκ Παρίου μαρμάρου, συνηρομολογημένον ἐκ δύο τεμαχίων. Τὸ ἄνω ἄκρον διεσκευάσθη πρὸς ἐνθεσιν ἐπικράνου, πιθανῶς κιονοκράνου, ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς κυκλοτερές κοίλωμα διαμέτρου 0,065 μ. Ἐν τοῖς γράμμασι τοῦ δευτέρου στίχου ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Ὁ πρώτος στίχος μικροτέροις γράμμασι. Μῆκ. 1,64, διάμετρος 0,25-0,30 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως.— C. I. A. IV, 1 σ.199 ἀρ. 373²⁴¹. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 82. 1889 σ. 16, 10. Lepsius, Marmorstudien σ. 73, 52.

Πυθ[έ]αις ἐποίησεν.

Ἐπιτέλεσ ἀνέθεκεν: ἀπαρχ[ὴν]
Ἀθηναῖαι

Σχ. γρ.: α¹², ε⁴ (ἐν τῇ λέξει «ἀπαρχ[ὴν]») ε⁵ (στίχ. 2) ε³ (στίχ. 1, 3), θ¹ (στίχ. 1) θ⁴ (στίχ. 2, 3), ν⁸, σ⁴ (ἐν τῇ λέξει «Πύθ[έ]αις») σ¹² (ἐν τῇ λέξει «ἐποίησεν») σ⁵ (στίχ. 2), υ², χ².
Σημ. διαστίξεως⁶.

— Τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ Πύρρου ἴδε ὑπ' ἀρ. 96 ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς δημοσίων ἔργων.

71. * Δύο συνεχεῖς πλίνθοι ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου, κείμεναι οὐ μακρὰν τῆς νοτιοανατολικῆς γωνίας τῶν Προπυλαίων ἐν τῷ τεμένει τῆς Βραυρωνίας Ἀρτέμιδος, ἀνήκουσαι δὲ εἰς τό ποτε ἐξ ἑξ πλίνθων (σφίζονται τέσσαρες) συνιστάμενον βάθρον τοῦ «δουρείου ἵππου» (Ἄριστοφ. ἐν Ὀρνίθων στίχ. 1128, Πaus. I, 23,8, Ἡσύχ. ἐ. λ.). Ἐκατέρω τῶν ἐνεπιγράφων πλίνθων ἔχει μῆκ. 1,80, πλ. 0,90, ὕψ. 0,40 μ. (αἱ δύο ἄλλαι μῆκ. 1,49 καὶ 1,78 μ.). Ἡ ὑπογραφὴ τοῦ τεχνίτου εὔρηται ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλίνθου, ἐγκεχαραγμένη μικροτέροις (0,02) τῶν τῆς ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς (0,03) γράμμασι.— C. I. A. I ἀρ. 406. Ἐφημερίσ ἀρχ. 1839 σ. 275 ἀρ. 310. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 194. Le Bas ἀρ.

46. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer άρ. 52. Δελτίον άρχ. 1888 σ. 225.

α:

Χαιρέδεμος: Εὐαγγέλο | ἐκ Κοίλας: ἀνέθεκεν
Στρογγυλίον ἐποίησεν

Σχ. γρ.: υ⁴.
Σημ. διαστίξεως δ.

72. Ὑπόθημα ῥαβδωτῶν ἀναθήματος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πλατυνόμενον πρὸς τὸ κάτω μέρος, ἔνθα ἀπολήγει εἰς περιφερῆ βάσιν, ἀποκεκρουσμένον δὲ ἄνω καὶ ὀπίσθεν. Ὅψ. 0,48. διάμετρος τῆς βάσεως 0,48 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 90 άρ. 373¹⁰³.

(2) Πονπορίονος (= ho Ἐνπορίονος)

(1) Φίλων με ἐποίησεν

Σχ. γρ.: ε³, μ², ν⁵, σ¹, ρ².

73. *Κίων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πλατυνόμενος πρὸς τὰ κάτω, ἔνθα ἀπεκρούσθη τεμάχιον. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας κυκλοτερῆς προεξοχῆ ὄψ. 0,05, διαμέτρου 0,14 μ. Μῆκ. 1,20, ἄνω διάμετρος 0,24 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως. C. I. A. IV, 1 σ. 182 άρ. 373¹⁰³. Δελτίον άρχ. 1888 σ. 92, 9.

Φίλ]ον ἰον- (= ho Ἐν-)
πορί]νος
ἐποίη]σεν

Σχ. γρ.: ν³, σ¹ καὶ σ⁴.

74. Τρία γύψω συγκεκολλημένα τεμάχια πλακῶς ἐκ γραιου Ἀττικουῦ μαρμάρου. Σφάζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς ὀπίσθεν πλευρᾶς, ἐπίσης δὲ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,42, πλ. 0,40, ὄψ. 0,135 μ. Ἐν τισὶ τῶν γραμμῶν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Γραφή: ἡμελημένη.— C. I. A. IV, 1 σ. 202 άρ. 373²⁵³. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 240, 3. Δελτίον άρχ. 1888 σ. 225, 5. 1891 σ. 70, 1.

Φίλον: Ἀριστίον: Ναυ - -

Πυρίον: ἀνέθεσαν - -

Χσεναιὸς Χαρθμονε[ίδο ἐποίησεν

Σχ. γρ.: α¹² καὶ α¹¹ (τὸ πρῶτον τῆς λέξεως «ἀνέθεσαν»), ε³, μ², ν⁶ (ἐν τῇ λέξει «Ἀριστίον» καὶ τῷ 3. στίχῳ), ν⁹, ρ¹¹ καὶ ρ¹⁰ (ἐν τῇ τελευταίᾳ λέξει), σ⁴ καὶ σ⁵ (τὸ πρῶτον τῆς λέξεως «Χσεναιὸς»), υ², ρ², χ².

Σημ. διαστίξεως 6.

Ἐν τῷ δευτέρῳ στίχῳ διωρθώθη «ἀνέθεσαν» ἀντὶ «ἀνέθεκεν».

75. Τεμάχιον κιονίσκου ῥαβδωτοῦ (μετὰ 14 ῥαβδώσεων) ἐκ Παρίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,42, διάμετρος περίπου 0,16 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά.— C. I. A. IV, 1 σ. 79 άρ. 373². Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. άρ. 209.

- - - ἐπο]ίεσεν Ἀθένει - - -

- - - - - μον ἡαγνῆι - - -

Σχ. γρ.: α¹², ε³, h³, μ², ν⁵, σ⁴.

76. Μικρὸν τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,13 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 94 άρ. 373¹³⁸.

- - - ας ἐπ[οίεσεν
vac.

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰, σ⁴.

77. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,33, πλ. 0,17, πάχ. 0,06 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 85 άρ. 373⁷¹.

- - - - - I - - -
- - - - - δον: ἐ[ποίησεν;
vac.

Σχ. γρ.: ε³, ν⁸.
Σημ. διαστίξεως δ.

78. Τεμάχιον βάρου ἐκ σκληροῦ τιτανολίθου τοῦ Καρᾶ (πρβ. Lepsius, Marmorstudien σ. 116), οὗ σφάζεται τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. Μῆκ. 0,26, ὄψ. 0,15, πάχ. 0,08 μ. Ἴσως ἀνανέωσις ἀρχαιοτέρας ἐπιγραφῆς.— C. I. A. 1 σ. 188 καὶ IV, 1 σ. 155 άρ. 411. Bullettino dell' Instituto 1865 σ. 138. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer άρ. 417. Πρβ. Leipziger Studien XVIII σ. 67 (Scherling).

- - - ες Ἐλευθερε[ὺς
ἐποίησεν] Μύρονος
vac.

Σχ. γρ.: ε⁵, μ; ν³.

79. Δεξιὸν μέρος βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου δύο περιφερῆ κοιλώματα (ἐν οἷς μόλυβδος), χρησιμεύσαντα διὰ τὴν στερέωσιν τοῦ ἀναθήματος, ἴσως ἀνδριάντος χαλκοῦ. Ὅψ. 0,26, πλ. 0,40, πάχ. 0,50 μ.— C. I. A. I

ἀρ. 401. Ἐφημερίς ἀρχ. 1852 σ. 675 ἀρ. 1121. Le Bas ἀρ. 39 c. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 43

----- και Θεόδοτος[ς
----- οι ἀπαρχέν.

--- ς
ἐποίε]σεν

Σχ. γρ.: α¹², ε¹ και ε⁶ (στίχ. 4), ν⁶ και ν¹⁰ (στίχ. 4), χ².

80. Τεμάχιον ἐπικράνου βάρου ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Ἡ ἐπιφάνεια ἐπίκυρτος. Ὁ μεταξὺ τῶν δύο στίχων (ὧν ὁ δεύτερος μικροτέροις γράμμασι) χώρος ἀπεξέστη διὰ κροταφίδος. Μῆκ. 0,22, ὕψ. 0,10, πᾶχ. 0,05 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 98 ἀρ. 373¹⁸¹.

----- ἀνέθε]σα[ν;
----- ς: και [: ----- ἐποίησαν ἢ ἐποιεσάτεν

Σχ. γρ.: α¹², σ⁴.
Σημ. διαστίξεως ⁶.

81. Τρία συγκεκολλημένα τεμάχια βάσεως μετὰ ἐπικράνου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζεται τὸ δεξιὸν ἄκρον τοῦ δεξιοῦ τεμαχίου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας διατηρεῖται μέρος τι κοιλώματος, οὗ τὸ βάθος ἦτο περίπου 0,09, τὸ δὲ πλάτος 0,05-0,06 μ. Ἀπεκρούσθησαν τὸ ἀριστερὸν και τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ ἐπικράνου και σχεδὸν ὀλόκληρον τὸ κάτω στενώτερον μέρος τῆς βάσεως. Μῆκ. 0,30, ὕψ. 0,27, πᾶχ. 0,19 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 80 και 179 ἀρ. 373¹¹. Δελτίον ἀρχ. 1886 σ. 140, 4.

----- υμος ἐποί[εσε]ν.

----- ἀνέ]θεκ[εν].

Σχ. γρ.: ε³, θ⁴, μ⁹, ν⁸, σ⁵.

82. Τεμάχιον βάσεως μετὰ τετραγώνου ἐπικράνου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἀπεκρούσθησαν τὸ δεξιὸν ἡμισυ τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς τοῦ ἐπικράνου και τὸ ὀπισθεν μέρος αὐτοῦ, ἐπίσης σχεδὸν ὀλόκληρον τὸ κάτω στενώτερον μέρος τῆς βάσεως. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου ὑπῆρχεν ἐπίμηκες ἀκανόνιστον κοίλωμα προωρισμένον διὰ τὴν ἔνθεσιν ἀναθήματος χαλκοῦ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς τοῦ ἐπικράνου (μῆκ. 0,39, ὕψ. 0,12 μ.), δευτέρα τις, ἢ ἀναθηματικὴ, θὰ ὑπῆρχεν ἐπὶ τοῦ νῦν ἀπολεσθέντος ὀπι-

σθίου μέρους τοῦ ἐπικράνου. — C. I. A. IV, 1 σ. 102 ἀρ. 373²²¹.

ἐπόεσε δὲ: | - - - -

Σχ. γρ.: σ⁴.
Σημ. διαστίξεως ⁵.

83. Τεμάχιον βάσεως ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται μέρη δύο πλευρῶν, ὧν ἑκατέρω ἔφερει ἐπιγραφὴν. Ἄνωθεν τῆς ὑπ' ἀρ. α ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς προέχει τὸ ἄκρον τοῦ λίθου ἐν σχήματι ἐπικράνου, ἐνεχαράχθη δὲ αὕτη ἢ ἐπιγραφὴ κατὰ μῆκος τῆς βάσεως, ἢ δὲ ἑτέρα κατὰ πλάτος τῆς προσκειμένης πλευρᾶς. Μῆκ. 0,34, πλ. 0,13 μ.

Γνώθον: και Ἄ[----- ἀνέθεσαν ἢ ἀνεθέτεν
α: δεκάτεν - - - - -

β: - - - - ἐποί]ε[σεν

Σχ. γρ.: α¹² (στίχ. 1) και α¹¹ (στίχ. 2), δ⁶, ε³, θ⁷, κ¹ και κ² (στίχ. 2), ν⁸.
Σημ. διαστίξεως ⁶.

84. * Βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον, σφύζεται ὅμως μέρος τοῦ ἀριστεροῦ ἄκρου τῆς ἔμπροσθεν ἐπιγραφῆς πλευρᾶς. Ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τῆς ποτε ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου ὑπῆρχεν ἔμβολόν τι τετραγώνον. Μῆκ. 0,98, ὕψ. 0,38, πλ. 0,53 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως. — C. I. A. IV, 1 σ. 203 ἀρ. 373²⁶⁰. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 38, 4.

Ἐ[τ]έ[αρχ]ος: και [--- ἀνέθεσαν ἢ ἀνεθέτεν ----
- - - ἐ]ποίησεν

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³ και ε¹ (στίχ. 2), σ⁴.
Σημ. διαστίξεως ⁶.

85. Τρία τεμάχια βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ὧν δύο (τὰ ἀριστερὰ) γύψω συγκεκολλημένα (μῆκ. ὁμοῦ 0,34, τὸ τοῦ τρίτου τεμαχίου περίπου 0,38 μ.). Σφύζεται τὸ ἀριστερὸν ἄκρον τοῦ ἐκ δύο τεμαχίων συντεθέντος μέρους, τὸ δὲ τρίτον τεμάχιον ἀπεκρούσθη πανταχόθεν. Ὁ λίθος ἔφερε δύο ἐπιγραφὰς ἀναγεγραμμένας ἐπὶ δύο κατ' ὀρθὴν γωνίαν παρακειμένων πλευρῶν, τὴν μὲν μίαν (α) μικροτέροις (ὕψ. περίπου 0,013), τὴν δὲ ἑτέραν (β) μεῖζοσι (ὕψ. τῶν δύο πρώτων στίχων περίπου 0,028) γράμμασιν ἐγκεχαραγμένην. Ἡ ὑπ' ἀρ. α τετραστίχος ἐπιγραφὴ (ὕμνος;) εὐρηται παρὰ τὸ ἄκρον τῆς ἐφ' ἧς ἀναγράφεται πλευρᾶς, μένει δηλαδὴ πολὺς χώρος ἄνωθεν αὐτῆς κενός,

ὅπερ πείθει ὅτι ἡ πλευρὰ αὐτῆ ἦτο ἡ ἄνω ἐπιφάνεια τοῦ λίθου, ἐνῶ ἐν τῇ ἔμπροσθεν πλευρᾷ ὑπῆρχεν ἡ τὰ ὀνόματα τοῦ ἀναθέτου καὶ τεχνίτου ἀναφύρουσα ὑπ' ἀρ. *b* ἐπιγραφή (ἢ γραφή ταύτης: στοιχηδόν).— C. I. A. I ἀρ. 354 καὶ 362. IV. 1 σ. 79 καὶ 154 ἀρ. 362. Ἐφημερίς ἀρχ. 1856 σ. 1387 ἀρ. 2778. LeBas πίν. 2. 9. Jahrbuch des arch. Inst. II. 1887, σ. 144. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 95, 3. Πρβ. Kaibel. Ep. Graeca ἀρ. 767. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 252. Leipziger Studien XVIII σ. 72 (Schering).

a ----- ὄρχαμιε: τ -----
 ----- ε: καλῶς -----
 ----- ς ἢ ν]εκεν -----
 -- αν [H]υγεια ----- ν -----

b Εὐφρόνιος [----- ἄ]ν[έθεκεν] ἠο
 κεραμεύς [: πῆι Ἀθηναί]αι δ[εκάτην.
 ----- ἐποίησ]εν

Σχ. γρ.: α¹², ε⁵, μ², ν⁸, ρ² (*b*) καὶ ρ¹¹ (*a*), σ⁴, υ⁴, φ².
 Σημ. διαστίξεως⁶ καὶ ἴσως⁵ (*b*).

86. Τεμάχιον βάρου μετ' ἐπικράνου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται μέρη δύο κατ' ὀρθὴν γωνίαν παρακειμένων πλευρῶν, ὧν ἡ μὲν φέρει τὴν ὑπ' ἀρ. *a*, ἡ δὲ τὴν ὑπ' ἀρ. *b* ἐπιγραφὴν. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχε τετραγώνον κοιλώμα. Μῆκ. 0,28, πλ. 0,22 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 93 ἀρ. 373¹²⁷.

a: T;]ιμε --
 . ος ἐ --
 . οφ --

b: --- ἐποίη]σεν

Σχ. γρ.: ε¹⁰, μ¹⁰, ν⁵, σ⁴, φ².

87. Τρία συγκεκολλημένα τεμάχια πλακῶς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐλλείπουσι τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,37, ὕψ. 0,10, πλ. 0,25 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 42 ἀρ. 373 *h* καὶ σ. 93 ἀρ. 373¹²³ (τὸ δεξιὸν τεμάχιον' πρβ. κάτω ἀρ. 312). Bull. de corr. hell. I, 1877, σ. 359, 1.

--- ἐποίησεν.
 --- ος ἀνέθεκεν πᾶθ[εναίαι

Σχ. γρ.: α¹² καὶ α¹¹, ε³ καὶ ε¹⁰ (τὸ τελευταῖον), θ⁴, ν⁹ καὶ ν⁸, σ⁴.

88. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια κιονίσκου ἄνευ ῥαβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,71, διάμετρος ἀριστερὰ ἢ ἄνω 0,12, κάτω 0,14 μ. Γραφή: ἡμελημένη.— C. I. A. IV, 1 σ. 97 καὶ 183 ἀρ. 373¹⁷⁴. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 118, 4. Athen. Mitth. XIII, 1888, σ. 142. Πρβ. E. Hoffmann. Sylloge ep. Graec. ἀρ. 207.

--- ἐ]ποίη κανέθεκε: πῆι θεῶι

Σχ. γρ.: α¹ καὶ ν⁹ ἀντιστρόφως ἐγκεχαραγμένα, ε¹ καὶ ε¹⁰ καὶ ε⁵, κ³.
 Σημ. διαστίξεως⁶.

89. Τεμάχιον κίονος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβοῦ τὰ ἄκρα καὶ τὸ ὀπισθεν μέρος (ἐξ 24 ῥαβδώσεων σφύζονται 11). Μῆκ. περίπου 0,37, διάμετρος 0,20 μ. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη μέλανος χρώματος.— C. I. A. IV, 1 σ. 93 ἀρ. 373¹²⁶.

--- ἐποίη]σεν
 --- ἄ]νέθεκεν

Σχ. γρ.: ε¹⁰, θ⁴, κ³, ν⁸ καὶ ν⁹ (στίχ. 1), σ⁴.

90. Τεμάχιον πλακῶς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένης ἀριστερὰ καὶ ὀπισθεν. Μῆκ. 0,27, πλ. 0,37, ὕψ. 0,12 μ.— C. I. A. I ἀρ. 384. Ἐφημερίς ἀρχ. 1852 σ. 673 ἀρ. 1117. LeBas ἀρ. 39 *d*. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 21.

--- δ]εκάτην
 --- ἐποί]εσε

Σχ. γρ.: α¹¹, ε⁵ καὶ ε¹⁰ (στίχ. 2), ν; σ⁴.

91. * Τεμάχιον τετραγώνου βάρου μετ' ἐπικράνου, ἐκ Παρίου μαρμάρου. Σφύζονται μέρη δύο πλευρῶν. Ὑψ. 0,20, πλ. 0,23, πᾶχ. 0,29 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας σφύζεται μέρος τετραγώνου κοιλώματος. Κεῖται μετὰ ἄλλου ἀνεπιγράφου τεμαχίου τῆς αὐτῆς βάρους ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Ἀκροπόλεως.— C. I. A. IV, 1 σ. 94 ἀρ. 373¹³¹.

--- ἠυιο.
 --- ἐ]ποί.

Σχ. γρ.: υ².

92. Τεμάχιον κεφαλῆς βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζεται τὸ δεξιὸν καὶ τὸ ἄνω ἄκρον τοῦ ἐπι-

κράνου. Μεταξὺ τοῦ τρίτου καὶ τοῦ τετάρτου γράμματος τοῦ σφζομένου μέρους τῆς μονοστιχοῦ ἐπιγραφῆς φαίνεται τὸ ἄκρον μικρᾶς ἐκ μολύβδου βάρβδου, ἧς τὸ ἀντίθετον ἄκρον ὑπάρχει παρὰ τὸ χεῖλος κοιλώματός τινος τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,155, ὕψ. 0,10 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 85 ἀρ. 373⁷⁵.

- - - ἐπ]οίεσε[ν

Σχ. γρ.: ε³, σ⁴.

93. Τεμάχιον βάρου ἐκ Παρίου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένον ἀριστερά, κάτω καὶ ὀπισθεν. Ἐπὶ τῆς ἄνω

ἐπιφανείας ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Μῆκ. 0,29, πλ. 0,19, ὕψ. 0,12 μ. Γραφή: ἡμελημένη.— C. I. A. IV, 1 σ. 85 ἀρ. 373⁷².

vac.

- - - ἐποί]εσαν

vac.

Σχ. γρ.: ε¹⁰, ν⁹, σ⁴.

— Τὴν ὑπὸ τινων ὡς ἐπιγραφὴν ἀγνώστου τεχνίτου ἐκληφθεῖσαν ἐπιγραφὴν C. I. A. I ἀρ. 373 βλ. κάτω ἀρ. 263.

Ἀναθηματικά ἐπὶ λίθων ἐπιγραφαὶ δημοσίων ἰδρυμάτων.

94. Τεμάχιον πλίνθου ἐξ Ἐλευσινιακοῦ λίθου. Σφζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς ἄνω, τῆς κάτω καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, πρὸς ἣν ὡς πρὸς τὴν ἀντίθετον πλευρὰν προσηρμύζοντο ὁμοίαι πλίνθοι, ἀποτελοῦσαι τοιοῦτοτρόπως τὸ ἔμπροσθεν μέρος μεγάλης πολυμεροῦς βάσεως. Ἡ ἐπιγραφὴ δίστιχος οὖσα ὑπὸ τὸ ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς μεταξὺ λεπτοτάτων πρὸς εὐκολίαν τοῦ χαρακτοῦ ἐγκεχαραγμένων γραμμῶν. Ὑψ. 0,30, μῆκ. 0,50, πλάχ. 0,34 μ., ὕψ. τῶν γραμμῶν 0,025 μ. Ἡ συμπλήρωσις τῆς ἐπιγραφῆς ἐλήφθη ἐκ χωρίων τινῶν τοῦ Ἡροδότου (V, 77) καὶ ἄλλων συγγραφέων, ἐξ ὧν συνάγεται ὅτι ἐπὶ τῆς βάσεως ἴστατο χαλκοῦν τέθριππον, ὅπερ οἱ Ἀθηναῖοι ἐποίησαν ἐκ τῆς δεκάτης τοῦ πολέμου, ἐν ᾗ ἐνίκησαν τοὺς Βοιωτοὺς καὶ Χαλκιδαῖς (περὶ τὸ τέλος τῆς ἑκτῆς π. X. ἑκατονταετηρίδος). Ἀνεκαινίσθη τὸ ἔργον ἐπὶ Περικλέους, ὡς ἀποδεικνύει ἡ ὑπ' ἀρ. 95 ἐπομένη ἐπιγραφὴ, ἣτις ἀνήκεν εἰς τὴν νέαν βᾶσιν τοῦ ἀναθήματος. Περὶ τῆς θέσεως ἐν ἣ ἴστατο τὸ ἀνάθημα ἴδε Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 194 σημ. 2.— C. I. A. IV, 1 σ. 78 ἀρ. 334 a. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1887 σ. 111. Πρβ. Preger, Inscr. Graecae metricae ἀρ. 72. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 249.

- (1) Δεσμῶδι ἐν ἀχλυόεντι¹ σιδερεῶδι ἔσθεσαν ἠύβ]ριν:
παῖδες[ς Ἀθηναίων, ἔργμασιν ἐν πολέμο:
(2) ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδιέων δαμάσαντες]:
τῶν ἠίππος δ[εκάτην Παλλάδι τάςδ' ἔθεσαν

Σχ. γρ.: α¹², δ⁶, ε³, ν⁵ καὶ ν⁶ (στίχ. 2.), ρ⁹, σ⁴.

Σημ. διαστίξεως³.

¹ Ἡ μάλλον ἀχλυόεντι.

95. Δύο τεμάχια πλίνθου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐν τῷ μείζονι σφζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἐν ἣ ὑπὸ τὸ ἄνω ἄκρον ἡ ἐπιγραφὴ, καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου, ἐν δὲ τῷ μικροτέρῳ μικρὰ μέρη τῶν αὐτῶν πλευρῶν. Μῆκ. τοῦ μὲν 0,55, πλ. 0,44, ὕψ. 0,18, τοῦ δὲ μῆκ. καὶ ὕψ. 0,12, πλάχ. 0,15 μ., ὕψ. τῶν γραμμῶν 0,025 μ. Ἴδε τὴν προηγουμένην ὑπ' ἀρ. 94 ἐπιγραφὴν. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. I ἀρ. 334 καὶ IV, 1 σ. 85 ἀρ. 373⁶⁹. Monatsberichte der Akademie zu Berlin 1869 σ. 409

- (1) ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδιέων δαμά]σαν[τες
παῖδες Ἀθ]εναίων, ἔργμα[σιν ἐν πολέμο
(2) δεσμῶδι ἐν ἀχλυόεντι¹ σιδερεῶδι ἔσθε]σαν [ἠύβριν·
τῶν ἠίππος δεκά[την Παλλάδι τάςδ' ἔθεσαν
Σχ. γρ.: μ¹⁰, ν³ καὶ ν⁹, σ⁴.

96. * Βᾶσις περιφερῆς (ἀποτεταμημένη δὲ τὸ ὀπισθεν μέρος) ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κειμένη παρὰ τὸν πρὸς νότον τελευταῖον κίονα τῆς ἀνατολικῆς στοᾶς τῶν Προπυλαίων. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου ἔγνη ποδῶν ἀγλάματος. Ὑψ. 0,42, διάμετρος 0,90 μ.— C. I. A. I ἀρ. 335. Ἐφημερίς ἀρχ. 1839 σ. 212 ἀρ. 217. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 188. LeBas ἀρ. 28. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 53. Athen. Mitth. I, 1876, σ. 284. V, 1880, σ. 331. XVI, 1891, σ. 156.

Ἀθηναῖοι τεῖ Ἀθηναῖαι τεῖ Ἰγυεῖαι.

Πύρρος ἐποίησεν Ἀθηναῖος

Σχ. γρ.: ν³.

97. Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὸν πρὸς δεξιὰ. Ὑψ. 0,61, πλ. 0,25, πᾶχ. 0,30 μ. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα, οὗ πλ. 0,10 μ. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. I ἀρ. 339. Dittenberger, Sylloge ἀρ. 11.

Τῆς ἀποι[χίας
τῆς ἐς Ἐρ - - -

Ἐρέτριαν; Kirchhoff. Ἐρέσον P. Fischer (Quaestiones de Athen. sociis σ. 29).

98. Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἀπεσπάσθη τεμάχιον τῆς ὀπισθεν πλευρᾶς. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ἐπιμηκεῖς κοίλωμα (μῆκ. 0,35, πλ. 0,19, βῆθος 0,025 μ.). Μῆκ. 0,56. πλ. 0,30, ὕψ. 0,20 μ. —

Ὀλ. 93, 1
(408/407)

Τῆι Ἀθηναίαι ἀνέθ[ε]σαν πρυτάνες Ἐρεχθίδος [φυλῆς πρυ-
τανεύσαν:]τες ἐπ' Εὐκλήμονος ἀρχοντος.

Λαμπρῆς] κα[0]ύπ:
- - ι; μοκ:
- - ς

Ἀγρυλ(ε)ῆς καθύπ:
Ἐνδῖος
Θοκλείδης
Κηδοί
Θ]υμοτέλης
Π]αντελ[ίδ]ης
Ἄ]ναγυ[ράσ]ιοι
vac.

Ἀγρυλῆς ὑπέ[ν]
Κλέαρχος
Κηφισίης
Ἐρυξίς
Κηρίσης
vac.
Περγασῆς καθ[ύ]π
vac.
Περγασ[ῆς ὑπέν
vac.

Ε]ὐωνυμῆς
Ἐ]λπίνης
Χ; αἰρ; - - -

Σημ. διαστρέφω⁵ καὶ ⁶.

Τὰ ὀνόματα «Ἐρυξίς» καὶ «Κηρίσης» προσετέθησαν μεταγενεστέρως ὑπ' ἀδεξίας χειρὸς.

Ἀναθηματικά ἐπὶ λίθων ἐπιγραφαὶ ἰδιωτικῶν ἰδρυμάτων.

100. Μικρὸν τεμάχιον βάθρου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Σφύζεται μέρος τοῦ κάτω ἄκρου τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. Τὰ ἄνω ἡμίση τῶν γραμμῶν ἀπεθραύσθησαν. Μῆκ. 0,21, ὕψ. 0,035, πλ. 0,06 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 95 ἀρ. 373¹⁴⁵, b (πρβ. κάτω ἀρ. 293).

- - - Ἀθμ.]ονόθεν ἢ - - - Μαρθ[ονό]θεν

Σχ. γρ.: ε³.

101. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου,

C. I. A. I ἀρ. 340. Ἐφημερίς ἀρχ. 1842 σ. 620 ἀρ. 1082. Dittenberger, Sylloge ἀρ. 26.

Ὀλ. 87,4
(429/28)

Ἐποίκον
ἐς Ποτείδαιαν

Σχ. γρ.: ν⁸.

99. Βάσις περιφερῆς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ὑψ. 0,41, διάμετρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας (ἐν ἣ κοίλωμα μῆκ. 0,12, πλ. 0,11 μ.) 0,53 μ. Ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως ὑπάρχουσι δύο μεταγενέστεραι ἐπιγραφαὶ (αἱ ἐν τῷ C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 582). Γραφή: ἰωνική. — C. I. A. I ἀρ. 338. Ἐφημερίς ἀρχ. 1838 σ. 126 ἀρ. 80. LeBas ἀρ. 8. Πρβ. Athen. Mitth. XVII, 1892, σ. 346.

κολοβοῦ ἀριστερά, δεξιὰ, κάτω καὶ ὀπισθεν. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ὑπῆρχε μεταγενεστέρως τις μείζουσι γράμμασιν ἐγκεχαραγμένη, ἣτις ἀπεθραύσθη πλὴν λειψάνου τινὸς τοῦ Ε τοῦ πρώτου αὐτῆς στίχου. Μῆκ. 0,16, ὕψ. 0,10, πᾶχ. 0,23 μ. — C. I. A. I ἀρ. 391.

- - - - ος, Αἰ[γ ἢ α ἢ μ ἢ ν - - -
ἀνέθ]εσ[αν];

Σχ. γρ.: σ⁴.

102. * Ἐπίκρανον κίονος ἐν σχήματι κιονοκράνου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ περιφερὲς κοίλωμα, οὗ ἡ διάμετρος 0,17, τὸ βῆθος 0,02 μ. Διάμετρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας 0,32, ὕψ. τοῦ ἐπικράνου 0,19 μ. Ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῆς ἄνω ἐπιφανείας ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς διακρίνονται ὅσαι τινες προερχόμεναι ἐκ τῆς ἐμπήξεως τοῦ ἐπιτεθειμένου ἀναθήματος. Σφάζονται πολλὰ ἔχνη τῆς διὰ διαφόρων χρωμάτων διακοσμήσεως τοῦ ἐπικράνου. Κεῖται ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Ἀκροπόλεως. — C. I. A. IV, 1 σ. 100 ἀρ. 373²⁰². Πρβ. Antike Denkmäler I πίν. 29. Jahrbuch des arch. Inst. III, 1888, σ. 275, 15. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 224. Collignon, Sculpture grecque I σ. 392.

Αἰσχίνες ἀνέθεκεν
Ἄθηναίαι τόδ' ἄγαλμα
εὐχσάμενος δεκάτην παιδί Διὸς μεγάλο

Σχ. γρ.: α¹¹, γ¹, ε³, θ⁴, μ³, ν⁵, σ⁴, υ², χ².

Τὸ ὄνομα «Αἰσχίνες» διωρθώθη ἀντὶ «Αἰσχίνες».

103. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βῆθρου ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου. Σφάζονται μέρη τῆς ἐμπροσθεν, τῆς ὀπισθεν καὶ τῆς κάτω πλευρᾶς. Μῆκ. καὶ πλ. 0,23, ὕψ. 0,09 μ. — Ἐν τεμάχιον περιέχον τὸν 2. στίχον C. I. A. IV, 1 σ. 43 ἀρ. 373 *u*.

vac. Αἰσχι[νες ἀνέθεκε
ho Πισστο - - -

Σχ. γρ.: α⁸, σ⁴, χ².

104. Τέσσαρα ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου τεμάχια περιφεροῦς ἐπικράνου, ἐπιτεθειμένου ποτὲ ὡς φαίνεται ἐπὶ κίονος ἄνευ ῥαβδώσεων. Τὰ ὑπ' ἀρ. *a* καὶ *b* τεμάχια προσαρμύζουσιν ἀλλήλοις. Ἡ διάμετρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ ἐπικράνου, ἐν ἣ τετράγωνον κοίλωμα, ἦτο περίπου 0,40, τὸ ὕψ. αὐτοῦ 0,13 μ. Ἐν τισὶ τῶν γραμμάτων ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. *a b*: μῆκ. 0,13, *c*: μῆκ. 0,05, ὕψ. 0,065, *d*: μῆκ. 0,07, ὕψ. 0,08 μ. — *a b* καὶ *d*: C. I. A. IV, 1 σ. 100 ἀρ. 373²⁰¹. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 223.

a b c d
Αἰσχυλ[ιδ]ες μ[ἀνέ]θεκε[ν] Ἄθηναίαι τόδ' ἄγαλμα ;
αὐτῷ κα[ὶ γ]εν[ε]ξ[α] μ[ν]ῆμα [φιλοφροσύνες ;

Σχ. γρ.: α¹², ε³, θ⁴, μ³, ν⁵, σ⁴, υ², χ².

105. Βῆθρον ἐκ Παρίου μαρμάρου, οὗ ἀπεσπάσθη τὸ δεξιὸν μέρος. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ κοίλωμα, ἐν ᾧ ἔχνος πέλαματος δεξιῶ ποδός. Μῆκ. 0,35, ὕψ. 0,30, πλ. 0,49 μ. — C. I. A. I ἀρ. 415. Ἐφημερίς ἀρχ. 1858 σ. 1734 ἀρ. 3272.

Αἰσχύλος ἀνέθε[κε]
Πυθέο Παϊανιεύ[ς]

Σχ. γρ.: υ⁴.

Ἐπὶ τῆς ὀπισθίας πλευρᾶς ἢ ἐν τῷ C. I. A. II ὑπ' ἀρ. 1436 ἐπιγραφή.

106. * Βῆθρον ἐπίμηκες ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κείμενον παρὰ τὴν νοτιοανατολικὴν γωνίαν τῶν Προπυλαίων. Μῆκ. 1,18, ὕψ. 0,20, τὸ νῦν πλ. 0,88 μ. Ἡ ἀριστερὰ τῆς ἐπιγραφῆς γωνία (ἐλλείπει ἢ δεξιὰ) καὶ ἡ ὀπίσθιος πλευρὰ τοῦ λίθου κεκυρτωμένοι, παρὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον (ἐλλείπει τὸ δεξιὸν) τῆς ἄνω ἐπιφανείας ταινία ἐπιμελῶς κατεξεσμένη καὶ ὑπερέχουσα ὀλίγον τοῦ λοιποῦ ἀμελέστερον λειλασμένου χώρου τῆς ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς οὐδὲν ἄλλο ἔχνος γομφώσεως διακρίνεται. — C. I. A. I ἀρ. 357, πρβ. IV, 1 σ. 40. Ἐφημερίς ἀρχ. 1838 σ. 112 ἀρ. 60. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 176. II σ. 314. LeBas ἀρ. 36. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 431. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 48.

Ἄ]λκίβιος
ἀνέθεκεν
κιθαροῖδός
Νεσιότες

Σχ. γρ.: α¹¹, β³, ε³, θ⁴, λ², ν⁸, ρ¹⁰, σ⁴.

107. * Ὑπόστατον ἀναθήματος (ἐκ Παρίου μαρμάρου) ἐν σχήματι κίονος ῥαβδωτοῦ μετὰ κιονοκράνου ἰωνικοῦ ῥυθμοῦ, ἐλλιπὲς τὸ κάτω μέρος τοῦ κίονος καὶ κατὰ τὸ ἡμισυ περίπου τοῦ κιονοκράνου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ κιονοκράνου ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα μῆκ. 0,14, πλ. 0,13, βῆθ. 0,06 μ. Συνεῖχτο τὸ κιονόκρανον μετὰ τοῦ κίονος διὰ προεξοχῆς τούτου, μολύβδω περικεχυμένης (μῆκ. αὐτῆς 0,14 μ.). Μῆκ. τοῦ κίονος μετὰ τῆς προεξοχῆς 0,45 μ. Κεῖται ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Ἀκροπόλεως ὑπ' ἀρ. 124.

Ἡ ἐπιγραφή φαίνεται ὅτι ἐνεχαράχθη ἐξ ἀρχῆς ἐν δυοῖ τῶν αὐλάκων τοῦ κίονος, ὅτε δὲ προσηρμόζετο ἐπ' αὐτοῦ τὸ κιονόκρανον ἐκαλύφθησαν διὰ τούτου τὰ πρῶτα γράμματα ἀμφοτέρων τῶν στίχων καὶ παρετέθησαν κατόπιν τὰ μὲν δύο πρῶτα γράμματα τῆς ἀνωτέρω (ἀριστε-

ρᾶς) αὐλακος ἐν τῇ ἀριστερᾷ προσκειμένη, τὰ δὲ δύο πρῶτα γράμματα τῆς κατωτέρω (δεξιᾶς) αὐλακος ἐν ταῖς δύο προσκειμέναις αὐλαξίν. ἀνά ἕν γράμμα ἐν ἑκατέρᾳ. Ἐπὶ τοῦ κιονοκράνου πολλά ἔχνη τῆς διὰ διαφόρων χρωμάτων διακοσμήσεως. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. — C.I.A. IV, 1 σ. 87 ἀρ. 373⁸⁵. Jahrbuch des arch. Inst. III, 1888, σ. 275. Ἐφημερίς ἀρχ. 1886 πίν. 6, 1, σ. 79. Puelstein, Das ionische Capitell σ. 9. Papers of the American school IV σ. 175, 8. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 218.

Ἄλ|κίμαχος μ' ἀ[νέθεκε - - -
εὐχολὲν ἐσθλῶ δ - - -

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁶, ε¹⁰, μ⁶ καὶ μ³, ν⁴, σ⁵, χ².

108. Τεμάχιον βῆθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμαῦρου. Σφῶνται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς ἄνω, τῆς κάτω καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς. Μῆκ. 0,36, ὑψ. 0,27, πᾶχ. 0,20 μ. — C. I. A. I ἀρ. 409. Ἐφημερίς ἀρχ. 1860 σ. 1963 ἀρ. 3811.

- - - - - ἀνέθεκεν Ἄλσπ|εκεῖθεν

vac.

109. Ἀριστερόν ἡμισυ πλίνθου ἐκ Πεντελησίου μαρμαῦρου εφθακμένον τὰς γωνίας καὶ τὰ ἄκρα. Μῆκ. περίπου 0,30, πλ. (ἀπὸ τῆς ἔμπροσθεν μέχρι τῆς ὀπισθεν πλευρᾶς) 0,59, ὑψ. 29 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχουσι τρεῖς ὀπαί, ὧν αἱ μὲν δύο ἐλλειψοειδεῖς πλησίον τῆς ἀριστερᾶς ἄκρας (μῆκ. 0,07, βῆθος 0,04 μ.). ἡ δὲ τρίτη παρὰ τὴν νῦν δεξιᾶν ἄκραν κειμένη σφῆται μόνον κατὰ τὸ ἡμισυ, φαίνεται δὲ ὅτι ἦτο ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἄνω ἐπιφανείας καὶ εἶχε διάμετρον 0,10, βῆθος 0,11 μ. Ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν ἐπιγραφῆς πλευρᾶς διακρίνεται παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον ἐπεξεργασία τις οἰοῦνται ταινίας. ὑπὸ ταύτην δὲ χώρος κενός καὶ κάτωθεν τούτου τρεῖς στίχοι. ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἐν τῇ ὀλίγον πρὸ τοῦ τέλους τῆς πέμπτης ἑκατονταετηρίδος ἐν χρήσει οὔσα ἀττικῆ γραφῆ, οἱ δὲ δύο λοιποὶ ἐν τῇ γραφῇ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων. Ἄνωθεν τῆς ἀρχαιοτέρας ἐπιγραφῆς δὲν διακρίνονται σαφῆ λείψανα προηγουμένων στίχων, δὲν δικαιούμεθα λοιπὸν νὰ ἐκλάβωμεν αὐτὴν ὡς ἐπιγραφὴν τεχνίτου, ὅπως ἐγένετο. — C. I. A. I ἀρ. 404. Ἐφημερίς ἀρχ. 1838 σ. 125 ἀρ. 78. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 170. LeBas ἀρ. 148. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 55.

Ἄ|πολλόδορος - - - -

Ἡ ἐκ τῆς δευτέρας χρήσεως τοῦ λίθου προερχομένη ἐπιγραφὴ ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 574.

110. Τεμάχιον κιονίσκου ἄνευ ῥαβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμαῦρου. Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ λίθου σχεδὸν ἀκατέργαστος ἐκτὸς τοῦ χώρου ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ. Ἀριστερὰ τῆς ἐπιγραφῆς δύο μικραὶ ὀπαί. Μῆκ. 0,20, πλ. 0,12 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 43 καὶ 128 ἀρ. 373 ε (τὸ ἐν σ. 43 ἀντίγραφον εἶνε πιστότερον τοῦ ἐν σ. 128).

Ἄριστ[- - - ἀνέθεκε

Σχ. γρ.: α¹², ρ⁶, σ⁵.

111. Βῆθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμαῦρου συντεθειμένον ἐκ τεσσάρων τεμαχίων, ἐλλίπες τὸ κάτω καὶ τὸ ὀπίσθιον μέρος. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ἐπίμηκες ἐλλειψοειδὲς κοίλωμα. Μῆκ. περίπου 0,70 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 80 καὶ 179 ἀρ. 373³. σ. 89 ἀρ. 373⁹⁶. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 96.

Ἄριστίον; καὶ Πασίας; ἀνεθέ-
τε]ν; τῆι Ἀθηναίαι; ἀπαρχέν

Σχ. γρ.: α¹² καὶ α¹¹ (ἐν τῇ λέξει α καί), ε⁵, 0⁴, ν⁶, ρ¹⁰, σ⁴, χ². Σημ. διαστίξεως⁵.

112. W. Τρία τεμάχια κίονος μετὰ 16 ῥαβδώσεων, ἐκ Πεντελησίου μαρμαῦρου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας τοῦ πρώτου, ἀνωτάτου τεμαχίου (α) ἔμβολον περιφερὲς (διάμετρος ἄνω 0,15 μ.), μολύβδω περικεχυμένον. Μῆκ. τοῦ α περίπου: 0,60, τοῦ β: 0,35, τοῦ γ: 0,30 μ., διάμετρος 0,30 μ. Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐπιγραφῆς ἐλλείπουσι τρία ἢ τέσσαρα γράμματα. — C. I. A. IV, 1 σ. 92 ἀρ. 373¹¹⁵ καὶ σ. 203 ἀρ. 373²⁶¹. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 39, 6.

a b c
... εας ἀνέθε[κε]ν καὶ Ἄρισ[τοκ]ράτ[ες] - -

Σχ. γρ.: α¹⁰, ε³, 0⁴, ν⁵, ρ¹¹, σ⁴.

113. Πλίνθος (βῆθρον) ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμαῦρου. Ἀπεκρούσθησαν τὸ δεξιὸν μέρος, τοῦ δὲ λοιποῦ τὸ ἔμπροσθεν καὶ ἀριστερόν ἄκρον τῆς ἄνω ἐπιφανείας, τεμάχια τοῦ κάτω ἄκρου τῆς ἔμπροσθεν καὶ ἡ κάτω πλευρά. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχουσι μολύβδω προσκεκολλημέναι δύο χαλκαὶ πλάκες (βαθρίδια ἀγαλματίων, πιθανῶς τῆς Ἀριστομάχης καὶ Ἀρχεστράτης), ὧν ἡ μία (ἀριστερά, τῆς Ἀριστομάχης) ἔχει μῆκ. 0,35, πλ. 0,15, ἡ δὲ ἑτέρα (δεξιὰ, τῆς Ἀρχεστράτης)

μῆκ. 0,19, πλ. 0,065 μ. Συνηρμολογήθη ἐξ ὀκτώ τεμαχίων. Μῆκ. 0,87, ὕψ. 0,125, πλ. 0,44 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 99 ἀρ. 373¹⁹² καὶ 373¹⁹⁴. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 233.

Ἄριστομάχην: καὶ Ἀρχεστράτ[εν]: - - - - -
παῖδε: φαρθένε καὶ γενεά[ν]: Ἰοῖν - - - - -
...]: Κύναρβος: παισί 1 - - - - -

Σχ. γρ.: α¹¹, β³, ε³, θ⁴, ν⁶, ρ⁹, σ⁴, υ², φ², χ².
Σημ. διαστίξεως ⁵.

114. * Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,76, πλ. 0,62, ὕψ. 0,27 μ. Συνίσταται ἐκ δύο μεγάλων καὶ δύο μικρῶν τεμαχίων, κεῖται δὲ νῦν παρὰ τὴν βόρειον στοᾶν τοῦ Ἐρεχθίδου (ὀλίγον πρὸς βορρᾶν τοῦ δευτέρου ἀνατολικοῦ στόλου). Ἄνωθεν τοῦ σφζομένου ἐξηλείφθη εἰς στίχος, περιέχων ποτὲ ἴσως τὸ τέλος τῆς ἐπιγραφῆς. διότι σφζονται ἀκέραια τὰ ἄκρα τοῦ λίθου ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ τῆς ἐπιγραφῆς, ἧτις ἀντικατέστησεν ἴσως ἀρχαιοτέρων ἐπίσης βουστροφηδὸν γεγραμμένην. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ἔχνη ποδῶν ἀγάλματος. — C. I. A. I ἀρ. 407. Ἐφημερίς ἀρχ. 1839 σ. 161 ἀρ. 126. LeBas ἀρ. 45.

Ἄριστονεῖ[δ:]ες Ἐμμενίδοι: ἐκ K[ο]ίλιες
ἢ K[ε]ραμέων ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α¹².
Σημ. διαστίξεως ⁵.

Ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς ἐνεγράχθη ἢ ἐν τῷ C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 785 ἐπιγραφὴ, προερχομένη ἐκ δευτέρας χρήσεως τοῦ διὰ τοῦτο ἀντιστραφέντος λίθου.

115. W. Τεμάχια τρία βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ὧν τὰ δύο πρῶτα προσαρμύζοντα ἀλλήλοις. Σφζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς. Μῆκ. τῶν δύο προσαρμύζόντων τεμαχίων 0,16, ὕψ. 0,17, πλάχ. 0,23 μ., τοῦ τρίτου μῆκ. 0,10, ὕψ. 0,25, πλάχ. 0,18 μ. Τὸ δεύτερον τεμάχιον εὑρέθη τῷ 1883 ἐν τοῖς ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως ἀπορριφθεῖσι χώμασιν (Εὑρετήριον ἀρχ. ἐταιρείας Λιθ. 3773). — C. I. A. IV, 1 σ. 82 ἀρ. 373²⁶. σ. 85 ἀρ. 373⁷⁰.

- - - υς: μ' ἀν[έθ]ε[κε]
ἀπαρχ[ε]ν: Ἀρχ[ε]νο
vac.

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, μ², ν⁵, ρ¹⁰, σ⁴.
Σημ. διαστίξεως ⁵.

116. Τεμάχιον πλακὸς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφζεται τὸ δεξιὸν ἄκρον. Ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν λείψκον ἀναγλύφου ἀρχαϊκῆς τέχνης, παριστάνον τὸ κάτω μέρος καθήμενης ἐπὶ θρόνου γυναικείας μορφῆς πρὸς ἀριστερὰ ἐστραμμένης. Μῆκ. 0,15, πλ. 0,13, πλάχ. 0,065 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 81 ἀρ. 373²⁰.

Ἄρχ]ίπη
δεκ]άτεν

Σχ. γρ.: ν⁶.

117. * Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 1,315, πλ. 0,775, ὕψ. 0,26 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μίξ τῶν στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν, ἐγγύτατα παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον αὐτῆς. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας διακρίνονται παρὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον ἔχνη δεξιοῦ, παρὰ δὲ τὸ δεξιὸν ἄκρον ἀριστεροῦ ποδὸς ἀνδρὸς φυσικοῦ μεγέθους καὶ ἔμπροσθεν παρὰ τὸν ἀριστερὸν πόδα ἔχνη ποδῶν δύο παιδῶν, οἵτινες ἠρείδοντο προφανῶς πρὸς τὸν πατέρα αὐτῶν. Κεῖται δυτικῶς τοῦ Παρθενῶνος ἐπὶ τοῦ βορείου τοίχου τῆς Χαλκοθήκης (Δελτίον ἀρχ. 1889 πίν. Α' ἀρ. 25). — C. I. A. I ἀρ. 358. Ἐφημερίς ἀρχ. 1840 σ. 312 ἀρ. 111. Kirchhoff, Studien⁴ σ. 96. Roberts Introduction to Greek ep. I ἀρ. 54.

Ἀρχονίδες: Πεδδομίαις: Λευκολοσίδω: ἀνέθετεν vac.

Σχ. γρ.: α¹¹, β³, θ⁴, ν⁶, ρ¹⁰, φ², χ².
Σημ. διαστίξεως ⁵.

118. Πλάξ ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πιθανῶς θραῦσμα σκεύους τινός, οὗ τὸ μέσον ἐξεκολλήθη ἐν σχήματι λεκάνης. Ἡ ἐπιγραφὴ παρὰ τὸ ἔμπροσθεν ἄκρον τῆς ἄνω ἐπιφανείας: σφζεται καὶ μέρος τοῦ ἀριστεροῦ ἄκρου καὶ τοῦ χειλοῦς τοῦ κοίλου (λεκάνης;). Μῆκ. 0,20, πλ. 0,17, πλάχ. 0,02-0,03 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 84 ἀρ. 373⁵⁶.

Ἄστοπόδ[ορος ἀνέθεκε - - -

Σχ. γρ.: α¹², σ⁴.

119. Ἐπίκρανον στήλης τετράγωνον ἐκ ραίου λεπτοκόκκου μαρμάρου. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ κοίλωμα περιφερές (δι' ἔνθεσιν ἀγαλματίου), οὗ ἡ μείζων διάμετρος 0,28, ἡ μικροτέρα 0,18, τὸ δὲ βάθος 0,02-0,03 μ. Ὑψ. 0,40, πλ. 0,35, πλάχ. 0,27 μ. Γραφή: ἰωνικὴ πλὴν τοῦ Ο ἐν τῇ λέξει « Ἀχαρνέος » καὶ τοῦ Ε ἐν τῇ λέξει « Ἐργάνει ». — C. I. A. IV, 1 σ. 205 ἀρ. 373²⁷¹. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 138, 1.

 'Α]χαρνέος θυγάτηρ
 'Αθηναίαι 'Εργάνει
 ἀνέθηκεν.

120. Τεμάχιον κεραλῆς στήλης τετραγώνου ἐκ φαιοῦ λεπτοκόκκου μαρμάρου. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. οὐ τὸ πλάτος ἦτο 0,26 μ. Μῆκ. 0,085, ὕψ. 0,19, πλ. 0,34 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 83 ἀρ. 373⁴³. Εἰς τὸν αὐτὸν λίθον ἀνῆκεν ἴσως καὶ μικρόν τι τεμάχιον, ἐφ' οὗ σφάζεται ἐν σ.

vac.
 Βισ[----- ἀνέθεκε
 vac.

Σχ. γρ.: β³, σ¹².

121. Τεμάχιον βάρου ἐξ Ὑμηττίου μαρμάρου. Σφάζονται μέρη τῆς ἐμπροσθεν καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς (ἧς ἡ ἐξεργασία ἡμελημένη) μετὰ μέρους τινὸς κοιλώματος τετραγώνου, διευθυνομένου πρὸς τὴν νῦν ἀποκεκρουσμένην κάτω πλευρὰν τοῦ λίθου, ὅστις ἔκειτο προφανῶς ἐπ' ἄλλου τινός. Μῆκ. 0,17, ὕψ. 0,06, πλ. 0,14 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 204 ἀρ. 373²⁶⁴. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1887 σ. 1066, 1.

Πα]λλάδι; Βρ -----

Σχ. γρ.: α¹¹, β³, ρ⁹ ἢ ρ¹⁰.
 Σημ. διαστίξεως⁵.

122. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένου ἀριστερᾶ, δεξιᾶ καὶ ὀπισθεν. Τῆς ἐμπροσθεν πλευρᾶς ἐλειάνθη μόνον τὸ ἄνω τρίτον ἐπιμελῶς. ἔνθα καὶ ἡ ἐπιγραφή. Μῆκ. 0,29, ὕψ. 0,23, πλάχ. 0,28 μ. Γραφή: στοιχηδόν. Τὸ δεύτερον τῶν σφωζομένων γραμμῶν εἶνε ἀναμριβόλως Ρ, τὸ τρίτον Α. — C. I. A. I ἀρ. 390.

----- σ]τρατι[δες -----
 Γαργέ - ἢ Σφέ]ττιος; ἀ[νέθεκεν -----

Σχ. γρ.: σ⁴.
 Σημ. διαστίξεως⁵ ἢ⁶.

123. * Δύο συγκεκολλημένα τρίγωνα τεμάχια ἐκ Παρίου μαρμάρου, ἀνήκοντα εἰς ὀκτάγωνον ὡς φαίνεται βάρου, λῆγον εἰς ἑχίνον καὶ ἄβακα, ἐφ' ὧν δια-

τηροῦνται ἔγνη ποικίλου χρωματισμοῦ. Μῆκ. τοῦ συνόλου νῦν 0,50, τοῦ ἐπικράνου 0,14, διάμετρος τοῦ ἐπικράνου περίπου 0,33, τοῦ κάτω μέρους 0,27 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας κοίλωμα τετράγωνον. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔγνη χρώματος ἐρυθροῦ. Κεῖται ἐν τῷ τῆς Ἀκροπόλεως μουσεῖῳ. — C. I. A. IV, 1 σ. 44 ἀρ. 373^{α6} καὶ σ. 80 ἀρ. 373⁴. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 219 καὶ 257. Jahrbuch des arch. Instituts III, 1888, σ. 273, 8.

Πότνι' 'Αθηναία, π -----
 Γλαυκίας ἀνέθεκ[ε -----

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹², ε³, θ⁴, ν⁵, σ⁴, υ².

124. Τεμάχιον ὑποστάτου ἀναθήματος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου μετ' ἐπικράνου. Ἡ ἐπιγραφή κατὰ μῆκος τοῦ λίθου, δεξιᾶ (ἄνωθεν) αὐτῆς διατηρεῖται μέρος τοῦ ἄκρου. Μῆκ. 0,08, ὕψ. 0,21, πλ. 0,10 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 42 ἀρ. 373ⁱ.

Γναθ[----- ἀνέθεκε

Σχ. γρ.: α¹¹, γ³, ν⁹.

125. Τεμάχιον τετραγώνου ἐπικράνου στήλης ἐπιμήκους ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα (βάθους περίπου 0,01 μ.). Ἀπεθραύσθησαν τὸ ὀπισθεν καὶ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ ἐπικράνου καὶ ὀλόκληρον σχεδὸν τὸ κάτω ἐν σχήματι στήλης μέρος. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔγνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,11, ὕψ. 0,14, πλάχ. 0,19 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 97 ἀρ. 373¹⁷⁸.

Δεμο[----- ἀνέθ-
 εκεν -----
 vac.

Σχ. γρ.: μ², ν;

126. * Βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, μετὰ κυματίου καὶ ἄβακος, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή, ἐνωκοδομημένην παρὰ τὴν εἴσοδον τῆς Ἀκροπόλεως ἐν τοῖς θεμελίοις τῆς νοτισανατολικῆς γωνίας τοῦ βορείου πύργου, ἀριστερᾶ τῶ ἐισερχομένων. Μῆκ. 0,77, ὕψ. 0,385, ὕψ. τοῦ ἄβακος 0,04 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 103 ἀρ. 418 f. Athen. Mitth. V, 1880, σ. 314, 317, 1.

Δ]εμόστρα[τος; ἀνέθ[εκεν

Σχ. γρ.: α¹³, μ¹; ν; σ⁴.
 Σημ. διαστίξεως⁵.

127. Πλίνθος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὴ τὸ δεξιὸν ἄκρον, ἀπεσπάρθη δὲ καὶ τὸ κάτω μέρος. Πλ. 0,47, τὸ νῦν μῆκος 0,52, τὸ νῦν ὕψ. 0,10-0,14 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχουσιν ἐπτὰ ὀπαὶ τοιουτοτρόπως διατεθειμέναι ὥστε νὰ σχηματίζωσιν ὀρθογώνιον οὔτινος ἢ μία γραμμὴ κεῖται παραλλήλως τῷ ἔμπροσθεν ἄκρῳ τῆς ἐπιφανείας, ἢ δὲ ἐτέρα ἐκτείνεται πρὸς τὸ ὀπισθεν ἄκρον αὐτῆς. Ἡ τελευταία ὀπὴ τῆς πρώτης γραμμῆς κεῖται παρὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον, εἶνε δὲ εὐρυχωροτέρα τῶν λοιπῶν, ἔχουσα βάθος περίπου 0,085, διάμετρον περίπου 0,045 μ. Ἡ προτελευταία ὀπὴ τῆς δευτέρας γραμμῆς κατέχεται ὑπὸ τεμαχίου χαλκοῦ μολύβδῳ περικεχυμένου. Δύο τῶν λοιπῶν ὀπῶν ἐχρησίμευον ἴσως μόνον ὡς ὑπομόχλια (Stemmlöcher), πᾶσαι δὲ ἐκαλύπτοντο διὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ λίθου κειμένου ἀναθήματος. Τὸ σφζόμενον τῆς ἐπιγραφῆς παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς.

Δεμόφιλος: - - -

Σχ. γρ. μ⁹, σ⁴, φ².
Σημ. διαστίξεως ⁵.

128. Ἄνω μέρος ὑποστάτου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἔχοντος τὸ σχῆμα κίονος ἄνευ ῥαβδώσεων, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ ἀβακίου κοίλωμα ἀβαθὲς (ἐν τῷ μέσῳ μικρὰ ὀπὴ) χρησιμεῦσαν διὰ τὴν ἐνθεσιν ἀγάλματος ἐκ μαρμάρου. Ὑψ. τοῦ σφζομένου 0,45, διάμετρος τοῦ στυλοειδοῦς μέρους περίπου 0,33, μῆκ. καὶ πλ. τοῦ ἀβακίου 0,40, ὕψ. αὐτοῦ 0,09 μ. Γραφὴ τῶν τεσσάρων πρώτων στίχων ἢ στοιχηδὸν καλουμένη γράμματά τινα (Γ, Η, Λ) ἐλήφθησαν ἐκ τῆς Ἰωνικῆς γραφῆς (ἴσως πρόκειται περὶ ἀνανεώσεως ἀρχαιοτέρας ἐπιγραφῆς). — C. I. A. I ἀρ. 398 πρβ. IV, 1 σ. 44. Ἐφημερίς ἀρχ. 1860 σ. 1935 ἀρ. 3769. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 760. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 268. Bechtel, Inschriften des ionischen Dialekts ἀρ. 266. Hermes X, 1876, σ. 159. Usener, Altgriechischer Versbau σ. 30. Wochenschrift für klass. Phil. 1887 σ. 1574.

Διογέν[ε]ς ἢ -ης
ἀνέθηκεν
Αἰσχύλο
ἠυδὲς Κεφ[α]-
λέος (ἢ -λέος)

Σχ. γρ.: h², v¹⁰, σ⁴, φ².

129. Τεμάχιον πλίνθου ἐκ Πεντελησίου μαρμά-

ρου. Σφζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν (ἐνεπιγράφου), τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς (λείας) ἄνω πλευρᾶς. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,26, ὕψ. 0,13, πλ. 0,30 μ. Ὑψ. τῶν γραμμῶν 0,04. — C. I. A. IV, 1 σ. 200 ἀρ. 373²⁴⁶. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 17, 13.

vac.

Διοκλ - - -

ἀν[έθεκεν]

Σχ. γρ.: α¹², ν⁸.

130. * Μέγα βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συνιστάμενον ἐκ δύο πλίνθων, ὧν ἡ ἔμπροσθεν κειμένη (συνηρμολογημένη ἐκ δύο τεμαχίων) φέρει ἐπὶ τῆς προσθείας πλευρᾶς τὴν ἐπιγραφὴν. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ τοῦ βάθρου κοίλωμα τετραγώνον (μῆκ. 1,50, πλ. 0,73, βάθος 0,013 μ.). Μῆκ. 2,06, πλ. 1,28, ὕψ. 0,29 μ. Ὑψ. τῶν γραμμῶν 0,055 μ. Γραφὴ: στοιχηδόν. Κεῖται νοτιοδυτικῶς τοῦ Περσενῶνος, παρὰ τὸν ἐκ Πειραικοῦ λίθου τοῖχον (ἔνθα ἐν τῷ Α' πίνακι τοῦ Δελτίου ἀρχ. 1889 κεῖται ὁ ἀριθμὸς 24), τὸ δὲ γωνιαῖον τεμάχιον ἐφ' οὗ τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ πρώτου στίχου φυλάσσεται ἐν τῷ ἐπιγραφικῷ Μουσείῳ. — C. I. A. IV, 1 σ. 200 ἀρ. 373²⁴⁵. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 17, 12. Jahrbuch des arch. Inst. VIII, 1893, σ. 155.

Διο; κ]λείδες: ἀν[έθεκε]ν

ho Διοκλέος: τὰθεν[αἶαι]

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, σ⁴.
Σημ. διαστίξεως ⁵.

131. * Βάθρον ἐπίμηκες ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχε κοίλωμα τετραγώνον ἔχον μῆκ. 0,81, πλ. 0,19, βάθος 0,03 μ. Ἀπεκρούσθησαν τὸ ἀριστερὸν ἡμισυ τῆς ἄνω ἐπιφανείας μετὰ μέρους τοῦ κοιλώματος καὶ ἄλλα τινὰ μικρότερα τεμάχια. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων πλευρῶν. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,94, ὕψ. 0,45, πλ. 0,57 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει μουσείου. — C. I. A. IV, 1 σ. 102 ἀρ. 373²¹⁶. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 226.

Παλ]άδι μ' ἐγρεμάχαι Διονύσιο[ς τ-
ό]δ' ἀγάμα στῆσε Κολοίο παῖς, [εὐχσά-
μενος δεκάτεν

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁵, ε³, μ², ν⁵, σ⁴ καὶ σ¹¹ (ἐν τῇ λέξει « Διονύσιος »), υ², χ².

132. Τὸ πρόσθιον ἤμισυ κίονος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συντεθειμένον ἐξ ἑξ τεμαχίων, ὧν τέσσαρα, (*a-d*) προσαρμολοζόντα ἀλλήλοις, ἀποτελοῦσι τὸ ἄνω μέρος τοῦ κίονος. ἐνῶ τὸ ὑπ' ἀρ. *f* περιέχει τὸ τέλος τοῦ πρώτου στίχου. Ἀπεθραύσθη τὸ κάτω ἄκρον· ἐπὶ τοῦ ἄνω ἄκρου. οὐ σώζεται μικρὸν τι μέρος, ὑπῆρχε κοίλωμα περιφερές. Διάμετρος περίπου 0,24, τὸ νῦν μῆκος τῶν συντηρηολογημένων τεμαχίων ὁμοῦ περίπου 1,00 μ.— *c d f*: C. I. A. IV, 1 σ. 84 ἀρ. 373⁶¹.

$\begin{matrix} a & b & c & e & f \\ \text{Τεῖ} & \text{Ἀθ[ε]ναίει ἀνέ[θ]ε[σ]αν [Δι:]ον[υσοδόρ]ος} \\ - - - \text{Ἀ} & \text{θ[ε]νόδορ [ο]ς ἀπ[αρχ]ῆ[ν]} \\ \text{ἦσι - -} & \text{κλειδο vac. } d \end{matrix}$

Σχ. γρ.: α¹², ε³, θ⁴, ν⁸ καὶ ν⁹, ρ¹⁰, σ⁴.

133. Βάθρον ἐξ Ὑμηττίου μαρμάρου, οὐ ἀπεσπασθήσαν τὸ ὀπίσθεν μέρος καὶ τεμάχια τῆς σφζομένης ἄνω ἐπιφανείας, ἀντικατέστησε δὲ προφανῶς ἀρχαιότερον ἐκ λευκοῦ μαρμάρου βάθρον. Μῆκ. 0,33, πλ. 0,16, ὑψ. 0,22 μ. Γραφή: ἀρχαίζουσα.— C. I. A. I ἀρ. 383. Ἐφημερίς ἀρχ. 1839 σ. 175 ἀρ. 155. Rangabé ἀρ. 9. LeBas ἀρ. 43.

Διφιλίδες ἐκ Κεραμέο[ν
 ἀνέθεκε

Σχ. γρ.: ἀπομμήσεις τῶν ἐξῆς γραμμάτων α¹², ε¹⁰ (ἢ μεταὰν γραμμῆ βραχυτέρα), θ⁴, μ², ν⁸, σ⁴, φ⁴.

W. Σημειωτέον ὅτι τὸ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν μονόγραμμα, ἔχον τὸ ἐξῆς σχῆμα: Ϟ , ἐπανέρχεται ἐπὶ ἄλλης βάσεως ἐξ Ἑλευσινιακοῦ λίθου, κειμένης ἐν Ἀκροπόλει παρὰ τὰ λείψανα τοῦ βάθρου τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Προμάχου καλούμενης. Ἔχει μῆκ. 0,51, ὑψ. 0,275, πλάχ. 0,56 μ., ἐχρησιμοποίηθη δὲ δις ἐν διαφόροις ἐποχαῖς, ὡς μαρτυροῦσι τὰ ἔχνη ποδῶν ἀγαλμάτων σφζόμενα ἐπὶ τῆς ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς κάτω ἐπιφανείας.

134. Τεμάχιον τοῦ ἄνω πλατυτέρου μέρους ὑποθέματος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφζονται μέρος τοῦ ἄνω καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα (πλ. 0,07 μ.). Μῆκ 0,07-0,08, ὑψ. 0,25, πλάχ. 0,18 μ.— C. I. A. I ἀρ. 555.

- - - - Ηεγ]έμαχ-
 ος - - - - - ἀνέθ-
 εκε - - - - π]αῖς, ἠο-

- - - - - hos ἐ-
 - - - - - υνα
 - - - - - ον χ
 - - - - - αντ
 - - - - - ς; ἠοι
 vac.

Σχ. γρ.: μ¹⁰, ν⁸, σ⁴.

135. W. Βάθρον ἐκ Ναξίου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένον δεξιὰ καὶ ἄνωθεν. Μῆκ. 0,42, ὑψ. 0,17, πλ. 0,28 μ.— C. I. A. I ἀρ. 346. Ἐφημερίς ἀρχ. 1859 σ. 1834 ἀρ. 3516.

. . . . γ . ο ον - - -
 . ο ι δ ε Η ε ρ α κ λ . . α - -

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹², γ; (σφζεται μόνον ἡ δεξιὰ γραμμῆ), δ⁶, ε³, h³, κ; (ὑπάρχει μόνον τὸ ἐπάνω μέρος), ν⁸, ρ¹².

136. * Κίων ἄνευ ραβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πλατυνόμενος πρὸς τὸ κάτω μέρος. Ἐν τῇ μικροτέρᾳ ἄνω ἄκρῳ μικρὸν κυκλοτερές κοίλωμα. Ἡ ἐπιγραφὴ κύκλω περὶ τὴν ἄκραν ταύτην. Μῆκ. 1,84, διάμετρος 0,27-0,31 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει μουσείου.— C. I. A. IV, 1 σ. 202 ἀρ. 373²⁵⁷. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 16, 9.

Ἐμπεδία δεκάτεν ἀνέθεκεν [τε]ι Ἀθ[ε]να-
 ῖ]αι

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁶, ε³, μ¹⁰, ν⁸.

137. Τεμάχιον κίονος ἄνευ ραβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐλλείπει τὸ κάτω (δεξιὰ τῆς ἐπιγραφῆς) ἄκρον. ἐπὶ τῆς σφζομένης ἀριστερᾷ τῆς ἐπιγραφῆς κειμένης ἄκρας ὑπάρχουσι τέσσαρες ὀπαί, ἐν αἷς μάλυδος. Μῆκ. 0,92, διάμετρος 0,28 μ.— C. I. A. I ἀρ. 351. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 204. Ἐφημερίς ἀρχ. 1840 σ. 297 ἀρ. 353. Rangabé ἀρ. 8. LeBas ἀρ. 2. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 52.

Ἐόρτιος καὶ Ὀφσιάδες ἀνεθέτεν
 ἀπαρχὴν τᾶθενάαι

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹ καὶ ε¹⁰, θ⁴, ν⁶ καὶ ν⁹, ρ⁹, σ⁷, φ², χ².

138. Βάθρον κιονοειδὲς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου ἀποκεκρουσμένον τὰ δύο ὀλίγον ἐξέχοντα ἄκρα. Ἡ βάσις ὑπόκοιλος. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχει μικρὸν μέρος τετραγώνου ἀβαθοῦς κοιλώματος (πλ. 0,045 μ.), ἐν ᾧ ἐνηρμόζετο δι' ἡλῶν (σφζονται δύο

όπαι) πλάξ χαλκῆ ἀποτελοῦσα τὴν βᾶσιν χαλκοῦ ἀγαλματίου. Ἐν τῷ ὀπισθεν μέρει τοῦ βᾶθρου ὑπάρχουσι τέσσαρες ραβδώσεις ἀπολήγουσαι εἰς ἀνθεμοειδῆς κόσμημα, παρὰ δὲ ταύτας ἤρχισεν ὁ τεχνίτης νὰ κατασκευάσῃ καὶ πέμπτην ραβδῶσιν, πιθανῶς θὰ προετίθετο νὰ κατασκευάσῃ καὶ ἄλλας περὶ τοῦ βᾶθρου, διέκοψεν ὁμῶς τὴν ἐπέξεργασίαν ταύτην. Ὑψ. 0,52, διάμετρος περίπου 0,30 μ. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. I ἀρ. 387. Ἐφημερίς ἀρχ. 1839 σ. 159. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 180. Rangabé ἀρ. 46. LeBas ἀρ. 104.

Ἐπιτέλες
Οἰνοχάρες
Σοιναύτο
Περγασῆθεν
Ποσειδῶνι
Ἐρεχθεῖ
ἀνθέτεν

Σχ. γρ.: ν³, στ, υ⁴.

139. Τρία τεμάχια βᾶθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, οὗ τὸ πλ. ἦτο 0,25, τὸ δὲ πᾶχ. 0,22 μ. Τὸ ὑπ' ἀρ. *a* τεμάχιον, ἐν ᾧ σφάζεται μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας (ἐπὶ ταύτης ὑπῆρχε κοίλωμά τι), ἔχει ὕψ. 0,03, τὸ ὑπ' ἀρ. *b* περίπου 0,33, τὸ ὑπ' ἀρ. *c* περίπου 0,08 μ. — *a*: C.I.A. IV, 1 σ. 84 ἀρ. 373⁵¹, *b*: C.I.A. IV, 1. σ. 93 ἀρ. 373¹²⁴.

a: - - - χάρες
b: γοῖ παι[δες
Ἐπιχάρες
Ὀφολονίδες
Χ]αῤῥνος
Χα]ρίσιος
- - - - κλῆς
- - - - -
c: ἀπαρχῆν
ἀν]έθεσαν
- - - - -

Σχ. γρ.: α¹², ε³, θ⁴, ν⁶ καὶ ν⁹ (*b* στίχ. 3), ρ¹⁰, τ⁴, φ², χ².

140. Τεμάχιον τετραγώνου στήλης μετ' ἐπικράνου ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου. Ἀπεθραύσθη τὸ ἐπικράνον καὶ τὸ κάτω μέρος τοῦ λίθου. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ μιᾷ τῶν στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν. Μῆκ. 0,26, ὕψ. 0,11, πλ. 0,17 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 103 ἀρ. 373²²⁵.

Ἐργόκλεια: ἀ[νέθεκεν - - -
ἀπαρχῆν

Σχ. γρ.: α¹², ε³, ν⁵, π², ρ⁶, χ².
Σημ. διαστίξεως⁶.

141. * Πλίνθος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἣτις προσηρομόζετο κατὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον πρὸς ὁμοίαν ἀπολεσθεῖσαν. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ κοίλωμα τετραγώνου (μῆκ. 0,55, πλ. 0,37, βᾶθος 0,25 μ.). Μῆκ. 0,77, ὕψ. 0,55, πᾶχ. 0,29 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει μουσείου. — C.I.A. IV, 1 σ. 200 ἀρ. 373²⁴³. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 225, 4.

E]ὐάγγελός με ἀνέ-
θ]εκεν τῷ Ἄθηναίαι

Σχ. γρ.: α¹², ε³, θ⁴, μ¹⁰, ν⁸, σ⁴, υ².

142. Τεμάχιον βᾶθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφάζεται τὸ ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν ἄκρον. Μῆκ. 0,25, ὕψ. καὶ πλ. 0,11 μ. — C. I. A. I ἀρ. 416. Ἐφημερίς ἀρχ. 1839 σ. 171 ἀρ. 143 καὶ σ. 218 ἀρ. 230. Rangabé ἀρ. 1716.

vac. Εὐαρχος [ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α¹², σ; υ⁴.

143. * Κίων ἄνευ ραβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συναρμολογηθεῖς ἐκ πέντε τεμαχίων. Μῆκ. 1,70, διάμετρος ἄνω 0,225, κάτω 0,26 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας κοίλωμα περιφερές, οὗ διάμετρος 0,06, βᾶθος 0,05 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως. — C. I. A. I ἀρ. 363 καὶ IV, 1 σ. 102 ἀρ. 373²¹⁸. Ἐφημερίς ἀρχ. 1840 σ. 314 ἀρ. 373. Rangabé ἀρ. 14. LeBas ἀρ. 29. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 246. Lepsius, Marmorstudien σ. 76, 93.

Π]αλλάδος ἐμὶ θεῶς, ἀνέθεκε δὲ μ' Εὐδίκου ἑυός,
Δεχσίθεος, κτεάνον μοῖραν ἀπαρχσάμενος

Σχ. γρ.: α¹¹, θ⁴, μ², ν⁶, ρ⁹, σ⁴, υ², χ².

144. Τεμάχιον βᾶθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφάζεται μέρος τῆς ἔμπροσθεν ἐνεπιγράφου πλευρᾶς μετὰ τοῦ ἀριστεροῦ ἄκρου, διεφθάρη ὁμῶς τὸ παρὰ τὸ ἄκρον τοῦτο μέρος τῆς ἐπιφανείας καὶ τοῦ πρώτου γράμματος τοῦ πρώτου στίχου (ε) διακρίνεται μόνον τὸ κάτω ἡμισυ ἀμυδρῶς, τοῦ δὲ πρώτου γράμματος τοῦ δευτέρου στίχου (κ) μόνον ἡ κάθετος γραμμὴ. Τοῦ ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ ρ σφάζεται μόνον τὸ κάτω ἡμισυ τῆς καθέτου γραμμῆς. Μῆκ. 0,18, ὕψ. 0,065, πλ. 0,07 μ. Γραφή: στοιχηδόν.

Εὐ]ένοςρ [ἀνέθεκεν ;
 ηο] κερ[αμεύς ;

Σχ. γρ.: ε⁴ ἢ ε⁵, ν³, ρ ;

145. Στήλη τετραγώνου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Συνίσταται ἐκ πλατυτέρου τινὸς ἐπικράνου (ὑψ. 0,15, πλ. 0,29 μ.), ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή, καὶ μακροτέρου πρὸς τὰ κάτω ὀλίγον πλατυνομένου (0,22-0,23 μ.) τμήματος (μῆκ. 0,43 μ.). Πλάτος περίπου 0,15 μ. Ἡ ὀπίσθιος πλευρὰ ἤρειδετο πρὸς τοίχον τινα. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ τοῦ ἐπικράνου κοιλώμα (μῆκ. περίπου 0,15. πλ. 0,11, βάθος 0,025 μ.). ἐν ᾧ ἴστατο λίθινον ἀγκυμάτιον. Γραφή: στοιχηθόν. Ἰωνική. — C. I. A. IV, 1 σ. 81 ἀρ. 373¹⁶. Bull. de corr. hell. III, 1879, σ. 127.

Εὐθύδικος
 ἀνέθηκεν

Σχ. γρ.: α¹², ν³, υ⁵.

146. Ὑπόστατον περιφερές, ἐπὶ κίονος πάλαι ἐπικείμενον, ἀρχαίου γυναικείου ἀγαλματίου, οὗ σώζεται τὸ κάτω μέχρι τῶν γονάτων, πιθανῶς καὶ τὸ ἄνω μέρος. Κατεσκευάσθη τὸ μὲν ὑπόστατον ἐκ Πεντελησίου, τὸ δὲ ἀγαλμα ἐκ Παρίου μαρμάρου. Διάμετρος ἄνω 0,38, κάτω, ἐνθα ἐφηρμοζετο ἐπὶ τοῦ κίονος, 0,21, ὑψ. 0,28 μ. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ τοῦ ὀλίγον ἐξέγοντος ἄκρου, ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγαλματίου. Ἰχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Γραφή: στοιχηθόν. Κεῖται ἐν τῷ μουσίῳ τῆς Ἀκροπόλεως ὑπ' ἀρ. 609 — C.I.A. IV, 1 σ. 92 ἀρ. 373¹¹⁸. Jahrbuch des arch. Inst. II, 1887, σ. 219. 220. III, 1888, σ. 271, 1. Overbeck, Plastik⁴ I σ. 197. Collignon, Sculpture grecque I σ. 356. Lepsius, Marmorstudien σ. 71, 34.

Εὐθύδικος ηο Θαλιάρχου
 ἀνέθεκεν vac.

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, ν³, ρ¹⁰, σ⁴, υ², χ².

147. Δύο τεμάχια τοῦ αὐτοῦ βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ὧν τὸ ἓν (a b c) συνετέθη ἐκ τριῶν μικρῶν τεμαχίων. Ἀμφοτέρων σώζονται πλὴν μέρους τῆς ἔμπροσθεν καὶ μέρη τῆς κάτω πλευρᾶς, τοῦ δὲ ὑπ' ἀρ. a b c καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς (ὑψ. τοῦ βάρου ἦτο περίπου 0,18 μ.), ἀπεθραύσθησαν δὲ τὰ λοιπὰ μέρη. Μῆκ. ἀμφοτέρων περίπου 0,30, πᾶς. τοῦ ὑπ' ἀρ. a b c τεμαχίου περίπου 0,23, τοῦ ὑπ' ἀρ. d περίπου 0,28 μ. Ἐν τισὶ τῶν γραμμῶν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. — b καὶ d: C.I.A. IV, 1 σ. 91 ἀρ. 373¹⁰⁹. c: C.I.A. IV,

1 σ. 94 ἀρ. 373¹³⁶. Πρβ. τὴν προηγουμένην ἐπιγραφήν.

a: d:
 - - - α Θαλι[αρχο - - - δ]ῶναι
 - - - εν α (ἢ γ) λ - - - - ομενος σοζ - - -
 b: ἀνέθε]κεν Εὐθ[ύδικος : - ς κόραι
 - - - μενει (;) - - - - - - - - -

Σχ. γρ.: α¹², ε³ καὶ ε⁴, θ⁴, μ¹⁰, ν⁸, ρ¹; σ⁴ καὶ σ⁵ (τὸ δευτέρον), υ².

148. Τεμάχιον πλακὸς περιφεροῦς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἧς ἀπεθραύσθη περίπου τὸ ἥμισυ. Παρὰ τὸ ἄκρον τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχουσι τέσσαρα περιφερῆ κοιλώματα, πέμπτον δὲ ὑπῆρχεν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς. Τὰ κοιλώματα ταῦτα ἐχρησίμευον πιθανῶς εἰς ἐπικόλλησιν δευτέρας πλακῆς, ἐφ' ἧς ἴστατο τὸ ἀνάθημα. Διάμετρος περίπου 0,65, ὑψ. 0,12 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 99 ἀρ. 373¹⁹⁸.

- - - ἀνέθεκεν] Εὐμελίδο γυνὲ Σφραττόθεν vac.

Σχ. γρ.: μ⁹, ν⁸, υ⁵, φ².

149. Κιονίσκος ἐκ Παρίου μαρμάρου μετὰ περιφεροῦς ἐπικράνου, οὗ ἀπεθραύσθη τεμάχιον. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ ἐπικράνου περιφερές κοιλώμα, ἐν ᾧ ἴστατο τὸ ἀνάθημα. Μῆκ. περίπου 0,24, διάμετρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας 0,25, τοῦ κοιλώματος 0,11, βάθος αὐτοῦ 0,04 μ. — C.I.A. IV, 1 σ. 94 ἀρ. 373¹³².

vac.

Εὐνε - - - - -

μίδες - - - - -

Κίρ[ον ἢ - ίας ἀνέθεσαν; - -

Σχ. γρ.: δ⁶, ε¹⁰, κ³, μ⁹, ρ ; υ².

150. Βάρου περιφερές ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἀφ' οὗ ἀπεσπάσθησαν περίπου τὰ δύο πέμπτα, ἐλλιπές καὶ κατὰ τὸ κάτω μέρος. Ὑψ. 0,18, διάμετρος 0,27 μ. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς περιφεροῦς πλευρᾶς εἶνε σχεδὸν ἀκατέργαστος πλὴν τοῦ χώρου τῆς ἐπιγραφῆς. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας σώζεται μέγα μέρος τοῦ κυκλοειδοῦς κοιλώματος (διάμετρον περίπου 0,19, βάθος 0,015 μ.), ἐν ᾧ προσηρμόζετο τὸ ἀνάθημα, πιθανῶς ἀγαλματίον τι.

Εὐπρ[- - - - ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: ρ⁹, υ⁴.

151. Τεμάχιον ἐξ ὑποφαίου Ὑμηττίου μαρμάρου,

πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,13, ὕψ. 0,17, πλάχ. 0,035 μ. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 95 ἀρ. 373¹⁴⁶.

-- χλ ---
-- Εὐ:]ρυπ ---
vac.

Σχ. γρ.: ρ¹⁰, υ².

152. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον, σφίζεται ὁμῶς μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε περιφερὲς ὡς φαίνεται κοίλωμα. Μῆκ. 0,19, πλ. 0,12, ὕψ. 0,055 μ. — C. I. A. I ἀρ. 348. Πρβ. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 46.

Ἐγσέκεστο[ς
ἀνέθεκε[ν
τεῖ [Ἀθηναῖαι

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰ καὶ ε³ καὶ ε⁴, θ⁴, κ¹ καὶ κ², ν⁹, σ⁵.

153. Δύο πλάκες ἐκ νησιωτικοῦ μαρμάρου, ὁμοιάζοντος πρὸς τὸ τῆς Νάξου (Lepsius, Marmorstudien σ. 53). Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῆς μιᾶς (α) ὑπῆρχε παρὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον κοίλωμα τετράγωνον (πλάτους 0,17, βάρους 0,05 μ.), οὗτινος ἡ συνέχεια ὑπῆρχεν ἴσως ἐπὶ ἄλλης ἀριστερᾶ προσκειμένης πλακῆς, καὶ ἄλλα τινὰ μικρότερα κοιλώματα προερχόμενα ἐκ μεταγενεστέρως χρήσεως τοῦ λίθου. Ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς δευτέρας πλακῆς (β) ὑπάρχει παρὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον μέρος κυκλοτεροῦς κοιλώματος (δι' ἐμπηξιν κίονος ἴσως, βάρους 0,03, ἡ διάμετρος θὰ ἦτο περίπου 0,35 μ.), οὗτινος τὸ μείζον μέρος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶ προσκειμένης πλακῆς (ἴσως τῆς ὑπ' ἀρ. α, ἧς ἀπεσπᾶσθη τὸ δεξιὸν ἄκρον, ἐνῶ τῆς ὑπ' ἀρ. β πλακῆς σφίζεται σχεδὸν ἀκέραιον τὸ ἀριστερὸν ἄκρον). Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν μακρῶν στενωτέρων πλευρῶν. α: μῆκ. 0,63, πλ. 0,44, β: μῆκ. 0,80, πλ. 0,34, ὕψ. ἀμφοτέρων 0,115 μ. — α: C. I. A. IV, 1 σ. 92 ἀρ. 373¹¹⁶.

α: β:

-- Θαρ]ρελείδες :: Θεοπέιθες :: [:- - -]μον vac.

Σχ. γρ.: ε¹⁰ καὶ ε³, θ⁴, μ², ν³, ρ⁹, σ⁴. Τὰ κυκλοτερῆ γράμματα μικρά.

Σημ. διαστίξεως³.

154. Ἐπίκρανον κιονίσκου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἔχον τὸ σχῆμα φιάλης. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ

κοίλωμα ἐν ᾧ ἔκειτο βεβαίως βαθριδίων χαλκοῦν σχήματος τετραγώνου μετὰ δύο ἀκανονίστων προεξοχῶν (μῆκ. περίπου 0,13, πλ. 0,11, βάθος τοῦ κοιλώματος 0,015 μ.). Διάμετρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας 0,225. ὕψ. 0,055 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ κύκλῳ ὑπὸ τὸ χεῖλος. — C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373, α, 23, πρβ. σ. 194. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 96, 5.

Θελο[δ - -] μ' ἀνέθεκεν

Σχ. γρ. α¹², ε¹⁰, κ³, μ¹⁰, ν⁸.

Τὸ δεύτερον ἔψιλόν τῆς λέξεως «ἀνέθεκεν» ἐν βεβλαμμένῳ χώρῳ, ἴσως διωρθωμένον ἀντὶ ἄλλου τινὸς γράμματος.

155. * Ἐπικάλυμμα βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, οὗ τὸ ἄνω μέρος ἀοχιτεκτονικῶς διακεκοσμημένον προέχει τοῦ ἀπλοῦ τετραγώνου κάτω μέρος. Κεῖται ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Ἀκροπόλεως. Ἡ ἄνω ἐπιφανεία ἔχει μῆκ. 0,83, τὸ πλ. ἦτο περίπου 0,50, ἡ κάτω μῆκ. 0,83, πλ. 0,47 μ. Ὑψ. 0,16 μ. Συνηρημολογήθη ἐκ πέντε τεμαχίων, ἐλλείπουσι δὲ τὸ ὀπισθεν μέρος, μέγα τεμάχιον ἐκ τοῦ μέσου τοῦ ἄνω μέρος, τεμάχιον τῆς ἀριστερᾶς ἄκρας καὶ ἄλλα τινὰ μικρὰ τεμάχια, πρὸ πάντων τῶν ἄκρων. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχει ἐν ἀριστερᾷ πλάξ μολυβδίνῃ ἐπιμήκους ἀλλ' ἀκανονίστου σχήματος, οὗ τὸ νῦν μῆκος 0,21 (τὸ ἀρχικὸν ἴσως 0,40), πλ. κατὰ τὸ μέσον 0,20, κατὰ τὸ ἔμπροσθεν δὲ (ἴσως καὶ κατὰ τὸ νῦν ἐλλείπον ὀπισθεν) ἄκρον 0,14 μ. Ὁμοία πλάξ ἔκειτο, ὡς ἀποδεικνύουσιν αἱ σφζόμεναι ὀπαί, ἐπὶ τοῦ μέσου τῆς ἐπιφανείας. Τὸ ὑπόλοιπον δεξιὸν μέρος αὐτῆς διαιρεῖται εἰς δύο κοιλώματα ἔχοντα τὸ σχῆμα ἐπιμήκους τετραγώνου, ὧν τὸ ἀριστερὸν ὀλίγον τι βαθύτερον τοῦ ἐτέρου (ἔχον μῆκ. περίπου 0,36, πλ. 0,12 μ.), ἀμφοτέρω ἐπιπολικίως ὠμαλισμένα. Κατὰ τὸ μέσον τῆς κάτω ἐπιφανείας ὑπάρχει κοίλωμα (μῆκ. 0,24, πλ. 0,21, ὕψ. 0,08 μ.), ὅπερ ἀντεστοίχει πρὸς ὁμοιόμορφον ἔμβολον τοῦ λίθου, ἐφ' οὗ ἔκειτο τὸ ἐπικάλυμμα τοῦτο. Ὁ πρῶτος στίχος τῆς ἐπιγραφῆς ὑπὸ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, οἱ δὲ δύο ἄλλοι ἐπὶ τοῦ κάτω στενωτέρου μέρους τῆς πλευρᾶς ἐν τοῖς γράμμασι τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τρίτου στίχου χρῶμα ἐρυθρόν, ἐν τοῖς τοῦ δευτέρου στίχου χρῶμα κυανοῦν. — C. I. A. IV, 1 σ. 88 (καὶ 181) ἀρ. 373⁹⁰ καὶ σ. 83 ἀρ. 373⁴⁵. Δελτίον ἀρχ. 1890 σ. 42, 4. Ἐφημερίς ἀρχ. 1886 πίν. 6, 5. Daremberg καὶ Saglio, Dictionnaire II, 1 σ. 365. Lepsius, Marmorstudien σ. 75, 89. Collignon, Sculpture grecque I σ. 161.

Jahrbuch des arch. Inst. II, 1887, σ. 147, 41. III, 1888, σ. 284. Rhein. Museum 1888 σ. 149.

Θεό[δο]ρος : ἀν[έ]θεκεν : Ὀν[ε]σίμο : h[υ]ιός.
Ὀνέσιμος : μ' ἀνέθεκεν : ἀπαρχὴν
τᾶθENAIAI : ho Σμικύθο hυιός

Σχ. γρ. τοῦ πρώτου στίχου: α¹³, ε⁵, θ⁴, μ; ν; τῶν στίχων 2-3: α¹¹ καὶ α¹⁰, θ⁴, μ², ν⁹, ρ¹⁰, σ⁴, υ², χ².

156. Τεμάχιον βάσεως ἐκ Παρίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένης (σφύζεται ὁμως μέρος τῆς κάτω πλευρᾶς). Ἐν τισι τῶν γραμμάτων ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,34, πλ. 0,13, ὕψ. 0,09 μ. — C. I. A. I σ.180 καὶ 222 ἀρ. 347. LeBas πίν. 3, 8. Herz. Kaibel. Ep. Graeca ἀρ. 766. E. Hoffmann. Sylloge ep. Graec. ἀρ. 229.

vac.

-- γ; ματα Θότιμ[ος] --
-- -- ἐνο ἔ[σ]τεσε --

Σχ. γρ.: α¹¹, ε; θ⁴, μ⁹, ν⁹, σ;

157. Τεμάχιον πλακὸς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἀπεθραύσθησαν τὸ δεξιὸν καὶ τὸ ὀπίσθιον μέρος. Ἐν τῇ κάτω ἐπιφανείᾳ ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα, ἀνῆκε λοιπὸν τὸ τεμάχιον εἰς ἀβάκιον τεθειμένον ἐπὶ στήλης ἢ κίονος. Μῆκ. 0,30. ὕψ. 0,09 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 80 ἀρ. 373¹⁰.

Ἰατροκλέες - - - -

καὶ Κεφα[λ] - - - - ἀνέθεσαν

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³ καὶ ε⁴, ρ⁶, σ⁴ (αἱ γωνίαι κυρταί), φ².

158. Στήλη ἐπιμήκης μετὰ πλατυτέρου ἐπικράνου, ἐξ ὑποραίου λεπτοκόκκου μαρμάρου, συντεθειμένη ἐκ πέντε τεμαχίων. κολοβὴ τὸ ὀπίσθεν μέρος καὶ τὴν κάτω δεξιάν γωνίαν. Μῆκ. 1,04, πλ. τοῦ ἐπικράνου 0,35, τοῦ στενωτέρου κάτω μέρους περίπου 0,25, τὸ νῦν πᾶχ. τοῦ ἐπικράνου 0,14, τοῦ κάτω μέρους 0,10 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ ἐπικράνου ὑπάρχει κοίλωμα συνιστάμενον ἐκ δύο μερῶν· τὸ ἐν τούτων τετραγώνου σχήματος περιέχει περίπου τὸ ἀριστερὸν τρίτον τοῦ ἐπιπέδου χώρου, ἔχει δὲ ἐν τῷ μέσῳ μικρὸν ἐξόγκωμα καὶ παρὰ τὴν ἀριστερὰν καὶ τὴν ἔμπροσθεν πλευρὰν (μῆκ. 0,12 μ.) μικρὰς ὀπᾶς, τὸ δὲ ἕτερον εἶνε ἐπίμηκες καὶ κεῖται παρὰ τὸ νῦν ὀπίσθεν ἄκρον τοῦ λοιποῦ μέρους τοῦ ἐπικράνου. Ἡ ἐπιγραφή κατὰ τὸ μῆκος τοῦ στενωτέρου κάτω μέρους τῆς στήλης. Ἐπὶ τῆς κάτω ἄκρας

σφύζεται μικρὸν τετράγωνον κοίλωμα, ὅπερ ἐχρησίμευε βεβαίως εἰς τὴν ἐπὶ ἄλλου λίθου τοποθέτησιν τῆς στήλης. — Ἡ ἐπιγραφή ἐδημοσιεύθη (πλὴν τῶν δύο πρώτων γραμμάτων τῶν δύο στίχων) ἐν τῷ C. I. A. IV, 1 σ. 180 ὑπ' ἀρ. 373⁸¹, πρβ. σ. 84 ἀρ. 373⁶⁴ καὶ 86 ἀρ. 373⁸¹. Ἐφημερίς ἀρχ. 1883 σ. 35, 5. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 140, 2.

Δεκάτεν : Ἀθηναῖαι : πολιοῖχοι

Ἱεροκλείδες : μ' ἀνέθεκεν : Γλαυκίο

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹², ε¹⁰ καὶ ε³, θ⁴ καὶ θ⁴ (στίχ. 2), μ¹⁰, ν⁶ καὶ ν⁹, ρ⁶, σ⁴, υ², χ².

Σημ. διαστήσεως⁵.

159. Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, οὐ ἀπεσπάσθη τὸ κάτω μέρος. Ἐκ τῆς ἐπιφανείας τῶν πλευρῶν τοῦ λίθου ἐλειάνθη ἐπιμελῶς μόνον τὸ ἄνω τρίτον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἔνθα ἡ ἐπιγραφή. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχεν ἐπίμηκες τετράγωνον κοίλωμα (πλ. 0,08), οὐτινος κατεστράφη διὰ μεταγενεστέρως χρήσεως τοῦ λίθου τὸ ἀριστερὸν μέρος, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν πρώτων (4;) γραμμάτων τῆς ἐπιγραφῆς. Μῆκ. 0,36, ὕψ. 0,30, πᾶχ. 0,15 μ. Γραφή: στοιχηθόν. — C. I. A. I ἀρ. 380. Ἐφημερίς ἀρχ. 1852 σ. 673 ἀρ. 1115. Rangabé ἀρ. 2260. Lebas, Explication σ. 18 ἀρ. 33 a.

. . σεύτες ἀνέθεκ-
εν] Ἰκαριεύς

Σχ. γρ.: θ: ν⁶, ρ¹⁰, σ⁴.

160. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένον ἀριστερὰ, δεξιὰ, κάτω καὶ ὀπίσθεν. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ τοῦ λίθου ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Μῆκ. 0,18, πλ. 0,09, ὕψ. 0,05 μ. — C. I. A. I ἀρ. 378. Rangabé ἀρ. 17. LeBas ἀρ. 126.

- - - ίας : Ἰκαρι[εὺς
ἀνέθ]εκεν : δε[κάτεν

Σχ. γρ.: α¹² καὶ α¹¹, ε¹ καὶ ε⁵, ν⁵, ρ⁹, σ⁴.

Σημ. διαστήσεως⁶.

161. * Τεμάχιον βάθρου ἐκ Παρίου μαρμάρου, οὐ ἀπεσπάσθησαν τὸ δεξιὸν ἡμισυ καὶ τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ ἀριστεροῦ ἡμίσεος. Μῆκ. 0,47, πλ. 0,39, ὕψ. 0,365 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ἴχνος ποδὸς (δεξιοῦ) ἀγάλματος ὡς φαίνεται. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς ἀριστερᾶς καὶ τὸ πλεῖστον (κάτω) μέρος τῆς ἔμπροσθεν

πλευρᾶς ἐλείκνηθῃ διὰ κροταφίδος, ἐπιμελέστερον δὲ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ὅπερ βαθύτερον κείμενον τοῦ λοιποῦ ἐμβυχδοῦ σχηματίζει ὡσεὶ ταινίαν, καὶ ὁ ὑπὸ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἐμπροσθεν πλευρᾶς χώρος τῆς ἐπιγραφῆς. Ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐμπροσθεν πλευρᾶς ὑπάρχει παρὰ τὸ νῦν δεξιὸν ἄκρον τεμάχιον τοῦ διὰ τὴν μετᾶθεσιν τοῦ λίθου χρησιμεύσαντος ἀγκῶνος (Versatzbosse), ὑποδεικνύων πιθανῶς ἀκριβῶς τὸ ποτε μέσον τῆς πλευρᾶς ταύτης. Τοῦτο ἀναλογιζόμενοι δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὁ πρῶτος στίχος τῆς ἐπιγραφῆς εἶχεν ἢ ἠδύνατο νὰ εἶχε περίπου 34 γράμματα. — C. I. A. I ἀρ. 395 (πρὸς IV, 1 σ. 44). Ἐφημερίς ἀρχ. 1842 σ. 482 ἀρ. 757 καὶ 1860 σ. 1962 ἀρ. 3813. Rangabé ἀρ. 52. LeBas ἀρ. 6. Hermes V σ. 59. F. Bechtel, Inschriften des ionischen Dialekts ἀρ. 173. Dittenberger, Sylloge ἀρ. 8.

Ἰον ἀνέθεκεν Ἀ[ν; . . .] λ[.] τ-
εἶ Ἀθηναίαι
π. χ. Ἰον ἀνέθεκεν Ἀ[ντι] λ[όχο] Ἐφέσιος δεκάτεν
(ἢ ἀπαρχὴν) τεῖ Ἀθηναίαι.
Σχ. γρ.: α¹², ν⁸.

162. * Κίων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἐξογκούμενος πρὸς τὰ κάτω (διάμετρος ἄνω 0,24, κάτω 0,30 μ.), τὸ νῦν μῆκ. περίπου 1,20 μ. Συνηρημολογήθη ἐκ τεσσαρῶν τεμαχίων, τὰ δὲ λοιπὰ συνεπληρώθησαν γύψῳ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἕκρας μικρὸν περιφερὲς ἐμβολον (διαμέτρου 0,14, ὕψ. 0,03 μ.). Κεῖται πρὸ τοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει μουσείου. — C. I. A. IV, 1 σ. 99 ἀρ. 373¹⁹⁷. Lepsius, Marmorstudien σ. 76, 92.

Κάλις δεκάτεν ἀνέθεκεν Ἀθηναίαι

Σχ. γρ.: α¹¹, ν⁸, σ⁴.

163. * Βάθρον περιφερὲς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κείμενον παρὰ τὴν ἀνατολικὴν στοᾶν τῶν Προπυλαίων. Ἀπεθραύσθη τὸ ἄνω μέρος μετὰ μέρος τῆς ἐπιγραφῆς, ἀπεθραύσθησαν δὲ καὶ τεμάχια τοῦ ὀλίγον (0,05 μ.) προέχοντος κάτω ἄκρου, οὗ τὸ ὕψ. 0,08 μ. Τὸ νῦν μέγιστον ὕψ. 0,56, διάμετρος τοῦ κυριωτέρου μέρους, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή, 0,78 μ. — C. I. A. I ἀρ. 419. Ἐφημερίς ἀρχ. 1838 σ. 107 ἀρ. 54. Rangabé ἀρ. 53. LeBas ἀρ. 589. Πρὸς Löwy, Inschriften griech. Bildhauer σ. 34.

Καλλίας Δ[ιδυμίο] ἀνέθεκε
νικ[δν]

Ὀλ[υμ]πίασι
Πύθια ; δις
5 Ἴσθμια πεντάκις
Νέμεια τετράκις
Παναθήναια μεγάλ[α - -
vac.

Σχ. γρ.: μ⁹, ν³ καὶ ν⁶ (στίχ. 6).
Σημ. διαστήξεως⁵.

Γράμματα τινὰ τῶν ἐκτὸς τῶν ἀγκυλῶν εἶνε ἐφθαρμένα, ἀβέβαιον δὲ ἂν ἡ λέξις «μεγάλα» ᾗτο ἢ τελευταία τῆς ἐπιγραφῆς. Ἄντι τοῦ γ ταύτης τῆς λέξεως ἐσφαλμένως ἐχράχθη α.

164. * Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κείμενον πρὸ τοῦ μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως. Ἀπεκρούσθη μέγα τεμάχιον μετὰ τῆς ἀριστερᾶς ὀπισθοῦ κάτω γωνίας. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ἔχνη ποδῶν ἀγάλματος χαλκοῦ. Μῆκ. 0,64, πλ. 0,55, ὕψ. 0,30 μ. — C. I. A. I ἀρ. 392, πρὸς IV, 1 σ. 44. Hermes III σ. 166. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 415. Dittenberger, Sylloge ἀρ. 7.

Καλλίας Ἡιππονίκο ἀνέθ

Ν

Σχ. γρ.: α¹¹, ν⁶, σ⁴.

165. Τεμάχιον κίονος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ὅστις θὰ εἶχε 16 ῥαβδώσεις καὶ διάμετρον περίπου 0,30 μ. Σφύζονται μέρη πέντε ῥαβδώσεων. Μῆκ. 0,22 μ. — C. I. A. I ἀρ. 410. Bull. dell' Instituto 1865 σ. 139.

Καλλία[ς] ἀνέθεκεν - - -

Σχ. γρ.: α¹².

166. Ὀκτώ τεμάχια κίονος ἰωνικοῦ ῥυθμοῦ ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, μετὰ δύο ῥαβδώσεων, ἐν αἷς κατὰ μῆκος τοῦ κίονος ἡ ἐπιγραφή. Προσαρμολογῶσιν ἀλλήλοις ἀφ' ἐνὸς μὲν τὰ πέντε ἀριστερὰ (α) ἀφ' ἐτέρου δὲ τὰ δύο δεξιὰ τεμάχια (c). μεταξὺ δὲ αὐτῶν ἔκειτο τὸ ὑπολειπόμενον ὄγδον τεμάχιον (b), ἄγνωστον ὅμως πόσον τοῦτο ἀπέῤῃεν αὐτῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν. Διάμετρος τοῦ κίονος περίπου 0,32 μ. — Ἐδημοσιεύθησαν τὰ τὴν ἐπιγραφὴν ἀποτελοῦντα τεμάχια: C. I. A. I ἀρ. 350, b (= Ἐφημερίς ἀρχ. 1839 σ. 288 ἀρ. 335. Rangabé ἀρ. 11. LeBas ἀρ. 34. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 47, b. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 755). IV, 1 σ. 91 ἀρ. 373¹⁰⁸. σ. 99 κρ. 373¹⁹⁵. σ. 100 ἀρ. 373¹⁹⁹.

σ.101 ἀρ. 373³¹³. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 313, 1. Συντεθειμένα βλ. C. I. A. IV, 1 σ. 153 ἀρ. 350 καὶ Δελτίον ἀρχ. 1891 σ. 74, 8. Πρ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 212.

a:

(1) Καλλιμαχος μ' ἀν]έθεκεν Ἀριδοναῖο[ς] τᾶθε-
b:

ναίαι; ἀν[- - - θθ]ανάτον ἡοι ὁ[ρανὸν εὐρὺν]

c:

| ἔχουσιν vac.

a:

(2) στεσάμενος πολέ]μαχος Ἀθηναίων τὸν ἀγῶνα;

b:

c:

τον με| - - ελενονο - - - | παισίν Ἀθηναίων

μ[α - - ἦ ν - - -

Σχ. γρ.: α¹⁰ καὶ α⁹ καὶ α¹¹, γ³, δ⁶, ε³, θ⁴, μ², ν⁸ καὶ ν³, ρ², σ⁴, φ³, χ².

Σημ. διαστιξέως⁵.

167. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια πλακῶς (βάσεως) ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐλλείπουσι τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον. Μῆκ. 0,40, ὕψ. 0,125, πλ. 0,22 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 80 ἀρ. 373⁸.

Καλλιμέδον ἀν[έθεκε ἦ

- - - Καλλιμέδον ἀν[εθε - -

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, μ¹⁰, ν⁸.

168. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζεται μέρος τοῦ ἀριστεροῦ, ἴσως δὲ καὶ τοῦ κάτω ἄκρου καὶ τῶν συνεχῶν πλευρῶν. Μῆκ. 0,25, ὕψ. 0,24, πλ. 0,10 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. I ἀρ. 364. Ἐφημερίς ἀρχ. 1839 σ. 286 ἀρ. 331. Rangabé ἀρ. 51. LeBas ἀρ. 30.

Ἄ]θανάτες - - -

Παλλάδι - - -

Καλλ[ιππ;]ο - -

vac.

Σχ. γρ.: α¹⁴, θ; λ⁴, ν³.

169. Τεμάχιον ἐκ τοῦ κάτω μέρους στήλης ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἀπεθραύσθη τὸ ἄνω μέρος μετὰ τοῦ ἐπικράνου. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔγνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,37, ὕψ. 0,115, πλ. 0,22 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 103 ἀρ. 373²²⁶.

- - - ἀνέθεκε]ν Κεφισσιεύς

Σχ. γρ.: ε³, κ³, ν⁵, σ⁴, υ², ρ².

170. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια τετραγώνου ὑποστάτου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πλατυνομένου πρὸς τὸ κάτω ἄκρον. Ἐπὶ τῆς ὀριζοντίου ἐπιφανείας τῆς ἄνω ἄκρας ἔμβολον πρὸς στερέωσιν ἐπικράνου (μῆκ. 0,15, πλ. 0,08, πᾶχ. 0,07 μ.). Ἀπεθραύσθη τὸ κάτω ἡμισυ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τῆς ἐνεπιγράφου πλευρᾶς. Μῆκ. μετὰ τοῦ ἐμβόλου περίπου 1,20, πλ. ἄνω 0,25, κάτω 0,32, ὕψ. τῶν δύο στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν (ἐπὶ μιᾶς αὐτῶν ἢ ἐπιγραφῇ) κατὰ τὸ κάτω ἄκρον περίπου 0,20. Ἐν τισὶ τῶν γραμμάτων ἔγνη χρώματος ἐρυθροῦ.— C. I. A. IV, 1 σ. 91 ἀρ. 373¹¹¹.

Κιρίας; ἀνέθεκεν

ἀπαρχέν; τᾶθεναί;]αι

Σχ. γρ.: α⁸, θ⁴, κ³, ν⁵, ρ¹⁰, σ⁷.

Σημ. διαστιξέως⁵.

171. Τεμάχιον στήλης ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου μετὰ τετραγώνου ἐπικράνου (οὐ μῆκ. 0,32, ὕψ. 0,18, πλ. 0,15) ἐφ' οὗ ὑπάρχει τετράγωνον ἀβαθὲς κοίλωμα (μῆκ. 0,17, πλ. 0,07, βάθος 0,015 μ.). Τοῦ ἐν σχήματι στήλης στενωτέρου μέρους σφίζεται μόνον μικρὸν τεμάχιον (μῆκ. περίπου 0,20 μ.) ἐπὶ τῆς μιᾶς τῶν στενωτέρων πλευρῶν αὐτοῦ ἢ μονόστιχος ἐπιγραφή.— C. I. A. IV, 1 σ. 87 ἀρ. 373⁸⁹.

Κίρ[ον; ἢ Κιρ[ίας ἀνέθεκε - - - - -

Σχ. γρ.: ρ;

172. Πλάξ μετ' ἐπικράνου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ὅπισθεν ἀκατέργαστος ὡς ἐρειδομένη πρὸς τοῖχον τινά. Συνετέθη ἐκ πέντε τεμαχίων. Ἡ ἐπιγραφή κατὰ μῆκος τῆς πλακῶς. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ ἐπικράνου σφίζονται δύο τεμάχια χαλκοῦ ἐλάσματος, μολύβδω περιεχυμένου (μῆκ. 0,23, πλ. 0,043 μ.). Ἐλλείπει τὸ κάτω μέρος. Μῆκ. 0,80, πλ. τοῦ ἐπικράνου 0,32, τοῦ ἐπιλοίπου 0,25, πᾶχ. 0,07 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 43 ἀρ. 373^{a2}. σ. 81 ἀρ. 373¹⁸. σ. 83 ἀρ. 373³⁷. σ. 84 ἀρ. 373⁵² καὶ 373⁵⁷. σ. 163 ἀρ. 373^{a2}. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 119, 4.

Ἄ]θενάαι δε[χάτεν - - -

καὶ χρεμάτον [ἀνεθέτ]εν

Κολλυτιδῆς, Ἄρχενείδης

Σχ. γρ.: α¹⁰, δ¹ καὶ δ⁶, θ⁴, μ¹⁰, ν⁵, ρ⁴ (στίχ. 2) καὶ ρ⁹ (στίχ. 3), σ⁴, υ², χ².

173. Δύο τεμάχια τοῦ αὐτοῦ βάρου ἐκ Πεντε-

λησίου μαρμάρου. Ἀπὸ τοῦ μείζονος τεμαχίου (α) ἀπεσπάσθησαν μέρη πρὸς ἀριστερά, δεξιὰ καὶ ὀπίσω, ἔχει δὲ μῆκ. 0,31, ὑψ. 0,20, πλ. 0,35 μ., ἐν τῷ μικροτέρῳ τεμαχίῳ (β) ἐσώθησαν μόνον μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ ἄνω πλευρᾶς (μῆκ. 0,21 μ.). Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ λίθου λεία. Ἡ ἐπιγραφὴ παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. — C. I. A. IV, 1 σ. 82 ἀρ. 373²³ καὶ 373³⁰ (ἀποτελοῦντα τὸ ἐκ δύο συγκεκολλημένον τεμάχιον α) καὶ σ. 44 ἀρ. 373 α⁴ (β).

Εἰς τὸ αὐτὸ βᾶθρον ἀνήκεν ἴσως καὶ τὸ γωνιαῖον τεμάχιον, ἐφ' οὗ ἡ ἐν τῷ C. I. A. IV, 1 σ. 94 ἀρ. 373¹⁴⁰ ἐπιγραφῆς σ ('Οφσι - -), παρατηρητέον ὅμως ὅτι τὰ γράμματα αὐτῆς ἀπέχουσιν ὀλίγον περισσώτερον τοῦ ἄνω ἄκρου τοῦ λίθου καὶ ὅτι τὸ σ εἶνε μικρότερον τοῦ ἐν τῇ ἄνωτέρῳ ἐπιγραφῇ. Μῆκ. 0,135, ὑψ. 0,09, πλ. 0,12 μ.

c a b

[Ἵφσι----]σπο.δισ;Λαισ[ποδίας---Ηιέ]ρονάν[έθεσαν
Σχ. γρ.: α¹², ε³, ν⁶, ρ⁹, σ⁴.

174. * Βᾶθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὸν τὸ ἀριστερὸν ἄκρον καὶ διεφθαρμένον πολλαχοῦ. Μῆκ. περίπου 0,95, πλ. 0,61, ὑψ. 0,29 μ. Κατὰ τὸ μέσον τῆς ἄνω ἐπιφανείας κοίλωμα ἐπίμηκες, ἔχον μῆκ. 0,23, πλ. 0,11, βᾶθος 0,06 μ. καὶ ὀπισθεν αὐτοῦ ἕτερον ἐπίσης ἐπίμηκες σμικρυνόμενον δὲ πρὸς τὸ μέσον (μῆκ. 0,17, πλάτ. κατὰ τὰ ἄκρα 0,05, βᾶθος περίπου 0,04 μ.). Κεῖται βορειοδυτικῶς τῆς πρὸς βορρᾶν ὀπισθίας γωνίας τοῦ Παρθενῶνος. — C. I. A. I ἀρ. 386. Ἐφημερίς ἀρχ. 1838 σ. 137 ἀρ. 94. Rangabé ἀρ. 48. LeBas ἀρ. 44.

- - - μο Λαμπρεὺς ἀνέθεκ[εν

Σχ. γρ.: μ⁹; ν³, σ⁴.

Τὰ γράμματα κεν φαίνεται ὅτι ἐξηλείφθησαν ἐπίτηδες. Ὑπὸ τὴν ἀρχαϊκὴν ἐνεχαράχθη ἡ ἐν τῷ C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 548 ἐπιγραφὴ.

175. * Βᾶθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὸν τὰς δύο ἄνω γωνίας τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς καὶ ἄλλα τινὰ μικρὰ τεμάχια. Κεῖται δυτικῶς τοῦ ἀρχαίου τῆς Ἀθηνᾶς ναοῦ παρὰ τὸ μέγα τῆς Ἀθηνᾶς βᾶθρον (Δελτίον ἀρχ. 1889 πίν. Α' ἀρ. 28). Μῆκ. 1,28, πλ. 0,70, ὑψ. 0,40 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν μικροτέρων πλευρῶν. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχουσι τὰ ἔχνη τῶν ποδῶν τοῦ ποτε ἐπιτεθειμένου ἀγάλματος. Γραφή: στοιχηθόν, ἰωνική. — C. I. A. II ἀρ. 1422,

πρβ. IV, 1 σ. 104. Ἐφημερίς ἀρχ. 1858 σ. 1767 ἀρ. 3373.

- - - ο Λαμπρεὺς
ἀνέθηκε δεκ]άτην τῆ: Ἀθηναίαι

Σχ. γρ.: ν³ καὶ ν¹⁰.

Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐνεχαράχθη ἡ ἐν C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 610 ἐπιγραφὴ.

176. Πρόσθιον τεμάχιον πλακὸς (ἐπικαλύμματος βᾶθρου) ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐν τῇ κάτω ἐπιφανείᾳ τετραγώνον κοίλωμα (μῆκ. 0,21, βᾶθ. 0,04 μ.), δι' οὗ συνεκρατεῖτο μετὰ τοῦ ὑποτειθειμένου βᾶθρου. Ἀπεκρούσθησαν τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ ὀπισθεν μέρος. Μῆκ. 0,52, ὑψ. 0,13, πλ. 0,22 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 132 ἀρ. 418 k.

- - - ἀνέθεκε - -]εὺς Λευκαῖο υἱός

177. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια ἐπικράνου στήλης ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβῆς τὸ ὀπίσθιον μέρος (μῆκ. 0,47, ὑψ. 0,17, τὸ νῦν πᾶχ. 0,11 μ.). Τοῦ στενωτέρου κάτω μέρους σφίζεται μόνον μικρὸν τεμάχιον (μῆκ. περίπου 0,20 μ.). Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας μέρη δύο περιφερῶν κοιλωμάτων, ὧν τὸ ἀριστερὸν ἔχει διάμετρον περίπου 0,10, τὸ δὲ δεξιὸν περίπου 0,21 μ. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. — C. I. A. IV, 1 σ. 86 ἀρ. 373⁷⁷. Ἐφημερίς ἀρχ. 1883 σ. 35 ἀρ. 1.

Λυσίας ἀνέθεκεν Ἀθηναίαι
ἀπαρχέν, Εὐαρχίς ἀνέθεκεν
δεκάτην Ἀθηναίαι

Σχ. γρ.: α¹², δ⁶, ε¹⁰, κ¹ καὶ κ², ν¹⁰ καὶ ν⁸, ρ², σ¹², υ², χ³.

178. Ἐπικράνον στρογγύλον κίονος ἀρραβδώτου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Σφίζεται τεμάχιον ὀλίγον μικρότερον τοῦ ἡμίσεως. Διάμετρος 0,30, ὑψ. 0,10 μ. Διάτρητον ἡ ἐν τῷ μέσῳ ὀπή εἶχε διάμετρον ἄνω 0,08, κάτω 0,07, ὑψ. 0,08, ἐκτείνεται δὲ ἀπὸ τοῦ πυθμένος μέχρι τοῦ ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ τοῦ ἐπικράνου σχεδὸν περιφεροῦς κοιλώματος, οὗ διάμετρος 0,18, βᾶθος 0,013-0,015 μ. Ἐπὶ τοῦ ἀποθραυσθέντος τεμαχίου θὰ ὑπῆρχον περίπου 10-12 γράμματα. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ ταινίας κάτωθεν τοῦ ἄνω χεῖλους.

Λυσίβιος ἀ[νέ]θ[εκεν] ἡο Λυσί:]ο :

Σχ. γρ.: α¹², β³, υ², σ⁴.
Σημ. διαστίξεως β.

179. Τεμάχιον πλακὸς (μέρους βάρου) ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἡ ἐπιγραφή παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον μιᾶς τῶν πλατυτέρων πλευρῶν. Ἀπεκρούσθη ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ. Μῆκ. 0,37, ὑψ. 0,345, πᾶχ. 0,125 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 99 ἀρ. 373¹⁹³. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 245.

— — — — Λυσίφιλος κα[ῖ — — —
— — εὐχσασ:] μένον προγό[νον — —

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, λ⁴ καὶ λ⁶, μ⁹, ν⁸, ρ¹⁰, σ⁴, υ².

Τὸ ρ τῆς τελευταίας λέξεως προέρχεται ἐκ διορθώσεως (ἀντὶ ε).

180. Πλίνθος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συναρμοσθεῖσα ἐξ ἑξ τεμαχίων, κολοβὴ τὸ ἀριστερόν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον καὶ πολλαχοῦ ἀποκεκρουσμένη. Ἐν τοῖς γράμμασι χροῖα ἐρυθρὴν. Μῆκ. 1,13, πλ. ἄνω 0,27, κάτω 0,30, πᾶχ. (ὑψ.) ἄνω 0,15, κάτω 0,16 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 101 καὶ 183 ἀρ. 373²⁰⁸. Πρβ. σ. 97 ἀρ. 373¹⁷⁶. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 220. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 94, 1.

Σοί[με] θεὰ τόδ' ἄγα[λμ'] ἀνέθ]εκε Μελάθυρο[ς] ἔργον εὐχσάμενος θε[κάτ]εν παιδὶ Διὸς μηεγάλο

Σχ. γρ.: α¹² καὶ α¹¹, ε³, θ⁴, μ⁶, ν⁵, σ⁴, υ², χ².

181. Μικρὸν τεμάχιον βάρου ἐξ Ἀττικοῦ μαρμάρου. Σφῶνται μέρη τοῦ ἀριστεροῦ καὶ τοῦ κάτω ἄκρου τῆς ἔμπροσθεν (ἐνεπιγράφου) πλευρᾶς. Μῆκ. 0,13, ὑψ. 0,08, πᾶχ. 0,04 μ. Ἡ ἐπιγραφή παρὰ τὸ κάτω ἄκρον.

Μελε[σ — — —

Σχ. γρ.: ε³, μ⁶.

182. Τεμάχιον πλακὸς περιφεροῦς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἡ ἐπεξεργασία τῆς κάτω ἐπιφανείας καὶ τὸ ἐν αὐτῇ κεκοσμημένον τετράγωνον κοίλωμα ἀποδεικνύουσιν, ὅτι ἡ πλάξ ἐχρησίμευεν ὡς ἐπικάλυμμα ὑποβάθρου τινός, δύο δὲ ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας κοιλώματα, ἐπίσης κολοβὰ, ὅτι ἐβάσταζεν ἀγαλμάτιον. Μῆκ. 0,40, πλ. 0,28, ὑψ. 0,055 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. I ἀρ. 397. Bull. dell' Instituto 1864 σ. 88. Arch. Anzeiger 1864 σ. 235. Πρβ. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 753. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 267.

Πόντι', ἀπαρχὴν τένδε Μένανδρο[ς] ἄγαλμ' ἀνέθεκεν εὐχολὲν τελέσας, σοὶ χάριν ἀντ[ιδιδός], Αἰγυλιεύς, υἱὸς Δεμετρίου, ἠῶ[ι] σὺ τὸν ἔλθον σόιζε, Διὸς θύγατερ, τόνδε χάριν θεμένη

Σχ. γρ.: ζ², μ⁹, ν³ καὶ ν¹⁰ (ἐν τῇ λέξει «χάριν»), σ⁴, υ⁴.

183. Τεμάχιον κιονίσκου μετὰ 16 ῥαβδώσεων ἐκ Παρίου μαρμάρου, ἀποτελέσαντος τὸ κάτω μέρος ὑποστάτου. Ἀπεσπάσθησαν τὸ ἄνω μέρος καὶ μικρὸν τεμάχιον, περιέχον τὸ τέλος τοῦ πρώτου στίχου. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς κάτω ἄκρας ὀπή μετὰ λειψάνων μικρᾶς χαλκῆς ῥαβδῶδου. Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ κιονίσκου διεφθάρη ὑπὸ πυρός. Μῆκ. 0,30, διάμετρος ἄνω (ἀριστερὰ τῆς ἐπιγραφῆς) 0,14, κάτω 0,17 μ.— C. I. A. I ἀρ. 399. Ἐφημερίς ἀρχ. 1840 σ. 306 ἀρ. 366. Rangabé ἀρ. 39. LeBas ἀρ. 41.

Μεγα[νίον]
ἀνέθεκε
ἡο γραμμα-
[τεύς

Σχ. γρ.: α¹², μ², ν⁸, ρ¹².

184. * Πλίνθος ἐκ φαιοῦ Παρίου μαρμάρου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας αὐλαξ παρακολουθοῦσα τὰ ἄκρα καὶ περιθίουσα τὸ μέσον τοῦ ἐμβυδοῦ αὐτῆς (μῆκ. 0,36, πλ. 0,15 μ.). Ἡ ἐπιγραφή, γεγραμμένη ἐπὶ μιᾶς τῶν πλατυτέρων πλευρῶν, ἀνεγινώσκето καταβαίνουσα πρὸς τὴν κάτω ἐπιφάνειαν τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,83, πλ. 0,46, τὸ νῦν ὑψ. μέχρι 0,26 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως.— C. I. A. IV, 1 σ. 101 ἀρ. 373²¹⁵ (Πρβ. σ. 183). E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 225. Leipziger Studien XVIII σ. 72 (Scherling). Jahrbuch des arch. Inst. II, 1887, σ. 145. III, 1888, σ. 272. 284. IV, 1889, σ. 207.

Μ]νεσιάδες κεραμεύς με καὶ Ἀνδοκίδες ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, μ², ν⁹, σ⁴ καὶ σ⁵ (τὸ τρίτον καὶ τὸ τέταρτον), υ².

185. Τεμάχιον βάρου ἐκ Παρίου μαρμάρου, κολοβὸν ὀπισθεν καὶ δεξιὰ. Μῆκ. 0,47, ὑψ. 0,24, πᾶχ. 0,27 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 202 ἀρ. 373²⁵⁴. Δελτίον ἀρχ. 1891 σ. 71, 2.

Ναύκλα[ρος] — — — —
Παλλάδ — — — —
vac.

Σχ. γρ.: α¹¹, ν⁹, υ².

186. Τεμάχιον ὑποστάτου ἐξ Ἀττικοῦ μαρμάρου, ἐν σχήματι κιονίσκου μετὰ τετραγώνου ἐπικράνου, ἐφ' οὗ ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Ἀπεθραύσθησαν τὸ ὀπισθεν ἤμισυ καὶ τὸ κάτω μέρος. Ἐν τοῖς γράμμασι χρώμα ἐρυθρόν. Μῆκ. 0,42 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 86 ἀρ. 373⁸⁰. Ἐφημερίς ἀρχ. 1883 σ. 36, 4.

Νεοκλειδες
ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α⁹, ε¹ καὶ ε³, ν⁵, σ⁴.

Ἄντι τοῦ κ τῆς λέξεως «ἀνέθεκεν» ἤρχισεν ὁ χαράκτης νὰ χαράξῃ ε (δηλαδή τὸ ἐπόμενον γράμμα), διώρθωσεν ὁμως τὸ λάθος.

187. Ἄνω τεμάχιον κίονος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου μετὰ 16 βράδῳσεων. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας ἔμβολον περιφερές (μῆκ. 0,08, δίκυτρος περίπου 0,11 μ.) πρὸς γόμφωσιν τοῦ κυρίως εἰπεῖν βάρου τοῦ ἀναθήματος. Δίκυτρος περίπου 0,19, τὸ νῦν μῆκ. 0,45 μ. Τὰ σωζόμενα λείψανα ἐπιγραφῆς φαίνεται ὅτι δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀναθηματικὴν ἐπιγραφὴν, διότι εἶνε ἀμελῶς ἐγγεγραμμένα καὶ οὔτε τὸ μέγεθος οὔτε ἡ θέσις αὐτῶν (παρὰ τὸ ἄκρον, οὐχὶ ἐν τῷ μεσῷ μᾶς τῶν αὐλάκων) εἶνε ἀνάλογα τῇ διασκευῇ τοῦ κίονος. — C. I. A. IV, 1 σ. 97 ἀρ. 373¹⁷².

Νικ - - -

Σχ. γρ.: κ³, ν¹⁰.

188. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφάζεται τὸ ἀριστερὸν ἄκρον. Μῆκ. 0,33, ὕψ. 0,44, πλάξ. 0,16 μ. Γραφή: στοιχηδόν, πλὴν ἐν τῷ πέμπτῳ στίχῳ, ἐν ᾧ χς κατέχουσι τὸν χώρον ἐνός γράμματος, κατέχει ὁμως καὶ τὸ μετ' αὐτὰ σημεῖον διαστιξέως τὸν χώρον ἐνός γράμματος. — C. I. A. I σ. 211 καὶ IV, 1 σ. 156 ἀρ. 482. Ἐφημερίς ἀρχ. 1859 σ. 1834 ἀρ. 3515. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 396. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 59. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 111, 2. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 255.

Η ε ρ μ ε ί [α ι τ ό δ'
ἄ γ α λ μ ἄ [ρ ε τ ε ς
χ ά ρ ι ν ὀ ς [μ ἄ ν έ -
θ ε κ ε ν ; Ο ἰ ν . . .
ς : : κ έ ρ υ χ ς : μ [ν ε μ -
ο σ ύ ν ε ς ; h έ [ν ε κ α

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, μ⁹, ν⁶, ρ⁶ καὶ ρ⁹, σ⁴, υ², χ².
Σημ. διαστιξέως⁵.

189. Τεμάχιον ἐπικράνου τετραγώνου βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφάζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ἦτο τετράγωνον κοίλωμα (πλ. 0,03 μ.). Μῆκ. 0,165, ὕψ. 0,095, πλ. 0,10 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 94 ἀρ. 373¹⁴².

Ἄντι [ἀνέθεκεν huπερ
heαυτῶ καὶ [τῶν παίδων;

Σχ. γρ.: α¹², ε³, ν; ρ¹⁰, υ².

190. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πανταχοθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,35, ὕψ. 0,13 μ. Συνεκολλήθη ἐκ τριῶν τεμαχίων. — C. I. A. I σ. 182 καὶ IV, 1 σ. 79 ἀρ. 359 καὶ σ. 83 ἀρ. 373⁴².

- - - ν δεκάτ[εν - - -
- - - ἀν]έθεκεν Ἄ[ρσι]βιος - -

Σχ. γρ.: α¹², β³, θ⁴, ν⁵, σ⁴.

Ἄντι τοῦ πρώτου ε τῆς λέξεως ἀνέθεκεν ἐνεκόλαψεν ὁ χαράκτης ἐσφαλμένως □.

191. Τεμάχιον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχοθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,10, ὕψ. καὶ πλ. περίπου 0,04 μ. Ἴσως δὲν εἶνε ἀναθηματικόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 97 ἀρ. 373¹⁷⁰.

vac.

κ]αὶ Ἄφελ - - -;

192. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, οὐ ἀπεσπάσθησαν τὸ δεξιόν, τὸ κάτω καὶ τὸ ὀπισθεν μέρος. Τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς ἐλειάνθη ἐπιμελῶς ὁ περὶ τὰ ἄκρα ἐν σχήματι ταινίας χώρος, ἡ δὲ ἐπιγραφὴ εὐρηται ἐπ' αὐτοῦ ὑπὸ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς πλευρᾶς. Μῆκ. 0,40, ὕψ. 0,25, πλάξ. 0,30 μ. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. I ἀρ. 396. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 201. Ἐφημερίς ἀρχ. 1840 σ. 341 ἀρ. 413. Rangabé ἀρ. 36. LeBas ἀρ. 4.

Πείκον; Ἄνδρ[κ]λ - -
ἀνεθέτεν; Ἄθηναι[αι - -

Σχ. γρ.: α⁴ (τὸ πρῶτον τῆς λέξεως «Ἄθηναιαι» ἐγράφη κατόπιν διορθώσεως ἀντι δ¹) καὶ α¹⁵ καὶ α¹², ε³, ν⁵, ρ⁹.

Σημ. διαστιξέως⁵.

193. Τεμάχιον κίονος ἄνευ βράδῳσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοσθὸν τὸ ὀπισθεν μέρος. Ἡ δίκυτρος ἦτο περίπου 0,32, τὸ νῦν μῆκ. 0,36 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 101 ἀρ. 373²⁰⁷.

— — — ἀνέθεκεν ἡο Πολύγυγνότο ναε.

Σχ. γρ.: ν⁸, υ².

194. Τεμαχίον τετραγώνου στήλης ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἣτις ἐληγεν εἰς πλατύτερον ἐπίκρανον νῦν ἀποκεκρουσμένον. ὅπως καὶ τὸ κάτω μέρος τῆς στήλης. Ἡ ἐπιγραφή παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον μιᾶς τῶν στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν. Μῆκ. 0,15, πλ. 0,19, πᾶχ. 0,105 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 100 ἀρ. 373²⁰⁵.

Πολύγυγμος : ἀν[έθεκε - - -

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, μ⁶, υ¹; σ⁴, υ⁴.

195. *Κίων μετὰ εἰκοσι βάρδωσεων, ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συντεθείς ἐκ τριῶν τεμαχίων. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας ὑπῆρχεν, ἀπειραχύσθη ὁμως, ἔμβολον πρὸς ἔμπηξιν ἀναθήματος (ἢ κιονοκράνου) Διάμετρος 0,23, μῆκ. 1,15 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως.— C. I. A. IV, 1 σ. 91 ἀρ. 373¹¹², πρβ. I σ. 183 ἀρ. 367.

Ποσίδειο[ς] ἀνέθε[κε] - - -

Σχ. γρ.: α¹³, ε¹⁰, θ⁴, ν⁸, σ⁴.

196. Ἐπίκρανον ὑποστάτου τετραγώνου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὸν ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ὑπῆρχον δύο κοιλώματα, ὧν τὸ δεξιὸν εἶχε βάρους περίπου 0,09, πλάτος 0,04, τὸ δὲ ἀριστερὸν ἄβαθες ὃν εἶχε διάμετρον περίπου 0,09 μ. Μῆκ. 0,27, πλ. 0,35, ὕψ. 0,29 μ. Ἡ ἐπιγραφή διαιρεῖται εἰς δύο μέρη, ὧν τὸ ἓν (α) μικροτέροις γράμμασιν (ὕψ. 0,025) ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν, τὸ δὲ ἕτερον (β) μείζονσι γράμμασιν (ὕψ. 0,035) ἐπὶ τῆς ὀπισθίας πλευρᾶς.— C. I. A. I ἀρ. 400. Ἐφημερίς ἀρχ. 1852 σ. 686 ἀρ. 1141. Rangabé ἀρ. 2266. LeBas 40 α. 42.

a b

Πυ[θ]ογεν - - ἀνέθεκε[ν]
Ἄγυρρίο: ἐγ [Α]κιιδῶν

Σχ. γρ.: α¹², ν⁴ καὶ ν⁸ (ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. α τεμαχίῳ), ρ², υ¹;
Σημ. διαστήσεως⁶.

197. Ἐπίκρανον τετραγώνου ὑποστάτου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας περιφερὲς κοιλώμα. Σφῶνται μέρη τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἐπ' ἧς παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον ἡ ἐπιγραφή ἢ ἐξερρασία τῶν πλευρῶν τούτων εἶνε ἀτελής καὶ πιθανὸν εἶνε ὅτι ὁ λίθος ἀπερρίφθη ὡς ἀχρηστος, μάλιστα καὶ διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἡ ἐπιγραφή ἀντιστοιχεῖ ἀκριβεστάτα πρὸς τὴν προηγουμένην

ὑπ' ἀρ. 196. Μῆκ. 0,25, ὕψ. 0,31, πλ. 21 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 98 ἀρ. 373¹⁸².

Πυθογεν - - ἀνέ[θεκε]εν
Ἄγυρρίο : ἐγ Λακι[α]δῶν

Σχ. γρ.: α¹², ε¹; ο³, ν;

198. Πλίνθος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὴ τὸ ἀριστερὸν μέρος. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας κοιλώμα τετραγώνου (πλ. 0,26 μ.). Μῆκ. 0,50, ὕψ. 0,18, πλ. 0,30 μ. Γραφή: ἡμελημένη.— C. I. A. IV, 1 σ. 214 ἀρ. 373²⁶³. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 51,2.

- - - ἀνέθεκεν Σαλα[μ]ίνιος

Σχ. γρ.: μ¹⁰, ν⁶, σ⁴.

199. Κάτω μέρος πλακὸς (βάθρου) ἐκ φαιῦ λεπτοκόκκου μαρμάρου, πλατυναμένης πρὸς τὰ κάτω. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων μακρῶν πλευρῶν, ἣτις ἐλειάνθη ἐπιμελέστερον τῶν λοιπῶν. Μῆκ. περίπου 1 μ., πλ. 0,16 - 0,19 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 100 ἀρ. 373²⁰⁰.

- - - θεος ἀνέθεκεν
ἡο Σε]κυόνιος

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, ν⁶, σ⁴, υ².

200. *Ἐπίκρανον κίονος ἐκ Παρίου μαρμάρου ἐν σχήματι κυκλοτεροῦς κιονοκράνου, συγκεκολλημένον ἐκ δύο τεμαχίων. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας κυκλοτερὲς κοιλώμα (βάρους 0,04, διαμέτρου 0,23 μ.) καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἄλλο κοιλώμα καθήκον μέχρι τῆς ἀντιθέτου κάτω ἐπιφανείας. Ἀπεκρούσθη τὸ ἥμισυ περίπου τῆς ἄνω ἐπιφανείας μέχρι τοῦ ἀνωτέρου κοιλώματος. Διεσώθησαν πολλὰ ἔχνη τῆς διὰ διαφόρων χρωμάτων διακοσμῆσεως. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ τοῦ ἄβαθους, οὐ διάμετρος 0,40 μ. Ὑψ. 0,25 μ. Κεῖται ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Ἀκροπόλεως ὑπ' ἀρ. 150.— C. I. A. IV, 1 σ. 42 ἀρ. 373 f. Bull. de corr. hell. 1877 σ. 359, 2. Jahrbuch des arch. Inst. III, 1888, σ. 275, 14.

Σίμων : ἀ[νέθεκεν]
ἡο κναφεύς - - -
δεκάτεν

Σχ. γρ.: α¹¹, δ³, ε³ καὶ ε¹⁰ (τὸ τελευταῖον), μ¹⁰, ν³ καὶ ν⁵ (στίχ. 3), σ¹², υ², ρ².

Σημ. διαστήσεως⁵.

201. Βάθρον ἀναθήματος ἐκ Παρίου μαρμάρου ἐν σχήματι περιφεροῦς κιονοκράνου, ὅπερ ἔκειτο ἐπὶ κίονος. Διάμετρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας 0,46, ὕψ. 0,20-

0,21 μ. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐπιφανείας κοίλωμα περι-
φερές, οὐ διάμετρος 0,22, βάθος 0,01, καὶ ἐν αὐτῷ
ἕτερον μικρόν, οὐ διάμετρος 0,06, βάθος 0,05 μ. —
C. I. A. IV, 1 σ. 91 ἀρ. 373¹⁰⁶. Πρβ. E. Hoff-
mann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 242.

Ἔργο]ν θαλόντων, πολιέοχε πότνι Ἄθῶνα
Σμίχρο καὶ παίδον μνῆμ' ἔχοι ἡδέε πόλις

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹³ καὶ α¹², ε¹ καὶ ε¹⁰ καὶ ε⁵, θ⁴, μ², ν⁵, ρ⁹, σ⁴.

Ὁλόκληρον τὸ μέσον τοῦ δευτέρου στίχου διωρθώθη
ὑπὸ τοῦ χαράκτου, ὅστις φάνεται ὅτι πρότερον εἶχε
παρκαλείψει τὸ ν τῆς λέξεως μνῆμα.

202. Τεμάχιον πλίνθου ἐκ Πεντελησίου μαρμά-
ρου. Σφύζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἐρ' ἧς ἡ
ἐπιγραφή, μετὰ τοῦ ἄνω καὶ τοῦ ἀριστεροῦ ἄκρου, τῆς
ἀριστερᾶς πλευρᾶς καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐν ἣ ὑπῆρχε
περιφερές κοίλωμα, οὐτινος ἡ διάμετρος ὑπολογίζεται
εἰς περίπου 0,26 μ. Μῆκ. 0,33, ὕψ. 0,08, πᾶχ. 0,19
μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 103 ἀρ. 373²²⁴.

Σμίχρος ἀνέθ[εκε - - -
ho σκυλοδέσφες

Σχ. γρ.: α¹², δ⁷, ε³, θ⁴, λ⁶, μ², ν⁸, ρ⁹, σ⁴, φ².

Σκυλοδέσφες ἀντι σκυλοδέσφες. Ἡ ἐπιγραφή
ὁμοιάζει πληρέστατα τῇ ὑπ' ἀρ. 32.

203. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμά-
ρου. Σφύζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς ἀριστερᾶς, τῆς
ἄνω, ἴσως καὶ τῆς κάτω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,17, ὕψ.
0,13, πᾶχ. 0,26 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 82 ἀρ.
373³¹.

H]ε - - - - -
δο: Σο[νιεὺς; ἀνέθεκεν
vac.

Σχ. γρ.: σ⁴.

Σημ. διαστίξεως⁶.

204. Βαθρίδιον ἐκ Παρίου μαρμάρου, οὐ μῆκ.
0,123, ὕψ. 0,185, πλ. 0,105 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπι-
φανείας κοίλωμα ἐπίμηκες (μῆκ. 0,115, πλ. 0,045,
βάθος περίπου 0,015 μ.) ἐν ᾧ ἔκειτο πλάξ χαλκῆ (βά-
θρον ἀγαλματίου) μετὰ τριῶν κατὰ τρεῖς τῶν γωνιῶν
προεχόντων ποδῶν. Ἡ ἐπιγραφή παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον
δύο συνεχῶν πλευρῶν τὸ ὄνομα τοῦ ἀναθέτου συνί-
στατο πιθανῶς ἐκ τριῶν μόνων γραμμάτων, π. χ. Ἴων

ἡ Μῦς. — C. I. A. IV, 1 σ. 201 ἀρ. 373²⁵². Δελ-
τίον ἀρχ. 1889 σ. 18, 14.

. . . ἀ]νέθε|κεν

ho Σοφρον(ι)σκο

Σχ. γρ.: ε³, θ⁴, κ³, ν⁵, ρ⁶, σ¹¹, φ².

205. Ἄνω μέρος στήλης μετὰ τετραγώνου ἐπιγρά-
νου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἀπεθραύσθη τὸ μεῖ-
ζον μέρος τῆς στήλης. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ
ἐπιγράνου (οὐ τὸ μῆκ. 0,39, πλ. καὶ πᾶχ. 0,11 μ.)
ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα (μῆκ. 0,24 μ.), ἐπὶ τοῦ
ὁποίου διακρίνονται περὶ τὸ μέσον καὶ τὰς γωνίας (εἰσώ-
θησαν δύο αὐτῶν) ὀπαί, χρησιμεύουσαι πρὸς στερεώσιν
τοῦ ἐν τῷ κοιλώματι γομφωθέντος ἀναθήματος. Μῆκ.
μετὰ τοῦ ἐπιγράνου 0,40 μ. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ μιᾶς τῶν
στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν. κολοβὴ δεξιᾶ καὶ
κάτω, ἐνθα ἀπωλέσθησαν μετὰ τοῦ ὀπισθίου μέρους τοῦ
λίθου τὰ κάτω ἡμίση τῶν σωθέντων γραμμάτων, ἦτο
δὲ πιθανῶς δίστιχος. — C. I. A. IV, 1 σ. 101 ἀρ.
373²⁰⁹.

Σπίνθ[αρος - - - - ἀνέθεκεν - - -
εὐχ[σάμενος - - - - -

Σχ. γρ.: ε; θ⁴, ν⁸, σ⁴, υ².

206. Τεμάχιον πλακῶς ἡ στήλης ἐκ Πεντελησίου
μαρμάρου, ἧτις ἔληγεν εἰς πλατύτερόν τι ἐπίκρανον νῦν
ἀποκεκρουσμένον, πλατύνεται δὲ καὶ πρὸς τὰ κάτω. Ἡ
ἐπιγραφή ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευ-
ρῶν, ἧς ἀπεθραύσθη τὸ κάτω ἄκρον. Μῆκ. 0,53, ὕψ.
μέχρι 0,075, πλ. 0,15-0,165 μ. — C. I. A. IV, 1
σ. 201 ἀρ. 373²⁴⁸. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 12.

Τεισικλέες δεκάτεν
ἀνέθ]εκεν Ἀθηναία[ι

Σχ. γρ.: α¹² καὶ α¹⁴, δ⁴, ε¹⁰, θ⁴, ν⁶, σ⁴.

207. *Κίων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, σμικρο-
νόμος πρὸς τὸ κάτω ἄκρον, δι' οὐ ἐγομφούτο ὁ κίων
ἐν πλίνθῳ τινὶ ἢ ἐπὶ τοῦ βράχου. Ἐπὶ τῆς μεῖζονος ἄνω
ἄκρας πλάξ χαλκῆ (μῆκ. 0,24, πλ. 0,085) ἔχουσα
περὶ τὰς γωνίας καὶ τὸ μέσον τῶν μακρῶν πλευρῶν
προεξοχὰς (πόδας) καὶ ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας δύο ἐπι-
μήκεις ὀπάς, ἐν αἷς προσηρμόζετο ποτε ἀγαλμάτιον τῆς
Ἀθηνᾶς. Συνηρμολογήθη ἐκ δυο τεμαχίων. Μῆκ. 1,17,
διάμετρος ἄνω 0,295, κάτω 0,255 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ
μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως. — C. I. A. IV, 1 σ. 131
ἀρ. 373²³¹ καὶ 373²²⁸, πρβ. σ. 198. E. Hoffmann,
Sylloge ep. Graec. ἀρ. 227.

Φαρθένε, ἐν ἀκροπόλει Τελεστίνος
ἄγαλμ' ἀνέθεκεν, Κέτιος, ἡδὲ χαίροσα διδοίεις
ἄλο ἀναθῆναι

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹⁵ (τὸ τελευταῖον), ε³, θ⁴, μ², ν⁹, ρ⁹, σ⁴,
φ², χ².

208. Ὑπόστατον ἀνάθηματος ἐκ Πεντελησίου μαρ-
μάρου, ἔχον τὸ σχῆμα κιονίσκου μετὰ πλαυτέρου περι-
φεροῦς ἐπικράνου, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή. Ἀπεσπάρθησαν
τὸ κάτω μέρος καὶ τεμάχια τοῦ ἐπικράνου. Ἐπὶ τῆς
ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχουσι δύο μικραὶ ὀπαί, ἐν αἷς τε-
μάχια χαλκοῦ. Μῆκ. περίπου 0,60, διάμετρος τοῦ ἐπι-
κράνου 0,37, τοῦ λοιποῦ 0,22 μ. Γραφή: στοιχηδόν. —
C.I.A. I ἀρ. 393. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 204.
Ἐφημερίς ἀρχ. 1839 σ. 286 ἀρ. 330. Rangabé ἀρ.
40. LeBas ἀρ. 38. Dittenberger, Sylloge ἀρ. 9.

Τιμῆθ[ε]ο[ς Κ]όν[ονος ἀνέθεκεν
Ἄναρλῦστιο[ς - - - - -

Σχ. γρ.: α¹⁵, ε¹; μ⁹ ἢ μ¹⁰, σ⁴, υ⁴, φ².

209. Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου Μῆκ.
0,64, πλ. 0,33, ὕψ. 0,225 μ. Ἀπεσπάρθησαν τὸ κάτω
μέρος τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, τὸ ὀπισθεν μέρος καὶ τὸ
πλεῖστον μέρος τῆς ἀριστερᾶς ἄκρας μετὰ τῆς ἀριστερᾶς
προσθίης ἄνω γωνίας. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχον
δύο κοιλώματα, βαθύτερον καὶ μακρότερον παρὰ τὸ
ὀπισθεν, ἀβαθέστερον καὶ μικρότερον παρὰ τὸ ἔμπροσθεν
ἄκρον. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν. — C. I. A.
IV, 1 σ. 86 ἀρ. 373⁷⁸. Ἐφημερίς ἀρχ. 1883 σ. 35, 2.
Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 240.

Μνῆ[μ] ἀνέθεκε: Τύχανδρος
ἀπαρχῆν: τῶθεναῖαι

Σχ. γρ.: α⁹ καὶ α¹², θ⁴, μ¹⁰, ν⁸ καὶ ν⁹, ρ¹⁰, σ⁴, υ², χ².
Σημ. διατίξεως³

210. Δύο συγκολληθεῖα τεμάχια βάθρου ἐκ Πεν-
τελησίου μαρμάρου, κολοβὸν τὸ δεξιὸν μέρος. Ἡ ἄνω
ἐπιφανεία λεία, ἡ ἀριστερὰ πλευρὰ ἐλειάνθη ἀμελῶς.
Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν. Μῆκ. 0,36, ὕψ.
καὶ πλ. 0,21 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 93 ἀρ. 373¹²².
Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 244.

Φαί[δ]ο - - - - -
σοὶ τὸ[δ] ἄγαλμα ἢ ἄγαλμ' ἀνέθεκεν
ἡδὲ ἐ (ἢ ν ἢ ρ) - - - -
πολ[ιέο]γε - - - -

Σχ. γρ.: α¹¹, σ⁹, φ².

211. Πλάξ ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἑλλiptῆς
τὸ ὀπισθεν μέρος καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον, συνθεθειμένη ἐκ
πέντε τεμαχίων. Ἡ ἐπιγραφή ὑπὸ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς
ἔμπροσθεν πλευρᾶς. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τέσσαρες
μικραὶ ὀπαί. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν. Μῆκ.
1,31, ὕψ. 0,13 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 98 καὶ 183
ἀρ. 373¹⁸⁷, πρβ. σ. 82 ἀρ. 373²⁴. Δελτίον ἀρχ. 1889
σ. 119, 6

Φαίδον ἀνέθεκε [h]ο Κτεσί[ο τῆι Ἄ]θηναῖαι

Σχ. γρ.: α¹¹, κ², ν⁶, σ⁴, φ².

W. Ἐκ τοῦ h σφῆζεται ἔχνος καθέτου γραμμῆς.

212. Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὸν
τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφα-
νείας παρὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον λείψανον κοιλώματος
(βάθους 0,25 μ.), οὐτινος ἡ προσθία γραμμὴ κυρτή.
Μῆκ. 0,54, ὕψ. 0,22, πᾶχ. 0,27 μ. Γραφή: στοιχηδόν.
— C. I. A. IV, 1 σ. 203 ἀρ. 373²⁵⁸. Δελτίον ἀρχ.
1889 σ. 35, 1. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec.
ἀρ. 364.

Περὶ Φαύλλου πρβ. Ἡροδότου VIII, 47. Παιουσίου
X, 9, 2.

- - - σ ι Φ α υ λ [λ ο - - - - ;
- - νι] κ ρ ν τ ρ ι ς - - - -
- - - Π υ θ ο ι κ α - - -
- - - α ς, Ἄ σ ι ς; ι (ἢ κ ἢ λ - -
vac.

Σχ. γρ.: α¹⁵, ν⁶, σ⁴, υ⁵, φ².

213. Τετράγωνον ἐκ Παρίου μαρμάρου ἐπικά-
λυμμα στήλης ἢ κίονος, ἐφθαρμένον μάλιστα τὸ κάτω
μέρος καὶ τὴν ἐνεπίγραφον πλευρὰν, ἑλλiptῆς τὸ δεξιὸν
ἄκρον. Τὰ ἄνω ἄκρα τῶν καθέτων πλευρῶν προεξέ-
χουσιν. Ἐπὶ τῶν κῦτῶν πλευρῶν σφῆζονται πολλὰ ἔχνη
τῆς διὰ κυανοῦ καὶ ἐρυθροῦ χρώματος διακοσμῆσεως
(κυμάτιον) Ἐπὶ τῆς κάτω ἐπιφανείας τοῦ λίθου ὑπάρ-
χει τετράγωνον κοίλωμα, ἐν ᾧ τεμάχιον μολύβδου,
τοῦτο δὲ συνέχεται μετὰ δύο ἑλλειψοειδῶν συμφυῶν κοι-
λωμάτων μολύβδου πεπληρωμένων, ἐν οἷς ἴστατο τὸ ἐπὶ
τῆς ἄνω ἐπιφανείας τεθειμένον ἀνάθημα. Πλ. 0,33,
ὕψ. 0,14, τὸ νῦν μῆκ. 0,41 ἐπειδὴ δὲ πιθάνον εἶνε ὅτι
τὸ ἐπὶ τῆς κάτω ἐπιφανείας κοίλωμα εὐρητο ἀκριβῶς
ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς, ὑπολογίζομεν ὅτι τὸ μῆκ. ἦτο 0,62,
ὅσον περίπου ἀπαιτεῖται καὶ διὰ τὴν προτεινομένην συμ-
πλήρωσιν τῆς ἐπιγραφῆς. Τῶν γραμμῶν ἐσώθησαν
μόνον τὰ ἄνω ἄκρα εὐρισκόμενα ἐπὶ τοῦ κάτω ἄκρου

τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἦτο δὲ ἡ ἐπιγραφὴ πιθανῶς μονόστιχος.

Φειδιάζ[δε]ς ; [μ' ἀνέ]θεκεν [; 'Αθηναίαι ; πολίόχοι

Σχ. γρ.: α; ε⁴; θ; ν⁶, φ²;
Σημ. διαστίξεως ⁵.

214. Ἄνω ἀριστερόν τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου μετὰ μικρὸν προέχοντος ἐπικράνου. Μῆκ. 0,13, ὕψ. 0,25, πᾶχ. 0,21 μ. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 45 ἀρ. 418 c.

Φιλο - - -
Μελι[τεύς
ἀνέθ[εκεν
vac.

Σχ. γρ.: α¹⁵, μ², ν⁶.

215. Κίων ἄνω ῥαβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πλατυνόμενος πρὸς τὰ κάτω. Συνετέθη ἐκ τριῶν τεμαχίων. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἄνω ἄκρας μικρὰ ὀπή, ἐλλείπει δὲ τὸ κάτω ἄκρον. Ἐν ταῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. περίπου 1 μ., διάμετρος ἄνω 0,14, κάτω περίπου 0,18 μ. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 86 ἀρ. 373 ⁷⁹. Ἐφημερίς ἀρχ. 1883 σ. 36, 3. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 232. Reisch, Weihgeschenke σ. 59, 3.

Τόνδε Φίλον ἀνέθεκεν
'Αθηναίαι τριποδίσκον,
θαύμασι νικέσας,
(ἐ)ς πόλιν, ἡἄρεσίῳ

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹ καὶ ε⁵, θ⁴, μ², ν⁹, σ⁴, υ², φ².

Ἄντι τοῦ ἐς ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ λίθου ἴς.

216. Τεμάχιον βάρου ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου. Σφίζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς κάτω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,40, ὕψ. 0,125, πᾶχ. 0,31 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 80 ἀρ. 373 ⁵.

- - - - - ἀνέθε[σαν - - - - -
κα]ἰ Φρύνε : καὶ Σμικ[ύθε ; - - - - -
τ' ἄθηναίαι

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, ν⁸ καὶ ν⁹ (στίχ. 3), ρ², σ⁴, υ², φ².
Σημ. διαστίξεως ⁶.

217. Τὸ ἔμπροσθεν ἡμισυ τοῦ ἄνω μέρους κιονίσκου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας τῆς

πρὸς ἀριστερὰ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπάρχει περιφερὲς ἔμβολον μολύβδω περιεχυμένον. Συνετέθη ἐκ τριῶν τεμαχίων. Μῆκ. 0,62, διάμετρος περίπου 0,16 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 42 καὶ 163 ἀρ. 373 m, πρβ. σ. 97 ἀρ. 373 ¹⁷³. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 119, 5. Bull. de corr. hell. 1877 σ. 359, 3.

Φρῦνος [;] καὶ : Ἄριστόγειτος [; ἀνέθεκεν ἢ ἀνεθέτεν--

Σχ. γρ.: α¹², γ², ε⁶, ν⁶, ρ³, σ⁴, υ², φ².
Σημ. διαστίξεως ⁶.

218. Βάρου τετράγωνον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συνθεσιμὸν ἐκ δύο τεμαχίων καὶ κολοβὸν τὸ δεξιὸν (κάτω) ἄκρον. Ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ λίθου, ἀριστερὰ τῆς κατὰ μῆκος μιᾶς τῶν στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν ἐγκεχυραγμένης ἐπιγραφῆς, ὑπάρχει τετράγωνον κοίλωμα (μῆκ. 0,17, πλ. 0,10), ἐν ᾧ πέντε ὀπαί. προωρισμέναι διὰ τὴν ἐν τῷ κοιλώματι καθήλωσιν βάσεως ἀναθήματος. Μῆκ. 0,58, ὕψ. τῆς ἐνεπιγράφου καὶ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς 0,16, πλ. 0,24 μ. Γραφή: ἡμελημένη. — C. I. A. IV, 1 σ. 93 καὶ 182 ἀρ. 373 ¹²¹. σ. 81 ἀρ. 373 ¹⁹. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 140 1. Leipziger Studien XVIII σ. 20 (Scherling).

⁵ τᾶθηναίαι
⁴ δεκάτην
³ χοροῖο <ω>
² Ἀθμονόθεν
¹ Χαιρέδεμο(ς) Φιλία

Σχ. γρ.: ε¹ καὶ ε³ (στίχ. 2, 4), μ², ν⁸ καὶ ν⁹ (στίχ. 1), ρ¹², φ².

219. Ἄνω τεμάχιον κίονος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Τὸ ἄνω ἄκρον περιεκόπη ὀλίγον πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ κιονοκράνου ἢ οἰουδήποτε ἄλλου ἐπικράνου. Τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ κίονος περιετμήθη τοιοῦτοτρόπως ὥστε νὰ παρέχη τοῦτο τὸ μέρος τῆς ἐπιφανείας τὸ σχῆμα ὀκταγώνου, διηρημένον εἰς ὀκτὼ στενά καὶ μακρὰ ἐπίπεδα, ὧν τὰ δύο ἀνώτατα καὶ τὸ τελευταῖον ἔμειναν κενά, τὰ δὲ λοιπὰ πέντε φέρουσιν ἀνὰ ἓνα στίχον τῆς ἐπιγραφῆς. Εἰς τὸν πρῶτον στίχον ἀνῆκε βεβαίως καὶ μικρὸν τι τεμάχιον φέρον τὰ γράμματα ον. Τὸ ὀπίσθεν μέρος τοῦ κίονος ἀρέθη περιφερὲς. Μῆκ. 0,78, διάμετρος ἄνω 0,16, κάτω 0,19 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 102 ἀρ. 373 ²¹⁹.

Χαιρεμονίδες ; ἀνέ[θεκε ; - - -] ον [- - - - -
ἡἀπισίτια δίδομι ἡὸς[τε - - - - -
κρατῆν κατὸ ὄρα[- - ἢ κατὸ ὄρα - - - - -
κα μετ' ἀποδόσθα[ι - - - - -
μεα ἀντιδῶναι vac.

Σχ. γρ.: α⁹ καὶ α¹² (τὸ πρῶτον καὶ τὸ τελευταῖον ἐν στίχ. 5) καὶ α¹¹ (τὸ τελευταῖον ἐν στίχ. 1). δ⁶ καὶ δ¹⁰ (στίχ. 3). ε³ καὶ ε¹⁰ (στίχ. 3 καὶ 5. θ⁴, μ⁴, ν⁵ καὶ ν⁹ (τὸ τελευταῖον ἐν στίχ. 5 καὶ ἐν τῷ μικρῷ τεμαχίῳ), ρ³, σ⁴ (καὶ τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ στίχ. 2 ἦτο αἶγμα), χ².

Ἐάν υποθέσωμεν ὅτι ὁ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ περιεχόμενος θεσμός ἦτο χρησμός τοῦ ἐν Δελφοῖς θεοῦ, δυνάμεθα νὰ συμπληρώσωμεν τὸ τέλος τοῦ πρώτου στίχου π. χ. ὡς ἐξῆς: Χαιριμονίδες ἀνέ[γραψαν ἀνελ]όν[τος τὸ θεῶ.

220. Τρία συγκολλημένα τεμάχια κίονος ῥαβδωτοῦ ἐκ Παρίου μαρμάρου (διάμετρος περίπου 0,25 μ.), οὗ ἀπεσπασθησαν τὸ ὄπισθεν ἡμισυ καὶ τὰ δύο ἄκρα. Μῆκ. περίπου 0,63 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά.— C. I. A. IV, 1 σ. 88 ἀρ. 373⁹⁴. Ἐφημερίς ἀρχ. 1886 σ. 80. 3. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 213.

— υ υ — νες θέκε Διὸς κόρει τόδ' ἄγαλμα,
ὅσπερ ὀ]ἐ πατρός ἡὺς Χαιρίονος ἐπεύχεται (ἐ)να[ι

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁶, ε¹⁰, θ⁴, κ², μ⁷, ν⁵, ρ³, σ⁴ καὶ σ¹² (στίχ. 2), υ², χ².

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς λέξεως ἔναι παρελείφθη ὑπὸ τοῦ γράκτου.

221. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένον κάτω, δεξιὰ καὶ ὄπισθεν. Μῆκ. 0,17. ὕψ. 0,055, πλ. 0,13.— C. I. A. IV, 1 σ. 43 ἀρ. 373 α¹.

Χαρικλῆς [- - - ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α¹², σ⁴.

222. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται μέρη τῆς ἐμπροσθεν, τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς, ἐν ἧ ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Μῆκ. 0,14, ὕψ. 0,10, πλ. 0,24 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 84 ἀρ. 373⁶⁰

Χε - - - -

σ - - - - -

Σχ. γρ.: ε³, σ⁴.

223. Δύο συγκολλημένα καὶ ἐν τρίτον τεμάχιον, ἀνήκοντα εἰς τὸ αὐτὸ ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου βάρου. Τὸ ἀνάθημα ἦτο τεθειμένον ἐπὶ τῆς μακρᾶς ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ἐπιφανείας τοῦ λίθου, ἐφ' ἧς σφύζονται αὐλακες, αἵτινες ἐχρησίμευον εἰς τὴν περὶ τὰ στηρίγματα τοῦ ἀναθήματος περιχύσειν μολύβδου καὶ

δύο χαλιᾶ κρικοειδῆ ἐλάσματα περιεχυμένα μολύβδω. Αἱ αὐλακες καὶ τὰ ἐλάσματα ἐκαλύπτοντο διὰ δευτέρας τινὸς ἐπιτεθειμένης πλακός. Ἐν τοῖς γράμμασι χρωμα ἐρυθρόν. Μῆκ. τῶν δύο τεμαχίων 0,32, τοῦ τρίτου 0,66, ὕψ. τοῦ αὐτοῦ 0,13, τὸ νῦν πλάτος τῶν δύο τεμαχίων 0,12, τοῦ τρίτου 0,2' μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 44 καὶ 163 ἀρ. 373 α³, πρβ. σ. 83 ἀρ. 373⁴⁶ καὶ σ. 96 ἀρ. 373¹⁶⁵. Δελτίον ἀρχ. 1891 σ. 73, 6.

Χίονις; Ο[ι ἢ Ολ]- - - ἀνέ]θεκεν

Σχ. γρ.: ε³, θ⁴, ν⁵, σ⁷, χ².

Σημ. διαστίξεως⁵.

224. Βαθρίδιον ἐκ Παρίου μαρμάρου (μῆκ. 0,22, ὕψ. 0,105, πλ. 0,18 μ.), ἐντεθειμένον ποτὲ εἰς μερίζοντι βάρου, φέρον δὲ ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας μικρὰν χαλικὴν πλάκα (μῆκ. 0,10, πλ. 0,075, ὕψ. περίπου 0,02 μ.), ἐφ' ἧς ἴστατο ἀγαλμάτιον, ὡς ἀποδεικνύουσι δύο ἐπιμήκεις ὅπαι τῆς ἄνω ἐπιφανείας. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν.— C. I. A. IV, 1 σ. 103 ἀρ. 373²²³. Jahrbuch des arch. Instituts III, 1888, σ. 284, 27.

Χναιάδες ἀνέθεκεν

ho Παλενεύς

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, ν⁵, σ⁵, υ², χ².

225. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον, σφύζονται ὁμως μέρη τοῦ ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν ἄκρου καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Μῆκ. 0,39, ὕψ. 0,20, πλ. 0,31 μ.— C. I. A. I σ. 181 καὶ IV, 1 σ. 40 ἀρ. 352. Bull. dell' Instituto 1864 σ. 88. Arch. Zeitung 1864 σ. 235*. Πρβ. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 420. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 62. Leipziger Studien XVIII σ. 59 (Scherling). Jahrbuch des arch. Inst. II, 1887, σ. 146. 34.

- - - - - : ho Χολαργεύς

εὐχσάμ]ενος; ἔργον

ἀνέθεκ]εν; ἀπαρχέν

Σχ. γρ.: α¹², ν⁹, ρ¹⁰, σ⁴, χ².

Σημ. διαστίξεως⁵.

226. * Πλίνθος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,99, πλ. 0,79, ὕψ. 0,34 μ. Ἡ ἐπεξεργασία τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς (ἢ καλουμένη ἀναθύρωσις) καὶ αὐτὴ ἡ ἐπιγραφὴ ἀποδεικνύουσι ὅτι παρὰ

τὴν σφζομένην ἔκειντο ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ ἄλλαι ὁμοίαι πλίνθοι, τὸ δὲ σύνολον ἦτο μέγα βῆθρον. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾷ τῶν μικροτέρων πλευρῶν· ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς ὁ διὰ τὴν μετακόμισιν καὶ τοποθέτησιν χρησιμεύσας ἀγκών (Versatzbosse). Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ἴχνος ποδὸς ἀγάλματος. Κεῖται δυτικῶς τοῦ Παρθενῶνος παρὰ τὴν Χαλκοθήκην (Δελτίον ἀρχ. 1889 πίν. Α' ἀρ. 25).— C. I. A. I ἀρ. 413. Ἐφημερίς ἀρχ. 1858 σ. 1740 ἀρ. 3296.

— — — |Ιριδος Χολαργεῦ[ς] ἀνέθεκεν — — —

Ἐπὶ τὴν ἀρχαϊκὴν ἐπιγραφὴν ἐνεχαράχθη κατὰ δευτέραν τινὰ χρῆσιν τοῦ λίθου ἢ ἐν τῷ C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 599 ἐπιγραφῆ.

227. Τὸ ἄνω τεμάχιον στήλης ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Τὸ ἄκρον μιᾷ τῶν στενωτέρων πλευρῶν, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφὴ, προέχει ἐν σχήματι κυματίου (τὸ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς ἀπεσπάσθη). Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας τοῦ λίθου ὑπάρχει προεξοχή, δι' ἧς ἐγομφοῦτο τὸ ἐπιτεθειμένον ἀνάθημα (μῆκ. 0,14, πλ. 0,09, ὕψ. 0,04 μ.). Ἐν τοῖς γράμμασι διατηρεῖται τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα σχεδὸν ἄθικτον. Μῆκ. 0,55, πλ. 0,25, πᾶχ. 0,15 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 90 ἀρ. 373¹⁰⁰. Jahrbuch des arch. Inst. II, 1887, σ. 146. III, 1888, σ. 272, 4. Πρβ. Allen (Papers of the American school IV σ. 203) ὅστις προτείνει ὡς ὄνομα τοῦ πατρὸς «Γάργυλ(λ)ος».

Παλλάδι τρι[τογενεῖ] — — Σπρόγ;
γυλός μ' ἀνέθε[κε] — — — — —
καὶ Χρέμες ἠυός — — — — —

Σχ. γρ.: α¹², δ⁶, ε³, θ⁴, κ², μ⁶, ν³, ρ², σ⁴ καὶ σ⁵ (στίχ. 2), υ², χ².

228. * Κίων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πλατυνόμηνος πρὸς τὰ κάτω (διάμετρος 0,22-0,27 μ.). Ἐπὶ τῆς ἄκρας (διάμετρος 0,23 μ.) ὑπάρχει κοίλωμα κυκλοτερές, βυθυνόμενον ἐκ τοῦ μέσου πρὸς τὴν περιφέρειαν, ἔχον δὲ διάμετρον 0,15 μ. Τῆς ἐπιφανείας τοῦ κίονος ἐλειάνθη ἐπιμελέστερον μόνον ὁ διὰ τὴν ἐπιγραφὴν χώρος. Μῆκ. 1,40 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως.— C. I. A. IV, 1 σ. 101 ἀρ. 373²¹².

Χσενοκλέες : ἀνέθεκεν : Σοσίνεο

Σχ. γρ.: α¹¹, θ⁴, ν⁵, σ⁴, χ².
Σημ. διαστιξίως³.

229. Τρία τεμάχια ἐκ Ναξίου μαρμάρου, ἀνήκοντα

πιθανῶς εἰς τὸ αὐτὸ βῆθρον. Ἄνωθεν τοῦ πρώτου στίχου τοῦ ὑπ' ἀρ. α καὶ κάτωθεν τῶν γραμμάτων τοῦ ὑπ' ἀρ. ε τεμαχίου κενὸς χώρος. Φαίνεται λοιπόν, ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ ἦτο δίστιχος· ἀρχομένη ἐκ τοῦ κάτω στίχου καὶ καμπτομένη ἀπὸ τοῦ τέλους αὐτοῦ βαίνει κατὰ τὸν ἄνω στίχον ἀπὸ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. Ἡ ἐπιγραφὴ συνετέθη ἴσως ἐν τῇ Ναξίᾳ γραφῆ. διότι τὸ δευτέρον γράμμα τοῦ κατωτέρου στίχου τοῦ ὑπ' ἀρ. α τεμαχίου ἦτο πιθανώτερον C (τουτέστι Β) ἢ Θ. Μεταξὺ τῶν γραμμάτων τοῦ ὑπ' ἀρ. ε καὶ τοῦ δευτέρου στίχου τοῦ ὑπ' ἀρ. β τεμαχίου ὑπῆρχον γράμματά τινα, ἄγνωστον ὅμως ποσὸν ἀπέειχον ἀλλήλων τὰ τρία τεμάχια. Μῆκ. τοῦ α: 0,20, τοῦ β: 0,15, τοῦ ε: 0,25 μ. Ὑψ. τῶν γραμμάτων 0,09.— C. I. A. IV, 1 σ. 198 ἀρ. 373²³⁴. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 173,2. Leipziger Studien XVIII σ. 49 (Scherling).

ναΦυγ (ἢ π ἢ μ ἢ ν) c δ[εκά[τεν
τόνδε τὸν λ]έβ[ετα; ἀνέθε]κεν τὰθ[εναίαι

Σχ. γρ.: α¹², ε³, δίγαμμα ἴδε πίν. Α', θ⁴, κ², ν⁵, υ³.

230. Τεμάχιον βῆθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφῆζεται μέρος τῆς ἔμπροσθεν (ἐνεπιγράφου), τῆς ἄνω, τῆς κάτω καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς μετὰ τῆς δεξιᾶς γωνίας τοῦ λίθου. Ὑψ. 0,33, τὸ νῦν μῆκ. 0,41, τὸ νῦν πλ. 0,28 μ. Ὁ πρῶτος στίχος τῆς ἐπιγραφῆς παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ὁ δὲ τελευταῖος ἀπέχει τοῦ κάτω ἄκρου τῆς αὐτῆς πλευρᾶς 0,21 μ.— C. I. A. I ἀρ. 493. Ἐφημερίς ἀρχ. 1854 σ. 1125 ἀρ. 2161. Rangabé ἀρ. 340. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 923. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 265. Wilamowitz, Kydathen σ. 226. Brinck, Inscr. Graecae ad choregiam pertinentes σ. 133. 44.

— — — — ροι ἀνδρῶ[ν
— — — — εν ἰορον
— — οροις ἔχσο κατὰ φυ[λάς
— ι τρίποδος

Σχ. γρ.: ε³, ν¹ καὶ ν⁶ (ἴδε κατωτέρω), σ⁴, φ².

Ἐν τῷ τέλει τοῦ 3. στίχου συνέσφιγγεν ὁ χαρακτὴς τὰ γράμματα. εἶνε δὲ ἀβέβαιον ἂν ἔγραψε φυλάς ὅπερ θὰ ἐξικνεῖτο ἐγγύτατα πρὸς τὸ ἄκρον τοῦ λίθου ἢ τὸ ὑπὸ τοῦ Kirchhoff προτεινόμενον φῦλα Τὸ πρῶτον τῶν σφζομένων γραμμάτων τοῦ 4. στίχου δὲν ἦτο ν, διότι ἡ σφζομένη κάθετος γραμμὴ εἶνε μακροτέρα τῆς δεξιᾶς γραμμῆς τοῦ γράμματος τούτου, οἷον ἐν τῷ τέλει τοῦ δευτέρου στίχου· ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ ν⁶.

231. Ἄνω μέρος πλάκῃς μετ' ἐπικράνου ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου συνηρμολογημένον ἐκ δύο τεμαχίων. Ἐπί τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ ἐπικράνου φαίνεται ὅτι ὑπῆρχεν αὐλάξ. Ἡ ἐπιγραφή (τετράστιχος) ἐπὶ τοῦ ἐπικράνου. Ὑπὸ τοῦτο ἐπὶ κοίλου χώρου διακρίνεται γραμμὴν κυμάτιον (χρῶματα διάφορα, ἐξ ὧν διατηρεῖται κάλλιον τὸ ἐρυθρὸν). Ἀπεθραύσθησαν τεμάχια τινὰ τοῦ ἐπικράνου καὶ τὸ κάτω μέρος τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,51, πλ. 0,49, τὸ νῦν πᾶχ. τοῦ ἐπικράνου 0,15, τοῦ λοιποῦ μέρους 0,13 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 102 ἀρ. 373²¹⁷. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. αρ. 231.

----- δ -----
 - - - ι ἢ τ]οτέλε[ς με;] ; Παλά[δι
 τριτογεν]εῖ ; γλαυκ[όπ]ιδι
 δῶρον ;] ἔθεκεν vac.

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, θ⁴, κ², ν;
 Σημ. διαστίξεως⁵

232. Δύο τεμάχια ἐπικράνου στήλης (ὑποστάτου ἀναθήματος) ἐκ φαιῦς λεπτοκόκκου μαρμάρου. Ἐν ἀμφοτέροις σφύζεται μικρὸν μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας. Τὸ ὑπ' ἀρ. α τεμάχιον (μῆκ. 0,23, ὕψ. 0,15, πᾶχ. 0,06 μ.) ἀνήκει εἰς τὴν ἄνω δεξιάν, τὸ δὲ ὑπ' ἀρ. β (μῆκ. 0,25, ὕψ. 0,24, πᾶχ. 0,08 μ.) εἰς τὴν κάτω ἀριστερὰν γωνίαν. Ἐν τισὶ τῶν γραμμῶν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Γραφή: στοιχηθδόν. — α: C. I. A. I ἀρ. 356. Rangabé ἀρ. 47. LeBas ἀρ. 34^a. β: C. I. A. IV, 1 σ. 91 ἀρ. 373¹³³.

α:
 . . . υ ν θ ο ς [κ α ι
 υ τ ί μ [ε
 ἀ]ν ε[θ]έ τ ε [ν h υ π ἐ ρ
 β: τ δ τ [έ κ ν ο ; - - - -
 vac.

Σχ. γρ.: ε⁵, θ⁷, ν⁶, σ⁴.

233. Τεμάχιον βάρου ἢ στήλης ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου μετ' ἐπικράνου (νῦν ἀποκεκοσμημένου). Σφύζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς. Μῆκ. καὶ πλ. 0,13, πᾶχ. 0,06 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 201 ἀρ. 373²⁴⁰. Δελτιῶν ἀρχ. 1889 σ. 51, 1. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 248.

vac.
 - - - Ἄθεν]αίαι
 - - - ἀν]έθεκε
 - - - χε]ρσίν
 - - - παῖς
 - - - - -

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰, θ⁴, ν⁸, ρ⁹ ἢ ρ¹⁰, σ⁴.

234. Τεμάχιον ἐπικράνου ὑποστάτου ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου, ὅπερ συνίστατο ἐκ πλατυτέρου ἐπικράνου καὶ μακροτέρου ἀλλὰ στενωτέρου κάτω μέρους, μεταξύ τῶν ὁποίων κυμάτιον. Σφύζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας. Ἡ ἐπιγραφή ἦτο τετράστιχος. Ἐν τισὶ τῶν γραμμῶν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,24, πλ. καὶ πᾶχ. περίπου 0,11 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 55 ἀρ. 555 g.

- - ιρ - -
 - - λυ - -
 - - - τ - -
 - - - ν - -

Σχ. γρ.: ν⁶, υ², ρ⁹.

235. Τεμάχιον ἐπικράνου στήλης (ὑποστάτου) ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου. Σφύζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ἐπίσης τῆς ἄνω ἐπιφανείας καὶ τοῦ κάτω μέρους, δι' οὗ συνεδέετο τὸ ἐπικράνον μετὰ τῆς στήλης. Ὅψ. 0,14, τὸ νῦν πλ. 0,045, τὸ νῦν πᾶχ. 0,085 μ. Ἐκ τοῦ Ἀσκληπιείου. Τῆς τετραστίχου ἐπιγραφῆς σφύζονται μόνον τὰ πρῶτα γράμματα.

T - - -
 ε - -
 h - -
 α - -

Σχ. γρ.: α¹², ε³.

236. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου. Σφύζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ἐπίσης δὲ καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά

- - - - - ρίνε
 - - - - - γ ἢ δ]ριο
 [- - ἀνέθεκεν ;]

Σχ. γρ.: ε³, ν⁸, ρ⁵.

237. Τέσσαρα συγκεκολλημένα τεμάχια βάρου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Σφύζονται τὸ ἄνω μέρος τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς (α) καὶ τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς προσκειμένης ἄνω ἐπιφανείας (β) τοῦ λίθου· ἐκατέρα πλευρὰ φέρει ἐπιγραφήν, ἡ μὲν ἔμπροσθεν μεῖζοσιν, ἡ δ' ἄνω μικροτέροις γράμμασι. Μῆκ. ὁμοῦ 0,46, πλ. 0,075, ὕψ. 0,06 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 41 ἀρ. 373 β καὶ σ. 79 ἀρ. 373¹. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 208 καὶ 210.

vac.

— — — — — τοῖσι σοφο[ῖ]σι σο[φ]ί[ζ]εσθ — — —
b: — — — — — ἡέγει τέγγεν λό[ο]ν ηεγ — — —
a: ἀνέθεκ]ε Ἀθηναίαι δεκάτ[εν]

Σχ. γρ.: α¹², ε³, η³, θ⁴, ν⁶, σ⁴, ρ².

Εἰς τὸν αὐτὸν λίθον ἀνῆκεν ἴσως καὶ μικρὸν τι τεμαχίον (*c*) φέρον μόνον τὰ γράμματα ατ (ἐκ τοῦ πρώτου στίχου τῆς ὑπ' ἀρ. *b* ἐπιγραφῆς).

238. Δύο τεμάχια πλακῶς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, χρησιμευσάσης πιθανῶς ὡς ἐπίγραφον βάρου, ἐφ' οὗ ἐγομφοῦτο δι' ἐμβόλου, φ' ἀνταπεκρίνετο τὸ ἐν τῇ ὀπισθίᾳ ἄκρᾳ τοῦ μείζονος τεμαχίου (*a*) ἐκλελαξευμένον κοίλωμα. Ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. *a* τεμαχίῳ σφίζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς κάτω καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς (μῆκ. 0,23, ὑψ. 0,09, πλ. 0,41 μ.), ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. *b* τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς (μῆκ. 0,12, ὑψ. 0,05, πλ. 0,075 μ.). — C. I. A. IV, 1 σ. 97 ἀρ. 373¹⁷¹.

a: — — — — — huπέρ τῶ] ἀδέλ[φῶ
καὶ τῶ] πατρὸς [καὶ ηεα]υτῶ [ἀνέ-
θεκεν ἀπ]αρχ[ὴν τῶ]αθηναίαι

Σχ. γρ.: α¹², ε³, ρ⁹, σ⁴, υ;

239. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζεται μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας. Μῆκ. 0,12, ὑψ. 0,28, πλάχ. 0,09 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 9 ἀρ. 373¹¹³.

— — — — — δεμο[ς καὶ
— — — — — σίστρα[τος
ἀνε]θέτε[ν — —

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, μ², ρ⁹, σ⁴.

240. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν ἐνεπιγράφου, τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς, ἐν ἧ ὑπῆρχε κοίλωμα τετραγώνον. Μῆκ. 0,19, ὑψ. 0,11, πλ. 0,16 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 200 ἀρ. 373²⁴⁴. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 240, .

— — — — —
θὰς π — — — —
χρυσέ[νιε; — —
ἐλθὲ π (ἢ ε;) — — —
— — — — —

Σχ. γρ.: α¹², β¹ ἢ β², ε³, θ⁴, ρ⁷, σ⁴, υ², χ².

241. Μικρὸν τεμάχιον ἐπιγράνου ὑποστάτου τινὸς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συνιστάμενον ἐκ τεμαχίων καθέτου πλίνθου ἢ ἄβακος (ὑψ. 0,08) καὶ κάτωθεν αὐτοῦ κειμένου κυματίου. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ὑπῆρχε τετραγώνον κοίλωμα. Μῆκ. 0,10, ὑψ. 0,12, πλάχ. 0,04 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 93 ἀρ. 373¹²⁵.

— — — — — ε τόνῶ — — — —
— — — — — μυθρο — — — —
— — — — — μ ἢ γ]ισθος — — —

Σχ. γρ.: ε³; θ⁴, μ², ν⁶, ο³, ρ⁹, σ⁴.

Τὸ τελευταῖον γράμμα *ς* ἐνεχαρῆχθη κατὰ διόρθωσιν ἀντὶ ἄλλου τινὸς γράμματος, ἴσως μ ἢ ν.

242. Πρόσθιον μέρος πλινθίδος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἦτο καθέτως τεθειμένη, βασιζομένη ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων πλευρῶν· ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου στενῆς πλευρᾶς (τῆς ποτε ἄνω ἐπιφανείας) ὑπῆρχε τετραγώνον κοίλωμα. Ἡ ἐπιγραφή παρὰ τὸ δεξιὸν ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω καταβαίνουσα. Ἄνωθεν αὐτῆς ὁ λίθος προσηρμύζετο πρὸς ἄλλον τινὰ ὁμοιον, ἐφ' οὗ πιθανῶς ὑπῆρχεν ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιγραφῆς, διότι δὲν εἶνε πιθανόν ὅτι ἤρχετο αὕτη κατὰ τὸ μέσον τῆς ἐνεπιγράφου πλευρᾶς τοῦ βάρου. Πλ. 0,33, τὸ νῦν ὑψ. 0,45, τὸ νῦν πλάχ. 0,17 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 103 ἀρ. 373²²⁷.

— — — — — ἀνέθεκεν vac.
τῆ] Ἀθηναίαι τὸ (ἢ τῶ) hu | — — — —
δεκάτεν

Σχ. γρ.: α¹², ε³, θ⁴, ν⁵, υ².

ἌΟ Kirchhoff προτείνει ὡς συμπλήρωσιν τοῦ δευτέρου στίχου «τὸ ὑποστάτον simm.» Πρὸς τὴν ἐκ Σιγείου ἐν I. G. A. ὑπ' ἀρ. 492 καὶ τὴν ἐκ Ναυκρατίας ἐπιγραφὴν παρὰ τῷ Flinders Petrie, Naukratis I πίν. 32 ἀρ. 1 (ὑποκρητήριον).

243. Πλάξ ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου. Ἄπεσπάσθησαν τὸ ἀριστερόν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον. Ἡ ἐπιφάνεια λεία. Μῆκ. 0,55, πλ. 0,27, ὑψ. 0,12 μ. — C. I. A. I ἀρ. 349. Ἐφημερίς ἀρχ. 1852 σ. 671 ἀρ. 1113. Rangabé ἀρ. 2259. LeBas ἀρ. 2^a. Πρὸς. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 756. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 236. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 51.

- - - θήανες μάνθεκεν Ἄθηνά[ι] υ υ - υ
 - - ρίο δεκάτην τῶ τέκνο εὐχ[σαμένο]

Σχ. γρ.: α¹², δ⁴, ε⁷ καὶ ε⁶ (τὸ δεύτερον), θ⁴, μ⁸ (πιθανῶς κατὰ λάθος ἀντὶ μ⁴), ν⁶ καὶ ν⁹, ρ⁹, σ⁴, υ².

Ἐν τῷ τελεί τῷ πρώτῳ στίχῳ ἴσως πολιοῦχοι ἢ τὸδ' ἄγαλμα. ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ δευτέρου συμπληρωτέον ἴσως τὸ ὄνομα τοῦ τέκνου.

244. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Εὗρεθη ἐν τῷ Ἀσκληπιεῖῳ. Σφίζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. ἐφ' ἧς παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον ἡ ἐπιγραφή. καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας. ἐν ἣ ὑπῆρχε κοίλωμα τετραγώνον (βάρ. 0,04 μ.). Συνεκολλήθη ἐκ δύο τεμαχίων. Μῆκ. 0,15. ὕψ. 0,08, πλ. (ἀπὸ τοῦ ἔμπροσθεν ἄκρου τῆς ἄνω ἐπιφανείας μέχρι τοῦ κοιλώματος) 0,18 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 104 ἀρ. 422¹. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 247.

- - τὸν Περμὲν θεῶ φραδ[αῖς]
 ἐργά[ζε]το (ἢ ἐργάσσα) το ἢ φραδ[αῖσιν] ἡείσα]το] vac.

Σχ. γρ.: α¹², θ⁴, ν⁶, ρ¹⁰, (ρ²).

Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς τετάρτης λέξεως ἐπιγραφή ἡμαρτημέως θ ἀντὶ φ.

245. Τεμάχιον βάρου ἐκ Παρίου μαρμάρου, συνθεμιμένον ἐκ τεσσάρων μερῶν. Ἀπεθραύσθησαν τὸ ἀριστερόν καὶ τὸ δεξιόν ἄκρον. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ μιᾶς τῶν δύο πλατυτέρων πλευρῶν. Μῆκ. 0,33. πλ. 0,235, πᾶχ. 0,135 μ. Γραφή: ἡμελημένη. — C. I. A. IV, 1 σ. 91 ἀρ. 373¹⁰⁷. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 243.

- - - - - υ υ υ - υ υ - υ υ - υ υ] ἠυὸς Ἄθένει,
 - - - - - υ υ υ - υ υ - ἠῶν ἢ ἠῶι χ]άριν ἀντιδίδο

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰, θ⁴, ν⁸, ρ⁶, σ⁴, υ⁵.

246. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,29, ὕψ. καὶ πλ. περίπου 0,09 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 97 ἀρ. 373¹⁷⁵.

- - σίβιος μ' [ἀνέθεκεν;
 ἠυπὲρ παιδῶ]ς κα[ὶ] ἠεαυτῶ;

Σχ. γρ.: α¹¹, β³, σ¹.

247. Δύο τεμάχια βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Τοῦ ἑνὸς μὲν (α) σφίζονται τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω

ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν ἐνεπιγράφου πλευρᾶς. τοῦ δὲ ἐτέρου (β) μόνον τὸ ἄνω ἄκρον τῆς αὐτῆς πλευρᾶς. α: μῆκ. 0,19, ὕψ. 0,175, πᾶχ. 0,07. β: μῆκ. 0,16, ὕψ. καὶ πᾶχ. 0,10 μ. Ὁ πρώτος στίχος πλησίον τοῦ ἄνω, ὁ δεύτερος πλησίον τοῦ κάτω ἄκρου τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. — α: C. I. A. IV, 1 σ. 98 ἀρ. 373¹⁸⁸, β: C. I. A. I ἀρ. 379. Ἐφημερίς ἀρχ. 1852 σ. 675 ἀρ. 1122. Rangabé ἀρ. 18. LeBas ἀρ. 3.

a: b:

- - - ἀ]αρχ[έν] τῶθ[εν] αἰαί, κε - - -
 - - - χ]άριν ἀντι[διδ] - - - - -

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, ν⁶ καὶ ν⁵ (στίχ. 1), ρ⁹.

248. Ἐπίκρανον κίονος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, διάτρητον (ἡ ὀπή ἔχει ἄνω κατὰ τὴν ἐπιφανείαν, ἐν ἣ κοίλωμα πρὸς στερέωσιν τοῦ ἐπιτεθειμένου ἀγάλματος, διάμετρον 0,12, κάτω 0,10 μ.). Ἀπεσπάσθησαν μέρη τινὰ τοῦ ἄνω ἄκρου. Ἐπὶ τοῦ κατωτέρου μέρους τοῦ ἐπικράνου διακρίνονται ἀμυδρῶς ἴχνη γραπτοῦ κυματίου πεποιημένου διὰ διαφόρων χρωμάτων, τὸ δὲ ἄνω μέρος σχηματίζει εἶδος ζώνης (ὕψ. 0,075 μ.), ἧς τὰ ἄκρα φέρουσιν ἐπίσης ἴχνη χρωματισμοῦ. Μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἄκρων ἡ ἐπιγραφή. Διάμετρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας 0,35, τῆς κάτω 0,28 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 90 καὶ σ. 131 ἀρ. 373¹⁰⁴.

- - - - - ς ἀνέθεκεν
 - - - νι παιδὶ ἀπ(α)ρχ[έν]

Σχ. γρ.: α⁹, ε¹⁰, θ⁴, ν⁵, σ⁴, χ³.

Τὸ δεύτερον α τῆς λέξεως ἀπαρχ[έν] παρελείφθη ὑπὸ τοῦ χαράκτου.

249. Τεμάχιον βάρου ἐκ Παρίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον, σφίζεται ὅμως μέρος τῆς ἄνω (λείας) ἐπιφανείας. Μῆκ. 0,29, πλ. 0,21, ὕψ. 0,24 μ.

- - - - - δικο h[υὸς - -
 - - Τρι]τογενεῖα[ι - - - ἢ - - Τρι]τογενεῖ ἀ[νέθεκεν]

Σχ. γρ.: ε³, ν⁵.

250. Πέντε τεμάχια κίονος ἄνευ βελβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, οὗ ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,35 μ. Ἀνὰ δύο τῶν τεμαχίων (ab καὶ cd) προσαρμόζουσιν ἀλλήλοις ἀκριβῶς, ἀγνώστος δὲ ἡ θέσις καὶ αὐτῶν καὶ τοῦ πέμπτου τεμαχίου. Γραφή: στοιχηδόν. — α: Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888

σ. 240, 7 και C. I. A. IV, 1 σ. 204 ἀρ. 373²⁶⁶,
b: C. I. A. IV, 1 σ. 94 ἀρ. 373¹³⁹, *e*: C. I. A.
 IV, 1 σ. 82 ἀρ. 373²².

ab: *cd*:
 -- π; ο ν . α δ . -- -- α γ ο [ι η τ --
 -- . κ α λ ο ν σ -- -- . ρ ο ε [γ η δ η μ η ν --
e:
 -- μ ε τ ρ [ό ς; --
 -- . φ ι [α η γ η μ η ν --

Σχ. γρ.: α¹², ε³, ν⁶, ρ⁹ ή ρ¹⁰, ρ²

251. Τεμάχιον βάρου εκ Πεντελησίου μαρμάρου.
 Σφύζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς
 καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε τετράγωνον κοί-
 λωμα. Μῆκ. 0,11, πλ. 0,23, ὕψ. 0,09 μ.

Παλλ[άδ --
 λ; κο -- --
 --- --

Σχ. γρ.: α¹², λ⁶.

Τοῦ πρώτου γράμματος τοῦ δευτέρου στίχου σφύζεται
 μόνον μέρος τῆς καθέτου γραμμῆς.

252. Δύο τεμάχια τοῦ αὐτοῦ βάρου μετ' ἐπικράνου
 (γείσου) ἐκ Παρίου μαρμάρου. Ἐν τῷ μείζονι τεμα-
 χίῳ *b* (μῆκ. 0,25, ὕψ. 0,20 μ.) σφύζονται μέρη τῆς
 προσθίας καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς, ἐφ' ἧς συνεκολλήθη δι'
 ἤλου τεμάχιον μολύβδου· ἐπὶ τῆς προσθίας πλευρᾶς τοῦ
 αὐτοῦ τεμαχίου ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα μετ' ὀπῶν,
 ἐν αἷς προσεκολλήθη δι' ἤλων πρόσθετόν τι μέρος. Ἐν
 τῷ μικροτέρῳ τεμαχίῳ *a* (μῆκ. 0,12, ὕψ. 0,155 μ.)
 σφύζονται μέρη τῆς προσθίας, τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἄνω
 πλευρᾶς, ἐφ' ἧς διακρίνεται αὐλάξ καὶ ὀπή τις, ἐν ἧ
 ἔκειτο μικρὰ χαλκῆ ῥάβδος, μέρος ἀποτελοῦσα τοῦ ποτε
 ἐπὶ τοῦ βάρου τεθειμένου ἀναθήματος ἢ τῆς βάσεως
 αὐτοῦ. Ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν τεμαχίων μᾶλλον δὲ ἐπὶ
 τοῦ μείζονος σφύζονται πολλὰ ἀμυδρὰ ἔχνη χρωματι-
 σμοῦ, δηλ. κυματίου ἐπὶ τοῦ ἐπικράνου καὶ γραμμῶν
 ἐκ διαφορῶν χρωμάτων (κυανοῦ, ἐρυθροῦ, κιτρίνου) ἄνω-
 θεν καὶ κάτωθεν καὶ μεταξύ τῶν στίχων καὶ ἔχνη κυ-
 νοῦ χρώματος ἐν τοῖς γράμμασι. Γραφή: ἀπὸ δεξιῶν
 πρὸς ἀριστερά.— *b*: C. I. A. IV, 1 σ. 85 ἀρ. 373⁶⁷.

a: *b*:
 Ὅσ[--- ἀν]θροπο ---
 ο --- --- αφε[λο; ---
 vac.

Σχ. γρ.: α¹², ε³, θ⁴, ρ⁹, σ⁴.

253. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάρου εκ Πεν-
 τελησίου μαρμάρου. Σφύζονται τεμάχια τῆς ἔμπροσθεν,
 τῆς ὀπισθεν, τῆς ἄνω καὶ τῆς κάτω πλευρᾶς. Ἐν τοῖς
 γράμμασι χρώμα ἐρυθρόν. Μῆκ. 0,19, ὕψ. 0,105, πλ.
 0,18 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 42 ἀρ. 373 *g* καὶ σ. 95
 ἀρ. 373¹⁴⁴. Bull. de corr. hell. 1877 σ. 51, 1.

--- Ἀθenaί[αι ---
 --- Ιεὺχ[σαμεν ---

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, ν³, υ².

254. * Δύο τεμάχια ἐπικράνου ἐκ Παρίου μαρμάρου
 πλουσίως διὰ διαφορῶν χρωμάτων διακεκοσμημένου.
 Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχεν αὐλάξ τις περιθέουσα
 τὸ ἀνεπιμελῶς λειασμένον μέσον αὐτῆς κεχωρισμένη
 δὲ ἀπὸ τῶν ἄκρων διὰ περιθωρίου ἐπιμελέστερον λειαι-
 σμένου. Σφύζεται τὸ δεξιὸν ἄκρον τοῦ ὑπ' ἀρ. *b* τεμα-
 χίου. Τὸ ὑπ' ἀρ. *a* τεμάχιον ἔχει μῆκ. 0,41, τὸ ὑπ'
 ἀρ. *b* 0,45-0,48 μ., ὕψ. ἀμφοτέρων 0,17 μ. Ἐν τῷ
 ὑπ' ἀρ. *a* σφύζεται ὀλόκληρον τὸ πλάτος (0,35 μ.), τοῦ
 δὲ ὑπ' ἀρ. *b* ἀπεσπάρθη τὸ ὀπίσθιον μέρος (τὸ νῦν πλά-
 τος 0,23 μ.). Ἐν τοῖς γράμμασι χρώμα ἐρυθρόν. Κεῖ-
 ται ἐν τῷ τῆς Ἀκροπόλεως μουσεῖῳ.— Ἐδημοσιεύθη τὸ
 ὑπ' ἀρ. *b* τεμάχιον C. I. A. IV, 1 σ. 92 ὑπ' ἀρ. 373¹¹⁴.
 Πρβ. Jahrbuch des arch. Inst. III, 1888, σ. 273, 7.

a: *b*:
 --- λ:]ίτες; ἀνέθεκε[ν ἀπαρχ]έν; τάθenaίαι vac.
 --- ζ vac.

Σχ. γρ.: α⁹ καὶ α¹¹, ε⁵, θ⁴, ν⁵ καὶ ν⁶, σ⁴.
 Σημ. διαστίξεως³.

255. Τεμάχιον πλακὸς ἐκ Παρίου μαρμάρου. Ἐπὶ
 τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφή, μικρὸν κοίλωμα
 ἐν ᾧ μολύβδος. Ἡ πλάξ ἦτο βάρου ἐνός τῶν γνωστῶν
 χαλκῶν ἀγαλματίων τῆς Ἀθηνᾶς. Μῆκ. 0,20, ὕψ.
 0,05, πλ. 0,15 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 81 ἀρ. 373¹³.

--- ἀνέθ[εκεν
 [δ]έκ[α]
 [τ]έν τάθenaί[ι]

Σχ. γρ.: α¹², θ⁵, ν⁸.

256. Βασις ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένη τὰ δύο ἄκρα καὶ τὸ κάτω ἥμισυ τῆς προσθίας (ἐπιγραφῆς) πλευρᾶς. Μῆκ. 0,66, πλάχ. 0,18, ὕψ. 0,12 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. — C. I. A. I ἀρ. 343. Ἐπιγραφεὶς ἀρχ. 1852 σ. 682 ἀρ. 1133. Rangabé ἀρ. 19. LeBas ἀρ. 1. Πρβ. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 749. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 217.

- - - ς Ἀθηναῖαι μ' ἀνέθ[ε]κεν

Σχ. γρ.: α¹¹, ε⁵, θ⁴, μ⁹, ν⁸, σ¹.

257. Τεμάχιον κίονος ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου, ἄνευ βάθρων. Διάμετρος 0,23, μῆκ. 0,33 μ.

- - εὐ[χρ[λ:]]έ: Ἐπ - - (ἤ ἐπ - -)

Σχ. γρ.: υ², λ².
Σημ. διαστήσεως ⁶.

258. Τεμάχιον πλακῆς ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου, κολοβῆς ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ. Μῆκ. 0,22, ὕψ. 0,06, πλ. 0,155 μ. Συνετέθη ἐκ δύο τεμαχίων. — C. I. A. IV, 1 σ. 12 ἀρ. 373 ρ καὶ σ. 85 ἀρ. 373 ⁶⁶.

- - - ἀνέθ[ε]κεν: τῆθε[ναῖαι - -

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, ν⁵.
Σημ. διαστήσεως ⁵.

259. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια πλακῆς ἐξ ὑποθαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου. Ἡ ἐπιγραφὴ ἦτο μονοστιχὴς. Σφίζεται μέρος τῆς ἔμπροσθεν, τῆς κάτω καὶ τῆς ὀπίσθεν πλευρᾶς. Μῆκ. καὶ πλ. 0,24, ὕψ. 0,09 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 43 ἀρ. 373 ι καὶ ἀνέκδοτόν τι τεμάχιον.

- - - - νδ[ρος]: ἀνέθ[ε]κεν

Σχ. γρ.: α¹¹ ἢ α⁹, ε¹⁰ ἢ ε³, θ¹, ν⁵, ρ⁹ ἢ ρ¹⁰, σ¹.
Σημ. διαστήσεως ⁵.

260. Τεμάχιον βάθρου ἐξ Ὑμηττίου μαρμάρου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Ἀπεσπάρθησαν τα πρὸς ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ, τὸ κάτω καὶ τὸ ὀπίσθιον μέρος. Μῆκ. 0,30, ὕψ. 0,08, πλ. 0,23 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 85 ἀρ. 373 ⁶⁵.

vac.

- - - Ἀθεν[αι] vac.

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰, θ⁴, ν⁶.

261. Στήλη ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου μετ' ἐπικράνου (νῦν σχεδὸν ὀλοσχερῶς ἀποκρουσθέντος), ἐλλειπῆς τὸ κάτω μέρος, συνηρμολογημένη ἐκ πέντε τεμαχίων. Μῆκ. 0,40, πλ. 0,31, πλάχ. 0,11 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 185 ἀρ. 422 ¹³. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 127, 1. Bull. de corr. hell. 1889 σ. 159, 1. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 253.

. . . ὀδορός μ'
ἀνέθεκ' Ἀφροδῆ-
ῖται ὄθρον ἀπα-
ρχέν: : πότνια, τ-

5 ὄν ἀγαθὸν τῶ-
ι σὺ δὸς ἀρθον-
ίαν: : ἡοί τε λέγ-
ο]σι λόγος ἀδίκ-
ο]ς ψευδᾶ: κα-

10 τ'] ἐκ[ένο], το[υ ἢ λ:

Σχ. γρ.: α¹⁵, ε¹ καὶ ε⁶, θ¹ καὶ θ⁴ (στίχ. 5), μ¹⁰, ν⁸, ρ², σ⁴, υ², φ².
Σημ. διαστήσεως ⁵.

Αἱ διὰ τοῦ διαβήτου γενόμεναι ἐν τῷ μέσῳ τῶν κυκλοτερῶν γραμμάτων στιγμαὶ ἀπηλείφθησαν ὑπὸ τοῦ χαρακτοῦ πολὺ ἀδεξιῶς.

262. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησιῶν μαρμάρου. Σφίζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς. Μῆκ. 0,10, ὕψ. 0,19, πλάχ. 0,16 μ. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 82 ἀρ. 373 ³². Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 237.

- - -
αν - - - - -
επα[- - - κα-?
ι hu[ιός: - - - ἀπα-
ρχέ[ν: - - - - -
αισ (ἢ θ ἢ φ) - - - -
θ (ἢ σ ἢ φ) ε - - - - -
- - - - -

Σχ. γρ.: α¹², ε⁵, η², ν⁶, υ⁴, χ².

263. Τεμάχιον βάθρου ἐκ φαιῶ λεπτοκόκκου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένου ἀριστερὰ, κάτω καὶ ὀπίσθεν· ἐπίσης ἀπεκρούσθη τὸ δεξιὰ τῆς ἐπιγραφῆς κείμενον ἄκρον. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας παρὰ τὸ δεξιὸν ἄκρον

άβαθές τετράγωνον κοίλωμα (μήκ. 0,09, πλ. 0,055 μ.), ἐν ᾧ προσηρμόζετο πλάξ χαλκῆ ἀποτελοῦσα βάσιν μικροῦ ἀναθήματος (ἕτερόν τι θὰ ὑπῆρχεν ἐπὶ τοῦ νῦν ἀπολεσθέντος μέρους τῆς ἐπιφανείας τοῦ λίθου). Ὑψ. 0,32, πλ. 0,15, πᾶχ. 0,36 μ. — C.I.A. I ἀρ. 373. Πρβ. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 20. Προτείνω τὴν ἐξῆς συμπλήρωσιν:

— — — — — ον — —
 — — — — — τ]εἰ Ἐ[ργ-
 άνει] εὐ[χ-
 σάμε]νο[ι
 ἀνέ]θεσα[ν
 vac.

Σχ. γρ α⁹, ε³, θ, ν⁵, σ¹, υ².

264. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένα, καί-
 ται σφύζεται μικρὸν μέρος τοῦ ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν ἐπι-
 κράνου. Μῆκ. 0,06, ὕψ. 0,39, πᾶχ. 0,11. — C.I.A. IV, 1 σ. 54 ἀρ. 537 d καὶ σ. 95 ἀρ. 373¹⁵¹.

vac.
 — — — — — τι — — —
 ᾗ]γαλ[μ
 ἀνέθε:]κε[ν;
 ερ
 ἀπαρ]χέν
 υ
 κσ
 ισ

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, ρ¹⁰, υ², χ².

265. Πέντε συγκεκολλημένα τεμάχια βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται μέρη τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς καὶ μικρὸν τεμάχιον τῆς ἄνω ἐπιφανείας μετὰ τοῦ δεξιοῦ ἄκρου. Μῆκ. 0,44, τὸ νῦν ὕψ. 0,48, τὸ νῦν πᾶχ. 0,35 μ. — C.I.A. IV. 1 σ. 82 ἀρ. 373²⁸. σ. 83 ἀρ. 373³⁶. σ. 101 ἀρ. 373²¹¹, πρβ. σ. 180. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 95, 2. 1891 σ. 72, 3. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 224.

— υ υ — μ' ἀ]νέ[θε]κεν
 Ἄθ]ενα[ίαι τόδ' ἀ]πα[ρ]χέν,
 εὐ]χσ[άμενος] κέ[ρ]ει
 παι]δ[ὶ Διός μ.]εγάλο

Σχ. γρ. α¹², ε³, ν⁸, σ⁵, υ², χ².

266. Τεμάχιον ἐπικράνου ὑποστάτου τινός, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ. Μάρμαρον Πεντελήσιον. Μῆκ. 0,08, ὕψ. 0,22 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 53 ἀρ. 537 c.

vac.
 — — εν — — — — —
 — — σιν; (ἢ σιμ;) — — —
 — — ρος — — — — —
 — — π]αιδὶ [Διός μεγάλο
 vac.

Σχ. γρ. α¹², δ⁶, ε¹⁰ ἢ ε³, ν⁵, σ⁴.

267. Στήλη τετράγωνος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πλατυνομένη πρὸς τὸ κάτω μέρος καὶ τὸ τέλος τῆς ἐπιγραφῆς, ἣτις ὑπάρχει ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων μακρῶν πλευρῶν. Ἄνηκε βεβαίως εἰς βᾶσιν ἀγάλματιοῦ. Ἀπεθραύσθησαν τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον καὶ τὸ ὀπίσθιον μέρος. Κατὰ τὸ μέσον τῶν ἄκρων τῶν μακρῶν πλευρῶν ἀπετεμήθησαν τεμάχια, εἶχε δηλ. τὸ μέσον τῆς βάσεως τὸ σχῆμα ὀκταγώνου στήλης, ἧς τέσσαρες πλευραὶ ἦσαν πλατύτεροι τῶν λοιπῶν. Μῆκ. 0,79, ὕψ. 0,11-0,12, πλ. 0,11-0,20 μ. Γραφὴ: στοιχηδον. — C. I. A. IV, 1 σ. 80 ἀρ. 373⁹. σ. 81 ἀρ. 373¹⁷. σ. 84 ἀρ. 373⁵⁴. σ. 85 ἀρ. 373⁶⁸, πρβ. σ. 179. Δελτίον ἀρχ. 1890 σ. 146, 5. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 256.

Τέ]νδε κόρεν ἀνέθεκεν ἀπαρχέν
 . . . λοχος : ἄγρας : ἐν οἱ Ποντομέδ-
 ον χρο]σοπρία[ι]ν' ἔπορεν

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, μ², ν⁸ καὶ ν⁹, σ⁴.
 Σημ. διαστῆσις⁶.

W. Πρβ. καὶ ὅσα ἔγραψαν περὶ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ὁ Σοφοῦλης (Τὰ ἐν Ἀκροπόλει ἀγάλματα κορῶν ἀρχαϊκῆς τέχνης σ. 13) καὶ ὁ Καστριώτης (Athen. Mitth. 1894 σ. 493). Ὁρθῶς κατ' ἐμὲ οὗτος ἰσχυρίζεται, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ υποθέσωμεν ὅτι τὸ ἀνάθημα τοῦ ἀλιέως ἀνετίθη τῷ Ποσειδῶνι καὶ οὐχὶ τῇ Ἄθηνῃ· πρβ. τοὺς τῶν Κορκυραίων ταύρους ἐν Ὀλυμπῆ καὶ Δελφοῖς (Παυσανίου V, 27, 9 καὶ X, 9, 3) ἀνατεθέντας ὡς δεκάτη ἀθρονωτάτης ἄγρας θύνωνων. Ἡ λέξις κόρη δὲν σημαίνει ἄλλο ἢ ἀγάλμα γυναικεῖας μορφῆς ἐξ οἰασθήποτε ὕλης. ἀντιστοιχοῦσα ἀκριβῶς τῇ λέξει ἀνδριάς· πρβ. τὰς Κόρας τοῦ Ἐρεχθίδου, καὶ τὰς ἐν ταμιακαῖς ἐπιγραφαῖς ἀπαντώσας (Δελτίον ἀρχ. 1890 σ. 146. C. I. A. IV, 2 767 b, 40).

268. Μικρόν τεμάχιον βάθρου ἐκ ραιοῦ λεπτοκόκου μαρμαῦρου. Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῶν στίχων ἀπεθραύθησαν ἄνω ἐν ἡ δύο γράμματα. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν. Μῆκ. καὶ ὕψ. περίπου 0,09, πᾶχ. 0,05 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 82 χρ. 373³⁴.

. ο ι : ε - - -
 . α δ α - - -
 Π]α λ ά [δ ι : -

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹², ε¹⁰.

269. Δύο συνεχῆ τεμάχια βάσεως περιφεροῦς ἐκ Πεντελησίου μαρμαῦρου, ἧς ἀπεσπάρθησαν τὸ κάτω, τὸ ἀριστερόν καὶ τὸ ὀπισθεν μέρος. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχε κυκλωτερὴς κοιλωμά. Διάμετρος ἦτο περίπου 0,74, τὰ σφζόμενα τεμάχια ἔχουσιν ὁμοῦ μῆκ. 0,53, τὸ μείζον πλ. 0,25, ὕψ. 0,12 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C.I.A. I σ. 184 καὶ IV, 1 σ. 154 ἀρ. 382. Ἐφημερίς ἀρχ. 1842 σ. 621 ἀρ. 1083. Rangabé ἀρ. 365. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 754. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 90, 2. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 259.

... .. ος Ἀθηναῖαι τόδ' ἀπαρχέν
 εὐχσάμενος δεκά]τεν παιδὶ Διὸς μεγάλο

Σχ. γρ.: α¹¹, ν⁶ καὶ ν¹⁰, σ⁴ καὶ σ⁷.

270. Δύο συγκολλημένα τεμάχια βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμαῦρου. Σφζονται μικρὰ μέρη τῆς ἄνω ἐπιφανείας καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς. Ἐκ τῆς ἔμπροσθεν ἐνεπιγράφου πλευρᾶς ἀπεσπάρθη τὸ ἄνω μέρος, ἐφ' οὗ ὑπῆρχον πιθανῶς δύο στίχοι, καὶ τὸ κάτω ἄκρον. Μῆκ. 0,35, ὕψ. 0,12, πλ. 0,17 μ.

- - - - -
 - - - - -
 τ]δ π[α]τρὸς εὐχσ[αμένο
 - - - - - α (ἡ γ ἢ δ) -

Σχ. γρ.: ε³, σ⁴, υ², χ².

271. Βάθρον περιφερὲς ἐκ Παρίου μαρμαῦρου. Σφζονται μέρη τῆς περιφεροῦς πλευρᾶς, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφή, τῆς κάτω καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς, ἧτις βαθύνεται ἀπὸ τοῦ ἄκρου πρὸς τὸ μέσον, ἐν ᾧ ὑπάρχει ἐν περιφερεῖ κοιλώματι μολυβδός. Διάμετρος περίπου 0,70, ὕψ. περίπου 0,25 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 96 ἀρ. 373¹⁶⁸.

- - - υσι - - - -
 vac. Διὸς με; [γάλο
 vac.

Σχ. γρ.: μ², σ⁴, υ².

272. Τεμάχιον κίονος ἄνευ ῥαβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμαῦρου. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,13 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 96 ἀρ. 373¹⁶⁴.

vac.
 - - - ος ἀν[έθεκεν
 τῆι Ἀθ]εναία[ι - -

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, ν⁶, σ⁹.

273. Πλακίδιον ἐκ Παρίου μαρμαῦρου, κολοβὸν τὸ ἀριστερόν ἄκρον. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς καὶ ἡ ἐπιγραφή, ὑπάρχει πλησίον τοῦ δεξιοῦ ἄκρου μικρὸν ἐπίμηκες κοιλώμα, ἐν ᾧ τεμάχιον μολυβδου, καὶ παρὰ τὸ ἀριστερόν ἄκρον, ἐνθα ἀπεθραύσθη τεμάχιον, ὅπῃ (βάθους 0,03 μ), ἀπέχουσι δὲ ἀλλήλων τὰ κοιλώματα ταῦτα, ἅτινα ἐχρησίμευσον διὰ τὴν στερέωσιν χαλκοῦ ἀγαλματίου, περίπου 0,085 μ. Τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ὀπισθεν πλευρᾶς ἐλειάνθησαν μόνον τὰ ἄνω ἄκρα ἐπιμελῶς. πιθανῶς διὰ τὸν λόγον, ὅτι τὸ πλακίδιον ἐνετέθη ἐν ἄλλῃ βᾶσει. Τὸ νῦν μῆκ. 0,16, τὸ πλ. 0,08, τὸ πᾶχ. 0,035 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 92 ἀρ. 373¹²⁰.

Ἀθηναῖαι ἐκείθεν
 - - - - ες ἀνέθεκεν δ

Σχ. γρ.: α¹², ε¹ καὶ ε⁵, κ², ν³ καὶ ν⁸, σ¹.

274. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμαῦρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μόνον ὁ διὰ τὴν δίστιχον ἐπιγραφὴν χώρος ἐλειάνθη ἐπιμελῶς. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν. Μῆκ. 0,14, ὕψ. 0,25, πᾶχ. 0,06 μ.— C.I.A. IV, 1 σ. 204 ἀρ. 373²⁶⁵. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 240, 6.

- - - - ε]ὺς ἀ[νέθεκεν
 ἀπαρχέν; τᾶ]θηνα[ίαι

Σχ. γρ.: α¹², ε³, ν⁷, σ⁸, υ².

275. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμαῦρου, οὗ ἀπεσπάρθησαν τὸ ἀριστερόν, τὸ δεξιὸν καὶ τὸ ὀπίσθιον μέρος. Μῆκ. 0,32, ὕψ. 0,30, πᾶχ. 0,10 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C.I.A. IV, 1 σ. 83 ἀρ. 373³⁸.

- - - οι π - - - -
 - - ος Καλ - - -
 vac.

Σχ. γρ.: α¹¹, σ⁴.

276. Τεμάχιον βάσεως περιφερούς ἐξ Ἑλευσινιακοῦ λίθου, ἧς ἡ διάμετρος θὰ ᾔτο περίπου 0,40 μ. Τὸ σφζόμενον τεμάχιον ἔχει ὕψ. 0,18, μῆκ. 0,30 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 45 ἀρ. 418 d.

- - - ἐδέμο
ἀνέθεκ]εν
vac.

Σχ. γρ.: ν³.

277. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν σφίζεται μικρόν τι μέρος προεξέχοντος κυματίου καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου. Μῆκ. περίπου 0,32, ὕψ. 0,14, πλάχ. 0,20 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 42 ἀρ. 373 γ καὶ σ. 95 ἀρ. 373¹⁴⁷.

Παλλάδι - - -
ονί[δ]ες - -

Σχ. γρ.: α¹², ν⁹, σ⁴.

278. Τεμάχιον κίονος ῥαβδωτοῦ ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἀπεσπάρθησαν τὰ δύο ἄκρα καὶ τὸ ὄπισθεν ἥμισυ τοῦ σφζομένου μέρους, σφζονται ὁμως αἱ καταλήξεις τῶν δύο στίχων τῆς ἐπιγραφῆς. Μῆκ. 0,48, διάμετρος περίπου 0,32 μ.— C. I. A. I σ. 183 καὶ IV, 1 σ. 40 ἀρ. 366. Ἐφημερίς ἀρχ. 1840 σ. 306 ἀρ. 367. Rangabé ἀρ. 13. LeBas ἀρ. 456. Ἡ διὰ τῆς ἐν τῷ C. I. A. I ὑπ' ἀρ. 422 ἐπιγραφῆς συμπλήρωσις, οἷαν ὁ Brinek (Inscr. Graecae ad choregiam pertinentes ἀρ. 46) προτείνει εἶνε δδύνατος.

- - - ι:]σι πα[ί]δον
- - - μιο

Σχ. γρ.: α¹¹ ἢ α¹², ν⁶, σ⁴, μ².

279. Τεμάχιον μεγάλου βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἀπεσπάρθησαν τὸ ἀριστερόν καὶ τὸ ὄπισθεν μέρος, ἀπεκόπη δὲ καὶ διὰ μεταγενεστέραν τινὰ ὡς φαίνεται χρῆσιν τοῦ λίθου τὸ κάτω ἥμισυ τῆς ἔμπροσθεν ἐνεπιγράφου πλευρᾶς. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ἀκανόνιστον κοίλωμα (βάθους 0,11 μ.), προωρισμένον πιθανῶς διὰ τὴν στερέωσιν ἀριστεροῦ ποδῶς ἀγάλματος, ἐν τῇ πρὸς δεξιάν τῆς ἐνεπιγράφου κειμένη συνεχεῖ πλευρᾷ ἔχνη ἀγκῶνος (Versatzbosse), χρησιμεύσαντος διὰ τὴν μετακόμισιν καὶ τοποθέτησιν τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,37, ὕψ. 0,28, πλάχ. 0,55 μ.— C. I. A. I ἀρ. 385. Ἐφημερίς ἀρχ. 1856 σ. 1411 ἀρ. 2850. LeBas ἀρ. 39^b.

- - - εὺς δεκάτεν
- - ἀνέθεκε]ν

Σχ. γρ.: ν⁸, σ⁴, υ⁵.

280. Περιφερὲς ἐν σχήματι φιάλης ἐπίκρανον (ὕψ. 0,32 μ.) ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου κιονοειδοῦς ὑποστάτου (σχεδὸν ὀλοκλήρου ἀπεσπασμένου). Ἐσώθησαν τρία μέρη τοῦ ἐπίκρανου, ὧν τὸ ἐν συνετέθη ἐκ τεσσάρων, τὸ δεύτερον ἐκ τριῶν καὶ τὸ τρίτον ἐκ δύο τεμαχίων. Πλάτ. τοῦ χεῖλους 0,063, ἡ διάμετρος ᾗτο περίπου 0,55, τὸ βάθος τοῦ κοιλώματος 0,08 μ. Τὸ ἔσωθεν τοῦ κοιλώματος ἐλειάνθη μόνον περὶ τὸ ἄκρον ἐπιμελῶς, τὸ δὲ μεῖζον ὑπόλοιπον μέρος ἐκαλύπτετο διὰ τοῦ ἐπιτεθειμένου ἀναθήματος. Ἐν τισι τῶν γραμμῶν ἔχνη χρώματος κυανοῦ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰριστερά.— C. I. A. I ἀρ. 369 (= LeBas ἀρ. 32^b) καὶ IV, 1 σ. 126 ἀρ. 373 α, 3. 4, πρὸ σ. 193 ἀρ. 373 α, 2. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 118, 1

a: b:

--ελο ἀνέθε[κ]εν βο-- --ιτες Παλλάδι Τρι[τογενεῖ--

c:

-- με πατ[έρ] --

Σχ. γρ.: α¹¹, β⁴, ε¹ καὶ ε⁵ καὶ ε⁷, μ², ν⁶, ρ¹⁰, σ⁴.

281 * Πλάξ ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συνισταμένη ἐξ ἑπτὰ τεμαχίων εὐρεθέντων κατὰ τὸ πλεῖστον πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ἐρεχθείου, ὧν τρία ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἄνω δεξιάν γωνίαν, τὰ δὲ λοιπὰ τέσσαρα εἰς τὸ κάτω μέρος. Εἶχε δὲ ἡ πλάξ (ἧς τὸ ὕψ. περίπου 1,25, πλ. 0,78 μ.) ἐπίκρανον ἐν σχήματι τοξοειδοῦς ἀετώματος μετ' ἀκρωτηρίων ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ ἀνάγλυπτον παράστασιν. Αὕτη παρίστανε ἄνδρα (κερκμέα) πωγωνοφόρον καθήμενον (πρὸς ἀριστερά) ἐπὶ καθίσματος, κρατοῦντα διὰ τοῦ μικροῦ δακτύλου τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς φιάλην κρεμαμένην, διὰ δὲ τῶν λοιπῶν δακτύλων τῆς αὐτῆς χειρὸς ἑτέραν φιάλην, ἧς σφίζεται μόνον ὁ πούς. Ἀπεσπάρθησαν ὁ δεξιὸς βραχίων, τὸ μέσον τοῦ σώματος, αἱ πόδες τοῦ ἀνδρός, τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ ἐπίκρανου καὶ ἄλλα τινὰ τεμάχια. Κεῖται ἐν τῷ τῆς Ἀκροπόλεως μουσεῖῳ ὑπ' ἀρ. 1332. Ἐφ' ἐκατέρου τῶν περιθωρίων τοῦ ἀναγλύφου ἐπιγραφή· ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ἢ ἐν τῷ C. I. A. IV, 1 σ. 132 ὑπ' ἀρ. 373²³²:

a: --ιος; ἀνέθεκεν --

ἐπὶ δὲ τοῦ δεξιῦ. βγαίνοντα ἀπὸ δεξιῶν πρὸς ἀριστερὰ καὶ ἀπειχόντα ἀλλήλων 0,13 μ. τὰ ἐξῆς λείψανα:

b:

Σχ. γρ. τοῦ ὑπ' ἀρ. a τεμαχίου: α¹¹, ν⁸.
Σημ. διαστίξεως β.

Πρβ. Lepsius, Marmorstudien σ. 75, 72. Athen Mittheilungen XII. 1887. σ. 266.

282. Τρία συντηρησμένα τεμάχια βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς. ἡτις ἦτο λεία. Ἡ ἐπιγραφή μονόστιχος οὕσα ὑπάρχει παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἣς ἀπεσπάρθη τὸ κάτω μέρος. Μῆκ. ὁμοῦ 0,64, πλ. 0,22, ὕψ. 0,06-0,08 μ. — Τὰ δύο ἀριστερὰ τεμάχια C. I. A. IV, 1 σ. 92 ἀρ. 373¹¹⁹.

- - - ὄνθεσαν ἡαηνηῖ Τριτογ[ενεῖ - -

Σχ. γρ.: α¹², ε⁵, ν⁶, ρ³, σ⁴.

283. Πλινθίς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὴ τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον. Τὸ πλείστον μέρος τῆς ἐπιφανείας τοῦ λίθου ἐξεκολλήθη ὑπὸ τοῦ τεχνίτου, τὸ ἔμπροσθεν ὅμως καὶ τὸ ὀπισθεν ἄκρον ἀρεθήσαν ἄθικτα εἰς ὕψ. περίπου 0,02 καὶ πλ. 0,03 μ. Παρὰ τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον τῆς ἐπιφανείας ἐσώθησαν μέρη περιφεροῦς κοιλώματος. Τοῖς κοιλώμασι τούτοις, ἅτινα ἔχρησάμενον εἰς στερέωσιν τοῦ ἐπιτεθειμένου ἀναθήματος, ἀντικαθίστανται κάτωθεν αὐτῶν ἐν τῇ ἀντιθέτῳ κάτω πλευρᾷ τοῦ λίθου ὅμοια κοιλώματα, χρησιμεύσαντα πιθανῶς εἰς τὴν ἐπὶ ἄλλου λίθου συναρμογὴν τῆς πλίνθου. Ἡ ἐπιγραφή ὑπὸ τὸ ἄνω χεῖλος τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. Μῆκ. 0,50, ὕψ. 0,20, πλ. 0,42 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 203 ἀρ. 373²⁶². Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 51, 3.

- - - ἀ]νέθεκεν : ἡο τέκτον
vac.

Σχ. γρ.: ε³, κ², ν⁵.
Σημ. διαστίξεως β.

284. Τρία τεμάχια βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ὧν δύο συντηρήσθησαν (b, c). Σφύζεται τὸ κάτω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς τῶν τριῶν τεμαχίων. a: μῆκ. καὶ ὕψ. 0,08, πλ. 0,14, bc: μῆκ. 0,35, ὕψ. 0,11, πλ. 0,22 μ. — Τὸ μὲν a: C. I. A. IV, 1

σ. 131 ἀρ. 373²³⁰, b, τὰ δὲ bc: C. I. A. IV, 1 σ. 131 ἀρ. 373²³⁰, a καὶ σ. 94 ἀρ. 373¹³⁰.

a: b:
ε]ύχο[λε - - - - πολ]λά τε δῶναι vac.

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, ν¹⁰, υ², χ².

285. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζεται μέρος τῆς κάτω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,26, ὕψ. 0,22, πλάχ. 0,29 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 85 ἀρ. 373⁷³.

- - - ε]υς τόδε : ἐ - - -
vac.

Σχ. γρ.: ε³, σ⁴, υ².
Σημ. διαστίξεως β.

286. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,15, ὕψ. 0,11, πλάχ. 0,08 μ. Σφύζεται τὸ ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφήν ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς καὶ μέρος (λείον) τῆς ἄνω ἐπιφανείας. — C. I. A. I ἀρ. 408. LeBas ἀρ. 47.

- - - ριος : ἀνέ[θεκε - -
vac.

Σχ. γρ.: ν³.
Σημ. διαστίξεως β.

287. * Βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, φέρον τοὺς πόδας ἀνδρικοῦ ἀγάλματος φυσικοῦ μεγέθους, λείψανον τοῦ ἀναθήματος, ἐκ Παρίου μαρμάρου. Τὸ ὅλον συντηρήσθη ἐκ τεσσάρων τεμαχίων ὧν δύο ἀποτελοῦσι λεπτήν ῥοειδῆ πλάκα (μῆκ. 0,25, πλ. 0,20 μ.) φέρουσαν τοὺς δύο πόδας καὶ περιεχυμένην μολύβδῳ, ἐν δὲ προσκεκολλημένον παρὰ τὴν ἀριστερὰν ἄνω γωνίαν τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς φέρει τὴν μονόστιχον ἐπιγραφήν. Μῆκ. 0,50, πλ. 0,49, ὕψ. 0,33 μ. Κεῖται ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Ἀκροπόλεως ὑπ' ἀρ. 596. — C. I. A. IV, 1 σ. 132 ἀρ. 373²³³. Lepsius, Marmorstudien σ. 70, 20.

. ελ;ι (ἢ τ)οσει; - -

Σχ. γρ.: ε³, σ⁴.

Ἐάντων τῶν γραμμάτων σφύζονται μόνον τὰ κάτω ἡμίση.

288. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζεται μέρος τοῦ ἄνω ἄκρου τῆς προσθίας πλευ-

ρᾶς. Μῆκ. καὶ πᾶχ. περίπου 0,06, ὕψ. 0,09 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 96 ἀρ. 373¹⁵⁶.

----- ἀρε[ς
ho -----]ο
--- ἀνέ]θε[χεν (ἢ 'Α)]θε[ναίαι]

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹ καὶ ε⁵, θ³, ρ⁹.

289. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφῶνται τὸ ἄνω μέρος τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς καὶ τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς ἄνω (λείας) ἐπιφανείας. Τὸ νῦν ὕψ. 0,12, πλ. 0,21, πᾶχ. 0,24 μ.

--- ἀνεθ[ε ---
--- υ (ἢ χ) σ;

Σχ. γρ.: α¹¹.

Τῶν δύο γραμμῶν τοῦ δευτέρου στίχου ἀπεθραύσθη τὸ κάτω ἥμισυ καὶ εἶνε ἀμφίβολον, ἂν τὸ πρῶτον γράμμα ἦτο υ ἢ χ, τὸ δὲ δεύτερον ἂν ἦτο σ τοῦ σχήματος σ⁵ ἢ υ ἢ χ (τῶν σχημάτων υ¹ ἢ χ¹).

290. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφῶνται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε κοίλωμα τετράγωνον, ὡς φαίνεται. Ὁ πρῶτος στίχος ἀπέχει τοῦ ἄνω ἄκρου τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς 0,05 μ. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,13, ὕψ. 0,09, πᾶχ. 0,12 μ.

--- ος ἐνθ ---
--- ς vac.

Σχ. γρ.: ε³, θ⁴, ν⁸, σ⁴.

291. Τεμάχιον ἐπικράνου στήλης ἐκ φαιοῦ λεπτοκόκκου μαρμάρου. Σφῶνται μικρὰ μέρη τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐν ἧ ὀπή, καὶ τοῦ κυρτοῦ μέρους (κυματίου) τοῦ μεταξὺ τοῦ ἐπικράνου καὶ τῆς στήλης κειμένου. Μῆκ. 0,04, ὕψ. 0,31, πλ. 0,15 μ. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 94 ἀρ. 373¹³⁴.

--- ἀνέ]θε[χε
--- ἀπαρχ]έν ---
vac.

Σχ. γρ.: ε⁶, θ⁷, ν⁶.

292. Τεμάχιον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον, σφῆται ὅμως μικρὸν μέρος τοῦ ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας κοιλώματος καὶ δυνάμεθα νὰ

συμπεράνωμεν ὅτι τὰ πρῶτα τῶν σωθέντων γραμμῶν ἀνῆκον εἰς τὸν πρῶτον στίχον τῆς ἐπιγραφῆς. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,14, ὕψ. καὶ πλ. περίπου 0,07 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 101 ἀρ. 373²¹⁰.

--- ικ ---
--- θι[σ; ---

Σχ. γρ.: θ⁴, σ⁵;

293. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφῶνται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ἐπίσης τῆς κάτω καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς διακρίνονται μέρη τετραπλεύρου κοιλώματος (βάθους 0,11 μ.) καὶ τοῦ στενοῦ ὀχετοῦ, δι' οὗ ἔρρεεν ὁ περὶ τὸ ἐν τῷ κοιλώματι ἔμβολον τοῦ ἀναθήματος περιχυθεῖς μόλυβδος. Ἡ ἐπιγραφή ἦτο δίστιχος καὶ οὐχὶ ὡς φαίνεται στοιχηδὸν γεγραμμένη· ἔλλειπουν πρὸ τῶν σωζομένων γραμμῶν ἑκατέρου στίχου περὶ τὰ τρία γράμματα. Ὑψ. 0,265, τὸ νῦν μῆκ. 0,15, τὸ νῦν πᾶχ. 0,20 μ.

. . . ο ν ---
. . . ε ν ---

Σχ. γρ.: ε³, ν⁸.

294. Μικρὸν τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφῶνται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς, ἐν ἧ ἦτο τετράγωνον κοίλωμα. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,09, ὕψ. καὶ πλ. 0,03 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 95 ἀρ. 373¹⁴⁵, α (πρὸς ἄνω ἀρ. 100).

--- τῆι 'Αθ[ενα]ίαι
--- ἀνέθε]χεν

Σχ. γρ.: α¹², ν⁵.

295. Τεμάχιον στήλης μετ' ἐπικράνου (βάσεως ἀναθήματος) ἐξ Ἀττικοῦ μαρμάρου. Σφῶνται μέρη μιᾶς τῶν πλατυτέρων, μιᾶς τῶν στενωτέρων πλευρῶν, ἐφ' ἧς κατὰ μῆκος αὐτῆς ἡ ἐπιγραφή, καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας μετὰ τεμαχίου τοῦ τετραγώνου κοιλώματος, περὶ τὰ χεῖλη τοῦ ὁποῦ σειραὶ ὁπῶν διαφόρου μεγέθους. Μῆκ. 0,08, ὕψ. 0,23, πλ. 0,17 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 95 ἀρ. 373¹⁵⁴.

--- [ἀπαρ-
χέν τ[ἀθ[ενα]ίαι
vac.

Σχ. γρ.: ε³, ν³, χ².

296. Μικρὸν τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται τὸ ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν ἄκρον. Μῆκ. 0,13, ὕψ. 0,055, πλ. 0,07 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 43 ἀρ. 373 s.

--- ες μ' ἄ[νέθεκε ---
 --- νιέο[ς -----

Σχ. γρ.: α¹¹ ἢ α¹², μ², ν³, σ⁴.

Τὸ πρῶτον ε κατὰ διόρθωσιν ἀντὶ ζ.

297. Δύο τεμάχια κίονος ἄνευ ραβδώσεων ἐκ μαρμάρου ἴσως Πεντελησίου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένα. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔγνη χρώματος ἐρυθροῦ· ἄνωθεν τῆς δευτέρως τῶν σωζομένων στίχων διακρίνεται λεπτή γραμμὴ, ἐγκειχραγμένη δι' ὀξείας ὀργάνου. Μῆκ. τοῦ ὑπ' ἀρ. α τεμαχίου: 0,12, τοῦ ὑπ' ἀρ. β: 0,085 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 96 ἀρ. 373¹⁶³.

α:	β:
--- ζ εἰμ' ἄ ---	--- ος λ ---
----- ογ; ---	--- αι τ ---

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰ ἢ ε³, μ¹⁰, σ⁴.

298. Τεμάχιον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς, ἐν ἧ φαίνεται ὅτι ὑπῆρχε κοίλωμα. Μῆκ. 0,10, πλ. 0,14, ὕψ. 0,06 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C.I.A.IV, 1 σ. 93 ἀρ. 373¹²⁸.

--- ἄ]νέ[θεκε: ---
 --- ρι (ἢ λ) ---

Σχ. γρ.: ε³, ν³, ρ²;

299. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα (πλ. τοῦλάχιστον 0,24 μ.). Σφύζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,12, ὕψ. 0,09, πλ. 0,37 μ.— C.I.A.IV, 1 σ. 83 ἀρ. 373⁴⁹.

--- ι:ς ἐπ
 --- εν

Σχ. γρ.: ν⁶, σ⁴.

300. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. σφύζεται ὅμως μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ τετραγώνου κοιλώματος. Μῆκ. 0,205, ὕψ. 0,07, πλ. 0,06 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 84 ἀρ. 373⁵⁵.

--- νθιο ---
 --- κος vac.

Σχ. γρ.: ν⁶, σ⁴.

301. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,12, ὕψ. καὶ πλ. 0,09 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 85 ἀρ. 373⁷⁴.

vac.

--- μας λ ---
 --- ἶδον; ---

Σχ. γρ.: α¹¹, λ², μ², ν; σ⁴.

302. Μικρὸν τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Ἐν τοῖς γράμμασι καὶ παρ' αὐτὰ ἔγνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,06 μ.

--- :] ἄν; [έθεκε
 --- ενο ---

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹ ἢ ε³, ν³.

Σημ. διαστίξεως;

303. Τεμάχιον βάρου ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Σφύζεται μικρὸν μέρος τοῦ ἐπικράνου. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν. Μῆκ. 0,25, ὕψ. 0,15, πλ. 0,06 μ.

vac.

--- ἄ]νέθε[κε
 --- α: σ ---

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰, ν; σ⁵.

Σημ. διαστίξεως⁵.

304. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ἐπίσης τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐπ' ἧς ὑπῆρχε κοίλωμα τετράγωνον. Μῆκ. 0,13, πλ. 0,16, ὕψ. 0,085 μ. Τὰ σωζόμενα γράμματα ἀνήκουσι πιθανῶς εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τρίτου στίχου.

 Φυ ---
 Λυ ---

Σχ. γρ.: υ², φ².

305. Δύο τεμάχια βάρου ἐξ Ἀττικοῦ μαρμάρου. Ἐν ἀμφοτέροις σφύζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς

δεξιᾶς πλευρᾶς. Τὸ ὑπ' ἀρ. *a* ἔχει ὕψ. 0,12, πᾶχ. 0,16, τὸ ὑπ' ἀρ. *b* ὕψ. 0,11, πᾶχ. 0,05 μ.

<i>a</i> :	<i>b</i> :
vac.	
αιο . .	- - -
ε . . .	- - το
	vac.

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰ ἢ ε³.

306. Τεμάχιον βάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος κυανοῦ. Ὑψ. περίπου 0,11, πλ. 0,07 μ.

- - - - -
- - μ;]ον - - -
- - γ ἢ μ.]ε - - -
vac.

Σχ. γρ.: ε³, ν⁸.

Τοῦ πρώτου γράμματος σφύζεται μόνον μικρὸν τεμάχιον εὐθείας ἐπικλινούσας γραμμῆς.

307. * Δύο πλίνθοι ἐκ Παρίου μαρμάρου ἀνήκουσαι εἰς τὸ αὐτὸ βᾶθρον, ἔχουσαι δὲ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς, τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ὀπισθίας πλευρᾶς τὴν καλουμένην ἀναθύρωσιν, ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι προσηρμόζοντο κατὰ τὰς πλευρᾶς ταύτας ἄλλαι ὁμοιοὶ πλάκες. Ἐφ' ἑκατέρας τῶν πλίνθων δύο ὀπαί, ἢ μία σχεδὸν κατ' εὐθείαν γραμμὴν ὀπισθεν τῆς ἄλλης. *a*: μῆκ. 1,09, ὕψ. 0,29, *b*: μῆκ. 0,96, ὕψ. 0,28, πλάτ. ἀμφοτέρων 0,63 μ. Ὑψ. τῶν γραμμᾶτων 0,10 (τοῦ θ 0,08) μ. Κεῖνται νῦν δυτικῶς τοῦ Παρθενῶνος.— C. I. A. I ἀρ. 361.

<i>a</i> :	<i>b</i> :
εκτ	ἀν]έθε[χεν

Σχ. γρ.: θ⁴.

308. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,10, ὕψ. 0,08, πλ. 0,135 μ.

παιδ]ι Διό[ς μεγάλο

309. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται μέρη τῆς ἄνω ἐπιφανείας καὶ τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἐφ' ἧς παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον ἡ ἐπιγραφὴ. Μῆκ. 0,245, ὕψ. 0,085, πλ. 0,15 μ.

- - - ἀνέθ]εκε : καὶ πα - - (ἢ Πα - -) - -

Σχ. γρ.: ε¹⁴.

Σημ. διαστίξεως ⁵.

310. Τεμάχιον πλακιδίου ἐκ Παρίου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένον ἀριστερὰ καὶ δεξιᾶ. Ἡ ἐπιγραφὴ παρὰ τὸ ἐν τῶν μικροτέρων ἄκρων τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐν ἧ παρὰ τὸ νῦν ἀριστερὸν ἄκρον ὀπή. Μῆκ. 0,10, ὕψ. 0,04, πλ. 0,11 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 99 ἀρ. 373¹⁹⁶.

- - - τίων ἔσ[τεσε :

Σχ. γρ.: ε³, ν³, σ⁴.

Ἄντι τοῦ ο ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ λίθου ⊕, πιθανῶς ἐσφαλμένως.

311. Τεμάχιον βαθριδίου ἐκ φαιοῦ λεπτοκόκκου μαρμάρου. Σφύζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,08, ὕψ. 0,045, πᾶχ. 0,07 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 83 ἀρ. 373⁴¹.

vac.

- - - ἀνέ]θ(ε)κεν Ἄθ[εναίαι - - -

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, ν³.

312. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς κάτω πλευρᾶς, ἐν ἧ ὑπῆρχε περιφερὲς κοίλωμα. Μῆκ. 0,14, πλ. 0,17, ὕψ. 0,08 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 93 ἀρ. 373¹²³ (τὸ ἀριστερὸν τεμάχιον).

- - - - ν ἀνέθ[ε - - -

vac.

Σχ. γρ. α¹⁴, ε³, θ; ν³.

313. Μικρὸν τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,11, ὕψ. 0,025, πλ. 0,06 μ.

- - Ἄ]θεναί[τα - -

Σχ. γρ.: α¹⁰, ε⁴, θ⁴, ν³.

314. Τεμάχιον ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,12, πᾶχ. 0,11 μ. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ.— C. I. A. IV, 1 σ. 83 ἀρ. 373⁴⁰.

- - ἀνέθ[εκε - -

Σχ. γρ.: α; θ⁴, ν³.

315. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζεται τὸ κάτω ἄκρον. Μῆκ. 0,12, ὕψ. 0,07, πλ. 0,31 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 81 ἀρ. 373²¹.

- - εὐ]χσαμε[ν - - -

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, μ², σ⁷, χ².

316. Τεμάχιον μεγάλου βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζονται μέρη τῆς ὑποκοίλου ἄνω ἐπιφανείας καὶ τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἐφ' ἧς παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον μικροτέροις γράμμασι (ὕψ. 0,025 μ.) καὶ ἀντιστροφῶς ἢ μεταγενεστέρα ὑπ' ἀρ. β ἐπιγραφῆ, κατωτέρω δὲ μεγάλοις γράμμασιν (ὕψ. 0,07) ἢ ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ λίθου ὑπάρχουσα ἀνάθηματικὴ ἐπιγραφῆ. Μῆκ. περίπου 0,30, ὕψ. 0,23, πᾶχ. 0,25 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 98 ἀρ. 373¹⁸⁴.

(β: Ὀλ]υμπιεο - - -)

α: ἀνέ]θεκ[ε

317. Δύο συγκολληθέντα τεμάχια βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,24, ὕψ. 0,13, πᾶχ. 0,09 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς τᾶριστερά. — C. I. A. IV, 1 σ. 99 ἀρ. 373¹⁹¹ (= σ. 202 ἀρ. 373²⁵⁶. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 241, 10).

- - - - -

- - Ἀθενα[ίαι - - -

- - - - -

Σχ. γρ.: α¹², ε³, θ¹, ν³.

318. Τεμάχιον πλακὸς ἐκ φαιῦ λεπτοκόκκου μαρμάρου. Σφίζονται μέρη τῆς ἄνω καὶ τῆς κάτω ἐπιφανείας ἐφ' ὧν ἀμροτέρων διακρίνονται λείψανα κοιλώματος, ὥστε πιθανόν εἶνε ὅτι ἐπὶ τῆς πλακὸς ἴστατο ἀνάθημα (ἄγαλμα), αὐτὴ δὲ ἢ πλάξ ἐκείτο ἐπὶ ὑποστάτου τινός. Σφίζονται προσέτι μέρη τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς μετὰ τοῦ δεξιῦ ἄκρου καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς. Ἀπετμήθησαν τὰ κάτω ἡμίση τῶν γραμμάτων. Μῆκ. 0,17, ὕψ. 0,05, πλ. 0,15 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 200 ἀρ. 373²⁴⁷. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 240, 9.

- - - - οκλῆς

Σχ. γρ.: ε³ ἢ ε¹⁰, κ², σ⁴:

319. Μικρὸν τεμάχιον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζονται μέρη τοῦ ἄνω καὶ τοῦ κάτω ἄκρου τῆς ἔμ-

προσθεν πλευρᾶς. Μῆκ. 0,085, ὕψ. 0,075, πᾶχ. 0,065 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 98 ἀρ. 373¹⁸⁶.

- - - ἐ]πέθ[εκε;

Σχ. γρ.: ε³, θ⁴.

320. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον, σφίζεται ὁμῶς μικρὸν τι μέρος τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,22, ὕψ. 0,05, πλ. 0,09 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 42 ἀρ. 373 ο.

- - - - -

δε]κάτεν - -

- - - - -

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³.

321. Τεμάχιον βάρου ἐξ ὑποκαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου. Σφίζεται μικρὸν μέρος τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ἄκρου τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,24, ὕψ. 0,07, πλ. 0,16 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 42 ἀρ. 373 *κ*.

- - - ἀν]έθεκε θ - -

Σχ. γρ.: ε⁶, θ⁴, κ².

322. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζεται μικρὸν μέρος τοῦ κάτω ἄκρου τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. Μῆκ. 0,23, ὕψ. 0,08, πλ. 0,12 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 94 ἀρ. 373¹³⁵.

- - - ἀνέθ]εκεν - -

Σχ. γρ.: α¹⁰, κ³, ν⁵.

323. Μικρὸν τεμάχιον κίονος μετὰ ῥαβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζονται μικρὰ μέρη δύο αὐλάκων, ἐν τῇ μιᾷ τῶν ὁποίων ἢ ἐπιγραφῆ. Μῆκ. περίπου 0,08 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 84 ἀρ. 373⁶².

- - - ἀνέθ]εκεν - - -

Σχ. γρ.: ν⁶.

324. Δύο συγκολληθέντα τεμάχια βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφίζεται μικρὸν μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Τὰ σφζόμενα γράμματα ἀνῆκον πιθανῶς εἰς τὸν δεῦτερον στίχον τῆς ἐπιγραφῆς. Μῆκ. 0,14, ὕψ. 0,04, πλάτος (συνάμα ἀπόστασις τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς ἀπὸ τοῦ κοιλώματος) 0,12 μ.

 ----- ενει -----

Σχ. γρ.: ε³ ἢ ε¹⁰, ν⁵.

325. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,10, ὕψ. καὶ πλ. 0,05 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 96 ἀρ. 373¹⁶⁷.

--- ἀνέ]θεκ[ε ---

Σχ. γρ.: ε¹⁰, θ⁴.

326. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχοθεν ἀποκεκρουσμένα. Μῆκ. 0,21, πλ. 0,15, ὕψ. 0,09 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 95 ἀρ. 373¹⁴⁹.

--- μνεμοσύν:]ες ἡένεκ[α
 vac.

Σχ. γρ.: ε³, ν⁶, σ⁴.

327. Τεμάχιον βαθριδίου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,13, ὕψ. 0,035, πλ. 0,045 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 97 ἀρ. 373¹⁶⁹.

--- θιερο ---

Σχ. γρ.: ρ¹⁰.

328. Τεμάχιον περιφεροῦς ἐπικράνου ὑποστάτου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Παρὰ τὸ κάτω ἄκρον τοῦ ἀνωτέρου μέρους, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή, ἔχνη ταινίας ἐρυθρῷ χρώματι δεδηλωμένης καὶ περιθειούσης τὸ μέρος τοῦτο. Μῆκ. 0,10, ὕψ. 0,08, πλάξ. 0,03 μ.

--- ἀν]θροπ[ο ---

Τὸ πρῶτον γράμμα δὲν ἐσώθη ὁλόκληρον, ἀλλὰ μόνον τεμάχιον τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ κύκλου, τοῦ δὲ τελευταίου μόνον τεμάχιον τῆς πρώτης καθέτου γραμμῆς.

329. Τεμάχιον βάρου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Σφύζονται μέρη τῆς κάτω καὶ τῆς ὀπίσθεν πλευρᾶς. Μῆκ. 0,30, ὕψ. 0,18, πλάξ. 0,26 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 95 ἀρ. 373¹⁵⁵.

 --- ἀπαρ]χέν ---

Σχ. γρ.: ν⁵, χ².

330. Τρία τεμάχια πλακῶς ἐκ Παρίου μαρμάρου. Ἐν τῷ μείζονι (α) σφύζονται μέρη τῆς ἄνω (λείας) ἐπιφανείας, τοῦ ἔμπροσθεν καὶ τοῦ ὀπίσθεν ἄκρου· τὰ ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς σφύζόμενα γράμματα ἀνήκον εἰς τὸν πρῶτον στίχον. Μῆκ. 0,30, ὕψ. 0,05, πλ. 0,25 μ. Τὰ λοιπὰ δύο τεμάχια (β, γ) ἀνήκον εἰς τὸ κάτω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς (μῆκ. 0,11 καὶ 0,10 μ.). Τὸ μείζον τεμάχιον C. I. A. IV, 1 σ. 204 ἀρ. 373²⁶⁷. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 240, 8.

a: b: c:
 οἰδε γ:]ε θ (ἦ φ)

Σχ. γρ.: θ⁴ ἢ φ² (ἀπεσπάσθη τὸ ἄνω ἡμισυ).

331. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζεται μέρος τῆς κάτω ἐπιφανείας τοῦ λίθου καὶ εἶνε βέβαιον, ὅτι τὰ σφύζόμενα γράμματα ἀνήκον εἰς τὸν τελευταῖον στίχον. Μῆκ. 0,12, ὕψ. 0,06, πλ. 0,17 μ.

--- στο ---

332. Μικρὸν τεμάχιον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζεται τὸ κάτω ἢ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, παρ' ὃ τὰ σφύζόμενα εἰς τὸν τελευταῖον στίχον ἀνήκοντα γράμματα. Ἐν αὐτοῖς χρώμα ἐρυθρόν. Μῆκ. 0,105, ὕψ. 0,035, πλ. 0,045 μ.

--- σοι (ἦ τ) ---

ἦ (ἐὰν εἶνε ἀναγνωστέα ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά):

--- ιος ---

Σχ. γρ.: σ¹².

333. Μικρὸν τεμάχιον βαθριδίου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζεται τὸ ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. Μῆκ. 0,065, ὕψ. 0,035, πλ. 0,053 μ. Γράμματα μικρὰ (ὕψ. 0,012-0,013 μ.).

--- ι: βε ---

Σχ. γρ.: β³, ε³.

334. Μικρὸν τεμάχιον βαθριδίου ἐκ μαρμάρου ἴσως Πεντελησίου. Σφύζεται τὸ ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν ἄκρον. Μῆκ. 0,055, ὕψ. 0,03, πλ. 0,04, ὕψ. τῶν γραμμάτων περίπου 0,012 μ.

--- ον ---

Σχ. γρ.: ν⁸.

335. Δύο συγκκολλημένα μικρά τεμάχια βάρου ἐκ Πεντελησιίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένα. Μῆκ. 0,09 μ.

- - ἀν]έθ[εκε;

Σχ. γρ.: ε⁴; θ⁴.

336. Κάτω μέρος στήλης ἐκ Πεντελησιίου μαρμάρου, ἣτις ἐλήγηεν ἄνω εἰς τετράγωνον ἐπίκρανον, ἐφ' οὗ τὸ ἀνάθημα. Μῆκ. 0,47, πλ. ἄνω 0,22, κάτω 0,24, πᾶχ. ἄνω 0,15, κάτω 0,165 μ.

- - - - - ος vac.

Σχ. γρ.: σ⁴.

337. Μικρὸν τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησιίου μαρμάρου. Σφίζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα (βάθ. 0,01 μ.). Ὑπὸ τὰ σφζόμενα γράμματα διακρίνεται λεπτή γραμμὴ. Μῆκ. 0,075, πλ. καὶ πᾶχ. 0,055 μ.

- - ιο - -
- - : vac.
- - - - -

Σημ. διαστήτως ὁ.

338. Τεμάχιον ἐκ Πεντελησιίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. καὶ ὕψ. περίπου 0,10 μ. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ.— C. I. A. IV, 1 σ. 83 ἀρ. 373³⁹.

vac.
- - ραχ. - -

Σχ. γρ.: α¹², ρ⁹ ἢ ρ¹⁰, χ².

339. Τεμάχιον κίονος ραβδωτοῦ, δωρικοῦ ῥυθμοῦ, (σφίζονται τεμάχια 6 ἀντακίων) ἐκ Παρίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,25, πλ. 0,18 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 94 ἀρ. 373¹²⁹.

- - - υς ἀ; [νέθεκε;

Σχ. γρ.: α; σ⁴, υ².

340. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησιίου μαρμάρου. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Ὁ λίθος ἔφερε δύο ἐπιγραφάς, τὴν μὲν (α) κυανῶ χρώματι, τὴν δὲ (β), ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τῆς ἐτέρας κατ' εὐθείαν γωνίαν προσκειμένης πλευρᾶς, ἐρυθρῶ χρώματι κεκοσμημένην. Μῆκ. 0,11, ὕψ. 0,057, πᾶχ. 0,06 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 83 ἀρ. 373⁴⁷.

a:	b:
vac.	vac.
- - - εν σ	K - - -
- - vac.	- - - -

Σχ. γρ.: ε⁴ ἢ ε⁵, ν⁵, σ⁴.

341. Τεμάχιον στήλης ἐκ Πεντελησιίου μαρμάρου, ἣτις ἀπέληγεν ἄνω εἰς πλατύτερον ἐπίκρανον. Ἐπὶ τοῦ μεταξὺ τῶν δύο κυριωτέρων κειμένου κυρτοῦ μέρους διακρίνονται ἔχνη ποικίλου χρωματισμοῦ καὶ μάλιστα ταινία ἐρυθρά. Ἡ ἐπιγραφή ἧς σφίζονται τὰ δύο πρῶτα γράμματα τοῦ τελευταίου στίχου, ἐνεχαράχθη κατὰ τὸ μῆκος τῆς στήλης. Σφίζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ἐπίσης τῆς ἄνω ἐπιφανείας. Μῆκ. 0,25, πλ. 0,21, πᾶχ. 0,12 μ.

- - - - -
πο - - - -

342-344. Τρία τεμάχια κίωνων ἐκ Πεντελησιίου μαρμάρου. Τὸ ὑπ' ἀρ. 342 εἶνε τεμάχιον κίονος ραβδωτοῦ ἰωνικοῦ ῥυθμοῦ. ἡ δὲ γραφή: βουστροφηδὸν (μῆκ. 0,18, πλ. 0,06 μ.), τὸ ὑπ' ἀρ. 343 ἀνήκειν εἰς κίονα ραβδωτὸν δωρικοῦ ῥυθμοῦ (μῆκ. 0,15, πλ. 0,06 μ.), τὸ δὲ ὑπ' ἀρ. 344 εἰς κίονα ἄνευ ραβδώσεων (μῆκ. καὶ πλ. περίπου 0,20 μ.).

342:	343:
- - μ' ἀ[νέθεκε; - -	- - γ (ἢ μ) ε (ἢ π) - -
- - εφ - - - - -	- - δ - - - - -

Σχ. γρ.: α¹³, ε; φ²

344:

- - - υ vac.

Σχ. γρ.: ν⁸.

345. Τεμάχιον πολυγώνου στήλης (σφίζονται τεμάχια τριῶν πλευρῶν, ὧν ἡ μέση φέρει τὴν ἐπιγραφὴν) ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου. Μῆκ. 0,23, πλ. 0,09 μ. Γραφή: ἀπὸ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ.

- - σονι - -

Σχ. γρ.: σ⁴, ν⁹.

346. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησιίου μαρμάρου. Σφίζονται τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας καὶ τὸ ἄνω μέρος τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. Αἱ πλευραὶ αὗται

πρόσκεινται ἀλλήλαις κατ' ἀμβλυγώνιον. Μῆκ. 0,145, πλ. περίπου 0,07, ὑψ. περίπου 0,03 μ.

- - ομεν - - -

Σχ. γρ.: ε⁴; μ².

Τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τετάρτου γράμματος σώζονται μόνον μικρὰ λείψανα, τοῦ δὲ τρίτου ἀπεσπάρθη τὸ κάτω μέρος.

347. Τεμάχιον βάρου ἐκ Παρίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον, σώζονται ὁμῶς μικρὰ μέρη καὶ τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ὀπίσθεν πλευρᾶς. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν κενὸς χώρος. Μῆκ. 0,12, ὑψ. 0,09, πλ. 0,31 μ.

- - h ; ες -

Σχ. γρ.: ε⁵; σ⁴.

Τοῦ πρώτου γράμματος διακρίνεται μετὰ βεβαιότητος μόνον τὸ κάτω ἡμισυ τῆς δεξιᾶς καθέτου γραμμῆς, ἐπίσης ἀπεσπάρθησαν τὰ ἄνω ἡμίση τῶν δύο λοιπῶν γραμμάτων.

348. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σώζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς κάτω πλευρᾶς τοῦ λίθου. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν κενὸς χώρος. Μῆκ. 0,13, ὑψ. 0,07, πλ. 0,17 μ.

- - ε | - -

Σχ. γρ.: ε¹⁰.

349. Μικρὸν τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,08, ὑψ. 0,04 μ.

- - θε - -

Σχ. γρ.: ε³; θ⁴.

Σώζονται μόνον τὰ κάτω ἡμίση τῶν δύο γραμμάτων.

350. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, μετὰ προεξέχοντος ἐπικράνου ἐν σχήματι πλίνθου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχει τὸ ἔμπροσθεν μέρος κοιλώματος ἔχοντος τὸ σχῆμα πεδίου ποδός (δεξιῶ) ἡμίσεως περίπου φυσικοῦ μεγέθους (βάθ. 0,015 μ.) καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἄλλο ἐπίσης κολοβὸν στενὸν κοιλώμα ἐλλειψοειδές, οὔτινος τὸ ἄκρον σχηματίζει μικρὰν αὐλακκᾶ. Ἀπεθράυσθησαν τὸ ὀπίσθεν καὶ τὸ κάτω μέρος καὶ τεμάχια τῶν λοιπῶν πλευρῶν. Ἡ ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν

πλευρᾶς ἐπιγραφὴ ἦτο τριστίχος, ἐξηλείφθη δὲ ἐπίτιδες πλὴν τοῦ τελευταίου γράμματος τοῦ τρίτου στίχου. Μῆκ. 0,40, πλ. 0,33, πᾶχ. 0,17 μ.

- - - - -
- - - - -
- - - - -

Σχ. γρ.: ν⁸.

351. Τεμάχιον βάρου ἐξ Ὑμηττίου μαρμάρου. Σώζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς, τῆς κάτω καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς παρὰ τὸ νῦν ὀπίσθεν ἄκρον τμήμα ὀρθογωνίου κοιλώματος (βάθ. 0,075 μ.). Ὑψ. 0,15, τὸ νῦν πλ. καὶ πᾶχ. 0,29 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἦτο μονόστιχος (ἐπὶ τοῦ μέσου τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς).

ὁ δεῖνα ἀνέθεκεν - - - -]ς

Σχ. γρ.: σ⁵.

352. Τρία τεμάχια κιονίσκου ἄνευ ῥαβδώσεων ἐξ Ὑμηττίου μαρμάρου, ὧν τὰ δύο (b, c) συνεκολληθήσαν. Μόνον διὰ τὸν πρώτον στίχον ἐλειάνθη ἡ ἐπιφάνεια τοῦ κιονίσκου ἐπιμελέστερον τοῦ λοιποῦ μέρους. Ἀπεκόπησαν τὰ ὀπίσθια μέρη τῶν τεμαχίων. Διάμετρος ἦτο περίπου 0,15. Μῆκ. τοῦ ὑπ' ἄρ. a τεμαχίου 0,055, τῶν b c ὁμοῦ 0,29. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Γραφή: ἰωνικὴ. — b : C. I. A. IV, 1 σ. 97 ἄρ. 373¹⁷⁷.

a:

b c:

- - - - - ος [ἀνέθηκε τ' ἢ τῆι Ἄ]θηναίηι vac.
δεκάτ]ην; (ἢ [ἀπαρχ]ήν) vac.

Σχ. γρ.: ν¹⁰.

353. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σώζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς, ἐπίσης τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε περιφερὲς κοιλώμα (βάθ. περίπου 0,03 μ.). Ὁ πρώτος στίχος τῆς ἐπιγραφῆς παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ὁ δεύτερος κάτωθεν αὐτοῦ ἐν διαστήματι 0,03 μ. Γραφή τοῦλάχιστον τοῦ δευτέρου στίχου: ἰωνικὴ. Μῆκ. 0,12, ὑψ. 0,07 πλ. 0,06 μ.

- - - x]τεάν[ον ;
- - - γιγνο
- - - - -

Σχ. γρ.: α¹¹, ν⁸.

Τῶν πρώτων γραμμάτων ἀμφοτέρων τῶν στίχων σφύζεται μόνον μικρὸν λείψανον.

354. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἐφ' ἧς παρὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον ἡ ἐπιγραφή, καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς παρὰ τὸ δεξιὸν ἄκρον τεμάχιον κοιλώματος (βάρθ. 0,06 μ.), ἴσως ἴχνους ποδῶς ἀγάλματος. Γραφή: ἰωνική. Μῆκ. 0,39, ὑψ. 0,14, πλ. 0,21 μ.

- - - ἐνῆς vac.

Σχ. γρ.: ν⁸.

355. Τεμάχιον βάρου περιφεροῦς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζεται μικρὸν μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε κοίλωμα περιφερές. Ἡ ἐπιγραφή ὑπὸ τὸ ἄκρον τῆς κυρτῆς πλευρᾶς. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Γραφή: ἰωνική. Μῆκ. 0,20, ὑψ. 0,09 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 82 ἀρ. 373³⁵.

ἐν]αγωνιο

ἢ Ἄπο]λλωνιο

Σχ. γρ.: ν⁷.

356. Τεμάχιον κεφαλῆς βάσεως ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζεται τὸ ἄνω ἄκρον. Μῆκ. 0,17, πλ. 0,13 μ. Γραφή: ἀρχαίζουσα.— C. I. A. IV, 1 σ. 201 ἀρ. 373²⁵⁰. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 321, 1.

- - ἀνέ[θε - -

- - Διοδ - -

- - ἈθENAί[αι

- - ασίας vac.

vac.

Σχ. γρ.: ἀπομίμησις τῶν ἐξῆς γραμμάτων α¹¹ ἢ α¹², ε¹⁰, θ⁴, ν³, σ⁴.

357. Τεμάχιον βάρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σφύζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν ἐνεπιγράφου, τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς. Ἡ ἐξεργασία τῶν κάτω ἄκρων

τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς καὶ ἡ γραφή τῆς ἐπιγραφῆς ἀποδεικνύουσιν, ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ βάρου καὶ ἡ ἐπιγραφή ἀντικατέστησαν ἀρχαιότερόν τι ἔργον. Μῆκ. 0,185, ὑψ. 0,24. πλ. 0,29 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 206 ἀρ. 373²⁷². Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 314, 5.

- - ἐν ἐσθλε

- - ραον

Σχ. γρ. (ἀπομίμησις): α¹⁵, ε¹¹, θ⁴, ν⁶, ρ², σ⁹.

358. Τεμάχιον πλακῶς ἐκ φαιῦ λεπτοκόκκου μαρμάρου ἧς σφύζεται τὸ ἄνω ἄκρον. Μῆκ. 0,21, ὑψ. 0,15, πλάχ. 0,14 μ. Ὑψ. γραμμάτων 0,03 μ. Ἡ γραφή τῶν γραμμάτων (ληγόντων εἰς ἀκρέμονας— τὸ μὲν ἔχει πρὸς τούτοις τὸ σχῆμα τῶν μετὰ τὸν Εὐκλείδην ἐπιγραφῶν) ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἐπιγραφή δὲν ἀνάγεται εἰς οὐς ἀπομιμείται χρόνους ἥτοι τοὺς πρὸ τοῦ μέσου τῆς πέμπτης ἐκατονταετηρίδος.— C. I. A. IV, 1 σ. 100 ἀρ. 373²⁰³.

- - Σεβ]αστὲν - -

- - Ὀλ]μπίαν - -

Τοῦ ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ γράμματος β σφύζεται μόνον κυρτὴ τις γραμμὴ ἀνήκουσα εἰς τὸ κάτω ἡμισυ αὐτοῦ. Περὶ τοῦ μ ἴδε ἀνωτέρω. Τὰ λοιπὰ γράμματα ἀπομιμοῦνται τὰ σχήματα τῶν ἐξῆς γραμμάτων:

α¹², σ⁴.

359. Τεμάχιον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἡ κάτω πλευρὰ ἐπίπεδος, ἡ δὲ ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς πλευρὰ τοξοειδής. Ἐπὶ τοῦ ἀνωτάτου μέρους τῆς τοξοειδοῦς ταύτης ἐπιφανείας ὑπάρχει κυκλικὴ αὐλαξ (διαμέτρου 0,13 μ.) περικλείουσα χώρον ἀκατάξεστον καὶ βαθυνόμενον ὀλίγον πρὸς τὸ κέντρον τοῦ κύκλου. Τὸ τεμάχιον τοῦτο ἀνῆκεν εἰς κιονόκρανον ἰωνικοῦ ρυθμοῦ, ἡ δὲ ἐπὶ τοῦ τεμαχίου ἐπιγραφή γεγραμμένη δι' ἀρχαϊζόντων χαρακτῆρων προέρχεται ἐκ δευτέρας χρήσεως τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν ταύτην μετεστραμμένου λίθου. Μῆκ. 0,28, ὑψ. 0,19, πλάχ. 0,14 μ.

δεκά;]τεν vac.

Σχ. γρ. (κατ' ἀπομίμησιν): ν⁸.

Ἐπιγραφαὶ περιρραντηρίων καὶ ὁμοίων ἐκ λίθου σκευῶν.

360. Τρία τεμάχια λέβητος ἐκ Ναξίου μαρμάρου, ὧν δύο ἐνεπίγραφα (*a*: μῆκ. καὶ πλ. περίπου 0,20, *b*: μῆκ. 0,10, πλ. 0,09 μ.). Εἰς τὸ αὐτὸ σκεῦος ἀνήκεν ἴσως καὶ πούς ῥαβδωτός (διάμετρος 0,50 μ.). — *a*: C. I. A. IV, 1 σ. 96 ἀρ. 373¹⁵⁷, *b*: C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 *iv*, 20. Πρβ. Athen. Mitth. XVII, 1892, πίν. VII ἀρ. 3 καὶ σ. 41, ἀρ. 25.

- - - τόδ' ἄγαλμα [α Διὸς] Γλα[υκόπιδι κόρει
Σχ. γρ.: α¹², σ⁷.

361. Ἐπί τεσσαρα τεμάχια λέβητος ἐκ Ναξίου μαρμάρου (Lepsius, Marmorstudien σ. 66, 3), ὧν τὸ ἐν ἐνεπίγραφον (μῆκ. 0,15, πλ. 0,14, πᾶχ. 0,045 μ.). Ἐν τῶν λοιπῶν τεμαχίων ἀπετελεῖ μέρος τοῦ πυθμῆος τοῦ λέβητος, φέρει δὲ ἐπὶ τῆς κάτω ἐπιφανείας τρία μικρὰ ἐξογκώματα. Τὰ ἐξογκώματα ταῦτα ἀνταποκρίνονται ἀκριβῶς πρὸς τρεῖς κεφαλὰς τῶν ἐξ μορφῶν τοῦ ἐν τῷ Μουσεῖῳ τῆς Ἀκροπόλεως ὑπ' ἀρ. 592 ὑποβάθρου, αἵτινες ὑπεβάσταζόν ποτε διὰ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος λέβητα. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. — Athen. Mitth. XVII, 1892, πίν. VII ἀρ. 1 καὶ 2, πρβ. σ. 41 ἀρ. 24.

- - Τρ]ιτογε[νεῖ

Τοῦ γράμματος ε σῴζεται μόνον ἡ κάθετος γραμμὴ.

362. Ἐπί τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Τὰ ὑπ' ἀρ. *abc* ὡς καὶ τὰ ὑπ' ἀρ. *de* τεμάχια προσαρμύζουσιν ἀλλήλοις. Πλάτος τοῦ χείλους 0,047, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,83 μ.

abc: *de*: *f*: *g*:
Ἄριστύλο[ς : ἀν]έθεκε[ν : ἀπαρχ]ῆ[ν : τ[άθε]να[ίαι

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, κ³, ν⁶, ρ⁴, σ⁸, υ².
Σημ. διαστίξεως ⁶.

363. Ἐπί τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Ναξίου μαρμάρου. Πλάτος τοῦ χείλους 0,065, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 1,10 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 *iv*, 10 (ἐκτὸς τοῦ τεμαχίου *c*), πρβ. σ. 163 ἀρ. 373 *v* καὶ 193 ἀρ. 373 *iv*, 4. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 96, 6-7 καὶ νέον τεμάχιον. ἐφ' οὗ ἐν ἀνῆκον πιθανῶς ἢ εἰς τὴν λέξιν «ἀπαρχῆν» ἢ εἰς «Ἀθηναίαι». Εἰς στίχος.

Ἡ]εγ[ίας ἢ ὁμοιον] : καί : Ἡά[γν]ον : ἀνέ[θεσαν ἢ -θέτεν
ἀπαρχ]ῆ[ν [τάθεναίαι

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, ν⁶ καὶ ν⁹.
Σημ. διαστίξεως ⁶.

364. Τρία τεμάχια (ὧν δύο, *bc*, συνεκολλήθησαν) περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,045, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,95 μ. — *c*: C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 *iv*, 5.

a: *b*: *c*:

Ἡε[ρ : - - - ἀνέθε]κε[ν] τάθεναίαι vac.

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, ν⁵.

365. Πέντε τεμάχια (ὧν τὰ τρία δεξιὰ *cde* προσαρμύζουσιν ἀλλήλοις) περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,04, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,95 μ. — *abde*: C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 *iv*, 16.

ab: *cd*: *e*:

- - - ἀ]νέθ[εκ]εν : Ἐ[χ]σε[κεστ - -

Σχ. γρ.: ν⁶, σ⁴.
Σημ. διαστίξεως ⁵.

366. Τεμάχιον περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,038, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,80 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 *iv*, 26.

- - - καὶ Θ [ἢ Ο ἢ Φ - - - ἀνέθεσαν ἢ ἀνέθέτεν - - -

Σχ. γρ.: α¹¹, θ; κ².

367. Ἐπί τεσσαρα τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Τρία ἐξ αὐτῶν *abc* συνηρμολογήθησαν, ὧν τὸ δεξιὸν ἔκειτο ἐν τῇ συλλογῇ τῆς ἀρχαιολογικῆς εταιρείας. Τὸ κοίλωμα ἦτο οὐχὶ κυκλοτερές, ἀλλ' ἔλλειψοειδές. Ἐν τῇ κάτω πλευρᾷ τῶν συναρμολογηθέντων τεμαχίων ἔχνος τῆς τετραγώνου προεξοχῆς, ἐφ' ἧς ἠρείδετο τὸ σκεῦος. Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ ταινίας ὀλίγον ἐξεχούσης καὶ περιθεούσης τὸ ἄκρον τῆς ἄνω ἐπιφανείας (πλ. 0,027 μ.). Ἐν τισὶ τῶν γραμμάτων ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. τῶν ὑπ' ἀρ. *abc* τεμαχίων 0,35, τοῦ ὑπ' ἀρ. *d* τεμαχίου 0,19 μ., ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,55 μ. — *abd*: C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 *iv*, 14 καὶ I ἀρ. 389. Εἰς στίχος.

abc:
Καλλ[ιστὸ Ναυκούδος θουγ[άτερ - - - ἀνέθεκε]ν
d:

ἀπαρχέ[ν τᾶθυναίαι]

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰, θ³, ν⁶, ρ⁹, σ⁴.

368. Τὸ ἥμισυ περίπου περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου συνηρμοσμένον ἐξ ἑννέα τεμαχίων. Πλ. τοῦ χεῖλους 0,065, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 1,12 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 43 καὶ σ. 126 καὶ σ. 163 ἀρ. 373 ν καὶ σ. 127 ἀρ. 373 ν, 10, σ. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 96, 6-7. Εἰς στίχος.

Κεφ[ι]σογ[εῖ]τον : ἀνέθ[ε]κεν : ἡο Νιρίου : [ἀπαρχέ]ν : τῆι Ἄθ[ε]ναίαι

Σχ. γρ.: α¹², ε³, ν⁹, ρ¹⁰, σ⁷, φ³.
Σημ. διαστίξεως ⁶.

369. Τρία περίπου τέταρτα περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς κάτω (τῆς κυρτῆς) ἐπιφανείας ὑπάρχει τετράγωνος προεξοχή (μῆκ. καὶ πλ. 0,11, ὕψ. 0,04), δι' ἧς ἠρείδοντο ἢ προσηρμύζοντο τὰ τοιαῦτα σκευῆ ἐπὶ ὑποβάθρου τινός. Πλ. τοῦ χεῖλους 0,055, διάμετρος περίπου 0,90 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 ν, 24.

vac. Κομονίδες : τὸδ' ἄγαλμα - - -

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁴ καὶ δ⁶, κ², μ⁹, ν⁸, σ¹².
Σημ. διαστίξεως ³.

370. Τεμάχιον περιρραντηρίου ἐκ μαρμάρου, ἴσως Πεντελησίου. Πλ. τοῦ χεῖλους 0,037, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,80 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 ν, 19.

vac. Λυ[- - - ἀνέθεκεν κτλ.

Σχ. γρ.: υ².

371. Τρία, ὧν δύο ἐνεπίγραφα, τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χεῖλους 0,057, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,65 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά.— *b:* C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 ν, 27.

a:

b:

- - - νεσ - - - - - ς δεκά[τεν - - -

(π. γ.: - - - ἀνέθεκεν ἡο Μ]νέσ[ονο]ς δεκά[τεν τᾶθυναίαι])

Σχ. γρ.: α¹², δ⁶, ε¹⁰, ν⁵, σ⁵.

372. Ἐννέα, ὧν ἑπτὰ ἐνεπίγραφα, τεμάχια περιρ-

ραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χεῖλους 0,04, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,67 μ. Ἐν τισὶ τῶν γραμμάτων ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ.— C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 ν, 8 καὶ σ. 193 ἀρ. 373 ν, 3 (πρῶ. καὶ σ. 127 ἀρ. 373 ν, 11, *b*) καὶ νέον τεμάχιον περιέχον τὸ πρῶτον Ο. Δελτίον 1889 σ. 118, 2. Εἰς στίχος.

vac. Ὀνέσ[ιμος καὶ Σ]μίκυθος : ἀν[έθεσαν ἢ - εθέ-
τεν] ἀπ[αρχέν τῆι Ἄθ]εναίαι

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, μ², ν⁸, σ⁴.
Σημ. διαστίξεως ⁶.

373. Πέντε τεμάχια (ὧν τὰ δύο ἀριστερὰ προσαρμύζουσιν ἀλλήλοις) περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χεῖλους 0,033, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,65 μ. Εἰς στίχος.

Ὀνέσι :]μος : ἀ[νέθεκ]εν : ἀπα[ρχέν τᾶθε]ναίαι [ι h]ο
Σμι[κύθο

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰ ἢ ε³, μ⁹, ν⁶, σ⁴.
Σημ. διαστίξεως ⁶.

374. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χεῖλους 0,035, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,65 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 ν, 7.

Ὀν]έσιμος : ἀνέ[θεκεν - -

Σχ. γρ.: α¹², ε³ ἢ ε¹⁰, μ², ν⁸, σ⁴.
Σημ. διαστίξεως ⁶.

375. Τὸ ἥμισυ περίπου περιρραντηρίου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χεῖλους 0,035, διάμετρος περίπου 1,10 μ. Συνηρμολογήθη ἐκ πέντε τεμαχίων.— C. I. A. IV, 1 σ. 126 καὶ 127 ἀρ. 373 ν, 1. 9. 12 καὶ σ. 193 ἀρ. 373 ν, 1. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 240, 4. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ, 96, 8. Εἰς στίχος.

vac. Πολύχσενος : ἡο Μνέσσονος : τὸ [κνα]φῆος : ἀνέ-
θ[εκεν] : ἀπα[ρχέν τῆι Ἄθ]εναίαι

Σχ. γρ.: α¹², ε³, θ⁴, μ⁵, ν⁵, σ⁴, υ², χ³.
Σημ. διαστίξεως ⁵ καὶ ⁶.

376. Τέσσαρα τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χεῖλους 0,04, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,80 μ. Ἐν τισὶ τῶν γραμμάτων ἔχνη χρώματος κυανοῦ. Π. γ. προτείνω τὴν ἐξῆς ἀνάγνωσιν:

a: *b:* *c:* *d:*
 - - - άν]έθ[εκ]εν [: τάθenaία]ι : Σα[λαμίνι]ο[ς]

Σχ. γρ.: α¹⁵, σ⁴.
 Σημ. διαστίξεως ⁵.

377. Τεμάχιον περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμά-
 ρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,05, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου
 0,80 μ.

vac. Σκ[- - - ἀνέθεκε κτλ.

Σχ. γρ.: κ²; σ¹³.

378. Πέντε τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου
 μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,045, ἡ διάμετρος ἦτο
 περίπου 0,72 μ. Ἐν τισι τῶν γραμμάτων ἔχνη χρώ-
 ματος ἐρυθροῦ. Πρβ. κάτω ἀρ. 383.— Τὸ τελευταῖον
 τεμάχιον C. I. A. I ἀρ. 370. Ἐφημερίς ἀρχ. 1852 σ.
 681 ἀρ. 1128. Rangabé ἀρ. 2264. LeBas ἀρ. 5^a.

- - ἀνέθεκεν] : ὁ Σμικύθο ἀπαρχ[έν] : τάθenaία[ι

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, μ², ν⁶, ρ⁹, σ⁴, υ².
 Σημ. διαστίξεως ⁶.

379. Τέσσαρα τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου
 μαρμάρου, ὧν τὰ ὑπ' ἀρ. *ab* ὡς καὶ τὰ ὑπ' ἀρ. *cd*
 συνεκολλήθησαν. Πλ. τοῦ χείλους 0,036, ἡ διάμετρος
 ἦτο περίπου 0,65 μ. Ἐν τοῖς γράμμασι τῶν ὑπ' ἀρ.
bcd τεμαχίων χρώμα ἐρυθρόν.

ab: *cd:*

- - ἀνέθεκεν : ἀπαρχ]χέν : ὁ Σ[μικύθ]ο : τάθε[ναίαι

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, ν⁶, σ⁴.
 Σημ. διαστίξεως ⁶.

380. Δύο τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρ-
 μάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,053, ἡ διάμετρος ἦτο περί-
 που 1,20 μ.— *b:* C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373
ιν, 17.

a: *b:*
 Σχοινο[- - - ἀνέθεκεν - - -

Σχ. γρ.: ν⁷, σ⁴, χ².

381. Ἐπτὰ, ὧν τέσσαρα ἐνεπίγραφα, τεμάχια περιρ-
 ραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους
 0,085, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 1,10 μ.— C. I. A.
 IV, 1 σ. 194 ἀρ. 373 *ιν*, 23. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ.
 91, 8. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ.
 262.

- - - ἴτε μάνέθεκεν ἀπαρχ]χέν τάθ[enaί]αι vac.

Σχ. γρ.: α¹⁴ καὶ α¹², ε¹⁰ καὶ ε³, μ², ν⁸ καὶ ν¹⁰.

382. Τεμάχιον λεπτοῦ περιρραντηρίου ἐκ Παρίου
 μαρμάρου. Ἐν τισι τῶν γραμμάτων ἔχνη χρώματος κυα-
 νοῦ. Πλ. τοῦ χείλους 0,024, ἡ διάμετρος ἦτο περί-
 που 0,80 μ.

- - ὄδορος ἐκ [- - - ἀνέθεκε κτλ.

Σχ. γρ.: ε¹⁰, ρ².

383. Τέσσαρα τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου
 μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,045, ἡ διάμετρος ἦτο
 περίπου 0,72 μ. (τὰς αὐτὰς διαστάσεις καὶ τὴν αὐτὴν
 διακόσμησιν ἔχει καὶ τὸ ὑπ' ἀρ. 378 περιρραντήριον).—
 Δύο τεμάχια C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 *ιν*, 15
 καὶ 21, *a*.

- - - ς ἀνέ[θεκ]ε[ν] ho - - - ο : τάθε[ναίαι ἀπα]ρχ]χέν

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, θ; ν⁹, ρ⁹, σ⁴.
 Σημ. διαστίξεως ⁶.

Ἐν τῇ λέξει «ἀπαρχέν» διωρθώθησαν τὰ γράμ-
 ματα ρ καὶ χ ἀντὶ ν καὶ α.

384. Τρία τεμάχια, ὧν ἓν ἐνεπίγραφον, περιρραν-
 τηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν
 χειλιῶν τῶν ἄνευ ἐπιγραφῆς τεμαχίων διατηρεῖται ἀνά
 ἓν τεμάχιον μικροῦ ἐκ μολύβδου ἐλάσματος, δι' οὗ συν-
 εδέθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων τὰ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος
 θραυσθέντα τεμάχια τοῦ σκεύους. Εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν
 ἐχρησίμευε πιθανῶς καὶ τετράγωνόν τι κοίλωμα μετ'
 ὀπῶν διηκουσῶν μέχρι τῆς κάτω ἐπιφανείας, οὗ ἐσώθη
 μικρὸν μέρος ἐν τῷ ἐνὶ τῶν δύο ἀνεπιγράφων τεμα-
 χίων. Πλ. τοῦ χείλους 0,035, ἡ διάμετρος ἦτο πε-
 ρίπου 1,15 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 42 ἀρ. 373 *ιν*.

- - - ον : ἀνέ[θεκεν κτλ.

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰, ν³ καὶ ν⁵.
 Σημ. διαστίξεως ⁵.

385. Τεμάχιον περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμά-
 ρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,038, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου
 0,80 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 *ιν*, 18.

- - - ρρια[- - - ἀνέθεκεν κτλ.

Σχ. γρ.: α¹¹ ἢ α¹², ρ⁹.

386. Δύο τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρ-
 μάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,05, ἡ διάμετρος ἦτο περί-
 που 0,85 μ.— *a:* C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 *ιν*,
 22. *b:* ἀρ. 373 *ιν*, 13.

a: b:

--- ζ : άν[έθεκεν : άπαρχέν : τ]άθεν[αία]

Σχ. γρ.: α⁹, θ⁴, ν⁵, σ⁴.
Σημ. διαστρέφως β.

387. Τρία τεμάχια περιρραντηρίου εκ Παρίου μαρ-
μαρίου. Πλ. του χείλους 0,04. ή διάμετρος ήτο περί-
που 0,65 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 127 άρ. 373 α, 25.

a: b: c:

--- ζ Ηι --- ο (ή ρ: μο --- τ]άθενα[αία]

Σχ. γρ.: α⁷, ε¹⁰, η³, θ⁴, ν⁵.

388. Τρία τεμάχια περιρραντηρίου εκ Παρίου μαρ-
μαρίου. Πλ. του χείλους 0,052, ή διάμετρος ήτο περί-
που 1,20 μ.

a: b: c:

--- τάθεν]αία [ά]παρχέν [άν]έθεκεν vac.

Σχ. γρ.: α⁴ και α¹⁵, ε¹ και ε⁵, λ², ν⁶, ρ².

389. Τέσσαρα τεμάχια περιρραντηρίου εκ Παρίου
μαρμαρίου, ών δύο συνεκολλήθησαν. Πλ. του χείλους
0,04, ή διάμετρος ήτο περίπου 0,65 μ. — Το πρώ-
τον τεμάχιον C. I. A. IV, 1 σ. 127 άρ. 373 α, 21, β.

--- άν[έθεκεν] άπα[ρχέν τά]θεναία[ι]

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, ν⁶ και ν⁹.

390. Δύο τεμάχια περιρραντηρίου εκ Παρίου μαρ-
μαρίου. ών τό έν άνεπίγραφον. Πλ. του χείλους 0,032,
ή διάμετρος ήτο περίπου 0,65 μ.

--- άνέθεκεν άπαρχέν τά]θε[να]ία[ι] vac.

Σχ. γρ.: α¹¹ ή α¹², ε³, θ⁷.

391. Δύο τεμάχια περιρραντηρίου εκ Παρίου μαρ-
μαρίου. Πλ. του χείλους 0,03, ή διάμετρος ήτο περί-
που 0,80 μ.

--- τει 'Αθεναία]ι άνέθ[εκεν]

392. Δύο τεμάχια άγγείου εκ Πεντελησίου μαρ-
μαρίου. Ή επιγραφή επί τής έξω επιφανείας τής κοι-
τίας του σκεύους, έστραμμένη προς τά κάτω. Μήκ.
0,08, πλ. 0,07 μ.

--- δ]εκάτεν vac.

Σχ. γρ.: α¹², ε³, ν¹⁰. Τοῦ δελτα σφίζεται μόνον ή δεξιά επικλινή
γραμμή.

393. Τεμάχιον περιρραντηρίου εκ Πεντελησίου
μαρμαρίου. Πλ. του χείλους 0,042, ή διάμετρος ήτο
περίπου 0,80 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 126 άρ. 373 α,
2 (= C. I. A. I άρ. 368).

--- δε]κάτεν

Σχ. γρ.: α¹¹, ν⁸.

394. Μικρόν τεμάχιον περιρραντηρίου εκ Παρίου
μαρμαρίου. Πλ. του χείλους 0,04 μ. Μήκ. και πλ.
0,115 μ.

--- τάθε]ναί[αι ---

Σχ. γρ.: ν;

395. Μικρόν τεμάχιον περιρραντηρίου εκ Πεντε-
λησίου μαρμαρίου. Πλ. του χείλους 0,035 μ. Μήκ.
0,11 μ.

--- άπαρ]χέν ---

Σχ. γρ.: ε³, ν⁹, χ³.

396. Τρία συγκεκολλημένα τεμάχια περιρραντηρίου
εκ Παρίου μαρμαρίου, οῦ ή διάμετρος ήτο περίπου
0,90 μ. Μήκ. 0,49, πλ. του χείλους 0,033 μ.

--- άνέθεκε --- κναρ:]εὺς vac.

Σχ. γρ.: ε¹ ή ε⁵, σ⁴, υ⁴.

397. Μικρόν τεμάχιον περιρραντηρίου εκ Παρίου
μαρμαρίου. Πλ. του χείλους 0,033 μ. Μήκ. περίπου
0,14 μ.

--- αυ ---

Σχ. γρ. α¹¹, υ².

398. Μικρόν τεμάχιον περιρραντηρίου εκ Παρίου
μαρμαρίου. Πλ. του χείλους 0,042 μ. Μήκ. 0,08 μ.

--- ν ---

Σχ. γρ.: ν⁶.

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

XI. Wilamowitz, Aristoteles und Athen II σ. 75, 5. 87, 27. Athen. Mitth. XXIII, 1898, σ. 477.

XXII. Ἡ οἰκογένεια Καλλίου τοῦ Ἀθρώνος Βα-
τῆθεν εἶνε γνωστή· πρβ. C. I. A. II, 4 σ. 28. IV, 2
σ. 317. Töpffer, Genealogie σ. 123. 318. Δέν εἶνε
ἀπίθανον, καθά μοι παρατηρεῖ ὁ κ. Wilhelm, ὅτι ὁ
ἄρχων Ἀθρών (458/57) ἦτο υἱὸς τοῦ τοῦτο τὸ χαλκοῦν
σκεῦος ἀναθέντος.

XXVIII. De Ridder ἀρ. 796. Ἐν τῷ τέλει ἀνα-
γνωστέον· Daremberg καὶ Saglio, Dictionnaire II,
1 σ. 374. II, 2 σ. 1435. Collignon, Sculpture
grecque I σ. 352.

XXIX. Γράφε· - - μεναπεγός ἀν[έθ]ηκε. Ἡ ἐπι-
γραφή κατὰ τὸν κ. Wilhelm πιθανῶς συμπληρωτέα·
[ὁ δεῖνα] με ναπεγός (= ναυπηγός) ἀνέθεκε.

XLI. De Ridder ἀρ. 732.

XLVI. De Ridder ἀρ. 791.

62. Πρβ. καὶ Wilamowitz, Aristoteles und Athen
II σ. 184.

63. 64. Πρβ. καὶ Dittenberger, Sylloge² ἀρ. 15.

97. Dittenberger, Sylloge² ἀρ. 18.

98. Αὐτόθι ἀρ. 28.

133. Τρίτον τοῦ μονογράμματος τούτου παράδειγμα
εὔρεν ὁ κ. Wilhelm ἐπὶ τεμαχίου Πεντελησίου μαρ-
μάρου (μήκ. 0,35, ὑψ. 0,19 μ.), εὑρισκομένου ἐν τῷ
Ἐπιγραφικῷ μουσεῖῳ.

161. Dittenberger, Sylloge² ἀρ. 13.

163. Ὁ κ. Wilhelm ἐν στ. 2 ἀναγινώσκει νικαι
(τὰ αἰ βεβλαμμένα πολύ, ἀλλὰ βέβαια) δηλ. νίκαι,
πρβ. C. I. A. I 420. II 1300. 1301.

164. Dittenberger, Sylloge² ἀρ. 12.

166. Πρβ. καὶ ὅσα ἔγραψεν ὁ Köhler, Hermes 1896
σ. 150. Wilhelm, Athen. Mitth. XXIII, 1898, σ.
482, 2.

172. Wilamowitz, Aristoteles und Athen II σ.
183.

208. Dittenberger, Sylloge² ἀρ. 14.

212. Ἐγραψε τελευταίως περὶ τοῦ ἐπιγράμματος ὁ
κ. Hauvette (Revue grecque 1899 σ. 9) συμπληρῶν
αὐτὸ οὕτως

Πῶσι Φάυλ[ος ἰδεῖν ἔδε νι]κῶν τρις [τὸν ἀγῶνα
ἐν] Πυθσὶ κα[ὶ νῆας ἐλών] ἄς Ἀσίς ἔ[πεμψεν]

ἀλλὰ τὸ τελευταῖον γράμμα τῆς ἐπιγραφῆς βεβαίως δὲν
ἦτο ε.

218. Πρβ. Wilamowitz, Aristoteles und Athen
II σ. 173, 1.

239. C. I. A. IV, 1 σ. 91 ἀρ. 373¹¹³.

243. Πρβ. Athen. Mitth. XXIII, 1898, σ. 483,
σημ. ἐνθα ὁ κ. Wilhelm συμπληροῖ·

- - σφάνες μ' ἀνέθεκεν Ἀθηναία[ι πολιόχοι
χο]ρίο δεκάτην τῷ τέκνο εὐχ[σαμένο].

317. Πρβ. τὴν εἰς ἀρ. 36 σημείωσιν περὶ τοῦ τόπου
τῆς εὑρέσεως.

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ ΤΟΥ C. I. A. ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ

C.I.A. I xx: IV, 1	C.I.A.	C.I.A.
334	373 <i>h</i>	373 <i>x</i>
334 <i>a</i>	373 <i>i</i>	373 <i>z</i>
335	373 <i>k</i>	373 ¹
338	373 <i>l</i>	373 ²
339	373 <i>m</i>	373 ³
340	373 <i>n</i>	373 ⁴
343	373 <i>o</i>	373 ⁵
345	373 <i>p</i>	373 ⁶
346	373 <i>q</i>	373 ⁷
347	373 <i>r</i>	373 ⁸
348	373 <i>s</i>	373 ⁹
349	373 <i>t</i>	373 ¹⁰
350, <i>a</i>	373 <i>u</i>	373 ¹¹
350, <i>b</i>	373 <i>v</i>	373 ¹³
351	373 <i>w</i> , 1	373 ¹⁵
352	2 (σ. 126)	373 ¹⁶
354	2 (σ. 193)	373 ¹⁷
356	3 (σ. 126)	373 ¹⁸
357	3 (σ. 193)	373 ¹⁹
358	4 (σ. 126)	373 ²⁰
359	4 (σ. 193)	373 ²¹
361	5	373 ²²
362	7	373 ²³
363	8	373 ²⁴
364	9	373 ²⁶
365	10, <i>a, b</i>	373 ²⁷
366	10, <i>c</i>	373 ²⁸
367	10, <i>d, e</i>	373 ²⁹
368	11, <i>b</i>	373 ³⁰
369	12	373 ³¹
370	13	373 ³²
371	14	373 ³³
372	15	373 ³⁴
373	16	373 ³⁵
373 <i>a</i> ¹	17	373 ³⁶
373 <i>a</i> ²	18	373 ³⁷
373 <i>a</i> ³	19	373 ³⁸
373 <i>a</i> ⁴	20	373 ³⁹
373 <i>a</i> ⁵	21, <i>a</i>	373 ⁴⁰
373 <i>a</i> ⁶	21, <i>b</i>	373 ⁴¹
373 <i>b</i>	22	373 ⁴²
373 <i>c</i>	23 (σ. 127)	373 ⁴³
373 <i>d</i>	23 (σ. 194)	373 ⁴⁵
373 <i>f</i>	24	373 ⁴⁶
373 <i>g</i>	25	373 ⁴⁷
	26	373 ⁴⁸
	27	373 ⁴⁹

C.I.A.		C.I.A.		C.I.A.	
373 ⁵⁰	25	373 ¹⁰⁷	245	373 ¹⁶⁷	325
373 ⁵¹	139	373 ¹⁰⁸	166	373 ¹⁶⁸	271
373 ⁵²	172	373 ¹⁰⁹	147	373 ¹⁶⁹	327
373 ⁵³	52	373 ¹¹⁰	35	373 ¹⁷⁰	191
373 ⁵⁴	267	373 ¹¹¹	170	373 ¹⁷¹	238
373 ⁵⁵	300	373 ¹¹²	195	373 ¹⁷²	187
373 ⁵⁶	118	373 ¹¹³	239	373 ¹⁷³	217
373 ⁵⁷	172	373 ¹¹⁴	254	373 ¹⁷⁴	88
373 ⁵⁸	52	373 ¹¹⁵	112	373 ¹⁷⁵	246
373 ⁵⁹	22	373 ¹¹⁶	153	373 ¹⁷⁶	180
373 ⁶⁰	222	373 ¹¹⁸	146	373 ¹⁷⁷	352
373 ⁶¹	132	373 ¹¹⁹	282	373 ¹⁷⁸	125
373 ⁶²	323	373 ¹²⁰	273	373 ¹⁸¹	80
373 ⁶⁴	158	373 ¹²¹	218	373 ¹⁸²	197
373 ⁶⁵	260	373 ¹²²	210	373 ¹⁸³	61
373 ⁶⁶	258	373 ¹²³	87 και 312	373 ¹⁸⁴	316
373 ⁶⁷	252	373 ¹²⁴	139	373 ¹⁸⁶	319
373 ⁶⁸	267	373 ¹²⁵	241	373 ¹⁸⁷	211
373 ⁶⁹	95	373 ¹²⁶	89	373 ¹⁸⁸	247
373 ⁷⁰	115	373 ¹²⁷	86	373 ¹⁸⁹	13
373 ⁷¹	77	373 ¹²⁸	298	373 ¹⁹⁰	36
373 ⁷²	93	373 ¹²⁹	339	373 ¹⁹¹	317
373 ⁷³	285	373 ¹³⁰	284	373 ¹⁹²	113
373 ⁷⁴	301	373 ¹³¹	91	373 ¹⁹³	179
373 ⁷⁵	92	373 ¹³²	149	373 ¹⁹⁴	113
373 ⁷⁷	177	373 ¹³³	232	373 ¹⁹⁵	166
373 ⁷⁸	209	373 ¹³⁴	291	373 ¹⁹⁶	310
373 ⁷⁹	215	373 ¹³⁵	322	373 ¹⁹⁷	162
373 ⁸⁰	186	373 ¹³⁶	147	373 ¹⁹⁸	148
373 ⁸¹	158	373 ¹³⁷	48	373 ¹⁹⁹	166
373 ⁸²	67	373 ¹³⁸	76	373 ²⁰⁰	199
373 ⁸³	53	373 ¹³⁹	250	373 ²⁰¹	104
373 ⁸⁴	14	373 ¹⁴⁰	173	373 ²⁰²	102
373 ⁸⁵	107	373 ¹⁴¹	39	373 ²⁰³	358
373 ⁸⁶	44	373 ¹⁴²	189	373 ²⁰⁴	21
373 ⁸⁷	45	373 ¹⁴³	48	373 ²⁰⁵	194
373 ⁸⁸	46	373 ¹⁴⁴	253	373 ²⁰⁶	47
373 ⁸⁹	171	373 ^{145, a}	294	373 ²⁰⁷	193
373 ⁹⁰	155	373 ^{145, b}	100	373 ²⁰⁸	180
373 ⁹¹	32	373 ¹⁴⁶	151	373 ²⁰⁹	205
373 ⁹²	33	373 ¹⁴⁷	277	373 ²¹⁰	292
373 ⁹³	48	373 ¹⁴⁹	326	373 ²¹¹	265
373 ⁹⁴	220	373 ¹⁵¹	264	373 ²¹²	228
373 ⁹⁵	34	373 ¹⁵²	38	373 ²¹³	166
373 ⁹⁶	111	373 ¹⁵¹	295	373 ²¹⁴	37
373 ⁹⁷	2	373 ¹⁵³	329	373 ²¹⁵	184
373 ⁹⁸	5	373 ¹⁵⁶	288	373 ²¹⁶	131
373 ⁹⁹	66	373 ¹⁵⁷	360	373 ²¹⁷	231
373 ¹⁰⁰	227	373 ¹⁵⁸	27	373 ²¹⁸	143
373 ¹⁰¹	11	373 ¹⁵⁹	26	373 ²¹⁹	219
373 ¹⁰²	41	373 ¹⁶⁰	29	373 ²²⁰	62
373 ¹⁰³ (σ. 90)	72	373 ¹⁶¹	35	373 ²²¹	82
373 ¹⁰³ (σ. 182)	73	373 ¹⁶²	36	373 ²²³	224
373 ¹⁰⁴	248	373 ¹⁶³	297	373 ²²⁴	202
373 ¹⁰⁵	51	373 ¹⁶⁴	272	373 ²²⁵	140
373 ¹⁰⁶	201	373 ¹⁶⁵	223	373 ²²⁶	169

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

C.I.A.	
373 ²²⁷	212
373 ²²⁸	207
373 ²³⁰	284
373 ²³¹	207
373 ²³²	281
373 ²³³	287
373 ²³⁴	229
373 ²³⁵	9
373 ²³⁶	1
373 ²³⁷	8
373 ²³⁹	4
373 ²⁴⁰	43
373 ²⁴¹	70
373 ²⁴²	69
373 ²⁴³	141
373 ²⁴⁴	240
373 ²⁴⁵	130
373 ²⁴⁶	129
373 ²⁴⁷	318
373 ²⁴⁸	206
373 ²⁴⁹	233
373 ²⁵⁰	356
373 ²⁵¹	36
373 ²⁵²	204
373 ²⁵³	74
373 ²⁵⁴	185
373 ²⁵⁵	20
373 ²⁵⁶	317
373 ²⁵⁷	136
373 ²⁵⁸	212
373 ²⁵⁹	40
373 ²⁶⁰	84
373 ²⁶¹	112
373 ²⁶²	283

C.I.A.	
373 ²⁶³	198
373 ²⁶⁴	121
373 ²⁶⁵	274
373 ²⁶⁶	250
373 ²⁶⁷	330
373 ²⁶⁹	42
373 ²⁷⁰	50
373 ²⁷¹	119
373 ²⁷²	357
374	57
375	59
376	58
377	60
378	160
379	247
380	159
382	269
383	133
384	90
385	279
386	174
387	138
388	15
389	367
390	122
391	101
392	164
393	208
395	161
396	192
397	182
398	128
399	183
400	196

C.I.A.	
401	79
402	54
403	56
403 <i>a</i>	55
404	109
406	71
407	114
408	286
409	108
410	165
411	78
413	226
415	105
416	142
418	65
418 <i>c</i>	214
418 <i>d</i>	276
418 <i>f</i>	126
418 <i>h</i>	63. 64
418 <i>k</i>	176
419	163
422 [†]	244
422 ¹³	261
482	188
493	230
537 <i>c</i>	266
537 <i>d</i>	264
555	134
555 <i>g</i>	234

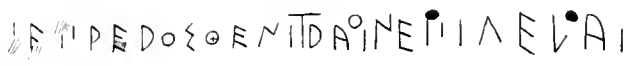
C.I.A. II

1422 (πρβ. C.I.A. IV, 1 σ.104). 175

ΣΧΗΜΑΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟ ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΧΡΟΝΩΝ

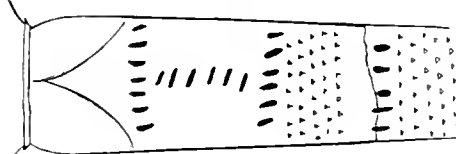
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	Σημεία διαστίξεως:										
Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Β	Β	Β	Β												≡	≡	≡	≡	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙
Λ	Λ	Λ	Λ																						
Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Δ											
Ε	Ε	Ε	Ε	Ε	Ε	Ε	Ε	Ε	Ε	Ε	Ε	Ε	Ε	Ε											
Ι	Ι																								
⊙	⊙	⊙	⊕	⊕	⊕	⊕	⊗																		
Ι	Ι																								
Κ	Κ	Κ	Κ																						
Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	Λ											
Μ	Μ	Μ	Μ	Μ	Μ	Μ	Μ	Μ	Μ	Μ	Μ	Μ	Μ	Μ											
Ν	Ν	Ν	Ν	Ν	Ν	Ν	Ν	Ν	Ν	Ν	Ν	Ν	Ν	Ν											
Ο	Ο	Ο																							
Ρ	Ρ	Ρ	Ρ	Ρ	Ρ	Ρ	Ρ	Ρ	Ρ	Ρ	Ρ	Ρ	Ρ	Ρ											
Ξ	Ξ	Ξ	Ξ	Ξ	Ξ	Ξ	Ξ	Ξ	Ξ	Ξ	Ξ	Ξ	Ξ	Ξ											
Τ																									
Υ	Υ	Υ	Υ	Υ	Υ																				
Φ	Φ	Φ	Φ	Φ	Φ																				
Χ	Χ	Χ	Χ	Χ	Χ																				
(Υ Ψ)																									

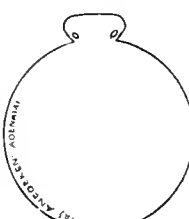
Ἄρ. 1.

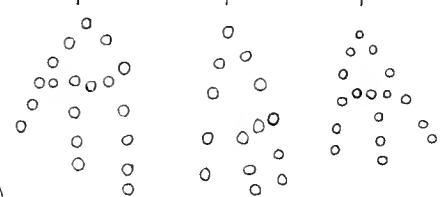
Ἄρ. 2.

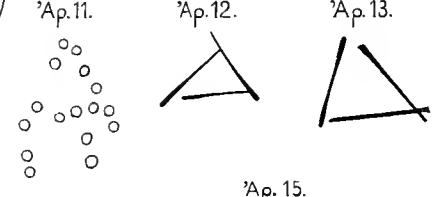
Ἄρ. 3. Ἄρ. 4.

Ἄρ. 5.
 α: Τ Ε ⊕ Κ Ε Ν
 β: Τ Ο Γ Ε Π Α ρ Μ Σ Ι Δ Α Ι Ν

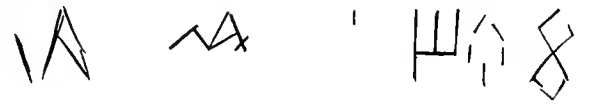
Ἄρ. 7.

Ἄρ. 6.

Ἄρ. 8. Ἄρ. 9. Ἄρ. 10.

Ἄρ. 11. Ἄρ. 12. Ἄρ. 13.

Ἄρ. 14. Ἄρ. 15.

Ἄρ. 16. Ἄρ. 17. Ἄρ. 18.

Δίγαμμα: Ϝ
 1 2 3
 η: Η Η Η
 Κόππα: Ϟ ϟ
 (Ξ : Ι)

CN Athens. Epigraphikon
355 Mouseion
A78A45 Katalogos tou en Athenais
Epigraphikou Mouseiou

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 16 13 17 02 010 0